

பஞ்ச பூதலிங்கத் தல புராணம்

Acc. 726438
No. 38
Q. 1, 38

சிவ சிவ

தயாரிப்பு
ரவி ராமநாதன்

எழுதியவர்
டாக்டர். சிவப்பிரியா

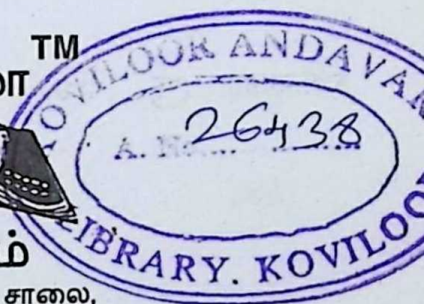
(தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
தயால்சிங் மாலைக் கல்லூரி, தில்லி.)

பிரேமாTM

பிரசுரம்

59, ஆற்காடு சாலை,
கோடம்பாக்கம்,
சென்னை - 600 024.

☎:24800325, 24833180, 24811755.
E-mail : aruram@md2.vsnl.net.in.
Website: www.premapirasuram.com

பிரேமா பிரகரம் - 386

முதற் பதிப்பு	:	டிசம்பர்	2008
இரண்டாம் பதிப்பு	:	டிசம்பர்	2010
மூன்றாம் பதிப்பு	:	ஏப்ரல்	2014

1952

© சகல உரிமைகளும் பெற்றது

ISBN 978-81-907674-0-8

விலை ரூ. 55/-

கணிப்பொறி

வடிவமைப்பு : ஏ.ஆர். எண்டர்பிரைசஸ், சென்னை-24.

அச்சிட்டோர் : காரிஸ் ஆப்செட் பிரஸ், சென்னை - 29

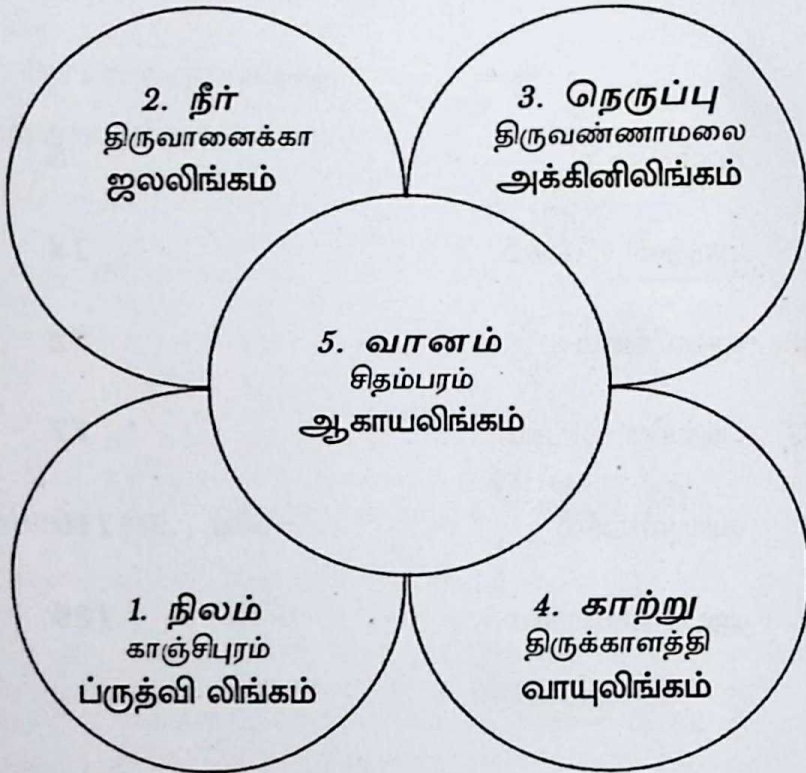
பொருளடக்கம்

முன்னுரை 5

1. ப்ருத்வி லிங்கம் 14
2. ஜலலிங்கம் 52
3. அக்கினிலிங்கம் 77
4. வாயுலிங்கம் 110
5. ஆகாயலிங்கம் 129

பஞ்ச பூதலிங்கத் திருத்தலங்கள்

முன்னுரை

மும்முர்த்தி முதல் தாவரம் வரை எல்லாப்பிறவிகளுக்கும் இறைவனாக உள்ள சர்வேஸ்வரனது திருவருளை அனுபவித்த தெய்வங்களும் முனிவர்களும் பெரியோர்களும் அருளாளர்களும் சித்தர்களும் யோகிகளும் அடியார்களும் மகான்களும் வாழ்ந்து முக்தி பெற்ற திருத்தலங்கள் எண்ணற்றவை. பரமேஸ்வரனது திருவருளை மழையெனப் பொழியும் திருக்கோயில்கள் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளன. அவற்றையெல்லாம் சென்று தரிசனம் செய்து வழிபடுவதற்கு மனித ஆயுள் போதாது. எனவே ஒரு சில திருத்தலங்களையாவது அவசியம் சென்று தரிசனம் செய்து வணங்கி மனிதப் பிறவியின் மாபெரும் பயனை அடையவேண்டும் என்பதால் பன்னிரண்டு சோதிலிங்கத் திருத்தலங்கள், எட்டு வீரட்டத்திருத்தலங்கள், ஏழு விடங்கஸ்தலங்கள், பஞ்ச சபைத் தலங்கள், முக்தித்தலங்கள், பஞ்ச பூதத் திருத்தலங்கள், பாடல் பெற்ற திருத்தலங்கள் என்று நம் முன்னோர்கள் வகுத்து வைத்தனர். இவற்றில் எட்டு வீரட்டத் தலங்கள், ஏழு விடங்கத்தலங்கள், ஐந்து சபைத் தலங்கள், பஞ்ச பூதத் தலங்கள் ஆகிய அனைத்தும் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன. (காளஹஸ்தியும் முன்னர் தமிழ்நாட்டின் பகுதியாகத்தான் இருந்தது).

இவ்வாறு வேத ஆகமங்கள் தோன்றியதால் மட்டுமன்று எண்ணற்ற அருள் தலங்களைக் கொண்டுள்ளதாலும் தென் திசையானது திருமுலர் போற்றுவது போல் மிகப் புனிதமான திசையாகத் திகழ்கின்றது. கடவுள் என்பது எங்கோ கண்ணுக்கு எட்டாத தொலைவிலோ, கைக்கு எட்டாத தூரத்திலோ உள்ளது அல்ல; அது சதா சர்வகாலமும் நம்முடன் உள்ளது, நம்முள் உள்ளது, நமக்காக உள்ளது என்பதை எடுத்துக் காட்டுபவையே பிறப்பில்லாத பரமசிவம் பஞ்சபூதங்களாக வெளிப்பட்டு அருள்கின்ற பஞ்ச பூதலிங்கத் திருத்தலங்கள். இவற்றை எல்லாம் உடல் ஆரோக்கியமாக இருக்கும் போதே சென்று வழிபட வேண்டும்.

ஒடுகின்ற நீர்மை ஒழிதலுமே உற்றாரும்.
கோடுகின்றார் மூப்பும் குறுகிற்று நாடுகின்ற
நல் அச்சு இற்று அம்பலமே நண்ணாமுன்
நன்னெஞ்சேதில்லைச் சிற்றம்பலமே சேர்

என்று பல்லவ மன்னர் ஐயடிகள் காடவர் கோன் பாடி வாழ்ந்தது போல் நோய், முதுமை மரணம் இவையெல்லாம் வருவதற்கு முன் இளமைக் காலத்திலேயே திருத்தலங்களை எல்லாம் சென்று வழிபட வேண்டும்.

பிறப்பு இல்லாத பரபிரும்மம் எல்லாமாக உள்ளது, எல்லாவற்றுடனும் உள்ளது, எல்லா இடத்திலும் உள்ளது என்பதைக் கண்முன் காட்டுபவையே பஞ்ச பூதலிங்கத் திருத்தலங்கள். இன்ன தன்மையுடையது இப்படிப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டுக் கூற முடியாமல் எல்லாவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டும் எல்லாவற்றுடனும் எல்லாமாகவும் விளங்கும் பரிபுரணமான முழுமுதல் மெய்ப்பொருளே பரமசிவம்.

எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப் பிழைத்து
அவை அல்லையாய் நிற்கும்

பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய் பிறங்கு ஒளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகி

என்று மாணிக்கவாசகப் பெருமான் மெய்ப்பொருளின் முழுமுதல் தன்மையைப் போற்றுகின்றார். தோற்றம் அவதாரம் பிறப்பு வளர்ப்பு இறப்பு இல்லாமல் பூவில் வாசனை போன்று எல்லாவற்றின் உள்ளும் புறமும் விளங்குவதே பரமசிவம்.

உலகங்கள் மற்றும் உலகங்களிலுள்ள உயிருள்ள உயிரற்ற பொருட்கள் அனைத்தும் எட்டு பொருட்களில் அடங்கி விடுகின்றன. நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம், சூரியன், சந்திரன், உயிர் (ஆண் பெண் இருபால்) என்ற எட்டாகவும் ஒருசேர விளங்கும் பரம்பொருளுக்கு அஷ்டமூர்த்தி என்று பெயர். இவ்வாறு சிவம் எல்லாமாக இருப்பதாலேயே சர்வம் சிவமயம் எனப்பட்டது. உலகங்கள் அனைத்தும் மண் தண்ணீர் நெருப்பு காற்று ஆகாயம் என்ற ஐந்து பொருட்களால்

ஆக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பஞ்சபூதம் என்றும் பஞ்சதத்துவம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

நாதம், விந்து, சாதாக்கியம், ஈஸ்வரம், சுத்தவித்தை, மூலப்பிரகிருதி, ஆத்மன், அராகம், வித்தை, கலை, நியதி, காலம், ஆங்காரம் (தன்னிலை), சித்தம், புத்தி; மனம், கருவாய், எருவாய், நாக்கு, கால், கை, வாசனை, சுவை, ஊறு, ஒளி, ஓசை, செவி, மூக்கு, கண், வாய், மெய், வானம், காற்று, நெருப்பு, நீர், நிலம் என்ற முப்பத்தாறு தத்துவங்களால் உலகங்களும் உடல்களும் ஜீவராசிகளின் வாழ்க்கை முறைகளும் உண்டாகின்றன. நாதம் முதல் நிலம் வரையிலான முப்பத்தாறு பொருட்களில் இறுதி ஐந்து தத்துவமாகப் பஞ்சபூதங்கள் விளங்குகின்றன. பூதம் என்றால் மிகப்பெரியது என்று பொருள். பெரியதாகத் தெரிவதைப் பூதாகாரம் என்கின்றோம். பஞ்ச தத்துவங்கள் எல்லா இடங்களிலும் பரந்து விரிந்து பெரியவையாக இருப்பதால் இவை பஞ்சபூதங்கள் எனப்பட்டன.

உடலில் உயிர் போன்றும் பழத்தில் சுவை போன்றும் கண்களுக்குப் புலனாகாமல் மறைந்திருத்தலாகிய மறைத்தல் தொழிலும் பக்குவம் அடைந்தவர்களின் முன் வெளிப்பட்டுக் காட்சி தந்து முக்தி அருள்கின்ற அருளல் தொழிலும் புரியும் பரமேஸ்வரன் மும்மூர்த்தி முதல் தாவரம் வரையுள்ள எல்லா உலகத்து ஆத்மாக்களுக்கும் அருள் புரிவதற்காக உருவம் இல்லாமலும் அருவுருவமாகவும் பல்வேறு உருவங்களுடனும் வெளிப்படுகின்றார். பரமசிவன் (ஆண்), தாயுமானவன் (பெண்), அர்தநாரீஸ்வரர் (அலி, இருபால்), லிங்கம் (பொருள்), ஒருமுகன், மூன்று முகன், ஐந்து முகன், ஆறுமுக அதோமுக மூர்த்தி, இருபத்தைந்து முகன் போன்று பலப்பல வடிவங்களுடன் வெளிப்பட்டு எல்லா உருவும் தன்னுருவாகத் திகழ்கின்றார். போவதும் வருவதும் இல்லாமல் எல்லா இடங்களிலும் பாலில் நெய் போன்று நிறைந்து மறைந்துள்ள பரமசிவம் தெய்வங்கள் முதல் தாவரங்கள் வரையிலான ஜீவராசிகளுக்கு வெளிப்பட்டுத் திருக்காட்சி வழங்கும்போது எட்டு குணங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஆசை, கோபம், மயக்கம் என்ற முக்குற்றம் இல்லாத நிர்குண ஈசன் எங்கும் இருத்தல்,

எல்லையில்லா வலிமை, எல்லையில்லா அருள், எல்லையில்லா ஆனந்தம், முற்றறிவு, முற்றுணர்வு, முழுத்தாய்மை, முழுத்தன்வயம் (எதற்கும் யாரையும் சார்ந்து இல்லாத முழுச்சுதந்திரம்) என்ற எட்டு இயல்புகளுடன் வெளிப்படுகின்றார்.

தோற்றம் அவதாரம் பிறப்பு வளர்ப்பு விருப்பு வெறுப்பு இன்பம் துன்பம் கெடுதல் போன்ற மாசு மலங்கள் இல்லாமல், ஆண் பெண் அலி இன்னது என்று சுட்டியறிய முடியாமல், எல்லாவற்றையும் கடந்துள்ள மெய்க்கடவுளான பரமசிவம் நிலம் நீர் நெருப்பு காற்று வானம் என்ற ஐந்து பூதங்களாக வெளிப்பட்டுக் காட்சி கொடுத்தருளிய திருத்தலங்களே பஞ்ச பூதத் தலங்களாக விளங்குகின்றன. எங்கும் சிவம் எதிலும் சிவம் எல்லாம் சிவம் என்பதன் விளக்கமே பஞ்ச பூதலிங்கங்கள் உள்ள பஞ்ச பூதத் திருத்தலங்கள்.

செத்துப் பிறக்கும் ஜீவராசிகளுக்கு இருப்பது போன்று ஒரு குறிப்பிட்ட உருவம் பெயர் ஊர் நிறம் உயரம் தொழில் உறவு பகை போன்ற எதுவும் இல்லாத பராபரம் காமாட்சியம்மனுக்குத் திருவருள் புரிந்த திருத்தலம் காஞ்சிபுரம்.

படைக்கும் தெய்வம் பிரம்மன், காக்கும் தெய்வம் திருமால், அழிக்கும் தெய்வம் ருத்திரன் ஆகிய மூன்று மூர்த்திகள் முதல் புல் புதர் மரம் ஆகிய தாவரம் வரை எண்பத்து நான்கு லட்சம் வகையாக உள்ள எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் இறைவனான சர்வேஸ்வரன் தண்ணீராக எழுந்தருளிக் காத்து அம்மனுக்கும் யானைக்கும் சிலந்திக்கும் அருள் புரிந்த திருத்தலம் திருவானைக்கா. படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் கண்ணுக்குப் புலனாகாமல் மறைந்து இருத்தல் வெளிப்பட்டுத் திருக்காட்சி தந்து முக்தியருளுதல் ஆகிய ஐந்து தொழிலும் புரியும் ஆதிபகவன் அனைத்து உலகங்களிலும் ஒளிவீசும் நெருப்புக் கம்பமாக நின்று திருவடியும் திருமுடியும் மறைந்து உள்ள லிங்கோற்பவ மூர்த்தியாக பிரம்ம தேவனுக்கும் விஷ்ணு தேவனுக்கும் திருக்காட்சியருளிய திருத்தலம் திருவண்ணாமலை.

புழு, பூச்சி, பறவை, பாம்பு, தாவரம், மிருகம், மனிதர், அசுரர், தேவர், தெய்வம் ஆகிய எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் அருள்புரியும் பசுபதீஸ்வரன் எல்லா உயிர்களும் சுவாசிக்கின்ற

காற்றாக எழுந்தருளி சிலந்திக்கும் பாம்பிற்கும் யானைக்கும் முக்தியருளிய உன்னதத் திருத்தலம் காளஹஸ்தி எனப்படும் திருக்காளத்தி.

எல்லா தெய்வங்களையும் எல்லா வழிபாடுகளையும் தன்னுள் கொண்டு காடு மலை கடல் வயல் பாலைவனம் ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் எழுந்தருளி எல்லா மக்களுக்கும் இறைவனாக உள்ள விஸ்வஸ்வரன் வானமாக விளங்கி பதஞ்சலி முனிவருக்கும் விபாக்கிரபாத முனிவருக்கும் திருக்காட்சி தந்த ஒப்பற்ற திருத்தலம் சிதம்பரம்.

பஞ்ச பூதங்களில் மறைந்துள்ள பரமசிவம் பஞ்சபூதங்களாக வெளிப்பட்டுப் பராசக்தி முதல் சிலந்தி வரை எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் பேரருள் புரியும் அற்புதத்தை

பரத்தை மறைத்தது பார்முதல் பூதம்
பரத்தில் மறைந்தது பார்முதல் பூதம் (திருமந்திரம்)

பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி (திருவாசகம்)

மண் நீர் தீ வெளி கால் வரு பூதங்களாகி(சுந்தரர் தேவாரம்)

என்று தெய்வீகத் திருமுறைகள் போற்றுகின்றன.

சுத்தவித்தை ஈஸ்வரம் சாதாக்கியம் விந்து நாதம் என்ற ஐந்து சுத்த மாயையிலிருந்து பரமசிவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிரம்மன், விஷ்ணு, ருத்திரன், பராசக்தி, லட்சுமி, சரஸ்வதி, பிள்ளையார், முருகன் போன்ற தெய்வங்களான பரமாத்மாக்கள் மற்றும் பிரம்மன் என்ற ஜீவராசியால் அசுத்த மாயையிலிருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்ட தேவர் முதல் தாவரம் வரையிலான ஜீவாத்மாக்கள் ஆகிய எல்லா ஆத்மாக்களின் சொல்லுக்கும் சிந்தனைக்கும் உணர்விற்கும் அப்பாற்பட்ட அகிலாண்டேஸ்வரன் குடிகொண்டுள்ள பஞ்ச பூத சிவாலயங்களில் காஞ்சிபுரம்

கம்பை நதிக்கரையில் உள்ளது. திருவானைக்கா காவிரியாற்றங்கரையிலும் திருக்காளத்தி பொன்முகலி நதிக்கரையிலும் நிலவுகின்றன. திருவண்ணாமலையும் காளத்தியும் மலைத்தலங்கள். இவ்விரண்டும் மலையடிவாரத்தில் உள்ளன. பழங்காலத்தில் கடலோரம் விளங்கிக் கடற்கரைத் தலமாக இருந்த சிதம்பரம் பின்னர் ஊருக்குள் அமைக்கப்பட்டு ஊர்க்கோவிலாக விளங்குகின்றது.

மண் லிங்கம், தண்ணீர் லிங்கம், அக்கினி லிங்கம், வாயு லிங்கம், ஆகாய லிங்கம் என்ற ஐந்து லிங்கப் பரம்பொருளைக் கொண்டுள்ள பஞ்ச பூதத் திருத்தலங்கள் பரமசிவன் புரியும் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் பஞ்சகிருத்தியம் எனப்படும் ஐந்து தொழில்களைக் காட்டுகின்றன.

புல் புதர் மரம் செடி கொடி போன்ற ஜீவராசிகளை உற்பத்தி செய்யும் நிலமான மண் லிங்கம் படைத்தலைக் காட்டுகின்றது. எல்லாப் பொருட்களின் அழுக்கைப் போக்கித் தூய்மைப்படுத்தி உயிரினங்களின் தாகத்தைத் தீர்த்து வாழவைக்கும் தண்ணீராக உள்ள அப்புலிங்கம் காத்தலைக் காட்டுகின்றது.

யாராலும் நெருங்க முடியாமல் இருந்து எங்கும் பரவிச் சென்று எல்லாவற்றையும் தன்னுள் ஒடுக்கிக் கொள்ளும் நெருப்பாக உள்ள அக்கினிலிங்கம் ஒடுக்கலை உரைக்கின்றது.

கண்களுக்குப் புலனாகாமல் எல்லோருடைய உள்ளும் புறமும் உலவி வாழ்வளிக்கும் காற்றாக உள்ள வாயு லிங்கம் மறைத்தல் தொழிலைக் குறிக்கின்றது.

யாராலும் சென்று தீண்ட முடியாமல் இருந்து கோடிக்கணக்கான அண்ட சராசரங்கள் சுழன்று இயங்குவதற்கு இடம் தந்து எல்லாவற்றையும் தன்னுள் கொண்டுள்ள வானமாக விளங்கும் ஆகாய லிங்கம் பக்குவம் அடைந்த ஆத்மாக்களுக்கு முக்தி கொடுத்துத் தன்னுள் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஈசனது அருளல் தொழிலை அறிவிக்கின்றது.

பிறவி உள்ள ஆத்மாக்களுக்கு உண்டாகும் சாத்வீகம், ராட்சசம், தாமசம் என்ற மூன்று இனங்களும் ஆசை கோபம் மயக்கம் என்ற மூன்று குற்றங்களும் இல்லாத பிறப்பில்லாத பரபிரும்மம் எழுந்தருளியுள்ள பஞ்ச பூதலிங்கத் திருத்தலங்களைத் தரிசனம் செய்து உள்ளத்தில் சிவ நினைவுடன் வாழ்த்தி வழிபடுகின்றவர்களுக்கு புகம்பம், கடல், வெள்ளம், நெருப்பு, புயல், இடி, மழை, மின்னல் போன்றவற்றால் எந்தவிதமான துன்பமும் உண்டாவது இல்லை. மலைபோல் வரும் துன்பம் பனிபோல் நீங்கிவிடுகின்றது. பஞ்சலிங்கப் பரம்பொருளின் திருவருளால் யாவும் நலமாக முடிகின்றன.

பழங்காலத்தில் இருந்த எட்டு வகையான கோயில்களிலே, ஆயிரத்து எட்டு சிவாலயங்களிலே பஞ்ச பூதத் தலங்கள் யாவும் பெருங்கோயில்களாக விளங்குகின்றன. ஒங்கார வடிவமான லிங்கமெய்ப்பொருள் எழுந்தருளியிருக்கும் எல்லாச் சிவாலயங்களிலும் பஞ்ச பூத லிங்கங்களும், பஞ்ச பூத லிங்க சன்னதிகளும் காணப்படும் தன்மை பஞ்சபூதத் திருத்தலங்களின் புகழையும் சிறப்பையும் பெருமையையும் காட்டுகின்றது. மனிதராகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் பஞ்ச பூதத் திருத்தலங்களுக்குச் சென்று வழிபடவேண்டும். அதற்குத் தேவையான பொருள் வளமும் உடல்நலமும் இல்லாதவர்கள் அவர்கள் இருக்கும் ஊரில் உள்ள ஈஸ்வரன் கோயில்களுக்குச் சென்று பஞ்ச பூதலிங்கங்களை வழிபடவேண்டும். கோயில்கள் என்பவை பொதுமக்கள் எல்லாம் ஒன்று கூடி ஒருநாளில் கூட்டுப்பிரார்த்தனையும் கூட்டுவழிபாடும் செய்யும் வழிபாட்டுத் தலம் மட்டுமல்ல; அனைத்துப் பொருட்களிலும் அனைத்து ஜீவராசிகளிலும் உள்ளும் புறமும் முச்சக்காற்று போன்று நீக்கம் இல்லாமல் நிறைந்திருக்கும் பரமசிவம் பெருங்கருணையோடு திருவுருவங்களின் மூலம் பேரருளைப் பொழிகின்ற புனிதமான இடமும் கோவிலே.

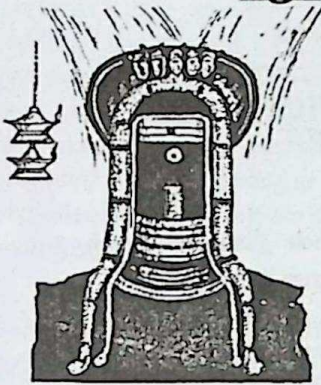
எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்துள்ள காற்றை விசிறி போன்ற கருவி மூலம் ஒரு இடத்தில் பெறுவது போன்று, பூமிக்கு அடியில் உள்ள தண்ணீரை குழாய் மூலம் ஓரிடத்தில் பெறுவது போன்று, பார் முழுவதும் நிறைந்துள்ள பரபிரும்மத்தின் திருவருளைத் திருமேனிகள் மூலம் பெறுகின்ற இடமே கோயில்.

எல்லோருக்கும் தாய்தந்தையான, எல்லோருக்கும் சொந்தமான சர்வேஸ்வரனின் திருவருளைத் திருமேனியில் எழுந்தருளுவித்து அந்தப்பரம்பொருளுக்குப் பூஜை செய்து நன்றிக்கடன் செலுத்தப்படும் புனிதமான இடந்தான் கோயில். மக்கள் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் நாள்தோறும் காலையும் மாலையும் தவறாமல் கடவுளுக்குப் பூஜை செய்யப்படும் புனிதமான இடம் கோயில். கோ என்றால் அரசன் என்று பொருள். எல்லா நாட்டவர்களுக்கும் எல்லா உயிரினங்களுக்கும் அரசனான சர்வேஸ்வரன் எழுந்தருளியுள்ள கோயில்கள் இசை, நடனம், சிற்பம், சரித்திரம், இலக்கியம், யோகம், தவம், சமூகம், விஞ்ஞானம், உடற்பயிற்சி, வரலாறு, ஜோதிடம், திருவிழா, பண்பாடு, கலாச்சாரம், சுற்றுப்புறத் தூய்மை, நீதி, சட்டம், நியாயம், தர்மம், அன்றாட வாழ்வு ஆகிய எல்லாவற்றுக்கும் மையமாக உள்ளன. மனித வாழ்க்கையின் நடுநாயகமாக இருந்து மனித வாழ்க்கை உயர்வடைவதற்கு வேண்டிய ஆன்ம பலத்தைத் தருகின்றன. காட்டிலிருந்து நாட்டை வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன. மிருகப் பிறவியிலிருந்து மனிதப் பிறவியைப் பிரித்துக் காட்டுகின்றன. புண்ணிய நீர்நிலைகளையும் தல மரங்களையும் கொண்டு சமூகத்தைத் தூய்மையாக்கி மேம்படுத்துகின்றன. வெள்ளம், புயல், வறட்சி, போன்ற ஆபத்துக் காலங்களில் மக்களைப் பாதுகாக்கின்றன.

திருக்கோயில்கள் ஆத்மாவையும் வாழ்க்கையையும் உள்ளத்தையும் உன்னதமாக்குகின்றன. வலம் வந்து விழுந்து எழுந்து பிரகாரங்களையெல்லாம் சுற்றி வணங்கித் துதி செய்வதால் உடலும் உள்ளமும் உயிரும் தூய்மையடைகின்றன. கோயில்கள் அறநிலையத்துறையாக இருப்பதால் கோயில்களுக்குச் செல்பவர்களுக்கு தானதர்ம சிந்தனையும் நல்ல பண்புகளும் தம்மாலேயே வந்து சேர்கின்றன. இதனாலேயே ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்று ஔவையார் மிக அருமையாகப் பாடியுள்ளார்.

திருத்தலங்களின் அருமை பெருமையெல்லாம் உணர்ந்து உள்ளம் உருகி வழிபடுவதற்கு இந்த நூல் பெரிதும் துணைபுரியும்.

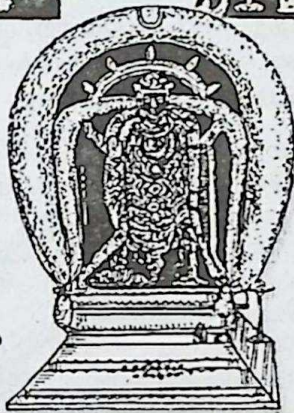
பஞ்ச பூதலிங்கங்கள்

2. ஜலலிங்கம்

3. அக்கினிலிங்கம்

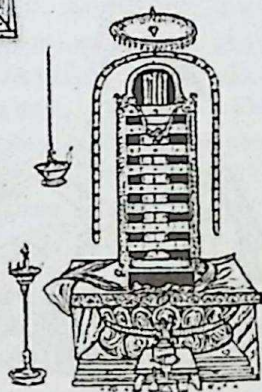

1. ப்ருத்லி லிங்கம்

4. வாயுலிங்கம்

5. ஆகாயலிங்கம்

1. ப்ருத்வி லிங்கம்

**காமாட்சியம்மனுக்கு அருள்புரிந்த
ஏகாம்பரேஸ்வரர்**

திரியும் முப்புரம் தீப்பிழம்பாகச்

செங்கண் மால்விடை மேல் திகழ்வானைக்
கரியின் ஈருரி போர்த்து உகந்தானைக்

காமனைக் கனலா விழித்தானை

வரிகொள் வெள்வளையாள் உமை நங்கை

மருவி ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற

பெரிய கம்பனை எங்கள் பிரானைக் காணக்

கண் அடியேன் பெற்றவாறே

(சுந்தரர்)

பிருத்விலிங்கம் எழுந்தருளியுள்ள காஞ்சிபுரம்
சென்னைக்கு அருகேயுள்ளது. காஞ்சிபுரம் என்றால்

பொன்னகரம் என்று பொருள். பொன்னாலான ஈசன் திருமேனிகளையும் பொற்கோயிலையும் கொண்டு தங்கத் திருநகரமாகத் திகழ்ந்ததால் காஞ்சிபுரம் என்று பெயர் பெற்றது. கச்சு என்றால் ஆமை என்று பொருள். பாற்கடல் கடையப்பட்டபோது ஆமையாக அவதாரம் செய்த திருமால் சிவபுஜை செய்து மீண்டும் விஷ்ணு வடிவத்தையும் வைகுண்ட வாழ்வையும் பெற்றதால் திருக்கச்சி என்று திருநாமம் அமைந்தது.

நான்கு மரங்களைப் போன்று நான்கு திசைகளிலும் நான்கு பகுதியாக வளர்ந்துள்ள ஒற்றை மாமரத்தில் எழுந்தருளிக் காமாட்சியம்மனுக்குத் திருக்காட்சி தந்தருளியதால் ஏகாம்பரேஸ்வரர் என்று பராபரனுக்குத் திருநாமம் உண்டாயிற்று (ஏகம்-ஒற்றை, ஆம்-மா, பர-பரம்பொருள், ஈஸ்வரர்-இறைவன்), கம்பன், கச்சியப்பன், ஏகம்பன், கண்ணீந்த பெருமான் என்று வேறு பெயர்களும் உள்ளன.

இராமாயணம் மகாபாரதம் போன்ற சமஸ்கிருதக் காவியங்களில் எல்லாம் போற்றப்பட்டுள்ள மிக்க புகழ் பெற்ற திருத்தலம் காஞ்சிபுரம். நகரேஷு* காஞ்சி என்ற தொடர் நகரங்களின் அரசன் என்று காஞ்சிபுரத்தைப் போற்றுகின்றது. இத்திருத்தலம் அப்பர் சம்பந்தர் சுந்தரர் மாணிக்க வாசகர் என்ற தெய்வீக நால்வரால் போற்றிப் பாடப்பட்டுள்ள திருத்தலம். கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கந்த புராணத்தை இயற்றி இங்கு அரங்கேற்றினார். ஆகம வழிபாடு சிறப்புற்ற ஆகமத் தலம் ஆதலால் காஞ்சி ஏகாம்பரேஸ்வரர் திருக்கோயிலில் தெய்வீக நால்வர் சன்னதியோடு மெய்கண்டதேவர், அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார், உமாபதி சிவாச்சாரியார், மறைஞான சம்பந்தர் ஆகிய மெய்கண்ட சாத்திர நால்வர் சன்னதியும் உள்ளது. ஆகமங்களின் மூன்றாம் காண்டமாகிய ஞான காண்டம்தான் சைவ சித்தாந்தம் என்று வழங்கப்படுகின்றது.

சுந்தரர் போற்றிய அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஐயடிகள் காடவர் கோன் ஆட்சி புரிந்த தலம். திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் பிறந்து வளர்ந்து முக்தி பெற்ற தலம்.

சாக்கிய நாயனார் வாழ்ந்து வானலோக வாழ்வு பெற்ற தலம். காஞ்சிபுரத்தின் பெருமையைப் பெரிய புராணம் விரிவாகப் போற்றிப் பாடுகின்றது. பாரதத் திருநாட்டின் ஏழு சிறந்த நகரங்களுக்கு முதன்மை பெற்று விளங்கிய காஞ்சிபுரத்திற்குத் தல புராணம் உள்ளது.

வடக்கே கயிலைமலையில் இருந்த பராசக்திக்கு ஆகம விதிப்படி ஆண்டவனைப் பூஜை செய்ய வேண்டும் என்ற ஆவல் உண்டாயிற்று. வடமொழியில் வேதம் மட்டுமே இருந்தபோது தமிழில் வேதம் ஆகமம் என்ற இரண்டு புனித நூல்கள் தோன்றியிருந்ததால் தென்திசை உலகிலேயே மிகப் புனிதமான திசையாக விளங்கியது. இலங்கைக்கு அப்பாற்பட்டு கன்னியாறு, குமரியாறு, காவிரி நதி போன்ற ஒன்பது நதிகளும் ஏழு மலைகளும் இருந்த மகேந்திரமலை என்ற தலத்தில் பரமேஸ்வரன் ஐந்து முகங்களுடன் ஆகமங்களை அருளிச் செய்தார்.

ஈறான கன்னி குமரியே காவிரி

வேறா நவதீர்த்தம் மிக்கு உள்ள வெற்பு ஏழுள்
பேறான வேத ஆகமமே பிறத்தலால்

மாறாத தென்திசை வையகம் சுத்தமே (திருமந்திரம்)

மன்னு மாமலை மகேந்திரம் அதனில்

சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித்து அருளியும்

மற்று அவை தன்னை மகேந்திரத்து இருந்து

உற்ற ஐம்முகங்களால் பணித்து அருளியும் (திருவாசகம்)

என்று மண்ணிலே பிறக்காமல் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் வாழ்ந்து சென்ற திருமுல முனிவரும் ஓங்கார ஞானம் பெற்ற மாணிக்க வாசகப் பெருமானும் போற்றுகின்றனர். மகேந்திர மலைத் தலம் தீவாகத் திகழ்ந்ததைக் கல்லாடம் என்ற சங்க நூலும் கந்த புராணமும் கூறுகின்றன. இத்திருத்தலம் பின்னர் கடலில் முழுகிவிட்டது. நான்கு திசைகளுக்கு நான்குமுகம் நடுவே உச்சியில் ஒரு முகம் என்று ஐந்து முகங்களுடன் ஆகமங்களை அருளிச் செய்ததால்

அம்மையப்பனுக்கு முகஞ்சோதரர் அதாவது ஐந்து முகங்களால் ஓதுபவர், ஓதிஸ்வரர் என்று திருநாமங்கள் அமைந்தன.

நான்கு வேதங்களின் பொருள் சமஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும் ஜனகர், ஜனாதரர், ஜனக்குமாரர், சதானந்தர் என்ற நான்கு முனிவர்களுக்கு அருளிச் செய்யப்பட்டவாறே ஆகமங்களின் பொருள் சக்தி, சதாசிவம், உருத்திர தேவர், மகேசர், மால், பிரமீசர் முதலிய பெயர்கள் கொண்ட அறுபத்தாறு முனிவர்களுக்கு அருளிச் செய்யப்பட்டதை ஆகம நூலான திருமந்திரம் தெரிவிக்கின்றது.

இ னை வ ன ா ல் அருளிச் செய்யப்பட்டு அந்த ஈஸ்வரனாலேயே பொருளும் உரைக்கப்பட்ட சிறப்பு மிக்க ஆகமங்களின் விதிப்படி பராசக்தி சிவபூஜை செய்ய விரும்பினாள். ஆண் பெண் அலி இன்னது என்று சுட்டிக் கூற முடியாத வகையில் அங்கம் எதுவும் இல்லாமல், எல்லாம் கடந்த கடவுள் வடிவமாக உள்ள ஆத்மலிங்கத்தைப் பராசக்தி பூஜித்தாள். ஆயிரக்கணக்கான நிறங்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணமான சிவப்பு, கருப்பு, வெள்ளை, பச்சை, நீலம் என்ற ஐந்து மூல நிறங்களுடன் ஐந்து முகங்களும் பத்து கரங்களும் கொண்டு ஆகமேஸ்வரனாகப் பரமசிவம் வெளிப்பட்டுப் பராசக்திக்குக் காட்சி தந்தது.

ஐம்முக நாதனைப் பணிந்து வணங்கிய பராசக்திக்கு ஐந்தொழில் நாயகன் ஆகமங்களை உபதேசித்து அருளினார்.

‘ஆகமம் சொல்லும் தன் பாங்கிக்கே’ என்று தமிழர்த் திருநெறியைச் செம்மையாகக் கொண்ட திருநாவுக்கரசர் தெரிவிக்கின்றார். ஆகமங்களைப் பராசக்திக்கு ஓதியருளிய முகஞ்சோதரர் எழுந்தருளியிருந்த மொகஞ்சோதரா என்ற வடநாட்டுத்தலம் இன்று அழிந்துபோன நகரமாக உள்ளது.

ஆகமங்களை அறிந்து கொண்டஅம்பிகை ஆகமங்கள் தோன்றிய புனித பூமியான தென்திசையில் காஞ்சி நகரில் ஈசன் எழுந்தருளியிருந்த ஒற்றை மாமரத்தடியில் சிவ பூஜை செய்ய விரும்பி தென்திசை வந்தாள். காஞ்சிபுரம் முழுவதும் தேடிய பின்பும் ஏகாம்பரேஸ்வரர் குடிகொண்டிருந்த புண்ணிய மாமரம் அம்மனின் கண்ணுக்குப் புலனாகவில்லை. கண்களுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்து இருத்தலாகிய மறைத்தல் தொழில் புரியும் மகேஸ்வரனைக் காண்பதற்காகப் பராசக்தி ஒற்றைக்காலில் நின்று சிந்தையை சிவ நினைவில் நிறுத்தித் தவம் புரிந்தாள்.

‘அருந்தவத்தாள் ஆயிழையாள் உமையாள்’ என்று அம்மனின் தவத்தைத் திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் போற்றுகின்றது. பரம்பொருளைக் காண வேண்டும் என்ற பெரு விருப்பத்துடன் பராசக்தி தவம் புரிந்ததால் காமாட்சி என்று பெயர் உண்டாயிற்று (காமம்-விருப்பம், ஆட்சி-கண்). சித்தம் எல்லாம் சிவமாக்கித் தவம் புரிந்த காமாட்சியம்மனுக்குப் பராபரன் கம்பைநதிக்கரையருகே மாமரத்திலிருந்து காட்சி கொடுத்து மறைந்தருளினார். அவன் திருவருளாலே அவன் திருத்தாள் விழுந்து வணங்கிய பராசக்திக்குப் பரம்பொருள் திருக்காட்சி தந்து மறைந்தருளிய புனித மாமர நிழலில் அம்மன் பூஜை செய்யத் தொடங்கினாள். ஏகாம்பரேஸ்வரரைக் கண்டு களித்த பேரின்பத்துடன் கம்பை நதியில் ஈசன் நாமம் ஓதி நீராடி ஓம் நமசிவாய மகாமந்திரத்தை உச்சரித்து நெற்றியில் திருந்து இட்டுக் கொண்டு பூஜைப் பொருட்களைச் சேகரித்து புதிய மலர்களாகப் பறித்து வந்தாள். மாமரத்தடியில் மண்ணால் லிங்க மெய்ப்பொருளை உருவாக்கி ஆகம விதி மாறாமல் மந்திரம் ஒதி முத்திரை காட்டி வலம் வந்து விழுந்து எழுந்து பணிந்து ஆராதனை அர்ச்சனை செய்து வழிபட்டாள்.

நியமம் தவறாமல் நாள்தோறும் உள்ளம் உகந்து பூஜை புரிந்த காமாட்சியம்மனின் பக்தியை சோதிப்பதற்காகப் பரமன் கம்பை நதியில் வெள்ளத்தை உண்டாக்கினார். கரை கடந்து பாய்ந்து ஓடி வந்த ஆற்று வெள்ளத்தைக் கண்டு காமாட்சியம்மன் அச்சம் கொண்டு எழுந்து ஓடிச் சென்று லிங்கத்தை இறுக்கமாகக் கட்டிக் கொண்டு நமசிவாய நாதம் ஓதினாள். எத்துயர்வந்தாலும் நீயே துணை என லிங்கத்தைக் கட்டிக் கொண்டு சரணடைந்த காமாட்சியம்மனுக்குப் பரஞ்சோதிப்பெருமான் லிங்கப் பரம்பொருளிலிருந்து வெளிப்பட்டுக் காட்சி கொடுத்துக் காமாட்சியம்மனை அணைத்துக் கொண்டு அருள் புரிந்து வெள்ளத்தை வடியச் செய்தார்.

எள்கல் இன்றி இமையவர் கோனை ஈசனை
வழிபாடு செய்வாள் போல்
உள்ளது உள்கி உகந்து உமை நங்கை
வழிபடச் சென்று நின்றவா கண்டு

வெள்ளம் காட்டி வெருட்டிட அஞ்சி வெருவி
ஓடித் தழுவ வெளிப்பட்ட
கள்ளக் கம்பனை எங்கள் பிரானைக் காணக்
கண் அடியேன் பெற்றவாறே

என்று நாளும் வழிபட்டுப் பூஜித்த காமாட்சியம்மனுக்குக் காட்சி கொடுத்த கருணையோடு தனக்குக் கண் கொடுத்தருளிய கம்பனின் மாபெரும் திருவருளையும் பதிகம் முழுவதும் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் போற்றி மகிழ்கின்றார்.

வெள்ளம் காரணமாகச் சிவபூஜை முற்றுப் பெறாமல் போனதை நினைந்து காமாட்சியம்மன் ஈஸ்வரனிடம் என்றென்றும் தடைபடாமல் சிவபூஜை செய்ய அருள்புரிய வேண்டும் என்று வேண்டினாள். சித்தம் சிவமாக்கிச் செய்யும் செயல் யாவும் தவமாக வேண்டும் என்றும் காஞ்சியில் முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் செய்வதற்கு அருள்புரிய வேண்டும் என்றும் மூன்று வரங்களை வேண்டினாள். நன்புலன் ஒன்றி நாத என்று அரற்றிக் கண்ணீர் மல்கி நெஞ்சம் உருகி வேண்டுவோர் வேண்டுவதை வழங்கும் விரிசடைவள்ளல் பராசக்தி கேட்ட வரங்களை அருளிச் செய்து மறைந்தார். கம்பை நதிக்கரையருகே காமாட்சியம்மன் மண்ணால் லிங்கம் அமைத்து சிவபூஜை புரிந்த இடமே ஏகாம்பரேஸ்வரர் திருக்கோயில் 'கம்பைக்கரை ஏகம்பம்' என்று கடவுளைத் தாய் தந்தையாகப் பெற்று வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர் போற்றுகின்றார். இத்திருக்கோயிலின் புனித மாமரம் ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்தது. மற்ற மரங்களைப் போன்று அல்லாமல் அடிப்பகுதியிலிருந்தே நான்காகப் பிரிந்து நான்கு திசைகளிலும் வளர்ந்துள்ளது. நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் தோன்றும் கனிகள் நான்கு வேறுபட்ட சுவையுடன் உள்ளன. புனிதத் தலமரமான மாமரத்தடியில் ஈஸ்வரன் அம்மனுடன் காட்சி தருகின்றார்.

இது மாவடிச் சன்னதி என்று வழங்கப்படுகின்றது. திறந்த வெளியில் மாமரத்தடியில் உள்ள இச்சன்னதியின் சுவற்றில் லிங்கோற்பவர், தட்சிணாமூர்த்தி, பிரம்மா, மகாவிஷ்ணு, தூர்கை ஆகியோர் உள்ளனர். லிங்கோற்பவருக்கு அருகே காமாட்சியம்மன் ஒற்றைக்காலில் நின்று தவம் செய்கின்றாள். மாவடிச் சன்னதியின் இருபுறமும் பிள்ளையாரும் முருகனும்

உள்ளனர். லிங்கோற்பவர், தட்சிணாமூர்த்தி, விஷ்ணு, பிரம்மா, தூர்கை ஆகியோர் மாவடிச் சன்னதியில் மட்டுமே உள்ளனர். மூலவரான பூமிலிங்கப் பரம்பொருள் எழுந்தருளியுள்ள கர்பக்கிருகத்தின் சுவற்றில் எந்தத் தெய்வ உருவமும் கிடையாது. கருவறையில் பிருத்விலிங்கப் பரம்பொருளுக்குப் பின்னால் பரமேஸ்வரன் அம்மனுடன் எழுந்தருளியுள்ளார். ஏகாம்பரேஸ்வரர் திருக்கோயிலில் காமட்சியம்மனுக்குத் தனிச் சன்னதி இல்லை. ஏலவார் குழலி என்ற பெயருடன் உற்சவ மூர்த்தி மட்டுமே உள்ளது. இந்த அம்மனால் பூஜிக்கப்பட்ட ஏகாம்பரேஸ்வரரை

ஏலவார் குழலாள் உமை நங்கை

என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற

காலகாலனைக் கம்பன் எம்மானை

என்று பரம்பொருளைத் தோழனாகப் பெற்ற சுந்தரர் போற்றுகின்றார். காமாட்சியம்மன் செய்த சிவபூஜை வெள்ளம் காரணமாக முற்றுப் பெறாததால் ஏகாம்பரேஸ்வரர் கோயிலில் காமாட்சியம்மனுக்குத் தனிச் சன்னதியில்லை. திருமயிலையில் பராசக்தி மயிலாக வந்து சிவபூஜை செய்ததால் கபாலீஸ்வரர் திருக்கோயிலில் கற்பகாம்பாள் என்ற பெயருடன் அம்மனுக்குத் தனிச் சன்னதியுள்ளது. மீனாட்சியம்மன் மதுரையில் சொக்கநாதரைப் பூஜை செய்ததால் சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கோயிலில் மீனாட்சியம்மனுக்குத் தனிச் சன்னதியுள்ளது. இவ்வாறு பலப்பல ஊர்களிலும் சித்தம் ஒடுக்கிச் சிவாயநம எனச் சிந்தித்து அம்மன் செய்த சிவபூஜையின் பலனாக அந்தந்த ஊர் ஈஸ்வரன் கோயில்களில் அம்மனுக்குத் தனிச் சன்னதியுள்ளது. ஆனால் காஞ்சிபுரத்தில் காமாட்சியம்மன் செய்த சிவபூஜை முற்றுப்பெறாமல் நின்ற காரணத்தால் ஏகாம்பரேஸ்வரர்த் திருக்கோயிலில் மட்டுமன்று காஞ்சிபுரம் முழுவதும் உள்ள எந்தச் சிவாலயங்களிலும் அம்மனுக்குத் தனிச் சன்னதி இல்லை. எல்லா சிவாலயங்களிலும் கர்பக்கிருகத்தில் லிங்கப் பரம்பொருளுக்குப் பின்னால் பரமேஸ்வரன் அம்மனுடன் எழுந்தருளியுள்ளார். இது காஞ்சிபுரத்து ஈஸ்வரன் கோயில்களுக்கு உள்ள தனிச் சிறப்பு.

ஈசன் திருவருளால் காமாட்சியம்மன் முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் புரிந்த இடமே காமகோட்டம் என்ற பெயரில் காமாட்சியம்மன் கோயிலாக விளங்குகிறது. இதை

தையலாள் உலகு உய்ய வைத்த

காரிரும் பொழில் கச்சி முதூர்க் காமக் கோட்டம்

என்று கச்சியேகம்பனால் கண்பார்வை பெற்ற சுந்தரர் பாடுகின்றார். காமாட்சிக்கு அருள் புரிந்து அறங்களை வாழவைத்த அம்மையப்பனை அறவாழி 'அந்தணன் ஆதிப்பராபரன்' என்று திருமுலர் போற்றுகின்றார். 'அறவாழி அந்தணன் தான்' என்று திருவள்ளுவ அந்தணரும் துதிக்கின்றார்.

பிரம்மன், விஷ்ணு, ருத்திரன், முருகன், பிள்ளையார் போன்ற தெய்வங்களும், விஞ்சையர்கள் யட்சர்கள் கந்தர்வர்கள் போன்ற வானலோக வாசிகளும், மார்கண்டேயர் முதலிய எண்ணற்ற முனிவர்களும், சித்தர்களும், யோகிகளும், பக்தர்களும், அருளாளர்களும் ஏகாம்பரேஸ்வரரை வழிபட்டு நலம் அடைந்துள்ளனர். அவர்களால் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுப் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கங்களும் பல்வேறு லிங்க சன்னதிகளும் தெய்வங்களின் சன்னதிகளும் ஏகாம்பரேஸ்வரர்த் திருக்கோயில் முழுவதும் காணப்படுகின்றன. மாவடிச்சன்னதிக்கு அருகேயுள்ள தியாகராசர் சன்னதியின் உட்புறம் முழுவதும் கண்ணாடியால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளதால் தியாகராஜரின் திருவுருவம் எல்லாத் திசைகளிலும் தெரிவதைக் கரணலாம்.

மஞ்சள் நிறமாக இருந்த மகாவிஷ்ணுவின் மேனி பாற்கடல் கடையும்போது வெளிப்பட்ட ஆலகால விஷத்தின் வெம்மையான காற்று பட்டு முற்றிலும் கருமையாகப் போயிற்று. அதன் பின்பும் விஷக் காற்றின் வெம்மை தணியாததால் வெப்பத்தினால் துன்பம் அடைந்த திருமால் காஞ்சிபுரம் வந்து ஏகாம்பரேஸ்வரரைத் தொழுது வழிபட்டார். வெப்பத்தைத் தணித்தருளுமாறு துதித்து வேண்டினார்.

சூறுவோர் குறை தீர்க்கும் சந்திரகலாதரன் தன் திருமுடியிலுள்ள நிலாக்கதிரின் ஒளியைப் பாய்ச்சி விஷ்ணுவின் உடல் வெப்பத்தைத் தணித்துக் குளுமையாக்கி அருள்புரிந்தார்.

வெப்பம் நீங்கியதால் மனம் மகிழ்ந்து ஏகாம்பரேஸ்வரரைப் போற்றிய விஷ்ணு ஈசன் இருக்கும் திசையை நோக்கியவாறு நிலாத் துண்ட பெருமாள் என்ற பெயரில் தனிச் சன்னதி கொண்டுள்ளார். வெப்பத்தினால் வருந்திய மேனி ஒன்று, இறைவன் திருவருளால் குளுமையடைந்த மேனி ஒன்று என்று ஆள் உயர இரண்டு திருவுருவங்கள் நிலாத்துண்ட பெருமாள் சன்னதியில் உள்ளன. விஷ்ணுவிற்கு அருள்புரிந்த ஈஸ்வரன் விஷ்ணேஸ்வரர் என்ற திருநாமத்துடன் கோபுரத்தருகே தனிச் சன்னதி கொண்டுள்ளார். விஷ்ணுவிற்கு அருள்புரிந்த ஏகம்பர் நல்ல கம்பர் என்ற திருப்பெயருடன் பிரகாரத்திலும் எழுந்தருளியுள்ளார்.

நல்ல கம்பனை எங்கள் பிரானைக் காணக்
கண் அடியேன் பெற்றவாறே

என்று சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளின் தேவாரத் திருமுறை நல்ல கம்பனைப் போற்றுகின்றது. இந்த நல்ல கம்பருக்கு அருகேதான் நிலாத் துண்ட பெருமாள் சன்னதியுள்ளது. பாற்கடல் கடையப்பட்ட காலத்தில் மத்தாக உதவிய மேருமலையைத் தாங்கிக் கடலில் நிறுத்துவதற்காக மகா விஷ்ணு ஆமையாக அவதாரம் எடுத்தார். மலையை நிறுத்திய பின் ஆமையானது ஆணவம் மிகுந்து அட்டகாசம் புரிந்தது. தேவர்கள் கலங்கினர். எல்லாம் வல்ல சிவ பரம்பொருளைப் பூஜை செய்து பாற்கடலினைக் காப்பாற்றுமாறு தொழுதனர்.

மேரு மலையை வில்லாக வளைத்த முக்கண் முழுமுதல் ஒருமுகமும் நான்கு கரங்களும் கொண்ட வடிவத்துடன் வெளிப்பட்டு ஆமையைப் பிளந்து அதன் ஓட்டினை மார்பில் அணிந்து கொண்டு ஆமையிலிருந்து மகாவிஷ்ணுவை வெளிப்படுத்தி மீண்டும் வைகுண்ட வாழ்வை அருளிச் செய்தார். கச்ச என்றால் ஆமை என்று பொருள். கச்சவாக அவதாரம் செய்த திருமாலுக்கு அருள்புரிந்ததால் பரமேஸ்வரனுக்குக் கச்சபேஸ்வரர் என்றும் கூர்மசங்காரமூர்த்தி என்றும் பெயர்கள் உண்டாயின. கோபுர வாயிலுக்கு அருகே கச்சவிற்கு அருள்புரிந்த கச்சபேஸ்வரர் சன்னதியுள்ளது. ராஜ கோபுரத்திற்கு வெளியேயுள்ள மண்டபத் தூண்கள் முழுவதும்

சிவ வடிவங்களையும் மகாவிஷ்ணு சிவபூஜை செய்யும் காட்சியையும் நந்தி சண்டிசர் போன்ற பிற திருவுருவங்களையும் கொண்டு அழகுற விளங்குகின்றது. இறைவன் திருவருளால் ஆமையுடல் நீங்கி மீண்டும் தேவவுடல் பெற்ற திருமால் காஞ்சிபுரத்தில் லிங்க மெய்ப் பொருளைப் பிரதிட்டை செய்து வழிபட்டார். கச்சவான விஷ்ணு சிவபூஜை புரிந்த இந்த இடமே கச்சபேஸ்வரர் திருக்கோயில்.

கச்சபேஸ்வரர் திருக்கோயில் காரணமாகவே காஞ்சிபுரத்திற்குத் திருக்கச்சி என்று பெயர் உண்டாயிற்று. கச்சவான விஷ்ணு சிங்கப் பெருமாள் கோயில் என்ற ஊருக்கு அருகேயும் சிவபூஜை செய்து வழிபட்டார். இந்தத் தலமும் கோயிலும் கச்சூர் ஆலக்கோயில் என்று வழங்கப்படுகின்றன. இத்தலத்திற்கு வந்த சுந்தரர் பசியோடு இருந்தபோது ஆலக்கோயில் நாதர் பொதி சோறு கொண்டு வந்து தந்து சுந்தரரின் பசியைப் போக்கியருளினார்.

மகாவிஷ்ணு பன்றியாக அதாவது வராகமாக அவதாரம் செய்து பூமியைத் தாங்கிய பின்னர் வராகம் எல்லோரையும்

தாக்கியது.. தேவர்கள் மற்றும் தெய்வங்கள் செய்த பிரார்த்தனையினால் பரமேஸ்வரன் பன்றியைக் கிழித்துக் கொம்பு போன்ற அதன் பல்லை மார்பில் அணிந்து கொண்டு மகாவிஷ்ணுவை வெளிப்படுத்தியருளினார். பரமனது திருவருளால் பன்றியுடல் நீங்கி தேவவுடல் பெற்ற விஷ்ணு கும்பகோணத்திற்கு அருகேயுள்ள சிவபுரம் என்ற தலத்தில் சிவபூஜை புரிந்து வைகுண்டம் சென்றார். இவ்வாறு முழுமுதற்பரமன் ஆமைவோடும் பன்றிக் கொம்பும் அணிந்து கூர்ம சங்கார மூர்த்தியாகவும் வராக சங்கார மூர்த்தியாகவும் நின்ற அழகினை

அழகு ஆமை அணி கேழற்கொம்பு ஆர்த்த
தோடு அரவத்து ஒரு காதன்
கொம்பொடு ஆமை இவை மார்பு இலங்க

என்று ஆணும் பெண்ணும் கலந்த அலிப்பெருமானால் தங்கக் கிண்ணத்தில் பால்சாதம் ஊட்டப்பட்டு மூன்று வயதிலேயே மூன்று காலமும் உணர்ந்த சிவஞான மழலை திருஞானசம்பந்தர் போற்றுகின்றார். சிவபூஜை புரிந்து வரம் பெற்ற காமாட்சியம்மனுக்குக் காஞ்சிபுரத்தில் கோயில் கட்டப்பட்டவாறே சிவபூஜை புரிந்த மகாவிஷ்ணுவிற்கும் காஞ்சித்திருநகரில் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன.

கஜாசுரனை வதைத்த பின்னர் விநாயகர் திருச்செங்காட்டங்குடி என்ற திருத்தலத்தில் சிவபூசை புரிந்தார். ஊனமடைந்த தலைநீங்கிப் புதிய யானைத்தலை பெற்றார். காஞ்சிபுரம் அடைந்து ஏகாம்பர முழு முதற்பொருளை வழிபட்ட பிள்ளையார், ஆகமேஸ்வரனைப் போன்று ஐந்து முகங்களும் பத்து கரங்களும் கொண்ட வடிவம் பெறுவதற்கு விரும்பினார். வணங்கிக் தொழுத விநாயகருக்குப் பரம்பொருள் தன்னுருவை அருளிச் செய்தார். ஏகாம்பரேஸ்வரர்த் திருக்கோயில் பிரகாரத்தில் பிள்ளையார் ஐந்து முகங்களுடனும் பத்து கைகளுடனும் எழுந்தருளியுள்ளார். கோபுரத்திற்கு அருகேயும் தம்பட்டை விநாயகர் என்ற பெயருடன் பிள்ளையாருக்குத் தனிச் சன்னதியுள்ளது.

தில்லையில் பதஞ்சலி முனிவருக்கும் வியாக்கிரபாத முனிவருக்கும் திருநடனக் காட்சி தந்தருளிய நடராஜப் பெருமானின் ஆனந்தக் கூத்தினைக் காண விரும்பிய ஆறுமுகன் காஞ்சிபுரம் வந்து மாமரச் சன்னதியில் உள்ள மூல முழுமுதலை வழிபட்ட பின் ஏகாம்பரேஸ்வரரை நினைந்து மாமர நிழலில் தவம் புரிந்தார். ஆறுமுகனுக்கு ஆடல் நாயகன் திருக்காட்சி தந்து ஆனந்த நடன தரிசனம் கொடுத்தார். முருகப் பெருமான் மாவடிக் கந்தர் என்ற பெயருடன் தனிச் சன்னதி கொண்டுள்ளார்.

நடராஜர் சன்னதிக்கு அருகேயும் ஆறுமுக சுவாமிக்குத் தனிச்சன்னதி உள்ளது. ஏகாம்பரேஸ்வரர் திருக்கோயிலில் உள்ள நடராஜர் சன்னதி மிகவும் தனித்தன்மை வாய்ந்தது. தனிக்கோயில் போன்று பெரியதாக இருக்கும் இச் சன்னதியை வலம் வந்து அம்பலவாணரை வழிபட முடியும். ஆடல் அழகனின் அலங்காரத்தை

எழில் கொள் கச்சி நகர் ஏகம்பத்து
அண்ணலார் ஆடுகின்ற அலங்காரமே

என்று தமிழ் வளர்த்த திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் பாடுகின்றார். மற்ற சிவாலயங்களில் லிங்கப் பரம்பொருள் உள்ள கருவறைக்கு அருகே மட்டும் உள்ள சண்டீஸ்வரர் ஏகாம்பரேஸ்வரர்த் திருக்கோயிலில் நடராஜர் சன்னதிக்கு அருகேயும் உள்ளார். பிரம்மன் சிரம் அரிந்த பைரவருக்கும் இத்திருக்கோயிலில் தனிச் சன்னதி உள்ளது.

வசிஷ்டர், விசுவாமித்திரர், பரத்வாஜர், வால்மீகி, பதஞ்சலி, வியாக்கிர பாதர், அகத்தியர், திருமூலர் மற்றும் பலப்பல பழம்பெரும் முனிவர்களால் பிரதிட்டை செய்து வழிபடப்பட்ட நூற்று முப்பத்தாறு லிங்கங்கள் கோயில் பிரகாரம் முழுவதும் வரிசையாக உள்ளன. இவை மட்டுமின்றி ஒரே லிங்கத்தில் நூற்றுஎட்டு சிறு சிறு லிங்கங்களைக் கொண்ட சத அஷ்டோத்திர லிங்கமும் உள்ளது. வரிசைக்கு நாற்பது

லிங்கங்கள் என்று இருபத்தைந்து வரிசைகளில் ஆயிரம் சிறுசிறு லிங்கங்களைக் கொண்ட அழகிய சகஸ்ர லிங்கம் தனிச் சன்னதியில் உள்ளது. பலப்பலத் திருத்தலங்களையும் வழிபட்டு வந்த மார்கண்டேய முனிவர் காஞ்சிபுரத்தை அடைந்து ஏகாம்பரேஸ்வரரைத் தொழுது துதித்தார். லிங்கப் பரம்பொருளைப் பிரதிட்டை செய்து பூஜித்தார். பராபரன் அவருக்கு மரணமில்லாத பேரின்ப வாழ்வை அருளிச் செய்தார். மார்கண்டேயருக்கு அருள் புரிந்த மகேஸ்வரன் மார்கண்டேஸ்வரர் என்ற திருநாமத்துடன் விமானம் உள்ள மண்டபம் போன்ற சன்னதியில் குடிகொண்டுள்ளார்.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்து தொழில் புரியும் பரமசிவன் பிரம்ம தேவனுக்குப் படைக்கும் ஆற்றலை அருளிச் செய்தார். இறைவனை வணங்கி சிருஷ்டியை மேற்கொண்ட பிரம்ம தேவன் தனது படைப்பில் திருப்தியில்லாமல் மனம் வருந்தினார். காஞ்சிபுரம் வந்து ஏகாம்பரேஸ்வரரைப் பூஜை செய்தார். தொழிலில் பரிபூரணத் திருப்தி உண்டாகுமாறு அருளிச் செய்ய வேண்டும் என்று தொழுதார். எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்ட பரமசிவம் ஆண் பெண் அலி (இருபால்) என்ற மூன்று வகையான உயிரினங்களின் தோற்றத்திற்கு மூலாதாரமான ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றாகவுள்ள அர்தநாரீஸ்வரனாகப் பிரம்மனுக்குத் திருக்காட்சி தந்து மறைந்தார். பிரம்மனுக்கு அருள் புரிந்த பெண்ணொருபாகன் இங்கு மத்தவ மாதேஸ்வரர் என்ற பெயருடன் தனிச் சன்னதியில் திகழ்கின்றார். மேனியின் ஒரு பகுதி பெண்ணுருவாயுள்ள அலிப்பெருமானை

ஏகம்பத்து உறை எந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு ஆனாய் போற்றி

ஏகம்பத்தில் இயல்பாய் இருந்து
பாகம் பெண்ணோடு ஆயின பரிசும்

என்று தட்சிணாமூர்த்தியால் ஓங்காரப்பொருள் உபதேசிக்கப்பெற்ற மாணிக்கவாசகப் பெருமான்

போற்றுகின்றார். தரும தேவராகிய ரிஷப தேவர் பரமேஸ்வரனின் வாகனம் ஆவதற்காகக் காஞ்சிபுரம் வந்து ஏகாம்பரேஸ்வரரைப் பூஜித்து வணங்கிய பின் லிங்க மெய்ப் பொருளைப் பிரதிட்டை செய்து வழிபட்டார்.

பரமசிவம் ரிஷப தேவருக்கு அருள்புரிந்தார். ரிஷப தேவருக்கு அருளிய சர்வேஸ்வரன் ரிஷபேஸ்வரர் (இடபேஸ்வரர்) என்ற திருநாமத்துடன் புனிதத் தீர்த்தமான குளக்கரையருகே தனிச் சன்னதியில் உள்ளார். அஃம் என்ற ஓங்கார வடிவமாக விளங்கும் லிங்கத்தில் ரிஷபேஸ்வரர் சன்னதியில் அகரப் பகுதியான பாணம் மட்டுமே உள்ளது. உகரப் பகுதியான ஆவுடையாரும் மகரப் பகுதியான பீடமும் இல்லை.

நாள்தோறும் நான்கு திசைகளுக்கும் சென்று சிவபூஜை செய்யும் சிறந்த சிவபக்தனான வாலி காஞ்சிபுரம் வந்து ஏகாம்பரேஸ்வரரை வழிபட்ட பின் லிங்கப் பிரதிட்டை செய்து பரமேஸ்வரனைப் பூஜித்தான். வாலிக்கு அருள்புரிந்த வாலீஸ்வரர் சன்னதி கொடிமரம் உள்ள மண்டபத்திற்கு அருகே உள்ளது. கொடிக்கம்பமும் நந்தியும் உள்ள நீளமான மண்டபம் முழுவதும் அழகிய தூண்கள் உள்ளன. இந்தத் தூண்களில் சிவபரம்பொருளின் பல்வேறு வடிவங்களும் தெய்வங்கள், சித்தர்கள், அடியவர்கள், முனிவர்கள், மற்றும் பலப்பல வடிவங்களும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

இந்த மண்டபத்தில் கொடிமரம் அருகே கச்சி மயானம் என்பது தனிக் கோயிலாகத் திகழ்ந்து கருவறைச் சுவற்றின் வெளிப்புறம் பிரம்மன் தூர்கை லிங்கோற்பவர் ஆகிய திருவுருவங்களைக் கொண்டுள்ளது. கச்சி மயானம் எமதர்மராலும் பிரம்மதேவனாலும் பூஜிக்கப்பட்ட கோயிலாகும். கச்சி மயானத்தைத் திருநாவுக்கரசர் போற்றியுள்ளார். கச்சி மயானேஸ்வரர் திருக்கோயிலின் முன்பு உள்ள தூணில் மிக அரிதான யோக தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவம் காணப்படுகின்றது. வலது முன் கரம் இங்கு நெஞ்சில்

பதிந்திருக்க மற்றொரு முன்கரம் பக்கத்தே நீண்டுள்ளது. இரண்டு கால்களும் பக்கத்தில் இருக்க ஒரு கால் நீண்டு தொங்கவிடப்பட்ட நிலையிலும் மற்றொரு கால் தூக்கி முழங்கால் மடிக்கப்பட்ட நிலையிலும் உள்ளன.

இதுபோன்று பல்வேறு அரிய சிவ மூர்த்திகள் மண்டபத் தூண்கள் முழுவதும் உள்ளன. ஏகாம்பரேஸ்வரர்க் கோயிலில் உள்ள குளமே அல்லாமல் கோயிலுக்கு அருகேயுள்ள மங்கள தீர்த்தம் என்ற குளமும் கம்பை நதியும் புனிதத் தீர்த்தங்களாக உள்ளன. காஞ்சி ஏகாம்பரேஸ்வரர்த் திருக்கோயில் பெருங்கோயிலாக மட்டுமன்று பொற்குரைகளையும் தங்கத் திருமேனிகளையும் கொண்டு பொற்கோயிலாகவும் பொலிவுற்றதை

திரு ஏகம்பன் செம்பொற்கோயில் (திருவாசகம்)

என்று மாணிக்க வாசகப் பெருமான் போற்றுகின்றார். காஞ்சிபுரம் முழுவதும் அடிக்கொரு சிவலாயம் என்று கூறும் வகையில் எண்ணற்ற ஈஸ்வரன் கோயில்களையும் தொட்டால் கைப் பொருட்களைப் பொன்னாக்கும் பொற்சிலை, தான் யார் கண்ணுக்கும் புலனாகாமல் இருந்து எல்லோரையும் பார்க்கக்கூடிய அதிசய மண்டபம், தீமையெல்லாம் நன்மையாக்கும் அற்புதப் பொய்கை, சுந்தர ரூபம் தரும் சுந்தரக் குளம் போன்று பலப்பல அதிசயங்களையும் அற்புதங்களையும் கொண்டு அருமைத் திருத்தலமாகக் காஞ்சித் திருநகரம் திகழ்ந்தது. சுந்தரர் போற்றிய அறுபத்து மூவர்களில் ஒருவரான திருக்குறிப்புத் தொண்டர் பிறந்த காஞ்சிபுரத்தைப் பற்றிக் கூறும் போது சத்தியப் புலவரான சேக்கிழார் பெருமான் இத் திருத்தலத்தின் சிறப்புகள் அருமை பெருமைகள் அனைத்தையும் மிக அழகாக விளக்கமாக விவரித்துள்ளார்.

காமாட்சியம்மன் நாள்தோறும் நீராடி சிவபூஜைக்காகப் பயன்படுத்திய கம்பையாறு, காஞ்சியாறு போன்று கங்கையை விடச் சிறந்த நதிகள் காஞ்சியில் உள்ளன. காஞ்சியில் ஒரு

நாளுக்கு முன்று தாமரை மலர்கள் மட்டுமே மலர்கின்ற குளத்திலிருந்து படைக்கும் தெய்வம் பிரம்மன், காக்கும் தெய்வம் விஷ்ணு, அழிக்கும் தெய்வம் ருத்திரன் ஆகிய முன்று மூர்த்திகளும் முன்று தாமரை மலர்களைப் பறித்து ஏகாம்பரேஸ்வரரை வழிபட்டு வந்தனர். முன்று மூர்த்திகளும் கச்சிக் கம்பனைப் பூஜை செய்து தங்கிய பூஞ்சோலைக்கு ருத்திர சோலை என்று பெயர். இந்தச் சோலையிலுள்ள வில்வ மரத்திலிருந்து முன்று மூர்த்திகளும் வில்வ இலைகளைப் பறித்து சிவ பூஜை செய்தனர். இதைக் காட்டும் வகையிலேயே வில்வ இலை முன்று தளங்களாக (முன்று இதழ் கொண்டது ஒரு இலை) அாச்சிக்கப்படுகின்றது. வில்வ இலையால் செய்யப்படும் சிவ பூஜையின் மகிமையை வில்வாஷ்டகம் என்ற சமஸ்கிருத சுலோகம் அருமையாக உரைக்கின்றது.

சித்தர்கள் யோகிகள் காந்தர்வர் யட்சர் முதலியோர் பூச்செண்டுகளைக் கொண்டு வந்து ஏகாம்பரேஸ்வரரைப் பூஜித்துத் தங்கும் இடம் செண்டனை வெளி என்று பெயர் பெற்றது. காஞ்சிபுரத்து அற்புதங்களில் ஒன்று நந்திவாகனரின் தங்கத் திருமேனி. இவரை வழிபடுகின்றவர்கள் பிறவி நீங்கி முக்தி பெறுவர். பரம்பொருளை உணர்ந்து வழிபடும் மெய்யன்பர்கள் சிவ நினைவுடன் இவரைத் தீண்டினால் அவர்கள் கையில் இருக்கும் பொருள் எதுவாயினும் தங்கமாக மாறிவிடும்.

இத்தகைய அதிசய மூர்த்தி மட்டுமன்று அதிசய தீர்த்தங்களும் காஞ்சிபுரத்தில் உள்ளன. புண்ணிய தீர்த்தம் என்ற குளத்தில் சிவநாமம் ஒதி ஈசன் நினைவுடன் முழுகி எழுந்தால் தீமையெல்லாம் நன்மையாக மாறுகின்றன. மற்றொரு தீர்த்தம் இஷ்ட சித்தி தீர்த்தம் என்னும் பொய்கை. இப்பொய்கையில் பரமனைப் போற்றி ஈஸ்வரனை உள்ளத்தில் நினைந்து நீராடுபவர்களின் விருப்பங்கள் நிறைவேறுகின்றன. இதனாலேயே இந்தப் பொய்கைக்கு இஷ்ட சித்தி தீர்த்தம் அதாவது வேண்டியதை அளிக்கும் நீர்நிலை என்று பெயர் உண்டாயிற்று. மற்றொரு அற்புதக் குளத்திற்கு சுந்தரக்குளம்

என்று பெயர். இக்குளத்தில் அழகேசனைத் துதித்து நீராடினால் மிக அழகிய தோற்றத்துடன் வெளிவருகின்றனர். தில்லையில் திருநீலகண்டத் தம்பதியரை இளமையாக்கிய திருக்குளம் போன்று காஞ்சியில் அழகில்லாதவர்களையும் அழகாக்கும் சுந்தரக் குளம் உள்ளது. இவையேயல்லாமல் பைம்புனல் கிணறு, உலகாணி, சந்திர மாதிரம், காப்புடைத் தீர்த்தம், சாருவ தீர்த்தம் எனப் பலப்பல புனித நீர்நிலைகள் காணப்படுகின்றன.

காஞ்சிபுரத்தில் இருந்த மிக விந்தையான ஒரு இடம் மாய மண்டபம். இந்த மண்டபத்திற்குள் நுழைந்தவர்கள் மற்றவர்களின் கண்களுக்குப் புலனாக மாட்டார்கள். அவர்களால் மற்றவர்களைப் பார்க்க முடியும். வாலிக்குப் பயந்து வந்த சுக்கிரீவன் இந்த மண்டபத்தில் தங்கியிருந்தான். காஞ்சியின் மற்றொரு அற்புதம் இன்பக் குகை. முழுமுதற் பொருளின் நினைவோடு இந்தக் குகையில் நுழைந்து அங்குள்ள லிங்கப் பரம்பொருளைத் தரிசனம் செய்து வலம் வந்து தொழுபவர்களின் துன்பம், கவலையெல்லாம் காற்றாகப் பறந்து போக மிகுந்த இன்பம் பெறுகின்றனர். எல்லோருக்கும் இன்பம் அளிக்கும் இன்பக் குகையே அல்லாமல் சுக்கிரீவன் தங்கியிருந்த குரங்கு வடிவம் கொண்ட மற்றொரு குகையும் உள்ளது. இவ்வாறு எண்ணற்ற கோயில்களையும் தீர்த்தங்களையும் அற்புதங்களையும் குகைகளையும் கொண்டு காஞ்சித் திருநகரம் பதினான்கு உலகங்களிலும் உள்ள வளங்களையெல்லாம் உடைய கொள்கலம் என்று கூறும்படிப் பொலிவுற்றுப் புகழ் பெற்றுச் சிறந்திருந்தது.

இத்தகைய சிறப்புகள் மிகுந்து பொன்னால் மிளிரும் பொன்னகரமான காஞ்சிபுரத்தை மாணிக்கவாசகப் பெருமான் மதுரையிலிருந்து தில்லை செல்லும் போது கண்டு தொழுதார். கச்சிக்கம்பன் மாணிக்கவாசகப் பெருமானுக்கு முப்புரம் எரித்த வில்லாளியாக ஒற்றை அம்புடன் காட்சி தந்ததால் ஏகம்பர் (ஏக+அம்பர்) என்று திருப்பெயர் உண்டாயிற்று. திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகரைத் தடுத்து நிறுத்தி தட்சிணாமூர்த்தி வடிவைக் காட்டி ஓங்காரப் பொருள் உபதேசித்து வலிந்து ஆட்கொண்டருளிய பரமசிவம் அவருக்கு

அருளிச் செய்ததற்கு ஏற்ப தலந்தோறும் திருக்காட்சி தந்தருளினார். மாணிக்கவாசகர் ஏகாம்பரேஸ்வரரைத் தொழுதபோது முப்புரம் எரித்த வில்லாளியாக ஒற்றை அம்புடன் பரமன் வெளிப்பட்டுக் காட்சி கொடுத்தார்.

மதுரையில் கொற்றாளாகவும் வேடுவனாகவும் போர்ச் சேவகனாகவும் பரிப்பாகனாகவும் திருவாதவூரில் நடராஜப் பெருமானாகவும் அடியவராகவும் திருவுத்தரகோச மங்கையில் ஜோதியாகவும் மாணிக்கவாகசருக்குத் திருக்காட்சி தந்தருளிய முலப்பொருள் காஞ்சிபுரத்தில் ஒற்றை அம்புடன் கூடிய வில்லாளியாக திரிபுராரியாக வெளிப்பட்டுத் திருக்காட்சி தந்தார். ஏகாம்பரேஸ்வரர் ஏக அம்பராகக் காட்சி கொடுத்த கருணையை

ஈரம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர்
தன் கையில் ஓரம்பே முப்புரம் உந்தீபற
ஒன்றும் பெருமிகை உந்தீபற
தாம் அடியிட்டலும் அச்ச முறிந்தது என்று உந்தீபற
அழிந்தன முப்புரம் உந்தீபற
உய்யவல்லார் ஒரு மூவரைக் காவல் கொண்டு
எய்யவல்லார்

என்று ஒங்கார வாசகர் பாடியுள்ளார். ஏகம்பனது திருக்காட்சி பெற்ற மாணிக்க வாசகர் திருவுந்தியார் என்ற பதிகம் பாடித் தொழுதார்.

பரமேஸ்வரன் முப்புரம் அழிப்பதற்காக இமயமலையை (கல்) வில்லாக வளைத்த போது மகாவிஷ்ணு அம்பாகிப் பணிபுரிந்தார். வாயு அம்பின் இறகாகவும் அக்கினி முனையாகவும் இருந்தனர். பூமி தேரானது. சூரியனும் சந்திரனும் சக்கரங்களாயினர். பிரம்மன் தேரோட்டியானான். எல்லோரும் தாங்கள்தாம் இறைவனுக்குத் துணை, நாம் ஒன்று சேர முப்புரம் அழியப்போகின்றது என்று அகந்தையுடன் இருந்தனர். அப்பொழுது எல்லாம் வல்ல முழுமுதல் சிறிதே புன்னகை புத்து தேரின் மீது திருவடியை

வைத்தார். புன்னகை புரிந்த பரமன் திருவடிபட்ட அளவிலே தேர் அச்சு முறிந்து விழுந்தது. புன்னகையிலிருந்து புறப்பட்ட தீயால் முப்புரம் எரிந்து சாம்பலாயின. இவ்வாறு முப்புரங்களோடு எல்லோருடைய ஆணவம் முதலிய மூன்று மலங்களும் எரிந்து சாம்பலாகிப் போனதை

முப்புரமாவது மும்மலகாரியம் அப்புரம் எய்தமை

என்று திருமூல முனிவர் மிக அழகாகப் போற்றுகின்றார். ஈசனை வணங்கிய மூன்று அசுரர்களும் முக்தி பெற்றுச் சிவலோகம் சேர்ந்தனர். திருவடியால் தேர் அச்சு முறிந்து விழுந்த தலம் அச்சிறுப்பாக்கம் என்றும் புன்னகையால் திரிபுரம் எரிந்து விழுந்த தலம் திரு அதிகை என்றும் பெயர் பெற்றன. தேர் முதலிய எந்தப் படையும் இல்லாமல், கையில் இருந்த ஒரே ஆயுதமான அம்பும் பயன் இல்லாமல் அதிகமாகி நின்றதால் புன்னகையால் புரம் எரிந்து விழுந்த தலம் திரு அதிகை என்று பெயர் பெற்றது. ஈசனுக்கு அதிகன், அதியன் என்று திருநாமங்கள் உண்டாயின. பரம்பொருளின் திருவடிப்பட்ட அளவிலேயே காலன் மாண்டு விழுந்தது போல் ஈசன் திருவடிப்பட்ட அளவிலேயே தேரும் அச்சு முறிந்து விழுந்தது. இறைவனின் நெற்றிக் கண் பொறியால் மன்மதன் எரிந்து சாம்பலானது போல் பரமனது புன்சிரிப்புப் பொறியால் திரிபுரம் எரிந்து சாம்பலாயின.

ஒங்கார வாசகருக்கு ஒற்றை அம்புடன் காட்சி தந்த கயிலைநாதன் ஆண் பெண் கலந்த இருபால் வடிவமான அலிப் பெருமானாக மறைந்தருளினார். ஆண், பெண், இருபால் என்ற மூவகை ஜீவராசிகளின் வாழ்விற்கு மூலகாரணமான முழு முதற் பொருளின் அலி வடிவத்தை

**ஏகம்பத்து உறை எந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு ஆனாய் போற்றி**

என்று பரமேஸ்வரனால் வலிந்து ஆட்கொள்ளப்பட்ட மாணிக்கவாசகர் போற்றுகின்றார். மும்மூர்த்தி முதல் தாவரம்

வரையிலான ஆண் பெண் இருபால் என்ற மூவகை உயிரினங்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணமான அலிப்பெருமானைக் காணும் பேறு பெற்றவர்கள் மாணிக்கவாசகரும் திருஞான சம்பந்தரும் மட்டுமே.

மூன்று ஆண்டு மழலையாக இருந்த திருஞான சம்பந்தர் சீர்காழிப் பிரம்மபுரீஸ்வரர் திருக்கோயிலின் புனிதத் தீர்த்தமான குளக்கரையில் தந்தையைக் காணாதபோது அப்பா அம்மா என்று அழுத நேரம் சிவபரம்பொருள் தோடுடைய செவியனாக, இருபால் அலிப்பெருமானாக, நந்தி வாகனத்தின் மேல் வந்து தங்கக் கிண்ணத்தில் பால் அன்னம் ஊட்டி மறைந்தருளினார். பாலுக்காக அழுத உபமன்னியுலிற்குப் பாற்கடலினை அனுப்பி வைத்த பரமேஸ்வரன் பெற்றோருக்காக அழுத சம்பந்தருக்குத் தந்தை தாயாய் வந்து காட்சி கொடுத்தார். இந்த அற்புதத்தை

தோடுடைய செவியன் விடை ஏறி
பொற்கிண்ணத்து அடிசில் பொல்லாது எனத்
தாதையார் முனிவுறத் தான் எனைஆண்டவன்
பால் நல்வாய் ஒரு பாலன்
தோலும் துகிலும் காட்டித் தொண்டு ஆண்டீர்,

என்று திருஞான சம்பந்தர் பாடுகின்றார். கச்சியேகம்பத்தோடு கச்சித் திருநெறிக் காரைக்காடு என்ற திருத்தலத்தையும் சம்பந்தப் பெருமான் போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

வடக்கே காசித் திருநகரம் சிவாலயங்களுக்கும் சிவலிங்கங்களுக்கும் சிறப்புற்று இருப்பது போல் தெற்கே காஞ்சிபுரம் எண்ணற்ற சிவாலயங்களையும் சிவலிங்கங்களையும் கொண்டு கோயில் திருநகரமாகத் திகழ்கின்றது.

கச்சிப் பலதளியும்

என்று காஞ்சிபுரத்து ஆலயங்களைத் திருநாவுக்கரசர் போற்றுகின்றார். கச்சியேகம்பத்தோடு கச்சி மேற்றளி என்ற

திருக்கோயிலுக்கும் திருநாவுக்கரசர் தனிப் பதிகம் அருளிச் செய்துள்ளார்.

வேதம் ஆகமம் வேள்வி வழிபாடு திருவிழா என்று புனித நகரமாகப் பொலிவுற்ற காஞ்சிபுரத்தின் அருமை பெருமையெல்லாம் உணர்ந்த சோழவேந்தன் கரிகால் வளவன் நான்கு காத தூரத்தை உள்ளடக்கி மதில் எழுப்பினான். பலவகைக் குடியிருப்புகளை உண்டாக்கினான். நான்மறைகளும் ஆகமங்களும் ஒலிக்கும் காஞ்சிபுரத்துக் கோயில்களில் குறித்த நேரத்தில் பூஜைகள் சிறப்பாகத் தடையில்லாமல் நடைபெறுவதற்கு வழி செய்தான். ஆலயங்களின் பாதுகாப்பிற்காக மந்திர மாமதில் அகழிகளையும் உருவாக்கினான். பூஜைகள் செய்வதற்குப் பூக்கள் தடையின்றிக் கிடைப்பதற்காகப் பூஞ்சோலைகள் அமைத்து மலர்க்கிடங்கு உண்டாக்கினான். இவ்வாறு மாமதில் கொண்டு பொழில்கள் நிறைந்த காஞ்சிபுரத்தை

மாமதில் கச்சி மாநகர்

(சம்பந்தர்)

பூம்பொழில் கச்சி

(அப்பர்)

என்று தேவாரத் திருமுறை போற்றுகின்றது. சோழர்களுக்குப் பிறகு பல்லவர்களின் ஆட்சியில் காஞ்சிபுரம் மிகச் சிறந்த நிலையை அடைந்தது. ஏகாம்பரேஸ்வரர்க் கோயில் சோழர்களாலும் பல்லவர்களாலும் கிருஷ்ண தேவராயராலும் நாயக்கர்களாலும் நகரத்தார்களாலும் காலந்தோறும் திருப்பணி செய்யப்பட்டுப் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏகாம்பரேஸ்வரர்த் திருக்கோயிலைப் போற்றிப் பாடிய தேவாரத் திருப்பதிகங்களில் அப்பர் பதிகம் ஏழும் சம்பந்தர் பதிகம் நான்கும் சுந்தரர் பதிகம் ஒன்றும் கிடைத்துள்ளன. காஞ்சிபுரம் சுந்தரருக்குக் கண் கொடுத்த திருத்தலமாகும்.

திருவொற்றியூரில் மகிழ மரத்ததடியில் இறைவன் முன்னிலையில் திருவொற்றியூரை விட்டு நீங்க மாட்டேன் என்று சங்கிலியாருக்குச் சத்தியம் செய்து கொடுத்து அவரை சுந்தரர் திருமணம் புரிந்து கொண்டார். ஆனால் திருவாரூர்த்

திருவிழாவைக் காண்பதற்காகத் திருவொற்றியூரை விட்டு நீங்கினார். திருவொற்றியூர் எல்லையைத் தாண்டியவுடன் சத்தியத்தை மீறிய குற்றத்தின் பலனாக அவருடைய இரண்டு கண்களும் குருடாயின. சுந்தரர் விரும்பியிருந்தால் முக்கண்ணனை வேண்டிப் பாடி அவர் மீண்டும் கண் பார்வை பெற்றிருக்கலாம். அப்போது கர்ம பலனை அனுபவிப்பதற்காக மற்றொரு பிறவி எடுக்க நேரிடும்.

சுந்தரர் பரம்பொருளின் திருக்காட்சி கண்டு சிவஞானம் பெற்று மரணமும் பிறப்பும் நீங்கிய ஜீவன் முக்தர் ஆதலால் கர்ம பலனை ஏற்று அனுபவித்துக் கழித்தார். கண்ணிழந்த நிலையில் அடியவர்களுடன் தொடர்ந்து பயணம் செய்த சுந்தரர் ஒற்றியூர் தியாகேசனைப் பாடி ஊன்று கோல் ஒன்று அருளிச் செய்யுமாறு வேண்டினார். பூண்டி எனப்படும் திருவெண்பாக்கத்தில் பரமேஸ்வரன் சுந்தரருக்கு ஊன்றுகோலை வழங்கியருளினார். இந்த நிகழ்ச்சி காரணமாகக் கண்ணைப் பறித்தாலும் கோலைக் கொடுப்பான் என்ற பழமொழி உண்டானது. ஊன்றுகோலுடன் பயணமான சுந்தரர் காஞ்சிபுரம் அடைந்து ஏகாம்பரேஸ்வரரைத் தொழுத போது கச்சிக்கம்பன் சுந்தரருக்கு இடது கண் பார்வையை அருளிச் செய்தார். நீதி நாயகனான பரமனது பெருங்கருணையை

'கம்பன் எம்மாணக் காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாறே'

என்று சுந்தரர் பதிகம் முழுதும் போற்றித் துதித்தார். கச்சியேகம்பனாஃ கண் பெற்ற சுந்தரர் கச்சி மேற்றளி, திருஒண்காந்தன் தளி, திருக்கச்சி அனேகதங்காவதம் போன்ற பல்வேறு திருத்தலங்களையும் தரிசித்துப் போற்றி வழிபட்டார். சுந்தரர் போற்றி வணங்கிய அறுபத்து மூன்று அருளாளர்களில் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் காஞ்சிபுரத்தில் பிறந்து வளர்ந்து ஏகாம்பரேஸ்வரரின் திருவருளால் முக்தி பெற்றவர்.

லட்சக்கணக்கான ஆண்டுகளாகப் புகழ்மிக்க திருத்தலங்களில் ஒன்றான காஞ்சிபுரத்தில் வண்ணார் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். உடையை வெளுப்பதோடு உள்ளத்தை

வெளுக்கும்
சிவநாமமும் ஒதி
மெய்ப்பொருளை
வழிபடும்
சிறந்த
சிவபக்தராக
விளங்கினார்.
நாஸ்தோறும்
ஏகாம்பரேஸ்வரரை
வழிபட்டுத்
தொழுதார்.
அடியவர்களின்
ஆடையைத்
துவைத்துக்
கொடுக்கும்

திருத்தொண்டினை நியமமாக, விரதமாகக் கொண்டிருந்தார்.

அன்பர்களின் குறிப்பு உணர்ந்து தானே வலியச் சென்று அவர்களின் ஆடையைத் தோய்த்துக் கொடுத்துத் தொண்டு புரிந்ததால் அவர் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டார்.

துணிகளைத் துவைக்கும் போது அர்த்தமற்ற ஒலி எழுப்பாமல் எச்செயலைச் செய்தாலும் ஈசன் புகழ் பாடிச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறும் திருவாசகப் பாதையில் நின்று ஆடைகளைத் துவைக்கும் போது அவதாரம் பிறவி போன்ற மாசு மலங்கள் இல்லாத தூய நிர்மலனான மாசிலாமண்சரின் திருநாமம் ஒதி சலவை செய்தார். பிறப்புக்கு அப்பாற்பட்ட செம்மையான பரம்பொருளை வழிபடும் சிவபக்தியினாலும் அடியவர்களின் ஆடையை வெளுத்துக் கொடுக்கும் திருத்தொண்டினாலும் திருக்குறிப்புத் தொண்டரின் ஆத்மாவானது ஆணவம் கர்மம் மாயப்பிறவி ஆகிய மூன்று மலங்களும் நீங்கிச் சத்தமானது. மாசுகள் நீங்கிய பரிசுத்தமான உயிர் தூய் சிவத்துடன் சேர்ந்து சிவமாகின்ற ஞானமுக்தி அடைவதற்கான மாபெரும் தகுதியைப் பெற்றது.

திருவிழாவைக் காண்பதற்காகத் திருவொற்றியூரை விட்டு நீங்கினார். திருவொற்றியூர் எல்லையைத் தாண்டியவுடன் சத்தியத்தை மீறிய குற்றத்தின் பலனாக அவருடைய இரண்டு கண்களும் குருடாயின. சுந்தரர் விரும்பியிருந்தால் முக்கண்ணனை வேண்டிப் பாடி அவர் மீண்டும் கண் பார்வை பெற்றிருக்கலாம். அப்போது கர்ம பலனை அனுபவிப்பதற்காக மற்றொரு பிறவி எடுக்க நேரிடும்.

சுந்தரர் பரம்பொருளின் திருக்காட்சி கண்டு சிவஞானம் பெற்று மரணமும் பிறப்பும் நீங்கிய ஜீவன் முக்தர் ஆதலால் கர்ம பலனை ஏற்று அனுபவித்துக் கழித்தார். கண்ணிழந்த நிலையில் அடியவர்களுடன் தொடர்ந்து பயணம் செய்த சுந்தரர் ஒற்றியூர் தியாகேசனைப் பாடி ஊன்று கோல் ஒன்று அருளிச் செய்யுமாறு வேண்டினார். பூண்டி எனப்படும் திருவெண்பாக்கத்தில் பரமேஸ்வரன் சுந்தரருக்கு ஊன்றுகோலை வழங்கியருளினார். இந்த நிகழ்ச்சி காரணமாகக் கண்ணைப் பறித்தாலும் கோலைக் கொடுப்பான் என்ற பழமொழி உண்டானது. ஊன்றுகோலுடன் பயணமான சுந்தரர் காஞ்சிபுரம் அடைந்து ஏகாம்பரேஸ்வரரைத் தொழுத போது கச்சிக்கம்பன் சுந்தரருக்கு இடது கண் பார்வையை அருளிச் செய்தார். நீதி நாயகனான பரமனது பெருங்கருணையை

'கம்பன் எம்மாணக் காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாறே'

என்று சுந்தரர் பதிகம் முழுதும் போற்றித் துதித்தார். கச்சியேகம்பனாஃ கண் பெற்ற சுந்தரர் கச்சி மேற்றளி, திருஒணகாந்தன் தளி, திருக்கச்சி அனேகதங்காவதம் போன்ற பல்வேறு திருத்தலங்களையும் தரிசித்துப் போற்றி வழிபட்டார். சுந்தரர் போற்றி வணங்கிய அறுபத்து மூன்று அருளாளர்களில் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் காஞ்சிபுரத்தில் பிறந்து வளர்ந்து ஏகாம்பரேஸ்வரரின் திருவருளால் முக்தி பெற்றவர்.

லட்சக்கணக்கான ஆண்டுகளாகப் புகழ்மிக்க திருத்தலங்களில் ஒன்றான காஞ்சிபுரத்தில் வண்ணார் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். உடையை வெளுப்பதோடு உள்ளத்தை

வெளுக்கும்
சிவநாமமும் ஓதி
மெய்ப்பொருளை
வழிபடும்
சிறந்த
சிவபக்தராக
விளங்கினார்.
நாஸ்தோறும்
ஏகாம்பரேஸ்வரரை
வழிபட்டுத்
தொழுதார்.
அடியவர்களின்
ஆடையைத்
துவைத்துக்
கொடுக்கும்

திருத்தொண்டினை நியமமாக, விரதமாகக் கொண்டிருந்தார்.

அன்பர்களின் குறிப்பு உணர்ந்து தானே வலியச் சென்று அவர்களின் ஆடையைத் தோய்த்துக் கொடுத்துத் தொண்டு புரிந்ததால் அவர் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டார்.

துணிகளைத் துவைக்கும் போது அர்த்தமற்ற ஒலி எழுப்பாமல் எச்செயலைச் செய்தாலும் ஈசன் புகழ் பாடிச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறும் திருவாசகப் பாதையில் நின்று ஆடைகளைத் துவைக்கும் போது அவதாரம் பிறவி போன்ற மாசு மலங்கள் இல்லாத தூய நிர்மலனான மாசிலாமண்சரின் திருநாமம் ஓதி சலவை செய்தார். பிறப்புக்கு அப்பாற்பட்ட செம்மையான பரம்பொருளை வழிபடும் சிவபக்தியினாலும் அடியவர்களின் ஆடையை வெளுத்துக் கொடுக்கும் திருத்தொண்டினாலும் திருக்குறிப்புத் தொண்டரின் ஆத்மாவானது ஆணவம் கர்மம் மாயப்பிறவி ஆகிய மூன்று மலங்களும் நீங்கிச் சுத்தமானது. மாசுகள் நீங்கிய பரிசுத்தமான உயிர் தூய் சிவத்துடன் சேர்ந்து சிவமாகின்ற ஞானமுக்தி அடைவதற்கான மாபெரும் தகுதியைப் பெற்றது.

ஒரு நாள் உச்சி நேரத்தில் அன்பருக்கு அன்பரான ஏகம்பர் திருக்குறிப்புத் தொண்டரின் முன்பு அடியவராக எழுந்தருளினார். மும்மூர்த்தி முதல் தாவரம் வரையிலான உயிர்களின் மாசு மலங்களைப் போக்கும் தூய மேனிப் பரஞ்சோதியைக் கண்ட திருக்குறிப்புத் தொண்டர் விரைந்து சென்று அவருடைய துணியை துவைப்பதற்குத் தருமாறு கேட்டார். காலத்திற்கு அப்பாற்பட்ட கடவுள் அடியவரை நோக்கி அன்று மாலைக் காலத்திற்குள் துவைத்துத் தருவதாக இருந்தால் ஆடையைக் கொடுப்பதாகக் கூறினார். திருக்குறிப்புத் தொண்டர் வாகீஸ்வரனுக்கு வாக்குறுதி அளித்து ஆடையைப் பெற்றுக் கொண்டார். அனைத்து மாசுகளையும் சுட்டு எரிக்கும் அக்கினியே திருமேனியாகத் திகழும் தன்னொப்பில்லாத தூயவனின் திருநாமம் ஒதித் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் துணியைத் தண்ணீரில் நனைத்துத் துவைக்கத் தொடங்கிய போது பெருமழை பொழிந்தது.

பொழிந்த மழை நிற்காமல் பரமனது திருவருளைப் போன்று பொழிந்து கொண்டே இருந்தது. மாலைப் பொழுதும் வந்தது. அடியவர் வந்துகேட்டால் என்ன செய்வது? சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்ற முடியவில்லையே, அடியவருக்குத் தீங்கு செய்து விட்டோமே என்று திருக்குறிப்புத் தொண்டர் வருந்தினார். இனி உயிரோடு இருப்பதை விட இறப்பதேமேல் அடியவருக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற முடியாத இந்த உடல் இனி வேண்டாம் என்று முடிவு செய்து பாறையில் தலையை முட்டி மோதலானார். அப்போது கல்லாக, மலையாக எழுந்தருளியிருக்கும் கிரீசனின் திருக்கரம் அவரைத் தடுத்தது. நிமிர்ந்து பார்த்த திருக்குறிப்புத் தொண்டர் நந்தி வாகனமாக முழுமுதற் பொருளின் திருக்காட்சியைக் கண்டார். அளவில்லாத ஆனந்தம் அடைந்து ஆடிப்பாடித் தொழுதார். திருமாலும் பிரம்மனும் தேடித் திரிந்தும் அவர்களின் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்திருந்த தூய நாயகனது திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார். அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிய திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புனிதப் பெருமானை காணும் பேறுற்றார். மூன்று மூர்த்திகளும் இந்திராதி தேவர்களும்

வந்து எதிர்கொண்டு வணங்கும் சிவபதத்தைத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் பெற்றார்.

ஐம்பூதம் ஐம்புலன் முதலிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட தூய அருள் மேனி கொண்ட தூயவனின் திருக்காட்சி கண்ட திருக்குறிப்புத் தொண்டர் மீண்டும் வந்து பிறக்காத பேரின்பம் பெற்றுச் சிவலோகம் சேர்ந்தார். திருக்குறிப்புத் தொண்டருக்கு முக்தி அருளிச் செய்த முக்தேஸ்வரருக்குக் காஞ்சிபுரத்தில் தனிக் கோயில் உள்ளது. ஏகாம்பரேஸ்வரர் திருக்கோயிலில் திருக்குறிப்புத் தொண்டரின் திருவுருவம் அறுபத்து மூவருடன் அல்லாமல் தனியாகவும் பிரகாரத்தில் உள்ளது. இவருக்கு அருகே பல்லவ மன்னர் ஐயடிகள் காடவர் கோமானின் திருவுருவமும் சாக்கிய நாயனாரின் உருவமும் உள்ளன.

ஐயடிகள் காடவர் கோன் பல்லவ மன்னர்களில் ஒருவர். காஞ்சிபுரத்தைப் பெருமையுடன் போற்றிக்காத்த முவேந்தர்களின் ஆட்சிக்குப் பிறகு தமிழகம் அந்நியர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது. புத்தம் சமணம் போன்ற வடநாட்டு மதங்களால் காஞ்சிபுரத்தின் அருமை பெருமைகளும் சீரும் சிறப்புகளும் பொற்கோயிலின் தங்கங்களும் செல்வங்களும் சூறையாடப்பட்டன. தொண்டையர்கள், காடவர்கள் எனப்படும் பல்லவர்கள் சமணர்களிடமிருந்து தமிழகத்தை மீட்டுப் பல்லவப் பேரரசை நிறுவியபோது காஞ்சிபுரம் பல்லவர்களின் தலைநகரமாகச் சிறப்புற்றது. எல்லாம் கடந்த, எல்லாம் வல்ல மெய்க்கடவுளை வழிபடும் சிறந்த சிவபக்தர்களாகவும் சைவ சித்தாந்திகளாகவும் விளங்கிய நந்திக் கொடி கொண்ட பல்லவ மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் காஞ்சிபுரம் மீண்டும் தெய்வீகமும் புனிதமும் பெருமையும் பெற்றது. கோயில்புரம் என்று சொல்லும் அளவிற்கு மீண்டும் கோயில்கள் புதுப் பொலிவுடன் கட்டப்பட்டன.

காஞ்சிபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு தமிழகம் முழுவதும் பல்லவப் பேரரசை நிறுவி நந்தியிலச்சினையும்

நந்திக் கொடியும் கொண்டு செம்மையான பண்புகளுடன் அறநெறியில் சென்ற சிவபக்தர்களான பழம்பெரும் பல்லவர்களின் ஆட்சியில் தமிழ்நாட்டில் மீண்டும் பொற்காலம் தோன்றியது.

பக்திப் புலவர்கள், தெய்வீகப் புலவர்கள், சாதாரணப்புலவர்கள் ஆகிய எல்லோராலும் போற்றப்பட்ட பல்லவர் குலத்தில் அவதாரம் செய்த ஐயடிகள் காடவர் கோன் புலவராகவும் மன்னராகவும் அடியவராகவும் திகழ்ந்தார். அரசாட்சியைத் துறந்து அடியவர் வாழ்க்கையைப் பரிபூரணமாக மேற்கொண்டார். ஐயடிகள் என்பது பெயர். காடவர்கோன் என்றால் பல்லவ மன்னன் என்று பொருள்.

ஐயடிகள் காடவர்கோன், பிறப்பு அவதாரம் தோற்றம் போன்ற எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்ட மெய்க்கடவுளை வழிபடும் சிவபக்தி மிகுந்து தூய தமிழராய் வாழ்ந்தார். வேதம் ஆகமம் தழைக்க, தருமம் மேலோங்க, மனிதர்கள் உண்டாக்கி வைத்த மனித வழிபாட்டு மதங்களுக்கு எல்லாம் அப்பாற்பட்ட செம்மையான பரம்பொருளை வழிபடும் மெய்க்கடவுள் பக்தி சிறக்க, அறநெறிச் செம்மலாய்க் கருணையுடன் ஆட்சி புரிந்தார். பரம்பொருள் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயில்களில் எல்லாம் பூஜைகளும் திருவிழாக்களும் சிறப்புடன் நடைபெறச் செய்தார். தமிழ்க்கலைகளிலும் வடமொழிக் கலைகளிலும் வல்லவராக விளங்கினார்.

பிறப்பு என்னும் பேதமையில்லாத சிறந்த செம்பொருளான பரமசிவத்தை வழிபடும் ஞானமும் பக்தியும் முதிர்ந்த ஐயடிகள் உலகம் முழுவதும் ஒரு குடைக்கீழ் வைத்து ஆளும் அரச பதவியை விட அனைத்து உலகங்களுக்கும் அரசனான பரமனது திருவடிகளுக்கு ஆட்பட்டு சிவனடியாராய்த் திருக்கோயில் பணிகள் செய்து எளிமையாய் வாழ்வதுதான் பலமடங்கு சிறப்பானது, மனிதப் பிறவிக்குப் பெருமை தருவது என்று உணர்ந்தார். மைந்தன் வளரும் வரையிலும் கடமையை நிறைவேற்றி நீதி தவறாமல் அருளாட்சி புரிந்த ஐயடிகள் மைந்தனுக்கு முடிசூட்டி விட்டு அடியார் கோலம் பூண்டார்.

எல்லா உலகங்களையும் ஆள்கின்ற மெய்யான நிரந்தரப் பேரரசனான சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயில்களையெல்லாம் கண்டு தொழச் சென்றார். அரச பதவிக்கும் அரச குலத்தோடு வாழ்வதற்கும் கின்ற உலகிலே பெருவிருப்புகொள்கின்ற உலகிலே

கன்னம் செய்வாயாகில் காலத்தால் வன் நெஞ்சே
மாகம்பத்து ஆனை உரித்தானை வண் கச்சி
ஏகம்பத்தானை இறைஞ்சு

என்று அரச போகத்தைத் துறந்து அடியவராய் காஞ்சிபுரத்து ஏகாம்பரேஸ்வரரைத் துதித்துப் பாடி வழிபட்டுத் திருத்தலப் பயணம் மேற்கொண்ட ஐயடிகள் ஒவ்வொரு தலத்திலும் ஒரு வெண்பா பாடிப் பரமனைத் தொழுது வணங்கித் திருக்கோயிலில் தங்கிக் கோயில் பணிகள் பலவும் புரிந்தார்.

இவ்வாறு இளமையிலேயே அரச பதவியைத் துறந்து அடியவராய் ஈசன் புகழ்பாடியும் பாடக் கேட்டு மகிழ்ந்தும் அடியார்களோடு கூடியிருந்தும் புனித வாழ்வு வாழ்ந்து மண்டும் பிறவாத நிலை பெற்றுச் சிவலோகம் சேர்ந்தார். மு து மை , பிணி, மரணம் வருவதற்கு முன்பு இளமையில் உடல் நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் இருக்கும் போதே திருத்தலங்களைக் கண்டு தொழுது வழிபட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திப் பாடிய ஐயடிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு அவரே அருளிச் செய்த சேஷத்திரக் கோவை என்ற திருப்பதிகத்தில் உள்ளது. இத்திருப்பதிகத்தில் தற்போது இருபத்து நான்கு பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. இத் திருப்பாடல்கள் பதினோராம் திருமுறையில் காரைக்கால் அம்மையார்ப் பாடல்களுக்குப் பிறகு அமைந்துள்ளன. பட்டினத்துப் பிள்ளையார் காஞ்சி ஏகாம்பரேஸ்வரரைப் போற்றி திரு ஏகம்பமுடையார் திருவந்தாதி என்ற நூறு பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

வடகோடி முதல் இலங்கைக்கு அப்பாற்பட்ட மகேந்திர மலை வரை இத் திருப்பதிகத்தில் பலப்பல தலங்கள்

போற்றப்பட்டுள்ளன. இத் திருப்பாடலும் பதினோராம் திருமுறையில் உள்ளது.

காஞ்சி நாதரின் அருள் பெற்ற மற்றொரு அடியார் சாக்கிய நாயனார். திருவீழி மிழலையில் சிவ பூஜை புரிந்த திருமாலுக்கு சுதர்சனச் சக்கரத்தை அருளிச் செய்த சர்வேஸ்வரன் பாஞ்ச சன்னியம் என்ற சங்கிணையும் அருளிச் செய்த திருத்தலம் திருச்சங்கமங்கை. மகாவிஷ்ணு சிவபூஜை செய்து சங்கிணைக் கைக்கொண்டதால் இத்தலம் திருச்சங்கம் அங்கை என்று பெயர் பெற்றது. இந்த ஊரைச் சேர்ந்த ஒரு விவசாயி பல சிவாலயங்களையும் கண்டு தரிசித்துக் காஞ்சிபுரத்தை அடைந்தார். காஞ்சியில் சிலநாள் தங்கினார்.

கடவுளையும் புனித நூல்களையும் தாக்கிப் பழித்துத் தம் மதமே மதம் என்று அரற்றி மலைந்து மதம் மாற்றம் செய்வதையே தொழிலாகக் கொண்டிருந்த பௌத்த குருமார்கள்

விவசாயியை மதம் மாற்றினார். பெளத்தர்களின் நயவஞ்சகப் பேச்சில் மயங்கி பெளத்த வலையில் சிக்கிய விவசாயி தமிழர்க் கோலத்தை விடுத்து பெளத்த கோலத்தையும் பெளத்த பழக்க வழக்கங்களையும் கொண்டு பெளத்தர்களோடு இருந்தார். நாள் செல்லச் செல்ல பெளத்தர்களின் இரட்டை வேடத்தைக் கண்டு விவசாயி வெறுப்படைந்தார். மாடுகளைத் தெய்வம் என்று போற்றி வணங்கிப் பொங்கல் திருவிழா கொண்டாடும் விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தும் மாடு உண்ணும் புலைச்சமயத்தில் மாட்டிக் கொண்டதை எண்ணித் துன்புற்றார். உயிர்களைக் கொல்வது பாவம். ஆனால் மாமிசம் உண்பது பாவம் இல்லை என்ற பெளத்தர்களின் மாமிச வாதத்தையும் பொருந்தாத போலிக் கொள்கைகளையும் மனித வழிபாட்டையும் அவரது மனம் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தது.

உயிர்க்கொலையே மாமிசம் உண்பவர்களால் தான் நடக்கின்றன. கொள்வார் இல்லையேல் கொடுப்பாரும் இல்லை. மாமிசம் வாங்குபவர் இல்லாதபோது விற்பதற்காக உயிரினங்களைக் கொல்வாரும் இல்லை. தன்னுடைய உடலைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக மற்றொரு உடலை உண்ண விரும்புவது தர்மமல்ல. மனிதர்களைப் படைத்த கடவுள்தானே மற்ற உயிரினங்களையும் படைத்துள்ளார். எல்லா ஜீவராசிகளும் கடவுளின் குழந்தை அல்லவோ என்ற வேத ஆகமக் கருத்துக்களையும் சீரிய சிந்தனையையும் அறநெறிகள் எல்லாவற்றையும் முழுமையாக உணரத் தொடங்கியதும் பெளத்தர்களின் மேல் கசப்பும் வெறுப்பும் கொண்டார். எல்லோருக்கும் இறைவனாய் இருந்து எல்லோரையும் பாதுகாத்து அருள்கின்றவன் அன்றோ கடவுள் என்றெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து எல்லோருக்கும் இறைவனான சர்வேஸ்வரனை, வாயற்ற உயிர்களையும் வாழ வைத்து அருளும் பசுபதீஸ்வரனை நினைந்து நினைந்து நெஞ்சம் உருகினார்.

மதங்களுக்கு எல்லாம் அப்பாற்பட்ட செம்மையான பரம்பொருளை வழிபடும் திருநெறியாதலால் சைவம் எனப்பட்டு

உலகம் முழுவதும் விளங்கும் தமிழர்த் திருநெறியிலிருந்து தவறிவிட்டோமே என்று தவித்தார்.

யார் எந்தக் கோலத்தில் வழிபட்டாலும் எந்தத் தன்மையால் நின்று எப்படி வழிபட்டாலும் அந்தத் தன்மையிலேயே ஈசன் அருள்புரிவான் என்ற சித்தாந்த சிவாகம வாக்கை உணர்ந்து பௌத்த கோலத்துடனேயே இருந்து பரமேஸ்வரனை நினைந்து நினைந்து அகப் பூஜை புரிந்து வந்தார். இதை.

வேடம் துறவா விதியுடைச் சாக்கியன் எனக் கல்லாடர் போற்றுகின்றார்.

காஞ்சிபுரத்தின் பெருமைக்கு எல்லாம் பெருமை சேர்ப்பது புனிதத்திற்கு எல்லாம் புனிதம் கூட்டுவது பக்தர்களையும் கலைஞர்களையும் விஞ்ஞானிகளையும் பரவசப்படுத்துவது, கோயிலில் இருப்பவை கல்லும் செம்பும் அல்ல; கல் செம்பு உட்பட எல்லாவற்றின் உள்ளும் இயல்பாகவே எழுந்தருளியுள்ள ஈசன் திருமேனியே என்பதை எடுத்துக் காட்டுவது, புறப்பூஜையின் பெருமையையும் அகப் பூஜையின் அருமையையும் ஒருங்கே உணர்த்துவது பல்லவ மன்னர் கட்டிய கைலாச நாதர்த் திருக்கோயில். எண்ணற்ற கல்வெட்டுகளைக் கொண்ட சரித்திர நிலையமாகவும், சிற்பங்களையும் ஓவியங்களையும் கொண்ட கலைநுட்பக் கூடமாகவும், சிவபரம்பொருளே கும்பாபிஷேகத்திற்கு நாள் குறித்த தெய்வீகமும் கொண்ட அற்புதத் திருக்கோயிலாகவும் காஞ்சி கைலாச நாதர்த் திருக்கோயில் திகழ்கின்றது.

வண்ண வண்ண அரிய ஓவியங்களையும் அருமையான சிற்பங்களையும் கொண்ட கைலாச நாதர்க் கோயிலுக்குக் கும்பாபிஷேகத்திற்காக நாள் குறிக்கப்பட்டது. உள்ளும் புறமும் உள்ள காற்று புல்லாங்குழல் மூலம் இனிய இசையாகி வருவது போன்று கல் செம்பு உட்பட எல்லாவற்றின் உள்ளும் புறமும் நிறைந்துள்ள ஈசனின் இன்னருள் திருமேனிகள் மூலம்

வருகின்றது. மூங்கில் இசைக்கருவியாகி இனிய ஒலியை உண்டாக்குவது போல் கல்லும் செம்பும் கடவுளின் திருமேனிகளாகித் திருவருளைப் பொழிகின்றன. காகிதம் விலைமதிப்புள்ள நாணயமாக மாறுவது போன்று கல்லும் செம்பும் கடவுளின் திருமேனிகளாக மாறும் இடம் கோயில். எல்லா இடத்திலும் நிறைந்துள்ள இறையருளைத் திருமேனிகள்மூலம் எல்லோரும் பெறவைக்கும் புனிதமான நிகழ்ச்சியே பிராணப் பிரதிட்டை, கும்பாபிஷேகம் போன்ற தெய்வீகச் செயல்கள்.

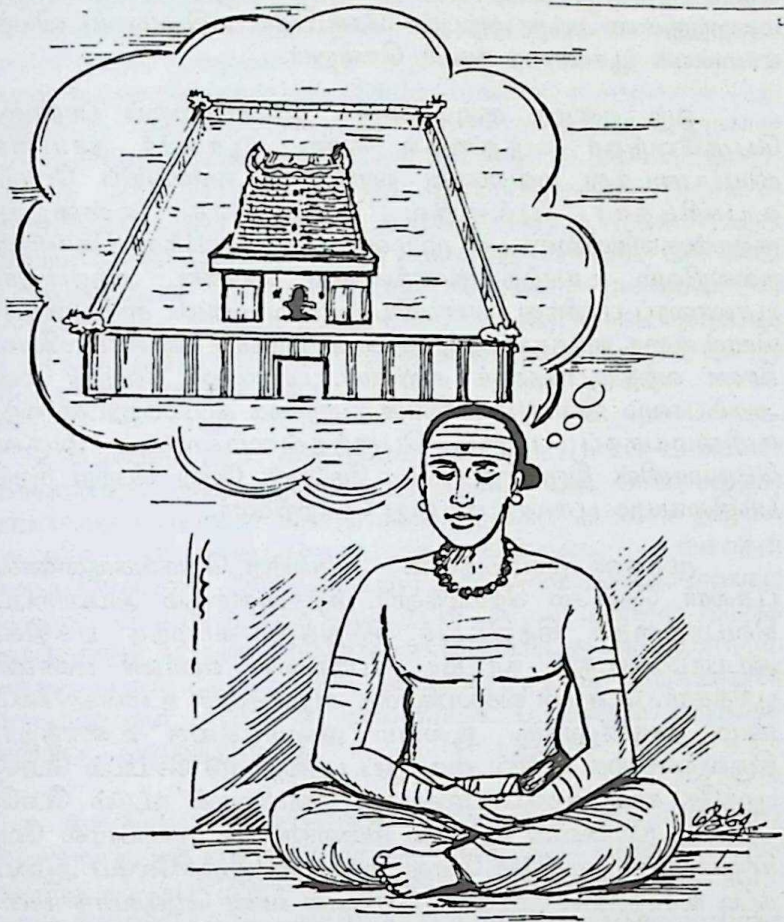
இத்தகைய புனிதமான கும்பாபிஷேகத்திற்காக நாள் குறிக்கப்பட்டது. ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் போவதும் வருவதும் இல்லாமல் எல்லா இடங்களிலும் பாவில் நெய் போன்று, பரிபூரணமாக நிறைந்து மறைந்துள்ள பரமன் பல்லவ மன்னரிடம் அசரீரியாகப் பேசினார். பூசலார் அன்பரின் கோயில் கும்பாபிஷேகம் அந்த நாளில் இருப்பதால் கைலாசநாதர்க் கோயில் கும்பாபிஷேகத்தை அடுத்த நல்ல நாளான மறுநாள் வைத்துக் கொள்ளுமாறு எல்லோருக்கும் அரசனான பரமேஸ்வரன் பல்லவருக்கு அருளிச் செய்தார். ஓங்கார ஒலியைத் தோற்றுவித்து ஓங்காரப்பொருளாய் விளங்கி ஓங்காரேஸ்வரனாகி ஓசையொலிகளுக்கெல்லாம் மூலாதாரமாக விளங்கும் ஓசையொலியப்பனின் திருக்குரலைக் கேட்ட பல்லவ மன்னர் அளவில்லா ஆனந்தம் அடைந்தார்.

யாருக்கும் கிடைக்காத, தேவர்களுக்கும் இல்லாத பெரும் பாக்கியமாக அதிசயமாக 'நன்று நீடு ஆலயத்து நாளை நாம் புகுவோம்' என்று ஹைகலாசநாதரே கும்பாபிஷேகத்திற்கு நாள் குறித்த அற்புதத்தைக் கேட்டு எல்லையில்லாத இன்பம் அடைந்த பல்லவர் வாகீஸ்வரனது வான் பெருங்கருணையைப் போற்றினார். உடலில் உயிர் போன்றும் பூவில் மணம் போன்றும் யாராலும் தீண்டமுடியாத பரபிரம்மத்தின் பேரருளுக்குப் பாத்திரமான பூசலார் அந்தணர் கட்டிய கோயிலைக் கண்டு தொழ மன்னர் விரும்பினார். பக்தர்களைப் பெரிதும் போற்றிக் கொண்டாடும் தமிழர்ப்

பண்பாட்டில் தலைசிறந்து விளங்கிய பாராளும் வேந்தர் பூசலாரைத் தேடிக் கொண்டு திருநின்றவூர் சென்றார்.

சென்னையை அடுத்துள்ள திருத்தலம் திருநின்றவூர். செல்வத்தின் தெய்வமான திருமகள் சிவபூஜை செய்து செல்வத்தின் கடவுளான தொலையாச் செல்வரிடமிருந்து வரம் பெற்ற பலப்பல திருத்தலங்களில் திருநின்றவூரும் ஒன்று. திருநின்றவூரில் பூசலார் என்ற ஏழை அந்தணர் வசித்து வந்தார். வாய்மை ஒழுக்கம் தூய்மை ஜீவகாருண்யம் ஆகியவற்றை நான்கு தூண்களாகக் கொண்ட அந்தண குலத்துப் பூசலார் பிறப்புக்கு அப்பாற்பட்ட பரம்பொருளை வழிபடும் செம்மையான சைவத் திருநெறியில் நின்று இரவும் பகலும் சிவசிந்தனையுடன் ஈசனடியாராக வாழ்ந்தார். உயிர்களின் நன்மைக்காகப் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஐந்து தொழில் புரியும் எல்லாம் வல்ல கடவுளுக்குக் கோயில் கட்ட விரும்பினார். பொருள் வசதியில்லாததால் அந்த ஆவல் நிறைவேறாமல் போயிற்று. கோயில் கட்ட வேண்டும் என்ற விருப்பம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வந்ததால் நெஞ்சிலேயே ஆலயம் அமைக்கத் தொடங்கினார்.

ஒரு நல்ல நாள் பார்த்துக் கோயில் கட்டுவதற்கான பொருட்களையும் ஆட்களையும் மனதால் சேகரித்தார். பின் நல்ல நாளில் திருப்பணியைத் தொடங்கி கருவறை பிரகாரம் மண்டபம் விமானம் கோபுரம் மதில் குளம் நந்தவனம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் பார்த்துப் பார்த்துக் கட்டினார். கோயில் முழுவதும் அழகாக முற்றுப் பெற்றுப் பூச்சு சுதை எல்லாம் முடிந்த பின்னர் ஒரு நல்ல நாளில் கும்பாபிஷேகத்திற் ஒரு நல்ல நாளை குறித்துக் கொண்டார். இரவு பகல் பாராமல் ஈசனை எண்ணி எண்ணிப் பூசலார் மறையவர் கட்டிய இந்த மனக் கோயிலில் எழுந்தருளுவதற்காகவே எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருள் பல்லவச் சக்கரவர்த்தியிடம் அவர் கட்டிய கைலாசநாதர்க் கோயிலின் அதே நாள் கும்பாபிஷேகத்தை மறுநாளுக்கு வைத்துக் கொள்ளுமாறு அருளிச் செய்து இரண்டு அடியவர்களின் பெருமையையும் உலகு அறியச் செய்தார்.

திருநின்றவூர் சென்ற பல்லவ மன்னர் பூசலார் பற்றியும்
 பரம்பொருளான திருவுடையானுக்கு அவர் கட்டிய கோயில்
 பற்றியும் வினவினார். ஏழையான பூசலார் அந்தணர் கோயில்
 எதுவும் கட்டவில்லை என்றும் கும்பாபிஷேகம் நடைபெறத்தக்க
 எந்த ஒரு கோயிலும் திருநின்றவூரில் இல்லை என்றும் ஊரார்

தெரிவித்தனர். ஊராரின் கண்களுக்குப் புலனாகாமல் மறைந்துள்ள அந்த அற்புதக் கோயிலின் மகிமையை வியந்த மாமன்னர் பூசலாரை நாடிச் சென்றார்.

ஒரு ஏழைக் குடிமகனைக் காண்பதற்குப் பாராளும் பெருவேந்தர் வந்ததைக் கண்ட பூசலார் நாயனார் வியப்படைந்து மன்னனை வரவேற்று வணங்கிப் போற்றி உபசரித்தார். புல்லறிவு இன்றி எது ஒன்றையும் குற்றங்குறையில்லாமல் முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ளும் நல்லறிவும் உயர்ந்த குணங்களும் கொண்ட அந்தணரான பூசலாரைப் பணிந்து வணங்கிய பல்லவ மன்னர் சர்வேஸ்வரன் சொன்னதை எடுத்துரைத்து அவர் கட்டியுள்ள திருக்கோயிலைக் காண வந்திருப்பதாகக் கூறினார். பாராளும் வேந்தர் என்ற அகம்பாவம் இல்லாமல் சிவனடியாராகக் குடிமகனுடன் வந்து எளிமையாகப் பழகும் பெருந்தன்மையையும் அருவப் பெருமானின் திருக்குரலைக் கேட்கும் பேறு பெற்ற சிறந்த பக்தியையும் பூசலார் வியந்து போற்றினார்.

முக்கண் முழுமுதலின் அளவற்ற பெருங்கருணைக்கு பூசலார் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்தார். சிந்தனைக்கும் அப்பாற்பட்ட சிவபரத்தைச் சிந்தித்துச் சிந்தித்து வாழ்ந்த பக்திக்கு அப்பரம்பொருள் காட்டிய பேரருளை எண்ணி எண்ணிப் பூரித்தார். பொருள் வசதியில்லாத காரணத்தால் உள்ளத்திலேயே ஊழி நாயகனுக்கு ஆலயம் அமைத்ததை உரைத்தார். திருவுருவத்தை எதிரில் வைத்துப் புறவழிபாடு செய்யும் போதே, புறத்தே கண்ணுக்குப் புலனாகும் கோயிலைக் கட்டும் போதே, பரமனது நினைவில் நெஞ்சம் திளைத்திருக்க முடியாமல் வேறு சிந்தனைக்கு ஓடிவிடும் போது முற்றிலும் நெஞ்சிலேயே ஆலயம் கட்டி உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரை நெஞ்சமாக ஈசனை நினைந்து நினைந்து வாழும் அதிசய அன்பரின் பக்தியைப் போற்றி வாயார வாழ்த்திய பல்லவ வேந்தர் பூசலார் வளமுடன் வாழ்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்.

கைலாச நாதரே நாள் குறித்த காஞ்சி கைலாச நாதர்ச் கோயில் கும்பாபிஷேகத்திற்கு வந்து சிறப்பிக்குமாறு வேண்டுகோள் விடுத்த

வேந்தர் தலைநகரான காஞ்சிபுரம் மீண்டார். குறிக்கப்பட்ட நன்னாளில் மனக்கோயில் கும்பாபிஷேகத்தை மிகச் சிறப்பாகப் பூசலார் நடத்தி முடித்தார். உருவத்துடனும் உருவம் இல்லாமலும் எங்கும் உள்ள இதய நாதனை இதயக் கோயிலில் எழுந்தருளுவித்து வழிபட்டார். உள்ளத்தில் புகுந்த நெஞ்சாலயனுக்கு ஆறுகால பூஜையும் திருவிழாக்களும் தேரோட்டங்களும் நடத்தி மகிழ்ந்தார். பூசலார் காஞ்சிபுரம் சென்று கைலாசநாதர்க் கோயில் கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி வைத்தார். பூசலாருக்குப் பல்லவர் பெருஞ்செல்வத்தைக் கொடுத்தனுப்பினார். பூசலார்ப் பெருந்தகையார் அச்செல்வத்தைக் கொண்டு மனக்கோயில் பெருமானுக்குத் திருநின்றவூரில் கோயில் கட்டி இருதய நாதனை வழிபட்டார். இத்திருக்கோயில் இருதயாலீஸ்வரர் கோயில் என்று புகழ்பெற்று விளங்குகின்றது.

கைலாசநாதர்த் திருக்கோயில் தொடர்பாகப் பல்லவப் பேரரசனுக்கு அனைத்து உலகங்களுக்கும் அரசனான சத்திய வாகீஸ்வரன் அருளிச் செய்த அற்புதத்தைக் கைலாச நாதர்க் கோயில் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. மக்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப கோயில் கட்டிய சிறந்த சிவபக்தனும் ஆகமப் பிரியனும் சைவ சித்தாந்த சீலனுமான பல்லவ மன்னன் இந்தக் கலியுகத்தில் கடவுளின் திருக்குரலைக் கேட்டது அதிசயமாகும் என்று கூறும் கல்வெட்டு கைலாசநாதர்க் கோயிலின் புனிதத்திற்கும் பூசலார் நாயனாரின் பக்திக்கும் அற்புதச் சான்றாக அமைந்துள்ளது.

உலகிலே வேறு எங்கும் இல்லாத வேறு பல சிறப்புகளும் கைலாசநாதர்க் கோயிலுக்கு உள்ளன. பார்ப்பதற்குக் கல் போன்று தோற்றம் அளிக்கும் தூண்கள் சிற்பங்கள் விமானங்கள் மண்டபங்கள் எல்லாம் மணலால் ஆனவையே என்பது பிரமிக்க வைக்கும் அதிசயம். உதிர்ந்து போகும் இயல்பு உடைய மணலைக் கெட்டியாக்குவதற்கு அந்த நாளில் என்ன பயன்படுத்தினார்கள் என்பது ஆங்கிலேயக் கல்வி கற்கும் தற்காலப் பொறியாளர்களின், விஞ்ஞானிகளின் அறிவிற்கு எட்டாத செய்தியாக உள்ளது.

காஞ்சி கைலாச நாதர்த் திருக்கோயிலின் மற்றொரு அதிசயம் தீபாராதனை காட்டும் போது முகபாவம் மாறும் ஊர்த்துவத் தாண்டவர். தியாகேசர் சன்னதியில் உள்ள ஊர்த்துவத் தாண்டவரும் அம்பிகையும் மணலால் வடிக்கப் பெற்றவர்களே. ஊர்த்துவத் தாண்டவருக்குத் தீபம் காட்டப்படும் போது ஒளி மேலே செல்லும் நேரம் இறைவனின் திருமுகத்தில் வீரம் தெரிகின்றது. தீபம் கீழே செல்லும் போது புன்னகை பூத்த பிரசன்ன வதனமாக உள்ளது. இவ்வாறே அம்மனுக்குத் தீபம் காட்டப்படும் நேரம் தீபம் மேலே செல்லும் போது அண்ட சராசரங்களையும் இயக்கி வைக்கும் அகிலாண்ட நாயகனுடன் போட்டிக்கு வந்த பெருமிதம் தெரிகின்றது. தீப ஒளி கீழே இறங்கும் போது எல்லாம் வல்ல ஈஸ்வரனுடன் போட்டிக்கு வந்த அறியாமையினாலும் தோற்றுப் போனதாலும் உண்டான வெட்கம் தோன்றுகின்றது.

கைலாச நாதர்க் கோயில் பிரகாரம் முழுவதும் வரிசையாக உள்ள சிறுசிறு மண்டபங்களின் மூன்று பக்கச் சுவர்களிலும் வரையப்பட்டுள்ள அரிதான வண்ண வண்ண தெய்வ ஓவியங்கள் யாவும் பாழடைந்து சிதைந்து போயுள்ளன. மாய மண்டபங்களையும் இன்பக் குகைகளையும் கொண்டிருந்த காஞ்சி ஏகாம்பரேஸ்வரர்த் திருக்கோயில் சமீபத்தில் திருப்பணி செய்யப்பட்டுக் கும்பாபிஷேகம் நடத்தப்பட்டாலும், பாழடைந்த மண்டபங்களும் இடிந்து விழுந்த சுவர்களும் சிதைந்து போன மதிர்சுவர்களும் கவனிக்கப்படாமல் புதர் மண்டிக் காணப்படுகின்றன.

கச்சியேகம்பம் திருக்கோயில் போன்றே இராமேஸ்வரம், வைதிஸ்வரன் கோயில் (புள்ளிருக்கு வேளூர்) போன்ற பிற திருத்தலங்களிலும் உருவம் இல்லாத பரமசிவம் மண்ணாக எழுந்தருளி அனைத்து ஜீவராசிகளையும் பாதுகாத்து அருள்புரிகின்றார். காஞ்சியில் மாமரத்தடியில் காமாட்சியம்மன் மண்ணால் லிங்க மெய்ப் பொருளை உருவாக்கி வழிபட்டது போன்றே இராமேஸ்வரத்தில் கடற்கரையருகே சீதை மணலால் லிங்கம் உருவாக்க இராமனால் பூஜை செய்து வழிபடப்பட்டதே இராமலிங்கம்.

சம்பாதி ஐடாயு என்ற பறவைகள் (புள்), ரிக்வேதம், முருகன், சூரியன், ஆகியோர் வழிபட்டுப் பூஜை புரிந்ததால் புள்ளிருக்குவேனார் என்று பெயர் பெற்ற வைதீஸ்வரன் கோயிலில் உள்ள வைத்திய லிங்கப் பரம்பொருள் வெண்மணலால் ஆனது என்பதை

வேதத்தின் மந்திரத்தால் வெண்மணலே சிவமாகப் போதத்தால் வழிபட்டான் புள்ளிருக்கு வேனாரே

என்று பாலைவனத்தைச் சோலைவனமாக்கிய திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் போற்றுகின்றார். சண்டேசுர நாயனார் மணலில் லிங்கம் அமைத்துப் பூஜித்துப் பரமனது திருக்காட்சி பெற்ற திருத்தலமே கும்பகோணத்திற்கு அருகேயுள்ள திரு ஆப்பாடி திருக்கோயில்.

இவ்வாறு மண்ணைப் படைத்து மண்ணைச் சுமந்தருளிய முக்கண் முழுமுதல் மண்ணாக எழுந்தருளியுள்ள திருத்தலங்கள் பலப்பல. காஞ்சி ஏகாம்பர நாதனை உள்ளம் உருகி வழிபடுகின்றவர்களுக்கு புகம்பத்தால் பாதிப்பு உண்டாவது இல்லை. மனை, வீடு, நிலம் என்று வசதியான வளமான வாழ்க்கை உண்டாகின்றது. ஏழ்மை விலகுகின்றது. கண்பார்வை சிறக்கின்றது. செய்தொழில் சிறப்படைகின்றது. நோய் நொடி நீங்கி உள்ளமும் உடலும் குளிக்கின்றன. மும்மலம் நீங்கிப் பரம்பொருளின் திருக்காட்சியும் உண்டாகும். பிறவி நீங்கிப் பிறவாப் பேரின்பம் கிடைக்கும்.

பொய்யனைத்தையும் விட்டவர் புந்தியுள்
மெய்யனைச் சுடர் வெண் மழு ஏந்திய
கையனைக் கச்சி ஏகம்பம் மேவிய
ஐயனைத் தொழுவார்க்கு இல்லை அல்லலே (அப்பர்)

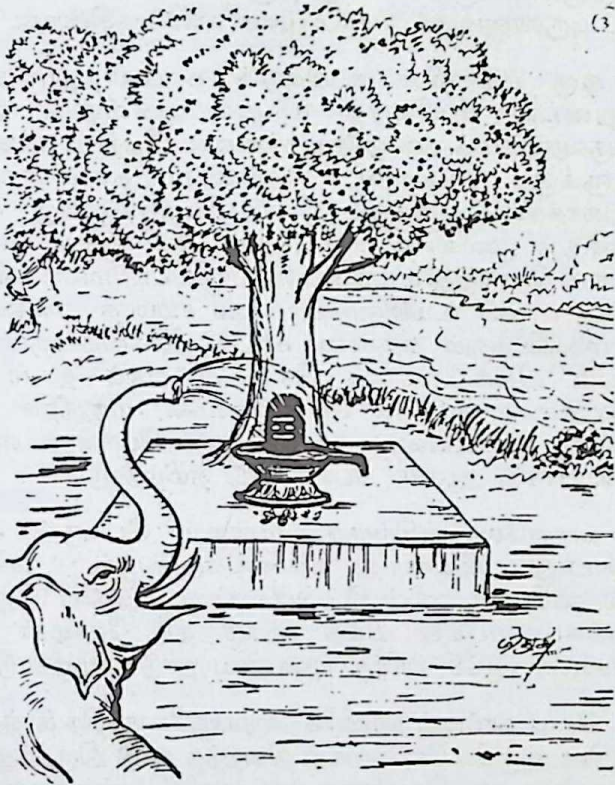
நொச்சியே வன்னி கொன்றை மதி கூவிளம்
 உச்சியே புனைதல் வேடம் விடையூர்தியான்
 கச்சி ஏகம்பம் மேய கறைக் கண்டனை
 நச்சியே தொழுமின் நும்மேல் வினை மாயுமே (சம்பந்தர்)

2. ஜலலிங்கம்

யானைக்கு முக்தியளித்த ஆனைக்கா அண்ணல்

தாரமாய மாதராள் தான் ஓர் பாகம் ஆயினான்
 ஈரமாய புன்சடை ஏற்ற திங்கள் குடினான்
 ஆரம் ஆய மார்பு உடை ஆனைக்காவில் அண்ணலை
 வாரமாய் வணங்குவார் வல்வினைகள் மாயுமே (சம்பந்தர்)

திருவானைக்கா என்ற திருத்தலம் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகே உள்ளது. பாதாள உலகங்களுக்குக் கீழே செல்லும் திருவடிகளையும் வானலோகங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு உயர்ந்து செல்லும் திருமுடியையும் கொண்டு, சமமாகவோ மேலாகவோ யாரும் எதுவும் இல்லாமல், எல்லோருக்கும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உள்ள பரமசிவம் தண்ணீராக எழுந்தருளியிருக்கும் திருத்தலம் திருவானைக்கா. கா என்றால் பூஞ்சோலை என்று பொருள். பூஞ்சோலையில் நாவல் மர நிழலில் வெளிப்பட்டு இருந்த சுயம்பு லிங்கப் பரம்பொருளை யானை வழிபட்டுப் பூஜை செய்து 'முக்தி பெற்றதால் இத்தலம் திருவானைக்கா எனப்பட்டது. தற்காலத்தில் இது திருவானைக்காவல் என்றும் திருவானைக்கோவில் என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. நாவல் மரத்திற்கு ஜம்பு விருட்சம் என்று பெயர். மும்மூர்த்தி முதல் தாவரம் வரை எல்லா உயிரினங்களையும் தூய்மைப்படுத்தித் தாகத்தைத் தீர்க்கும் தண்ணீர் லிங்கமாகப் பரபிரும்மம் நாக மரத்தடியில் எழுந்தருளியதால் இத்திருத்தலம் ஜம்புகேஸ்வரம் எனப்பட்டது. லிங்கப் பரம்பொருளுக்கு ஜம்பு லிங்கம், செழுநீர்த் திரள் என்று திருநாமங்கள். பராபரனுக்கு ஜம்புகேஸ்வரர்,

ஐலகண்டேஸ்வரர், தீர்த்தன் என்று திருநாமங்கள். யானைக்கு அருள் புரிந்ததால் ஆனைக்கா அண்ணல் என்றும், சிலந்திக்கு அருள் புரிந்து கோச்செங்கண் சோழச் சக்கரவர்த்தியாகப் பிறக்கச் செய்து உலகாள வைத்ததால் சிலந்தி நாதன், கோச்செங்கணேஸ்வரன் என்றும், நாள்தோறும் பூஜை செய்த அம்பிகைக்கு அருள் புரிந்ததால் அம்பிகேஸ்வரர் என்றும் திருநாமங்கள் உள்ளன. சோழ மன்னரின் மணிமாலையை ஏற்றுக் கொண்டு அருளியதால் ஆரம் கொண்ட பெருமான்

என்ற திருப்பெயரும் உள்ளது. திருவானைக்கா உலகம் என்னும் விராட புருஷனுக்குக் கொப்பூழாக விளங்குகின்றது.

ஒரு புறாவின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தன்னுடைய உயிரைத் தந்தும் பசுவிற்கு நியாயம் வழங்குவதற்காகத் தன் ஒரே புதல்வனை இழந்தும் ஊளையிடும் நரிகளுக்குப் பட்டாடை வழங்கியும் தவளைகளுக்குப் பொற்காசுகள் அளித்தும் வேப்ப மரங்களுக்கு விதானம் அமைத்தும் முல்லைக் கொடிக்குத் தேர் ஈந்தும் மயிலுக்குப் போர்வை கொடுத்தும் மற்றும் இப்படிப்பட்ட முறைகளில் ஈசன் படைத்த எல்லா உயிரினங்களையும் சமமாக எண்ணி எல்லா ஜீவராசிகளிடத்தும் கருணை காட்டி நீதி வழங்கும் பண்பும் அன்பும் மிக்க சைவச் செம்மல்களாக தியாகிகளாக வள்ளல்களாக வாழ்ந்த சிபிச் சோழன், மனுநீதிச் சோழன், வரகுண பாண்டியன், பாரி, பேகன் போன்று எண்ணற்ற அருளாளர்கள் ஆண்ட பொன்னாடு தமிழ்நாடு.

வானலோகத்திற்குச் சென்றும் பொருள் எதையும் வேண்டாது, அனைத்து உலகங்களுக்கும் நாயகனான அகிலாண்டேஸ்வரனின் திருவுருவத்தை மட்டுமே பெற்று வந்த மெய்க்கடவுள்பக்தி மிக்க முசுகுந்தச் சோழன் போன்ற பேரரசர்கள் ஆட்சி புரிந்த புண்ணிய நாடு சோழநாடு.

சோழ நாட்டின் காவிரிக்கரையருகே சந்திர தீர்த்தம் என்ற இடத்தின் அருகே சோலைகள் நிறைந்த காடு இருந்தது. அந்தப் பூங்காவில் ஒரு வெண்ணாவல் மரம்(வெள்ளை நாகப் பழ மரம்) தழைத்து வளர்ந்து இருந்தது. அந்த மரத்தடியில் தோன்றாப் பெருமையான பரமசிவம் அங்கம் இல்லாத லிங்கப் பொருளாய் வெளிப்பட்டருளியது. வெண்ணாவல் மரத்தடியில் இருந்த பர பிறும்மத்தைச் சுற்றி எப்போதும் நீர் இருப்பதைக் கண்ட யானை ஒன்று நாள்தோறும் சுயம்பு லிங்கத்தை நீராட்டி மலர் தூவி வலம் வந்து வழிபட்டது. வெள்ளையானை பலகாலங்கள் நாவல்நாதனை நீராட்டி மலர்தூவி வழிபடும்போது ஒருநாள் சிலந்தி ஒன்று ஜம்புலிங்கத்தின் மேல் வலை பின்னிப் பந்தல் அமைத்தது.

நான் எனது என்ற செருக்கு, நல்வினை தீவினை என்ற இருவினை, சுத்த மாயை அசுத்த மாயை என்ற பிறவிகள் ஆகிய ஐந்து மலங்களும் இல்லாத தூய மாசிலா மணிசனுக்கு மேலே ஒட்டடை படிந்திருப்பதைக் கண்ட யானை அதை நீக்கித் துப்புரவு செய்து வழக்கம் போல வழிபாடு புரிந்து விட்டுச் சென்றது.

கடவுளுக்குத் தான் கட்டிய பந்தலை யானை கலைத்துவிட்டதைக் கண்ட எட்டுக்கால் பூச்சி மறுநாளும் தன் வாய் நூலால் வலை பின்னிப் பந்தல் அமைத்தது. அன்றும் யானை காளத்தி மலை சிவகோசரியார் போன்று சுத்தம் செய்து விட்டு நீரும் மலரும் கொண்டு வழிபட்டது. முயற்சி செய்து கட்டப்பட்ட பந்தல் மீண்டும் கலைக்கப்பட்டு விட்டதைக்கண்ட சிலந்தி யானையின் தும்பிக்கையில் நுழைந்து குடைந்தது. துடித்துத் தவித்த யானையின் உயிர் பிரிந்தது. தும்பிக்கையில் சிக்கிக் கொண்டு வெளிவர முடியாத சிலந்தியும் மரணம் அடைந்தது.

நாள்தோறும் பூவால் நீரால் சிவபூஜை புரிந்த யானை முக்தீஸ்வரனது திருவருளால் மீண்டும் பிறவா நிலையாகிய முக்தி பெற்றுச் சிவலோகம் சேர்ந்து சிவகணம் ஆயிற்று. ஓங்காரப் பொருளாகிய லிங்கத்திற்கு இரண்டு நாள் பந்தல் அமைத்த திருப்பணியின் பயனாக சிலந்தியானது மண்ணுலகு ஆளும் மாமன்னராக உயர் பிறவி பெற்றது.

அரண் இலா வெளிய நாவல் அருள் நிழலாக ஈசன்
வரண் இயலாகித் தன் வாய் நூலினால் பந்தர் செய்ய
முரண் இலாச் சிலந்தி தன்னை முடியுடை மன்னன் ஆக்கித்
தரணிதான் ஆவைத்தார் சாய்க்காடு மேவினாரே (அப்பர்)

என்று இதனைத் திருநாவுக்கரசர் போற்றுகின்றார்.

சுபதேவன் என்ற சோழவேந்தனும் கமலவதியும் பிள்ளைப்பேறு வேண்டிப் பலகாலங்கள் சிவபூஜை செய்து வந்தனர். பிள்ளைவரம் வழங்கும் திருத்தலங்களான கருவூர்

(கருர்), கருகாவூர், திருவெண்காடு போன்ற புண்ணியத் திருத்தலங்களையெல்லாம் கண்டு பரமனைத் தொழுத தம்பதியர் சிதம்பரம் சென்றடைந்தனர். அவன் அன்றி ஒரு அணுவும் அசையாது என இயக்கத்திற்குக் காரணமான இயக்க நாதனைத் தொழுது வழிப்பட்டனர்.

கருர்ப் பசுபதீஸ்வரரின் திருவருளால் சோழமாதேவி கரு தரித்தாள். யானைக்கு முக்தியளித்த ஆனைக்கா அண்ணலின் திருவருளால் சிலந்தியின் உயிர் சோழ மாதேவியின் கருவில் புகுந்தது. கருகாவூர் கருக்காவலனின் கருணையினால் கமலாவதி நிறைமாதம் அடைந்தார். பிள்ளைப்பேறு வழங்கும் திருவெண்காட்டு ஈசரின் திருவருளால் குழந்தை பிறக்கும் நேரமும் நெருங்கிற்று. அப்போது ஜோதிட விஞ்ஞானிகள் பிறக்கப் போவது ஆண் குழந்தை என்றும் அது இன்னும் ஒரு நாழிகை (இருபத்து நான்கு நிமிடம்) கழித்துப் பிறந்தால் பெரும் புகழ் பெற்றுப் பேரரசனாகி உலகாளும் என்றும் உரைத்தனர்.

அறவாணர்களின் அறிவுரை கேட்ட அரசியார் ஒரு நாழிகை வரையிலும் குழந்தையின் பிறப்பைத் தடுப்பதற்காகத் தலைகீழாய் இருந்தார். ஜோதிடக் கலைவாணர்கள் குறித்த நேரம் கழிந்ததும் அரசியார் அழகிய ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார்.

தக்க தசமதி தாயொடு தான் படும்

துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும் (திருவாசகம்)

என்று மாணிக்க வாசகப் பெருமான் பாடுவது போல் துன்பக்கடலைத் தாண்டிப் பிறந்த குழந்தைக்குச் செங்கணான் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. செங்கண் என்பதற்கு நெற்றிக் கண் என்றும் ருத்திராட்சம் என்றும் பொருள். செங்கண் நாயகனே என்பது திருவாசகம். செங்கணானுக்கு முடிசூட்டிய பின்னர் மன்னனும் அரசியும் கானகம் சென்று தவ வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர்.

கோச்செங்கணார் முன்னோர்களைப் போன்று சிறந்த சிவபக்தியுடன் அருளாட்சி புரிந்தார். போருக்கு வந்த சேர

பாண்டியர்களை வென்று தென்னவனாக மட்டுமன்று வடபுல மன்னர்களையெல்லாம் வென்று இமயமலையில் புலிக்கொடி பொறித்து வைத்து வடபுலக் கோனாகவும் வாழ்ந்தார். பல மன்னர்களும் திறை செலுத்தி வணங்க வடக்கே தைமூர் (ரஷ்யா) முதல் தெற்கே இலங்கைக்கு அப்பாற்பட்டிருந்த மகேந்திரமலை வரை பாரதம் முழுவதும் ஒரு குடைக் கீழ் வைத்து ஆட்சி புரிந்தார்.

ஜம்புகேஸ்வரரின் திருவருளால் கோச்செங்கணார் ஆட்சி புரிந்த பகுதியே ஜம்புத் தீவு என்று பெயர் பெற்றது. ஜம்புத் தீவு என்பது ஐரோப்பாவும் ஆசியாவும் சேர்ந்த பகுதி. இது தற்காலத்தில் யூரேஷியா என்று வழங்கப்படுகின்றது. கோச்செங்கணாரின் வெற்றிச் சிறப்பை மூன்று வயதிலேயே மூன்று காலமும் உணர்ந்த திருஞான சம்பந்தப் பெருமானும் சுந்தரரும் திருமங்கையாழ்வாரும் போற்றுகின்றனர்.

தென்னவனாய் உலகு ஆண்ட செங்கணான் (சுந்தரர்)
செந்தமிழன் வடபுலக் கோன் (திருமங்கை)

புலி செங்கயல் ஆணையினான்
எழில் வஞ்சியும் ஓங்கு செங்கோலினான்
திறையுடை நிறை செல்வன் (சம்பந்தர்)

எனப் பலப்பல மன்னர்களும் திறை கொண்டு வந்து செலுத்தி வணங்க பாரத வர்ஷம் எனப்பட்ட ஜம்புத் தீவு (நாவலந்தீவு) முழுவதும் ஆண்டு சோழர்ப் புகழைப் பரப்பிய கோச்செங்கணார் நாடெங்கும் உள்ள கோயில்களில் பூஜைகளும் திருவிழாக்களும் சிறப்புற நடைபெறச் செய்தார். வேள்விகளும் யாகங்களும் புரிந்தார். பலப்பல திருக்கோயில்களையும் கண்டு தொழுத கோச்செங்கணார் திருவானைக்கா சென்று வழிபட்டார். நாவல் மரத்து நாயகனை வழிபட்ட போது முற்பிறவி நினைவு வரப்பெற்றார். சிலந்தியாக இருந்து இரண்டு நாள் ஜம்புகேஸ்வரருக்குப் பந்தல்அமைத்த சிவப்பணியின் பலனாகக் கிடைத்த பெருவாழ்வைக் கண்டு

அதிசயித்து ஆதியந்தம் இல்லாத அருட்பெருஞ்சோதியின் தனிப்பெரும் கருணை வெள்ளத்தைக் கண்டு நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து போற்றித் துதித்தார்.

தன் முந்தைய பிறவியை உணர்ந்த கோச்செங்கணார் நாடு முழுவதும் மாடக் கோயில்கள் எனப்படும் எழுபது மிகப்பெரிய உயரமான சிவாலயங்களைக் கட்டினார். அக்கோயில்களில் எல்லாம் பூஜைகளும் திருவிழாக்களும் சிறப்பாக நடைபெறச் செய்தார்.

பெருக்காறு சடைக்கு அணிந்த பெருமான் சேரும்
பெருங்கோயில் எழுபது

(அப்பர்)

என்தோள் ஈசற்கு எழில் மாடம் எழுபது செய்து (திருமங்கை)

என்று திருநாவுக்கரசரும் திருமங்கையாழ்வாரும் கோச்செங்கண் சோழச் சக்கரவர்த்தியின் சிவப்பணியைப் போற்றுகின்றனர். நாடெங்கும் பெருங் கோயில்களைக் கட்டிய கோச்செங்கணார் சிருஷ்டிக்கு ஆதாரமாகி ஐந்து தொழில் புரியும் ஆடல் நாயகனின் அற்புதப் பொன்னம்பலத்தை வணங்கினார். சுந்தரக் கலைஞானப் பொருள் ஆடும் பொன்னம்பலத்தைப் பொன் வேய்ந்து புதுப்பித்தார். தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் வாழ்வதற்கு மாளிகைகள் கட்டித் திருப்பணி புரிந்தார்.

கோச்செங்கணாரின் சிதம்பரத் திருப்பணிகளை நம்பியாண்டார் நம்பி மனமாரப் போற்றுகின்றார். வீரத்திலும் மெய்க்கடவுள் பக்தியிலும் சிறந்து விளங்கி ஈடு இணையில்லாத மன்னராக பாரதம் ஆண்ட கோச்செங்கணார் பிறவாப் பெரும் பேறாகிய முக்தி பெற்றுச் சிவலோகம் சேர்ந்தார். அன்று கோச்செங்கண் சக்கரவர்த்தி கட்டிய திருவானைக்கா கோயிலே இன்று ஏழு கோபுரங்களையும் ஐந்து பிரகாரங்களையும் நாலு கால் மண்டபம், நூறு கால் மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம்

என்று பல்வேறு மண்டபங்களையும் தீர்த்தங்களையும் கொண்டு மாபெரும் கோயிலாகப் பொலிவுறுகின்றது.

சுந்தரரால் போற்றப்பட்ட அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவரான கோச்செங்கணாரின் திருவுருவம் அறுபத்து மூவர் சன்னதியில் மட்டும் அன்றி தனியாகவும் மண்டபத்தில் எழுந்தருளுவிக்கப்பட்டுள்ளது.

செங்கண்சோழரின் திருவுருவம் உள்ள மண்டபம் ஐயர் மண்டபம் என்றும் உற்சவர் மண்டபம் என்றும் வழங்கப்படுகின்றது.

முனிவர் ஒருவர் பலப்பல சிவாலயங்களையும் தரிசித்து வழிபட்டு திருவானைக்கா அடைந்தார். நாகமரத்தடியில் இருந்த செழுநீர்த்திரைக் கண்டு தொழுது வணங்கினார். ஜம்புலிங்கத்தை வெள்ளை யானை நாள்தோறும் வழிபடுவதைக் கண்டு அங்கேயே தங்கினார். பரம்பொருளுக்கு நிழல் தரும் நாவல் மரத்தைக் கண்டு அது போன்று தானும் நாக மரமாகித் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார். நாவல் மரத்தடியில் அமர்ந்து சிவ நினைவில் முழுகி அன்ன ஆகாரம் இல்லாமல் பல நாட்கள் தவம் புரிந்தார்.

ஒரு நாள் நாவல் மரத்திலிருந்து ஒரு பழம் ஈசன் திருவருளால் அவர் கரத்தில் விழுந்தது. முனிவர் ஜம்புகேஸ்வரரின் திருநாமம் ஒதி அந்தப் பழத்தை உட்கொண்டார்.

முனிவரின் உடலில் நாக மரம் வளரலாயிற்று. நாகமரமாக வளர்ந்த முனிவர் விரும்பிய காலம் வரையிலும் தண்ணீர்ப் பெருமானுக்கு நிழல் தந்து தொண்டு செய்த பின்னர் தீர்த்த நாயகனின் திருவருளால் முக்தி பெற்றுச் சிவலோகம் சேர்ந்தார். ஜம்பு மரமாக இருந்து பராபரனுக்குத் தொண்டு செய்ததால் அந்த முனிவர் ஜம்பு முனிவர் என்று புகழ்பெற்றார். ஜம்பு

முனிவர் சிவ பூஜைக்காக உண்டாக்கிய நீர்நிலை ஜம்பு தீர்த்தம் என்ற பெயரில் உள்ளது.

திருவானைக்காவில் முலவரான ஜம்புலிங்கப் பரம்பொருள் இன்றும் வெண்ணாவல் மரத்தடியிலேயே இருப்பது இத்திருத்தலத்தின் தனிச்சிறப்பு. லிங்க மெய்ப்பொருள் எழுந்தருளியுள்ள கர்பக் கிருகத்தின் பின்புறம் திறந்த வெளியாக உள்ளது. இரும்புத் தண்டுகளின் வழியே மேலே பார்த்தால் புனித நாக மரத்தைக் காணலாம். யானை செல்ல முடியாதவாறு கோச் செங்கணான் கட்டிய பல்வேறு மாடக்கோயில்களில் உள்ளது போன்று திருவானைக்காவிலும் ஜலகண்டேஸ்வரரின் வாசல் நேராக இல்லாமல் பக்கத்தே உள்ளது. ஜம்புலிங்கம் உள்ள கருவறை மாடமாக உயரமாக இல்லாமல் மரத்தடியில் தரையில் உள்ளதால் யானை நுழைய முடியாதபடி வாசல் மிகவும் குள்ளமாகவும் குறுகலாகவும் உள்ளது. மனிதர்களே குனிந்து கொண்டு வணங்கிய வண்ணம்தான் செல்ல முடியும்.

செழுநீர்த் திரளாகிய ஜம்புலிங்கத்திற்கு எதிரேயுள்ள சுவற்றில் ஒன்பது துவாரங்கள் உள்ளன. இந்தத் துளைகளின் வழியாக தண்ணீர் பரம்பொருளை தரிசனம் செய்யலாம்.

சென்று ஆடும் தீர்த்தங்கள் ஆனார் தாமே (அப்பர்)

பிறவித்துயர் கெட நாம் ஆர்த்து ஆடும் தீர்த்தன் (திருவாசகம்)

என்று தீர்த்தமாக எழுந்தருளிய லிங்கப்பரம் பொருளிலிருந்து சதா சர்வ காலமும் நீர் ஊறிக் கொண்டிருப்பதால் ஓங்கார லிங்கப் பரம்பொருள் ஈரமாகவே உள்ளது. லிங்கத்தைச் சுற்றி எப்பொழுதும் நீர் இருப்பதாலேயே ஜலகண்டேஸ்வரர் என்று திருநாமம் உண்டாயிற்று.

தீர்த்த லிங்கத்தைச் சுற்றித் தேங்கும் நீர் வெளியேறும் வகையில் கோயில் அமைப்பு உள்ள தன்மை வியக்க வைக்கும் ஒன்று. வழக்கமாக உள்ள கொடிமரமே அல்லாமல்

ஜலகண்டேஸ்வரர்க் கோயிலில் எட்டு திசைகளுக்கும் எட்டு துவஜஸ்தம்பங்கள் காணப்படுவது மற்ற ஆலயங்களில் இல்லாத தனிச் சிறப்பு. இந்த எட்டு கொடிக்கம்பங்களும் எட்டு திசைகளைத் தாங்கும் எட்டு யானைகளையும் எட்டு திக்பாலகர்களையும் காட்டுகின்றன. மற்ற ஈஸ்வர ஆலயங்களில் கர்பக்கிருகத்தின் பின்புறச் சுவற்றில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெரிய பெருமானான லிங்கோற்பவர் இங்கு பிரகாரத்தில் உள்ளார்.

யானை பூஜை செய்து மீண்டும் வந்து பிறக்காமல் முக்தி பெற்றுச் சிவலோகம் சேர்ந்த திருவானைக்காவில் பராசக்தி நாள்தோறும் சிரத்தையுடன் சிவ நினைவில் முழுகி சிந்தனை வேறு எங்கும் சிதறாமல் பக்தியுடன் ஜம்புலிங்கத்தைப் பூஜை செய்து வாழ்கின்றாள். மூலமுழுமுதற்பொருளின் அபிஷேகத்திற்காகப் பால், தயிர், வெண்ணெய், நெய், திருநீறு ஆகிய பஞ்ச கவ்வியம் எனப்படும் ஐந்து அபிஷேகப் பொருட்களை அளிக்கும் புனிதப் பிறவியான கோமாதாவையும் அம்மன் பூஜித்து மகிழ்ந்தாள்.

காமாட்சியம்மனுக்கு ஏகாம்பரேஸ்வரர் அருளிச் செய்த வரத்திற்கு ஏற்ப திருவானைக்காவில் பராசக்தி எந்தவிதமான தடையும் இல்லாமல் பூஜைக்குப் பாதிப்பு இல்லாமல் வேறு சிந்தனையில்லாமல் சிவ நினைவுடன் மந்திரங்களை ஓதி ஆத்ம திருப்தியுடன் நித்தமும் சிவபூஜை செய்கின்றாள். இதைக் காட்டும் வகையில் சிவாச்சாரியார் உச்சிக் காலப் பூஜையின் போது அம்மன் போன்று புடவையணிந்து ஜம்புலிங்கப் பரம்பொருளையும் கோமாதாவையும் பூஜை செய்கின்றார்.

லிங்கப் பரம்பொருள் இருக்கும் திசைக்கு எதிர் திசையில் வலதுபக்கமாக ஜலகண்டேஸ்வரர் இருக்கும் திசையை நோக்கியவாறு அம்மன் சன்னதி அமைந்துள்ளது. அம்மன் கரத்தில் சிவபூஜைக்காக இரண்டு தாமரை மலர்களை ஏந்தியவண்ணம் உள்ளாள். சிவபூஜை செய்யும் அம்பிகைக்கு இன்மொழித் தேவி என்று திருநாமம்.

இன்மொழித் தேவி பாகம் ஆயினான் ஆனைக்காவில்

என்று தமிழ் வளர்த்த திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் பாடியுள்ளார். அகில அண்டங்களுக்கும் தந்தையும் தாயுமாக விளங்கி ஆணும் பெண்ணும் கலந்த அலிப்பெருமானாக உள்ள அகிலாண்டேஸ்வரனாகிய ஆனைக்கா அண்ணல் இன்மொழித் தேவியாகிய பராசக்தியை ஏற்றுக் கொண்டு அருளி உமைபாகன் ஆனபோது பராசக்தி அகிலாண்டேஸ்வரி என்று பெயர் பெற்றாள். சிவபூஜை செய்து வாழ்கின்றவர்கள் பெறுகின்ற புகழுக்கும் சிறப்பிற்கும் பெருமைக்கும் பராசக்தியே சிறந்த உதாரணம். சிவத்தொண்டு புரிந்து வாழ்பவர்கள் தெய்வங்கள் எல்லாம் வந்து வணங்குகின்ற மேலான உயர்ந்த நிலையை அடைவர் என்பதை

அம் மால் முதல் வானவர்க்கு அப்பால் செல
அன்பர்க்கு ஓக்கும் சிவன் (திருக்கோவையார்)

தேவர் தம்மால் தொழுவிக்கும் தன் தொண்டரையே (அப்பர்)

என்று திருமுறைகள் போற்றுகின்றன. சிவ அபிஷேகத்திற்காகப் பால், தயிர், வெண்ணெய், நெய், திருநீறு, (சாணத்திலிருந்து பெறப்படுவது) என்ற ஐந்து அபிஷேகப் பொருட்களை அளிக்கும் பசுக்கள் தெய்வமாக கோமாதா என்று எல்லோராலும் போற்றப்படுவது அல்லாமல் திருவானைக்காவில் பராசக்தி கோ பூஜை செய்து வாழ்வது சிவத் தொண்டர்கள் அடையும் பெருமைக்கும் சிறப்புக்கும் உதாரணமாகும்.

சிவத் தொண்டு செய்து வாழ்பவர்கள் பெறும் சிறப்பிற்கும் தெய்வீகத்திற்கும் பெருமைக்கும் புகழுக்கும் மிகச் சிறந்த உதாரணமாக விளங்குபவர் நந்திதேவர். பிரம்மன் விஷ்ணு பராசக்தி லட்சுமி சரஸ்வதி போன்ற தெய்வங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டும் அதிகாரம் கொண்டதால் இவருக்கு அதிகார நந்தி என்றே திருநாமம்.

சக்தியும் சோமியும் பார் மகளும் நாமகளோடு பல்லாண்டு

இசைமின்

சித்தியும் கௌரியும் பார்ப்பதியும் கங்கையும் வந்து கவரி

கொள்மின் (திருவாசகம்)

என்று தேவியர்களுக்கெல்லாம் ஆணையிடும் மேலான உயர்ந்த நிலையில் இருப்பதை மாணிக்க வாசகப் பெருமான் அருமையாகக் காட்டியுள்ளார்.

நாவல் மரத்தடியில் சிலந்தி யானை ஐம்பு முனிவர் பராசக்தி ஆகியோர் ஐம்புலிங்கத்தை வழிபடும் காட்சிகள் கதைகளாகவும் தூண்களில் கற்சிற்பங்களாகவும் ஐலகண்டேஸ்வரர்த் திருக்கோயிலில் உள்ளன. தூண்களில் பல வகையான சிவ வடிவங்களும் அருமையாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன.

பிரம்மன், விஷ்ணு, ருத்திரன், இந்திரன், சந்திரன், அக்கினி, குபேரன், நிருதி போன்ற தெய்வங்களும் தேவர்களும் திருவானைக்கா திருத்தலத்திற்கு வந்து செழுந்தீர்த் திரளைப் பூசித்து வாழ்வு பெற்றுள்ளனர்.

படைக்கும் தெய்வம் பிரம்மன், காக்கும் தெய்வம் விஷ்ணு, அழிக்கும் தெய்வம் ருத்திரன் ஆகிய மூன்று மூர்த்திகளும் ஒன்றாக வந்து ஐந்து தொழில் புரியும் பரமேஸ்வரனைப் பூஜித்த பலப்பலத் திருத்தலங்களில் திருவானைக்காவும் ஒன்று. மும்மூர்த்திகளால் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுப் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கப்பரம்பொருள் திரிமூர்த்தி லிங்கம் என்ற பெயருடன் தனிச் சன்னதியில் உள்ளது. மூவர்களால் வழிப்படப் பெற்ற முழுமுதற் பொருளான திரியம்பகேஸ்வரரை, மும்மூர்த்தீஸ்வரரை

மூவர் நின்று ஏத்த

(திருக்கோவையார்)

முன்பினார் மூவர்தாம் தொழும்

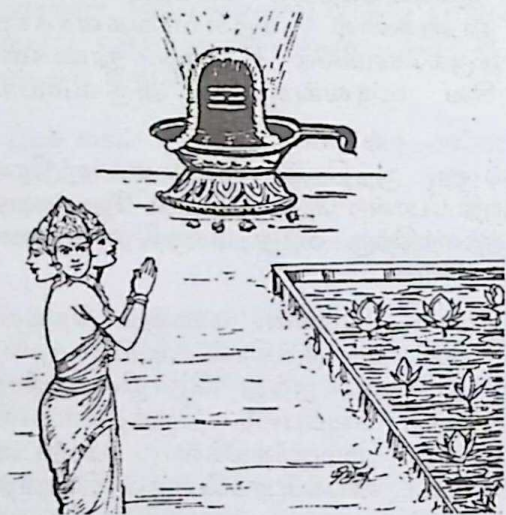
(சம்பந்தர்)

படைத்து காத்து அழிக்கும் மற்றை மூவர்

கோனாய் நின்ற முதல்வன் (திருவாசகம்)

என்று தெய்வீகத் திருமுறைகள் போற்றுகின்றன.

அடிமுடியில்லாத அருட்பெருஞ்சோதிலிங்கத்தின் முடி கண்டு விட்டேன் என்று பொய் சொன்ன பாவத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாக பிரம்ம தேவன் திருவானைக்காவிற்கு வந்து ஜம்புகேஸ்வரரை வழிபட்டான். குளம் ஒன்று தோண்டினான். லிங்கப்பரம்பொருளைப் பிரதிட்டை செய்து நாள்தோறும் பூஜை புரிந்தான். கண்முடி சிவ நினைவில் திளைத்துத் தவம் புரிந்தான். பிரம்மன் உண்டாக்கிய இந்தக் குளம் பிரம்ம தீர்த்தம் எனப்படுகின்றது. பிரம்மன் ஈசனை நோக்கித் தவம் செய்யும் காட்சி தூணில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. அம்மன் சன்னதிக்கு

எ தி ரே யு ள் ள
தூணில் கையில்
ச க் க ர த் து ட ன்
உ ள் ள பிரம்மன்
தி ரு வு ரு வ ம்
உ ள் ள து .
ஜலந்தரன் என்ற
அசுரனது உடலை
இ ர ண் ட ர க ப்
பிளந்த சுதர்சனச்
ச க் க ர த் தை ச்
சிவபுருஷானிடமிருந்து
பெறுவதற்காக
ம க ர வி ஷ் ணு
திருவீழிமிழலையில்
சி வ பூ ஜை
பு ரி ந் த ர் .

கண்ணையே தாமரை மலராகப் பறித்து வைத்துச் செய்த சிவ பூஜையின் பலனாக அவருக்குச் சக்கரம் கிடைத்தது.

ஆனால் அந்தச் சக்கரத்தை விஷ்ணுவால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. காஞ்சிபுரத்திற்கு அருகே லிங்கப் பிரதிட்டை செய்து மீண்டும் சிவபூஜை புரிந்தார். பரமேஸ்வரன் அந்தச் சக்கரத்தின் வல்லமையைக் குறைத்து விஷ்ணு தாங்கிக் கொள்வதற்கு ஏற்றவாறு செய்து அருளினார். திருமால் சக்கரம்

தாங்கிக் கொள்ளும் பேறு பெற்றதால் இத்தலம் திருமாற்பேறு எனப்பட்டது. இந்தச் சக்கரத்துடன் சந்திரன், வாயு, தட்சயாகம் அழித்த பூதப்படை வீரர்கள் ஆகியோருக்குத் தொடர்பு இருப்பதாகத் திருமந்திரம் என்ற ஆகம நூல் தெரிவிக்கின்றது. திருவானைக்கா கோயிலில் பிரம்மன் சக்கரத்துடன் இருப்பது சக்கரத்தோடு பிரம்மனுக்கு உள்ள தொடர்பினைப் புலப்படுத்துகின்றது. ஆனால் இவர்களுக்கெல்லாம் சக்கரத்தோடு உள்ள தொடர்பு என்ன, எவ்விதம் என்பது தெரியவில்லையாதலால் திருவானைக்கா கோயில் மிகப் பழங்காலத்து நிகழ்ச்சிகளைக் காட்டும் மிகப் பழைமையான கோயில் என்பதனை இச்சிற்பம் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

இந்திரன் சந்திரன் அக்கினி நிருதி குபேரன் ஆகிய தேவர்கள் திருவானைக்காவிற்கு வந்து தீர்த்தப் பெருமானை வழிபட்ட பின் குளம் தோண்டி லிங்கப் பரம்பொருளைப் பிரதிட்டை செய்து பூஜித்தனர். இவர்கள் உருவாக்கிய நீர்நிலைகள் யாவும் இவர்கள் பெயராலேயே வழங்கப்படுகின்றன. இவர்கள் பிரதிட்டை செய்து பூஜித்த லிங்கங்கள் பிரகாரத்தில் உள்ளன. குபேரன் வழிபட்டுப் பூஜை செய்த குபேர லிங்கம் தனிச் சன்னதியில் உள்ளது. குபேரனுக்கு ஈஸ்வரன் எடுக்க எடுக்கக் குறையாத செல்வங்களான சங்க நிதி பதும நிதி என்ற இரண்டு செல்வங்களையும் அளகாபுரி என்ற வான் நகரையும் அருளிச் செய்தார். சிவபூஜை செய்த குபேரனுக்குப் பரமேஸ்வரன் இந்தச் செல்வங்களை அருளிச் செய்து செல்வத்தின் தேவனாக்கிய திருநாளே அட்சய திரிதியை ஆகும்.

முயற்சியொடு பணிந்த இயக்கர் கோனுக்கு
மா நிதி இரண்டும் ஆனாப் பெருவளத்து
அளகை ஒன்றும் தளர்வின்றி நிறுவிய
செல்வம் கொடுத்த செல்வம் போற்றி

(கோயில் நான்மணி மாலை)

என்று குபேரனுக்குச் செல்வமும் அளகாபுரிப் பட்டினமும் அருளிச் செய்த தொலையாச் செல்வராகிய ஐஸ்வர்யேஸ்வரரைப்

பட்டினத்தடிகள் போற்றுகின்றார். குபேரனுக்கு அருள்புரிந்த குபேரலிங்கத்திற்கு வெள்ளிக் கிழமைகளில் விளக்கேற்றி வைத்து வழிபடுகின்றவர்களுக்கு வறுமை நீங்கி செல்வம் சேர்ந்து வளமான வாழ்வு உண்டாகின்றது.

பராசர முனிவர், அகத்திய முனிவர், கௌதம முனிவர் போன்ற பலப்பல முனிவர்கள் திருவானைக்காவிற்கு வந்து ஆனைக்கா அண்ணலை வழிபட்ட பின் லிங்கப் பரம்பொருளைப் பிரதிட்டை செய்து பூஜை செய்தனர். இவர்கள் பூஜித்த லிங்கங்கள் பிரகாரங்களில் உள்ளன. பராசர முனிவர் உண்டாக்கிய குளத்திற்குப் பராசரன் குளம் என்று பெயர். இராமன் சீதை லட்சுமணன் ஆஞ்சநேயன் பரதன் ஆகியோர் ஜம்புலிங்கப் பரம்பொருளை வழிபட்டுத் தங்கள் குற்றமும் குறையும் தோஷங்களும் நீங்கப் பெற்றனர். சிவபூஜைக்காக இராமன் உண்டாக்கிய தீர்த்தம் இராம தீர்த்தம் எனப்படுகின்றது. இராமன் பிரதிட்டை செய்து பூஜை புரிந்த லிங்கம் தனிச் சன்னதியில் உள்ளது. இராமனுக்கு அருள் புரிந்த இராமேஸ்வரருக்குக் கரிய மாலீசர் என்று திருநாமம். இவ்வாறு காலங்காலமாக வழிபடுவோர்களின் விருப்பங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றி வைக்கும் நாவல் மரத்துக் கற்பகப் பெருமானை 'வெண்ணாவல் நிழல் மகிழும் கற்பகமே' என்று கமலை ஞானப் பிரகாச சுவாமிகள் போற்றுகின்றார். குபேரலிங்க சன்னதி, கரியமாலீசர் சன்னதியே அல்லாமல் மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர், காசி விஸ்வநாதர் சன்னதிகளும் உள்ளன. கர்பக்கிருகத்திலுள்ள ஜம்பு லிங்கமேயல்லாமல் வேறு இரண்டு ஜம்புலிங்க சன்னதிகள் காணப்படுகின்றன.

யாவர்க்கும் தந்தை தாய் தம்பிரான்

தனக்கு அஃது இலான்

(திருவாசகம்)

என்று தனக்கு ஒரு தோற்றமும் தாயும் தந்தையும் இல்லாமல் எல்லோரையும் தோற்றுவித்து எல்லோருக்கும் தாய் தந்தையாகத் திகழும் செம்மையான முழுமுதற் பொருளை வழிபடும் தமிழர்களின் சீரிய பண்பாட்டிற்கு ஏற்ப சிவபக்தி

மிக்க சோழ மன்னர் ஒருவர் சிவராத்திரிப் புண்ணியத் திருநாளன்று சிவநாமம் ஓதி சிவ நினைவுடன் காவிரியில் புனித நீராடிக் கொண்டிருந்தார். எப்போதும் கழுத்தில் சிவலிங்கம் அணிந்து கொண்டிருந்த அந்தச் சோழ மன்னர் நீராடும்போது சிவலிங்கப் பதக்கம் அணியப் பெற்றிருந்த அவருடைய மாணிக்க மாலை கழன்று நதியில் விழுந்தது. கழுத்திலிருந்து லிங்கப் பதக்க மாலை நீரில் விழுந்துவிட்டதைக் கண்ட மன்னர் பதறினார். ஐம்பு லிங்கத்தைத் தொழுது மாணிக்க மாலையைப் தாமே ஏற்றுக் கொண்டு அருளுமாறு உள்ளம் உருகிக் கண்ணீர் மல்கித் தொழுது வேண்டினார்.

கங்கை ஆடில் என்? காவிரி ஆடில் என்?

கொங்கு தண் குமரித்துறை ஆடில் என்?

ஒங்கு மா கடல் ஓத நீராடில் என்?

நான்காவது வல இங்கே சேர்ந்து வர வேண்டும்

எங்கும் ஈசன் எனாதவர்க்கு இல்லையே (அப்பர்)

என உள்ளத்தில் சிவ நினைவு இல்லாமல் வேறொன்றில் சிந்தனையை வைத்துப் புனிதத் தீர்த்தங்களில் நீராடினால் அந்தப் புண்ணியச் செயல்களால் எந்த விதமான பலனும் இல்லை. எந்தச் செயலைச் செய்தாலும் சிந்தை வேறு எங்கும் சிதறாமல் ஈசன் திருவடியில் மனதை நிறுத்திப் பரமனை நினைத்துச் செய்தால் எண்ணிய எண்ணமெல்லாம் உடனே ஈடேறுகின்றது. நீராடும் போது தண்ணீர்ப் பெருமானின் திருநாமம் ஓதி நீராட வேண்டும் என்று மாணிக்க வாசகப் பெருமான் திருவெம்பாவைப் பதிகத்தில் பாடி வழிகாட்டியதற்கு ஏற்ப கங்காதரனை நினைந்து வெள்ளச் சடையனைப் போற்றி நதி நாயகனைத் தொழுது ஜலகண்டேஸ்வரனைத் துதித்து நீராடிய சோழ மன்னர் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி மெய்யன்புடன் உருகித் தொழுது மாலையைக் காத்தருளுமாறு கயிலைநாதனை வேண்டினார்.

உள்ளம் உருகி வேண்டும் அன்பர்கள் விரும்புவதை உடனே நிறைவேற்றி அருள்கின்ற விஸ்வேஸ்வரன் சோழ

மன்னருக்கு அருள் புரிந்தார். செழு நீர்த் திரளுக்கு அபிஷேகம் நடந்து கொண்டிருந்த போது அபிஷேகக் குடத்திலிருந்து தண்ணீருடன் மாணிக்க மாலையும் லிங்கப் பரம்பொருளின் மேல் விழுந்து அணிகலனாயிற்று. நீராடி முடித்து நெற்றியெல்லாம் திருநீறாய் நாவில் சிவநாமமாய் நெஞ்சில் சிவவடிவாய்க் கோயிலுக்கு வந்த மன்னர் ஓங்காரப்பொருளின் மீது மணி மாலையைக் கண்டு அளவில்லா ஆனந்தம் அடைந்தார். பக்தர்களின் பிரார்த்தனையை உடனே நிறைவேற்றும் கருணைக் கடலின் அருளுக்கு மனம் நெகிழ்ந்து போற்றினார். மாலையை அணிந்து கொண்டதால் ஐம்புகேஸ்வரருக்கு ஆரம் கொண்ட பெருமான் என்று திருநாமம் உண்டாயிற்று.

தாரமாகிய பொன்னித் தன் துறை ஆடி விழுத்து
நீரில் நின்று அடிபோற்றி நின்மலா கொள் என ஆங்கே
ஆரம் கொண்ட எம் ஆனைக்கா உடை ஆதியை நாளும்
ஈரம் உள்ளவர் நாளும் எம்மையும் ஆளுடையாரே (சுந்தரர்)

செஞ்சடை ஆர நீரோடு ஏந்தினான்
ஆரம் ஆய மாப்பு உடை ஆனைக்காவில் அண்ணலை (சம்பந்தர்)

மணி ஆர மார்பினானை (அப்பர்)

என்று தேவாரத் திருமுறைகள் போற்றுகின்றன. ஈசனுக்கு ஆரம் விட்ட இந்தச் சோழனின் பக்தியை ஆரம் விட்டான் கோபுரம் என்ற கோபுரத்தின் பெயரும் காட்டுகின்றது. திருவானைக்காத் திருக்கோயிலில் ஆரம் விட்டான் கோபுரம், போன்று ராய கோபுரம், மல்லப்ப கட்ட கோபுரம், கார்த்திகைக் கோபுரம், மணிமண்டபக் கோபுரம், சங்கரேஸ்வரர் கோபுரம், சுந்தர பாண்டியன் கோபுரம் என்று எல்லாக் கோபுரங்களும் பெயர் கொண்டுள்ளன. நாலு கால் மண்டபம், நூறு கால் மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், ஊஞ்சல் மண்டபம், மீனாட்சி மண்டபம், கன்றுக்குட்டி மண்டபம், நாற்கூடல் முக மண்டபம், மகர மண்டபம், சபா மண்டபம், குறத்தி மண்டபம், வசந்த மண்டபம், பந்தல் மண்டபம், ஐயர் மண்டபம் அல்லது உற்சவர் மண்டபம் என்று மண்டபங்களும் பெயர்களுடன் விளங்குகின்றன.

பிரம்ம தீர்த்தம், இந்திர தீர்த்தம், சந்திர தீர்த்தம், அக்கினி தீர்த்தம், ஜம்பு தீர்த்தம், பராசரன் குளம், இராம தீர்த்தம், சீர்மெய் தீர்த்தம், ஆகிய தீர்த்தங்களோடு காவிரி நதியும் சேர்ந்து ஒன்பது தீர்த்தங்களைக் கொண்டு திருவானைக்காவின் தீர்த்த நாயகர் விளங்குகின்றார். காவிரி நதி திருவானைக்காவின் புனிதத் தீர்த்தமாக இருப்பதை

புனல் பொன்னித் தீர்த்தம் மல்கு திருவானைக்காவில்
உறை தேனே

என்று திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் போற்றுகின்றது. கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் தீர்த்தங்களும் மட்டுமன்று திருவானைக்காவின் மதிலும் திருநீற்று மதில், நீறிட்டான் மதில் என்று பெயர்களைக் கொண்டுள்ளது. திருவானைக்கா கோவிலின் மதிற்சுவரைக் கட்டிய சிவனடியார் ஆண் தொழிலாளர் பெண் தொழிலாளர் என்ற பேதம் இல்லாமல் எல்லோரும் மனம் மகிழ்ச்சியுடன் மனத் திருப்தியுடன் கூலிபெற்று விருப்பத்துடன் பணி செய்ய வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார். விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் நியாயமாகவே எவ்வளவு கொடுத்தாலும் ஏதேனும் ஒரு மனக்குறை இருந்தது. சிவனடியார் ஜலகண்டேஸ்வரரைத் தொழுது கோயில் பணி செய்யும் தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் அதை ஆனந்தமாகச் செய்யுமாறு அருள வேண்டும் என வேண்டித் துதித்தார்.

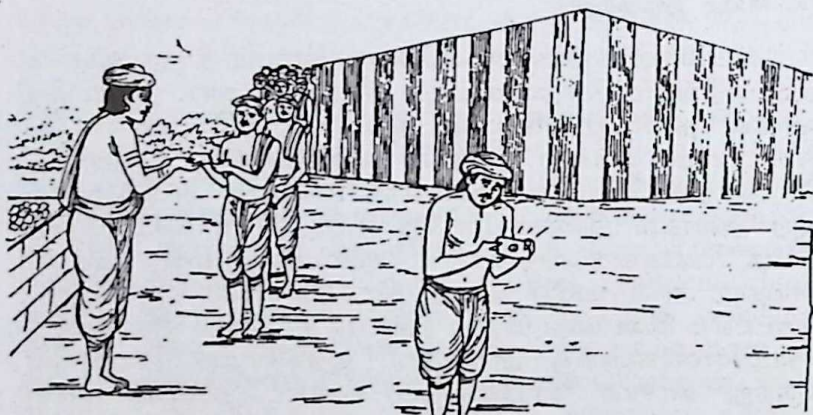
உயிர்களின் தாகத்தையெல்லாம் தீர்க்கும் தீர்த்த நாயகன் அடியவரின் மனக்குறையையும் தீர்த்தருளினார். அன்பரின் கனவில் தோன்றிய அகிலாண்ட நாயகன் நாள்தோறும் விபூதிப் பொட்டலம் ஒன்றை அருளிச் செய்கின்றோம். அந்தத் திருநீற்றைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலியாக அளிப்பாயாக; அது அவர்கள் இல்லம் சென்று பிரித்துப் பார்க்கும் போது செய்த வேலைக்கு ஏற்ற காசாக மாறியிருக்கும் என்று அருளிச் செய்தார். அதன்படியே நாளும் திருக்கோயிலில் ஒரு விபூதிப் பொட்டலம் கிடைக்கப் பெற்ற அடியார் சிவநாமம் ஓதி அதைத் தொழிலாளர்களுக்கு அளித்தார். ஐந்தொழில் நாயகனின் திருநீறு காசாக மாறுவதைக் கண்ட தொழிலாளர்கள்

அளவில்லா ஆனந்தத்துடன் அகிலாண்டேஸ்வரனது திருவருளைக் கண்கூடாகக் காணும் பெறுதற்கு அரிய பேறு பெற்றதற்கு வியந்து மதில் பணியை பயபக்தியுடனும் சிரத்தையுடனும் செய்யலாயினர். திருநீற்றையே காசாக இட்டமையால் இந்த மதிலுக்கு திருநீற்று மதில் என்றும் நீறிட்டான் மதில் என்றும் பெயர்கள் ஏற்பட்டன. பாண்டியனது வெப்பு நோயும் கூனும் தீர்த்த மதுரை நாயகனது திருநீற்று மகிமையைத் திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் ஒரு பதிகம் முழுவதும் போற்றிப் பாடுகின்றார். சுந்தரேஸ்வரரின் திருநீற்று மகிமையை மதுரை நகரம் கண்டு மகிழ்ந்தவாறே ஜலகண்டேஸ்வரரின் திருநீற்று மகிமையைத் திருவானைக்கா முழுவதும் கண்டு களித்தது.

மதில் ஆனைக்காவுளாய்

என்று திருநாவுக்கரசர் திருவானைக்காவின் மதிலைப் போற்றுகின்றார்.

தண்ணீர் உறையும் போது பனிக்கட்டியாகின்றது. திருவானைக்காவில் தண்ணீராக எழுந்தருளியுள்ள பரபிரும்மம் வடக்கேயுள்ள இயற்கையாக அமைந்த அமரநாதம் என்ற

குக்கைக் கோயிலில் ஆண்டுதோறும் ஆவணி மாதத்தில் (சிரவணம்) பனிலிங்கப் பொருளாக வெளிப்பட்டுக் காட்சி தந்து மறைந்து போவது இன்றும் நடக்கும் தெய்வீக நிகழ்ச்சியாகும். எல்லோரும் காணக்கூடிய கடவுள் காட்சியாகும்.

யாவரும் பெறவுறும் ஈசன் காண்க என்ற திருவாசக வார்த்தைக்கு இன்றும் உள்ள சான்றாக திருவானைக்கா மற்றும் அமரநாதம் போன்ற திருத்தலங்கள் விளங்குகின்றன.

எல்லாச் சிவாலயங்களிலும் காணக்கூடிய நிலைத்த நாயகனாகிய தட்சிணாமூர்த்தி, இயக்க நாதனாகிய நடராஜப் பெருமான், காவல் தெய்வம் பைரவர், சப்த மாதர்கள் ஆகியவர்களோடு மிகப் பழைய ஈஸ்வரன் கோயிலில் மட்டுமே காணக்கூடிய மூன்று முகம் மூன்று கரம் மூன்று கால்கள் கொண்ட ஐரஹரேஸ்வரர், நூற்றியெட்டு சிறு சிறு லிங்கங்களைக் கொண்ட சத அஷ்டோத்திர லிங்கம் ஆகியவையும் மற்றும் பலப்பல லிங்கங்களும் பிரகாரம் முழுவதும் உள்ளன. படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஐந்து தொழில்களுக்கு ஏற்ப பிரம்மன் திருமால் ருத்திரன் மகேசன் சதாசிவன் என்ற ஐந்து திருநாமங்களைப் பரமசிவன் கொண்டுள்ளார். இந்த ஐந்து தொழில்களைக் காட்டுகின்ற ஈசானம் தத்புருஷம் வாமதேவம் அகோரம் சத்தியோ ஜாதம் என்ற ஐந்து பெயர் கொண்ட ஐந்து முக லிங்கம் திருவானைக்காவில் உள்ளது.

ஊழியின் துவக்க காலத்தில் வலப்பாகத்திலிருந்து பிரம்ம தேவனையும் இடது பாகத்திலிருந்து விஷ்ணு தேவனையும் தோற்றுவித்தருளிய ஏகபாத மூர்த்தியின் திருவுருவம் நந்தி வாகனத்தின் மேல் நின்ற கோலத்தில் தூணில் காணப்படுகிறது. சென்னையிலுள்ள திருவொற்றியூர்த் தியாகராஜ சுவாமித் திருக்கோயிலில் தல மரமான மகிழ மரத்திற்கு அருகே சன்னதிச் சுவற்றில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஒற்றைப்பாத மூர்த்தி திருவானைக்காவில் அம்மன் சன்னதிக்கு முன்பு உள்ள மண்டபத் தூணில் காட்சி தருகின்றார். மற்றச் சிவாலயங்களில் அமர்ந்த வண்ணம் காணப்படும் லட்சுமியும் சரஸ்வதியும்

ஐலகண்டேஸ்வரர்த் திருக்கோயிலில் நின்ற கோலத்தில் உள்ளனர். மகாலட்சுமி பிரகாரத்திலும், அம்மன் சன்னதிச்சுவற்றில் சரஸ்வதியும் உள்ளனர். அம்மன் சன்னதிக்குச் செல்லும் வாயிலில் சனி பகவான் தன் தேவி மூதேவி (மூத்த தேவி) எனப்படும் ஜேஷ்டாதேவியுடன் உள்ளார். சனியும் மூதேவியும் அன்றாடம் நாவில் வரும் வசவுச் சொற்கள். இவர்கள் இருவரும் இங்கு ஒன்று சேர்ந்துள்ளனர். சேட்டை எனப்படும் ஜேஷ்டா தேவிக்கும் காகமே வாகனம் என்பதைத் திருக்கோவையாரில் மாணிக்கவாசகப் பெருமான் தெரிவித்துள்ளார். சனியும் மூதேவியும் இவ்வாறு சேர்ந்து இருப்பதும் திருவானைக்காவின் சிறப்பு. தீயவர்கள் கூட சிவநாமம் ஒதும்போது நல்லவர்களாகி விடுகின்றனர். தீய கிரகங்கள் கூட சிவனடியார்களுக்கு நன்மையே செய்கின்றன என்று கூறும் வேத ஆகம திருமுறைகளின் சத்திய வாக்குகளுக்குச் சான்றாக சனியும் ஜேஷ்டா தேவியும் சிவாலயத்தில் உள்ளனர்.

ஐம்புகேஸ்வரர் திருக்கோயிலில் பலப்பல பிள்ளையார் முருகன் திருமேனிகளும் சன்னதிகளும் உள்ளன. சிவபெருமான் எல்லோருக்கும் அரசனாக, எல்லோருக்கும் இறைவனாக உள்ளார். அரசனைச் சுற்றிலும் பரிவாரங்கள் இருப்பது போன்று, இறைவனைச் சுற்றிலும் பக்தர்கள் இருப்பது போன்று ஈசன் எழுந்தருளியுள்ள சிவாலயங்களில் பரமனைச் சுற்றிலும் எல்லா தெய்வங்களுக்கும் சன்னதியுள்ளன; மும்மூர்த்தி முதல் நாகம் தாவரம் வரை எல்லோருக்கும் இடம் உள்ளது. சிவவழிபாடு மாபெரும் மரம். அந்தப் புனித மரத்தில் பூத்துக் குலுங்கும் மலர்கள், காய்கள், கனிகள், இலைகள், கிளைகள் போன்றவையே மற்ற வழிபாடுகள். பழங்காலத்தில் பரம்பொருள் வழிபாடாகிய சைவத் திருநெறியின் கிளைகளாகவே எல்லா வழிபாடுகளும் விளங்கியதால், எல்லாத் தெய்வங்களும் சிவபக்தர்களே ஆதலால் யாருக்குமே தனியே கோயில்கள் இல்லாமல் சிவாலயத்தின் பகுதியாகவே இருந்தன. எல்லா வழிபாடுகளையும் தன்னுள் கொண்டுள்ளதால் சிவாலயத்தில் பிரம்மன் விஷ்ணு முதல் பாம்பு தாவரம் வரை எல்லோரும்

எழுந்தருளியுள்ளனர். எல்லோருக்கும் சிவாலயத்தில்தான் சன்னதிகள் இருந்தனவே தவிர கோயில்கள் தனியே இல்லை. சங்கப் புலவர் நக்கீரர் முருகன் கோயிலாகக் காட்டுகின்ற திருச்செந்தூர் தலமும் முருகன் ஐந்து லிங்கப் பரம்பொருளைப் பிரதிட்டை செய்து பூஜை புரிந்த சிவாலயமே. முருகன் சிவபூஜை புரிந்து பதினோரு ருத்திரர்களைப் பதினோரு படைக்கலன்களாகவும் பன்னிரண்டாவது ஆயுதமாக ஞானவேலையும் ஈசனிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட திருத்தலம்தான் திருச்செந்தூர். இன்றும் முருகன் கையில் மலர் கொண்டு சிவபூஜை செய்யும் கோலத்திலேயே காட்சியளிக்கின்றான். இன்றும் முருகனுக்குப் பின்னால் ஐந்து லிங்கங்களும் உள்ளன. மீனாட்சியம்மனுக்குச் சன்னதியைக் கொண்டுள்ள மதுரை சொக்க நாதர் ஆலயம் தற்காலத்தில் மீனாட்சியம்மன் கோயில் என்று மருவி வழங்கப்படுவது போன்று முருகன் சன்னதியைக் கொண்டிருந்த சிவாலயங்களான திருப்பரங்குன்றம் (பரன்+குன்றம்) திருச்செந்தூர் போன்றவை சங்க காலத்தில் முருகன் கோயில்கள் என்று வழங்கப்பட்டன. மூவேந்தர்களின் காலமான சங்க காலத்தில் திருப்பதி கோயில் சிவாலயமாக விளங்கியது என்பது திருமந்திரம், கபிலரின் சங்கப்பாடல் ஆகியவற்றால் தெளிவாகின்றது.

வேங்கடநாதனை வேதாந்தக் கூத்தனை
வேங்கடத்துள்ளே விளையாடு நந்தியை (திருமந்திரம்)

என்று திருவேங்கடமலை சிவாலயமாகத் திகழ்ந்ததைப் பதஞ்சலி முனிவரின் நண்பரான திருமூல முனிவர் தெரிவிக்கின்றார். திருப்பதி வேங்கடகிரி ஈசன் கோயிலாக இருந்ததை

வேங்கடத்து மேயானை மேவா உயிரெல்லாம்
வேம் கடத்து நோயால் வியந்து

என்று சங்கப்புலவர் கபிலரின் சிவபெருமான் திருவந்தாதிப் பாடல் வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன. வெங்கடேசன், வெங்கடேஸ்வரன், என்ற பெயர்களும் திருப்பதி மலைக்

கோயில் ஈஸ்வரன் கோயிலே, சிவாலயமே என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மலைகள் யாவும் ஈசனுக்கு உரியவையாக இருந்தவை என்பதை கிரீசன் என்ற சிவநாமமும் கூறுகின்றது. சிதம்பரம் உள்ளிட்ட பெரும்பாலான சிவாலயங்களைப் போன்று மலைக் கோயிலான வேங்கடமலைச் சிவாலயத்திலும் மகாவிஷ்ணுவிற்குச் சன்னதி அமைந்திருந்தது. களப்பிரர்கள் என்ற சமண மன்னர்களிடம் தமிழ் வேந்தர்கள் ஆட்சியை இழந்து தமிழகம் அடிமையாக இருந்தபோது பெரும்பாலான கோயில்கள் சமணர்களால் இடிக்கப்பட்டன.

பின்னர் தமிழகத்தை அந்நியர்களிடமிருந்து மீட்டு ஆட்சி புரிந்த பல்லவர்கள் காலத்தில் கோயில்கள் மீண்டும் கட்டப்பட்டன. திருவேங்கடமலைக் கோயில் மீண்டும் கட்டப்பட்ட போது லிங்கப் பரம்பொருள் பிரதிட்டை செய்யப்படவில்லை. விஷ்ணு சன்னதி மட்டுமே நிறுவப்பட்டதால் திருப்பதி விஷ்ணு கோயிலாயிற்று. திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் வேங்கட மலையை விஷ்ணு கோயிலாகக் காட்டுகின்றன. இம்முறையில் தெய்வங்களுக்கெல்லாம் தனிக் கோயில்கள் என்பது பிற்காலத்தில் உண்டானவையே. விஷ்ணு முருகன் ஆகியோருக்குத் தனிக் கோயில் உண்டான பின்பும் கூட பராசக்தி பிள்ளையார் போன்றவர்களுக்குத் தனிக்கோயில் உண்டாகவில்லை. சிவலாயத்திலேயே பலப்பல சன்னதிகள் பலப்பல பெயரில் அமைந்தன. இம்முறையில் திருவானைக்கா ஜலகண்டேஸ்வரர்த் திருக்கோயிலிலும் பல்வேறு விநாயகர் சன்னதிகள் உள்ளன. லிங்கங்களுக்கு அருகேயும் லிங்கப் பரம்பொருளின் கருவறைச் சுவற்றிலும் அம்மன் உருவங்கள் உள்ளன. மூலவரான லிங்கப் பரம் பொருள் மீது லிங்காஷ்டகமும் மற்றும் சிவாலயத்தில் உள்ள எல்லா தெய்வங்களின் மீதும் தோத்திரங்கள் பாடிய ஆதி சங்கராச்சாரியார் தெய்வங்களையெல்லாம் சிவபூஜை புரியும் சிவபக்தர்கள் என்றே போற்றுகின்றார்.

ஆதிசங்கரர் திருவானைக்கா வந்து அகிலாண்ட நாயகனை வழிபட்ட பின் லிங்கப் பிரதிட்டை செய்து பூஜித்தார். இந்தச் சங்கர லிங்கம் தட்சிணாமூர்த்தி, அம்மன், சண்டேஸ்வரர், பிள்ளையார் ஆகியவர்களைக் கொண்டு சிறு கோயிலாகவே

சங்கரேஸ்வரர் கோயில் என்ற திருநாமத்துடன் விளங்குகின்றது. காஞ்சி ஏகாம்பரேஸ்வர்க் கோயிலில் உள்ள கச்சி மயானம், திருவாரூர்த் தியாகராஜர்க் கோயிலில் உள்ள திருவாரூர் அறநெறி போன்று திருவானைக்கா ஜலகண்டேஸ்வரர்த் திருக்கோயிலில் சங்கரேஸ்வரர்க் கோயில் உள்ளது. இதையடுத்துள்ள கோபுரமே சங்கரேஸ்வரர் கோபுரம் எனப்படுகின்றது.

அரிய பல கண் கவர் சிற்பங்களைக் கொண்டுள்ள திருவானைக்கா ஜம்புகேஸ்வரர்க் கோயிலில் எண்ணற்ற கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. பலப்பல மன்னர்களாலும் பக்தி மிக்க மன்னர்களின் ஆட்சி முடிந்த பின்னர் நகரத்தார்களாலும் தொடர்ந்து காலந்தோறும் திருப்பணி செய்யப்பட்டுப் புதுப்பிக்கப்பட்டுப் பெருங்கோயிலாகப் பொலிவுறுகின்றது. திருவானைக்கா ஆதியை அப்பர் சம்பந்தர் சுந்தரர் மாணிக்கவாசகர் ஆகிய தெய்வீக நால்வர் போற்றிப் பாடியுள்ளனர். இறந்தவர்களையும் மீண்டும் எழுப்பி வாழவைக்கும் ஆற்றல் உட்பட எல்லாவிதமான தெய்வீக ஆற்றல்கள் இருந்த போதும் தலைவர் என்றோ தெய்வம் என்றோ தங்களைப் பறைசாற்றிக் கொள்ளாமல் அடியவர்களுக்கும் அடியவன் என்று திருத்தொண்டர்களாய் வாழ்ந்து சமுதாயத்தையும் தமிழ் மொழியையும் தமிழர்பண்பாட்டையும் தெய்வீகத்தையும் வாழவைத்த இந்த அற்புத நால்வரின் சன்னதியும் மற்றும் சுந்தரர் போற்றி வணங்கிய அறுபத்து மூன்று அடியார்களின் சன்னதியும் எல்லாச் சிவாலயங்களிலும் காணப்படுகின்றன. தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே என்று ஒளவையார் பாடியது போல் சிவத் தொண்டர்களின் பெருமைக்கும் புகழுக்கும் இந்தச் சன்னதிகளும் சான்று.

திருவானைக்கா மீது பாடப்பட்ட தேவாரத் திருமுறைகளில் திருஞான சம்பந்தர் திருப்பதிகங்கள் மூன்றும் திருநாவுகரசர் திருப்பதிகங்கள் மூன்றும் சுந்தரர் பதிகம் ஒன்றும் கிடைத்துள்ளன.

திருவானைக்காவுளானைச் செழுநீர்த் திரளை

என்று ஒரு பதிகம் முழுவதும் அப்பர் பெருமான் தண்ணீர்லிங்கப் பரம்பொருளைப் போற்றியுள்ளார்.

தென் ஆனைக்காவானைத் தென் பாண்டி நாட்டானை
அத்திக்கு அருளி அடியேனை ஆட்கொண்டு

என்று யானைக்கு அருள்புரிந்ததை ஓங்காரப் பொருள் உணர்ந்த மாணிக்க வாசகரின் திருவாசகம் போற்றுகின்றது. மயேந்திரம் கயிலை ஆனைக்கா ஆரூர் என்ற நான்கு திருத்தலங்களையும் சேர்த்துக் கூடல் சதுக்கம் என்ற திருப்பதிகத்தில் தமிழ் காத்த திருஞான சம்பந்தர் போற்றியுள்ளார். திருவானைக்கா அண்ணலை வழிபட்ட ஐயடிகள் காடவர் கோன் மற்றவர்களுக்கும் சென்று வழிபடுமாறு வழிகாட்டுகின்றார். திருவானைக்காத் திருத்தலத்திற்குத் தலபுராணம், மும்மணிக்கோவை, உலா, மகாத்மியம், அந்தாதி, யமகங்கள், வண்ணப்பாமாலைகள் கீர்த்தனைகள் எனப் பழங்காலத்திலிருந்து இன்று வரை பல வகையான இலக்கிய நூல்கள் உள்ளன.

திருவானைக்காவில் வெள்ளை நாவல் மரத்தடியில் எழுந்தருளியுள்ள ஓங்காரப் பொருளைச் சென்று வழிபடுகின்றவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் உண்டாவது இல்லை. நீரில் கண்டமோ, நீர் சம்பந்தமான நோயோ ஏற்படுவது இல்லை. சிறந்த சிவபக்தி மேலும் மேலும் பெருகி ஆத்மா தூய்மையடைகின்றது. உயர்ந்த சிறப்பு மிக்க வாழ்வு உண்டாகின்றது. இழந்த பொருட்கள் மீண்டும் வந்து சேர்கின்றன. பிறவி நீங்கி முக்தி உண்டாகின்றது.

துன்பம் இன்றித் துயர் இன்றி என்று நீர்
இன்பம் வேண்டில் இராப்பகல் ஏத்துமின்
என்பொன் ஈசன் இறைவன் என்று உள்குவார்க்கு
அன்பன் ஆயிடும் ஆனைக்கா அண்ணலே (அப்பர்)

முன்னானை மூவர்க்கும் முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
 பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையில்
 மன்னானை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்
 தென் ஆனைக்காவானைத் தென் பாண்டி நாட்டானை
 என்னானை என்னப்பன் என்பார்கட்கு இன்னமுதை
 அன்னானை அம்மானைப் பாடுதும் காண் அம்மானாய்
 (திருவாசகம்)

3. அக்கினிலிங்கம்

ஆணவ இருள் நீக்கிய அண்ணாமலையார்

பாலு நெய் முதலாகப் பசுவின் ஐந்து ஆடுவானே
 மாலு நான்முகனும் கூடி காண்கிலா வகை உள் நின்றாய்
 ஆலு நீர் கொண்டல் பூகம் அணியணா மலையுளானே
 வாலுடை விடையாய் உன்றன் மலரடி மறப்பிலேனே (அப்பர்)

இறைவன் நெருப்பாக நிற்கும் திருவண்ணாமலைத்
 திருத்தலம் விழுப்புரத்திற்கு அருகே உள்ளது. சூரியன் சந்திரன்
 அக்கினி ஆகிய முன்றனுக்கும் ஒளி வழங்குகின்ற முன்று
 சுடர்விழிகளைக் கொண்ட முழுமுதல் எல்லாவற்றையும்
 ஒளிமயமாக்கி சுத்திகரிக்கும் நெருப்பாக நின்று ஒளிவீசும்
 திருத்தலம் திருவண்ணாமலை.

அண்ணாமலை என்றால் உயர்ந்த மலை, பெரிய மலை
 என்று பொருள். படைக்கும் தெய்வமான பிரம்ம தேவனும்
 காக்கும் தெய்வமான விஷ்ணு தேவனும் அடிமுடி காண
 முடியாதவாறு அனைத்து உலகங்களையும் அளந்து ஒங்கி
 உயர்ந்து ஒளி வீசிய ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத
 அரும்பெருஞ்சோதி மலையானதால் அண்ணாமலை என்று
 பெயர் பெற்றது. அப்புனிதமான மலையின் பெயரால் ஊரும்
 அண்ணாமலை எனப்பட்டது. அண்ணாமலை என்பது
 சமஸ்கிருதத்தில் அருணாச்சலம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.
 அருணாச்சலம் என்றால் ஒளிர்மலை என்று பொருள். அருணகிரி,

சோணகிரி, சோணமலை, சோணாச்சலம், அருணைமலை என்றெல்லாம் திருவண்ணாமலை பெயர் பெற்றுள்ளது. மலையும் உயிருள்ள ஜீவ ராசியே, ஒரு உயிரினமே என்பதை

கல்லாய் மனிதராய்

என்று எண்ணற்ற சித்திகளைப் பெற்ற சித்தரான மாணிக்க வாசகப்பெருமானது திருவாசகம் தெரிவிக்கின்றது. மலை என்ற மாபெரும் கல்லுயிராக நின்ற மாபெரும் நெருப்பை

கல்லுயிராய் நின்ற கனலே போற்றி

என்று திருநாவுக்கரசர் போற்றுகின்றார். அக்கினிஸ்தலமான திருவண்ணாமலைத் திருத்தலம் முக்தித் தலங்களில் நினைத்தால் முக்தி வழங்கும் திருத்தலமாகத் திகழ்கின்றது. பிறவிக்குக் காரணமானவை நல்வினை தீவினை என்ற இருவினைகளாகும். அண்ணாமலையாரைச் சிந்தித்துச் சிந்தித்துத் தொழுபவர்களுக்கு இருவினைகளும் நீங்கிப் பிறவா நிலையாகிய முக்தி உண்டாகும்.

அண்ணாமலை சிந்தியர் எழுவார் வினை தீர்த்திடும்
கந்த மாமலர் சூடும் கருத்தனே (அப்பர்)

நினைத்துத் தொழுவார் பாவம் தீர்க்கும் நிமலர் உறை கோயில்
(சம்பந்தர்)

என்று தேவாரத் திருமுறை போற்றுகின்றது. திருவண்ணாமலைத் தலம் உலக புருஷனுக்கு மணிபூரகமாக உள்ளது.

பிறப்பில்லாத பரம்பொருளின் ஐந்து முகங்களுக்கு ஈசானம் தத்புருஷம் வாமதேவம் அகோரம் சத்தியோ ஜாதம் என்று ஐந்து பெயர்கள் உள்ளன. இது போன்று படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்ற ஐந்து தொழில்களுக்கு ஏற்ப முறையே பிரம்மன் விஷ்ணு ருத்திரர் மகேசன் சதாசிவன் என்ற திருநாமங்களைப் பரமசிவம் கொண்டுள்ளது.

நான்கு வாரம் சென்றால் ஒரு மாதம் முடிவது போல் நான்கு யுகங்கள் சென்றால் ஊழி முடிகின்றது. கிருத யுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என்ற நான்கு யுகங்கள் முடியும் போது உலகங்கள் எல்லாம் அழியும் முற்றழிப்புக் காலம் ஏற்படுகின்றது. மும்மூர்த்தி முதல் புல் வரை பலப்பல உடல்களைக் கொண்டு பிறந்து பிறந்து இளைத்த ஆத்மாக்கள் ஓய்வெடுக்கின்றன. பின்னர் அவை செய்த கர்ம பலன்களுக்கு

ஏற்ப நீதி நாயகனான சிவபெருமான் எல்லோருக்கும் மீண்டும் பிறவிகளை வகுத்து வைக்கின்றார். மும்மூர்த்தி முதல் புல்வரை எல்லா ஜீவராசிகளையும் பரமேஸ்வரன் படைக்கின்றார்.

தோற்றமும் அவதாரமும் இல்லாத பரபிரம்மம் ஏகபாத மூர்த்தியாகி வலப்பாகத்திலிருந்து ஐந்து முகம் கொண்ட தெய்வத்தைப் படைத்துப் படைக்கும் தொழிலை அருளிச் செய்கின்றார். இடது பாகத்திலிருந்து ஒரு முகம் கொண்ட தெய்வத்தை உருவாக்கிக் காக்கும் துறையை அருள்புரிகின்றார். செஞ்சடையிலிருந்து ஒரு முகம் கொண்ட தெய்வத்தைத் தோற்றுவித்து அழிக்கும் வேலையை அருள்கின்றார். இந்த மூர்த்திகள் மூவரும் முறையே அவரவர் செய்யும் தொழிலுக்கு ஏற்ப பிரம்மன், விஷ்ணு, ருத்திரர் என்ற சிவநாமங்களைக் கொண்டு தங்கள் ஆயுட்காலம் முடியும் வரையிலும் சிவனருளால் தங்கள் தொழிலை நடத்துகின்றனர்.

ஆதி மூர்த்திகட்கு அருள்புரிந்தருளிய தேவதேவன் (திருவாசகம்) அவன் அன்றி மூவரால் ஆவது ஒன்று இல்லை (திருமந்திரம்)

என்று தமிழின் மிகப் பழைய நூல்களான திருவாசகமும் திருமந்திரமும் போற்றுகின்றன. என்பத்து நான்கு லட்சம் யோனிகளில் மும்மூர்த்தி முதல் மனிதர்கள் வரையிலான ஜீவராசிகளுக்கு முன்று விதமான ஞானங்கள் உண்டாகின்றன. பாச ஞானம், பசு ஞானம், பதி ஞானம் என்ற மூவகை ஞானங்களில் பாச ஞானம் என்பது உலக அறிவு. இது கற்றல் கேட்டல் சிந்தித்தல் அனுபவம் போன்றவற்றால் உண்டாகும் அறிவு. பசுஞானம் என்பது உயிர் அறிவு. இது பிறப்பு உள்ள உயிர்கள் தம்மையே கடவுள் என்று கூறும் அறிவு. மாமிசப் பிறவிகளையெல்லாம், ஆயிரம் குற்றம் குறையுள்ள மனிதப் பிறவிகளையெல்லாம் கடவுள் என்று வழிபடுவோர் உள்ளனர். இவ்வாறு உயிர்கள் தம்மையோ தம்மைப் போன்று பிறந்து வருகின்றவர்களையோ கடவுள் என்று கருதுவது பசுஞானம் எனப்படும். பதிஞானம் என்பது இறையறிவு.

இது பரம்பொருளின் திருவருளால் தோன்றும் செம்மையான முழுமையான முற்றறிவு ஆதலால் சிவஞானம்

என்று கூறப்படும். பால் மணம் மாறாத பச்சிளம் மழலைப் பருவத்திலேயே திருஞான சம்பந்தர் அலிப்பெருமானால் தங்கக் கிண்ணத்தில் பால்சாதம் ஊட்டப்பட்டு ஆட்கொள்ளப்பட்டு சிவஞானம் பெற்றவர். இதை

முன்னின்று ஞான போனகத்து அருள் அட்டிக் குழைத்த
ஆனாத் திரளை அவன் வயின் அருள

என்று பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடுகின்றார். ஈசனது திருக்காட்சியால் உண்டாகும் சிவஞானத்தால் மட்டுமே பிறவி நீங்கிப் பரமனது திருவடியைச் சென்று சேரமுடியும். ஆதலால் இது திருவடிஞானம் என்றும் கூறப்படும்.

மும்மூர்த்திகள் என்பவை தெய்வப் பதவிகள். சேரர் சோழர் பாண்டியர் பல்லவர் போன்று ஒருவருக்குப் பின் ஒருவராகப் பலப்பல பிரம்ம விஷ்ணு ருத்திரர்கள் தோன்றி மறைகின்றனர். இது வரை சென்ற ஊழிகளில் கோடிக்கணக்கான பிரம்ம விஷ்ணு ருத்திரர்கள் தோன்றி வாழ்ந்து மறைந்துள்ளனர்.

நூறு கோடி பிரம்மர்கள் நொந்தினார்

ஆறு கோடி நாராயணர் அங்ஙனே

(அப்பர்)

கோன் என்று பல் கோடி உருத்திரர் போற்றும் (சம்பந்தர்)

என்று சிவஞானம் பெற்றுப் பாடப்பட்ட தேவாரத் தொடர்கள் தெரிவிக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த ஒரு பிரம்ம தேவனுக்கும் விஷ்ணு தேவனுக்கும் பசு ஞானம் உண்டானது. இதனால் இரண்டு தெய்வங்களும் தாமே பரம்பொருள் என்று வாதிட்டனர். இரண்டு ஆண் தெய்வங்களும் அழிக்கும் தெய்வமான ருத்திரனிடம் சென்றனர். உலகங்கள் அழிக்கப்படாததால்தான் அவை காக்கப்படுகின்றன. உலகங்கள் அழிக்கப்படுவதால்தான் அவை மீண்டும் படைக்கப்படுகின்றன. படைத்தல் காத்தல் என்ற இரண்டு தொழிலுமே அழித்தல் தொழிலைச் சார்ந்து இருப்பதால் இருவரும் சமமானவர்களே.

பிரம்மன் விஷ்ணு ருத்திரன் என்ற சிவநாமங்களைக் கொண்டுள்ள மூன்று மூர்த்திகளாகிய நம் மூவருக்கும்

மேலேயுள்ள ஐந்து தொழில் புரியும் பரமசிவமே பரம் பொருள். எல்லாவற்றையும் கடந்த கடவுளான ஈசனால் படைக்கப்பட்ட ஆண் தெய்வங்களான நாம் எல்லாம் அந்தப் பரமனின் திருவருளால் பிரம்மன் விஷ்ணு ருத்திரர் என்ற பதவிகளை வகிக்கின்ற பரமாத்மாக்களே. நமக்கு முன்னரும் எத்தனையோ பிரம்ம விஷ்ணு ருத்திரர்கள் தோன்றி மறைந்துள்ளனர். நமக்குப் பிறகும் எத்தனையோ மும்மூர்த்திகள் தோன்றி வருவார்கள். தோற்றம் அவதாரம் பிறப்பு போன்ற எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்ட பரபிரும்மமாகிய சிவபெருமானது அருள் இல்லாமல் நம்மால் எது ஒன்றையும் செய்ய முடியாது என்று ருத்திர தேவன் உரைத்தார்.

அவன் அன்றி மூவரால் ஆவது ஒன்று இல்லை (திருமந்திரம்)

என்று ருத்திரன் உரைத்த உண்மையை உணராத பிரம்மனும் விஷ்ணுவும் தொடர்ந்து தாமே பரமம் என்று வாதிட்டனர். வெளிச்சம் இல்லாவிட்டால் கைக்கு எட்டும் தூரத்தில் உள்ள பொருள் கூடக் கண்ணுக்கு தெரியாதது போல ஈசன் அருள் இல்லாவிட்டால் யாராலும் எதையும் செய்ய முடியாது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளாமல் சண்டையிடும் பிரம்ம விஷ்ணுக்களின் பூசலைக் கண்ட ருத்திரன் சிவபூஜை செய்து இருவருடைய துன்பத்தையும் மயக்கத்தையும் தீர்க்க வேண்டும் என்று பரபிரும்மத்தைத் தொழுதார். பிரம்ம விஷ்ணுக்களின் பகையையும் அஞ்ஞானத்தையும் போக்குவதற்காகப் பரமசிவம் துவக்கமும் முடிவும் இல்லாத பேரொளிப் பிழம்பாக, தழல் தூணாக, நெருப்புக் கம்பமாக, ஆதியந்தம் இல்லாத அரும் பெருஞ்சோதிலிங்கமாக, பரம்பொருளாக வெளிப்பட்டது.

பிரமன் அரி என்று இருவரும் தம் பேதைமையால்
பரமம் யாம் பரமம் என்றவர்கள் பதைப்பு ஒடுங்க
அரணார் அழல் உருவாய் அங்கே அளவிற்றது
பரமாகி நின்றவா தோள் நோக்கம் ஆடாமோ

என்று வாழ்நாள் முழுவதும் பரமனைக் கண்டு களித்து வாழ்ந்த மாணிக்க வாசகப் பெருமான் பாடுகின்றார்.

தங்கள் முன் தோன்றி வானம் மண் பாதாளம் ஆகிய எல்லா உலகங்களையும் அளந்து நின்ற நெருப்புக் கம்பத்தைக் கண்ட பிரம்ம தேவனும் விஷ்ணு தேவனும் அதன் அடியையோ முடியையோ கண்டு முதலில் மீண்டு வருபவரைப் பரமம் என்று மற்றவர் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஒப்புக் கொண்டனர். மகாவிஷ்ணு பன்றி உருவம் கொண்டு பூமிக்குக் கீழே தோண்டிச் சென்றார். பிரம்மன் அன்னப் பறவையாகி மேலே வானத்தில் பறந்து சென்றார். பிரம்மன் களைப்படைந்த போது கழுகு வடிவத்துடன் தொடர்ந்து பறந்து மேலே சென்றார்.

புண்டரீகத்து உள்ளிருந்த புத்தேள் கழுகு உருவாய்
அண்டர் அண்டம் ஊடுருவ (நக்கீரர்)

கேழல் அன்னமாய்க் காண்டும் என்றார்
ஏனம் கழுகு ஆனவர் முன்னை என்கொல்
வானம் தலம் மண்டியும் கண்டிலாவாறே (சம்பந்தர்)

என்று சங்கப்புலவர் நக்கீரரும் தமிழ்பண்பாடு காத்த திருஞான சம்பந்தரும் பாடுகின்றனர்.

பலகாலங்கள் சென்ற பின்பும் அந்தப் பரஞ்சோதியைப் பற்றி என்ன ஏது என்று ஒன்றுமே புரியாததால் இருவரும் சோர்வடைந்து களைப்புடன் மீண்டனர். தங்களுக்கு மேலே பராபரம் ஒன்று உள்ளது என்று உணர்ந்தனர். மெய்யுணர்வு பெற்ற இருவரும் நான் எனது என்ற ஆணவ இருள் நீங்கி அரும்பெருஞ் சோதியை அன்புடன் தொழுதனர். தங்களுக்குப் புரியும் வகையில் கண்களுக்குப் புலப்படும் முறையில் திருக்காட்சி தர வேண்டும் என்று ஓம் நமசிவாய மகா மந்திரத்தை உள்ளன்புடன் ஒதித் துதித்து ஐந்து தொழில் புரியும் முழுமுதற் பொருளை வழிபட்டனர்.

எங்கும் நிறைந்து இருந்தாலும் ஆத்மாக்கள் பக்குவம் அடையும் வரை அவற்றின் கண்களுக்குப் புலனாகாமல் மறைந்துள்ள பரமசிவம் தழல் தூண் நடுவிலிருந்து, அக்கினி

லிங்கத்திலிருந்து மானும் மழுவும் ஏந்தி அபய வரத நிலையில் நான்கு திருக்கரங்களுடன் ஆண்பால் வடிவத்துடன் பரமசிவனாகத் திருவடிகளும் திருமுடியுச்சியும் மறைந்திருக்குமாறு வெளிப்பட்டுப் பக்குவம் அடைந்திருந்த பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்குத் திருக்காட்சி தந்தருளினார்.

‘உளம்பட்டு எழு தழல் தூண் அதன் நடுவே ஒரு உருவம் விளம்பட்டு அருள் செய்தான்’ என்று திருஞான சம்பந்தர் போற்றுகின்றார். திருவடிகளும் திருமுடியுச்சியும் மறைந்திருக்கும் வண்ணம் நெருப்புக் கம்பத்தின் நடுவே திருக்காட்சி தந்தருளிய பரமேஸ்வரனுக்குக் கம்பர், கந்தன், லிங்கோற்பவர், பெரிய பெருமான், பெரிய ஆண்டவர், மகாதேவன் என்றெல்லாம் திருப்பெயர்கள் அமைந்தன.

தழல் தூண் அதாவது நெருப்புக் கம்பமே சமஸ்கிருதத்தில் ஜோதி லிங்கம் எனப்படுகின்றது. அண்ட சராசரங்கள் அனைத்தையும் அளந்து நின்றதால் இது அண்டலிங்கம் எனப்படுகின்றது. வடக்கேயிருந்து வந்து தமிழ்த் தொண்டு புரிந்த ஆரியர்களில் ஒருவரான திருமுல முனிவர் திருமந்திர ஆகமத்தில் அண்ட லிங்கம் என்று தனியதிசாரத்தில் போற்றுகின்றார். லிங்கம் என்றால் தூண் என்று பொருள். தழல் தூண் அதாவது ஜோதி லிங்கப் பரம்பொருள் தோன்றி அனைத்து உலகங்களையும் அண்ட சராசரங்களையும் ஒளிவெள்ளம் ஆக்கிய திருநாளே கார்த்திகை தீபத் திருவிழாவாகும்.

காலையில் ஒரு வருடத்தைக் காட்டும் முந்நூற்று அறுபத்தாறு திரிகளைக் கட்டி ஏற்றி நெருப்புத் தூணை உருவாக்கி ஜோதி லிங்கத்திற்குப் பூஜை செய்யப்பட்டுக் கொண்டாடப்படுகின்றது. இதற்கு பரணி தீபம் என்று பெயர். மாலையில் ஊரெங்கும் வீடெங்கும் விளக்கேற்றி வைத்து ஒளிமயமாக்கித் திருவிழா கொண்டாடப்படுகின்றது. பிரம்மனும் விஷ்ணுவும் அடிமுடியில்லாத அரும்பெருஞ்சோதியை பக்தியோடு தொழுது வணங்கிய போது பரபிரம்மம் தழல்

தூண் நடுவிலிருந்து வெளிப்பட்டு பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்குக் காட்சி கொடுத்த திருநாளே மகாசிவராத்திரிப் புண்ணியப் பெருநாளாகப் பொலிவுறுகின்றது.

இவ்வாறு பிரம்ம தேவனுக்கும் விஷ்ணு தேவனுக்கும் உண்டான மயக்கத்தைத் தீர்ப்பதற்காகப் பேரொளிப் பிழம்பாக நின்றும் அவர்கள் மயக்கம் தெளிந்து பக்தியுடன் தொழுத போது லிங்கோற்பவராக வெளிப்பட்டுத் திருக்காட்சி தந்தும் கருணை காட்டி ஆட்கொண்டு அருளிய பரமேஸ்வரனின் மாபெரும் திருவருளை

காரொளிய திருமேனிச் செங்கண் மாலும்

கடிக்கமலத்து இருந்தவனும் காணா வண்ணம்

சீரொளிய தழல் பிழம்பாய் நின்ற தொல்லைத் திகழொளியை

சிந்தை தனை மயக்கம் தீர்க்கும்

ஏரொளியை இருநிலனும் விசும்பும் விண்ணும்

ஏழுலகும் கடந்து அண்டத்து அப்பால் நின்ற

பேரொளியைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப்

பேசாத நாள் எல்லாம் பிறவா நாளே

செங்கணானும் பிரமனும் தம்முனே

எங்கும் தேடித் திரிந்தவர் காண்கிலார்

இங்கு உற்றேன் என்று இலிங்கத்தே தோன்றினான்

பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்தியே.

என்று இரண்டு பாடல்களில் திருநாவுக்கரசர் அருமையாகப் போற்றுகின்றார். தூணிலிருந்து வெளிப்பட்டுக் காட்சி தந்த லிங்கோற்பவரைத் தூணிலும் இருப்பான் என்ற பழமொழியும் காட்டுகின்றது. பெருங்கருணையோடு தானாகத் தன்னை வெளிப்படுத்திக் காட்சி கொடுத்தால் தவிர எவ்வளவு முயற்சி செய்து எவ்வளவு காலங்கள் தேடித் திரிந்தாலும் யாராலும்

காண முடியாமல் மறைத்தல் தொழில் புரியும் மகாதேவன்
பேரருளோடு பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்குத் திருக்காட்சி தந்தருளிய
திருத்தலமே திருவண்ணாமலை.

நற்றாமரை மேல் நான்முகனும் நாரணனும்
முற்று ஆங்கு உணர்கிலா முர்த்தி திருவடியை (சம்பந்தர்)

என்று பரம்பொருளின் முழுத் திருமேனியும் காணமுடியாத
வண்ணம் திருமுடியும் திருப்பாதங்களும் மறைந்திருந்தாலும்
காட்சி கொடுத்த வரையில் பரமனது திருமேனி கண்டு தொழுது
வணங்கிய பிரம்ம விஷ்ணுக்கள் மும்மலம் நீங்கி முழுத்தூய்மை
அடைந்த பின்னர் தழல் தூண் அணைந்து மலையானது.
மலையாகத் தணிந்த நெருப்புக் கம்பத்தை

மால் அறியா நான்முகனும் காணா மலை (திருவாசகம்)

கல்லுயிராய் நின்ற கனலே (அப்பர்)

என்று திருவாசகமும் தேவாரமும் போற்றுகின்றன. தங்களுடைய
ஆணவத்தையும் அறியாமையையும் போக்கியருளிய லிங்கமே
பரம்பொருள், சிவனே பரமன் (பரமசிவன்), அடியும் முடியும்
காண முடியாத வகையில் உள்ள லிங்கோற்பவரே பெரிய
பெருமான் (மகாதேவன்), அவரே பரமேஸ்வரன் (உயர்ந்த
இறைவன்), தாங்கள் இருவரும் தேவர்களே தெய்வங்களே
என்பதை உணர்ந்து கொண்ட பிரம்மனும் விஷ்ணுவும் ஹர
ஹர மகாதேவா அண்ணாமலையானுக்கு அரோகரா என்று
துதித்துப் போற்றி மலையை வலம் வந்தனர். பிரம்மனும்
விஷ்ணுவும் வழிபட்ட முறையிலேயே மக்களும் ஹர ஹர
மகாதேவா அண்ணாமலையானுக்கு அரோகரா என்று வழிபட்டுத்
துதிக்கின்றனர். ஜோதிலிங்கம் கல்லாக (மலை) உருக்
கொண்டதால் பிரம்மனும் விஷ்ணுவும் மலையடிவாரத்தில்
கல்லில் வடித்துப் பூஜை செய்தனர். நெருப்புத் தூண் கல்லில்
வடிக்கப்பட்ட போது கல்தூண், கந்து (கம்பம்) எனப்பட்டது.

‘பொழில் ஏழும் தாங்கி’ நின்ற கல்தூண் என்று அப்பர் பெருமான் போற்றுகின்றார். அடிமுடியில்லா அரும்பெருஞ்சோதி லிங்கமே திருவண்ணாமலை. அந்த பரஞ்சோதி லிங்கத்திலிருந்து வெளிப்பட்டுக் காட்சி கொடுத்த லிங்கோற்பவரே அண்ணாமலையார். மலையடிவாரத்தில் பிரம்மனும் விஷ்ணுவும் லிங்கப் பரம்பொருளைப் பிரதிட்டை செய்து வழிபட்ட இடமே அடியண்ணாமலைத் திருக்கோயில். இக்கோயில் ஆதியண்ணாமலையார்க் கோயில் என்றும் வழங்கப்பெறுகின்றது.

பரமேஸ்வரன் நெருப்பே கண்ணாக, நெருப்பே சிரிப்பாக விளங்குவது அல்லாமல் நெருப்பே திருமேனியாகத் திகழ்கின்றார். பிரம்மனும் விஷ்ணுவும் அடிமுடி காண முடியாதவாறு அனைத்து உலகங்களையும் அளந்து நின்ற மாபெரும் நெருப்பே சிவபெருமான்.

சிவநாமம் எழுதப்பட்ட பனைவோலை கூட சிவநாமம் ஒதி நெருப்பில் இடப்பட்ட போது வெந்து போகாமல் பசுமையாக இருந்ததை

நள்ளாறர் தம் நாமமே மிளிர் இளவளர் எரி இடில்
இவை பழுதிலை மெய்ம்மையே

என்ற திருஞான சம்பந்தரின் தெய்வீக அனுபவ வாக்குகள் உரைக்கின்றன. புலையர் குலத்து நந்தனார் சிவநாமம் ஒதி சிவ நினைவுடன் நெருப்பில் இறங்கிய போது பிராம்மண முனிவராக வெளிவந்தார். எனவே பஸ்மாசுரன் கதை பிற்காலத்தவர்களின் கற்பனையே என்பதைத் திருவண்ணாமலைத் தல வரலாறும் லிங்கோற்பவமூர்த்தியும் காட்டுகின்றன.

அறியாமை இருளும் ஆணவ இருளும் நீக்கி ஞானத் திரளாய் ஒளி வீசி மலையாக அமைந்த பரஞ்சோதி லிங்கத்தை பிரம்ம தேவனும் விஷ்ணு தேவனும் கல்லில் வடித்துப் பூஜை

செய்து தங்கள் உலகம் மீண்ட பின்னர் தெய்வங்களும் தேவர்களும் திருவண்ணாமலைக்கு வந்து அண்ணாமலையாரை வழிபட்டனர். குளம் தோண்டி லிங்கப் பரம்பொருளைப் பிரதிட்டை செய்து பூஜித்தனர்.

அண்ணாமலையான் அடிக்கமலம் சென்று இறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை (திருவாசகம்)

பிரம்ம முராரி ஸு அர்ச்சித்த லிங்கம் (ஆதி சங்கராச்சாரியார்)

என்று தேவர்கள் எல்லாம் வந்து வழிபட்டுப் போற்றுவதை மாணிக்க வாசகரின் திருவெம்பாவையும் ஆதிசங்கரரின் லிங்காஷ்டகமும் போற்றுகின்றன. இந்திரன், எமன், வாயு, வருணன், அக்கினி, குபேரன், நிருதி, ஈசானன் ஆகிய எண்திசைக் காவலர்களாலும் மற்றும் பிற தேவர்களாலும் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட லிங்கப் பரம் பொருள் உள்ள கோயில்களும் திருக்குளங்களும் மலைப்பாதை முழுவதும் உள்ளன.

பரமகுருவான தட்சிணாமூர்த்தியிடமிருந்து வேதப் பொருளை உணர்ந்து கொண்ட நான்கு முனிவர்களான ஐனகர், ஜனாதரர், சதானந்தர், ஜனத்குமாரர் மற்றும் பதஞ்சலி, வியாக்கிர பாதர், கௌசிகர், கௌதமர், வால்மீகி, துர்வாசர், வாமரிஷி, வைசம்பு, ருத்ரிஷி, அகத்தியர் போன்ற மண்ணுலக முனிவர்களாலும் தும்புரு, நாரதர் போன்ற விண்ணுலக முனிவர்களாலும், தெய்வீக நால்வராலும், ஈசான்ய ஞான தேசிகர், குகை நமச்சிவாயர், குரு நமச்சிவாயர், ரமண மகரிஷி போன்றவர்களாலும் போற்றி வழிபடப்பெற்று கோடிக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வருவோர்க்கெல்லாம் ஞான ஒளி வழங்கும் அக்கினி லிங்கமாகிய அண்ணாமலையைச் சுற்றிலும் லிங்கங்களும் திருக்குளங்களும் கோயில்களும் மடங்களும் பீடங்களும் ஆசிரமங்களுமாக மலை வலம் வரும் பாதை முழுதும் புண்ணியப் பாதையாக உள்ளது.

மலையே இறைவன் மலையே லிங்கப் பரம்பொருள் ஆதலால், மலை வலம் வருவது மிகச் சிறப்பாக

விளங்குகின்றது. கோயிலில் கருவறையைச் சுற்றியுள்ள பிரகாரம் போன்றதே அண்ணாமலையைச் சுற்றி வரும் மலைப்பாதை. கிரிவலப் பாதையில் அஷ்ட தி்க்பாலகர்களால் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட அஷ்ட லிங்கங்களே அன்றி தட்சிணாமூர்த்திக்கும் தனிக் கோயில் உள்ளது. இவ்வாறு பிரம்மன் விஷ்ணு தொடங்கி ரமண மகரிஷி வரை தெய்வங்களாலும், தேவர்களாலும், முனிவர்களாலும், தவசிகளாலும், சித்தர்களாலும், யோகிகளாலும் தெய்வீக அருளாளர்களாலும் வழிபடப் பெற்ற புண்ணிய ஞானத்தலம் திருவண்ணாமலை. 'ஞானத் திரளாய் நின்ற பெருமான்' என்று எல்லோரின் அஞ்ஞானம் தீர்க்கும் அண்ணாமலையாரைத் திருஞான சம்பந்தர் போற்றுகின்றார்.

பிரம்ம தேவனும் விஷ்ணு தேவனும் அடிமுடி காண முடியாத வகையில் நின்ற பரஞ்சோதி யான லிங்கம்தான் எல்லாச் சிவாலயங்களிலும் மூலப்பொருளாக மூலவராக விளங்குகின்றது. எல்லாவற்றையும் கடந்துள்ள பரமசிவம் எத்தனையோ வடிவங்களில் வெளிப்பட்டாலும் லிங்கமே மூலவராகச் சிறப்புறுகின்றது.

நடராஜர், தட்சிணாமூர்த்தி, அலிப்பெருமான் உமையொருபாகன் போன்ற பிற வடிவங்கள் கருவறைச் சுவற்றிலும் பிரகாரத்திலும் காணப்படுகின்றன. இயக்க நாதனான நடராஜப் பெருமான் மூலவராக எழுந்தருளியுள்ள சிறப்பு மிக்க சிதம்பரம் கோயிலிலும் லிங்க மெய்ப்பொருள் திருமூலநாதர் என்ற பெயருடன் திகழ்கின்றது. லிங்கம் என்பது ஆண் என்றோ பெண் என்றோ அலி என்றோ இன்னது என்றோ சுட்டிக் கூற முடியாத வகையில் உள்ள அருவுருவம்.

அங்கங்கள் இல்லாத ஒரு மெய்ப்பொருளே, ஒண்பொருளே, பரம்பொருளே லிங்கம். உறுப்புகள் இல்லாமல் பால் வேறுபாடுகளையெல்லாம் கடந்துள்ள இந்தக் கடவுள் வடிவத்தை, முடிவு இல்லாமல் எல்லா உலகங்களிலும் பரவி நின்ற மூல முழு முதற் பொருளை

கண்ணின்றிக் காணும் செவியின்றிக் கேட்டிடும் (திருமந்திரம்)
 பெண் அல்லை ஆணும் அல்லை பேடும் அல்லை (அப்பர்)
 முழுமுதலாய முவுலகும் முடிவு ஒன்று இல்லாக்
 கல்தூணை (அப்பர்)

என்று தெய்வத் திருமுறைகள் போற்றுகின்றன. பிறவிப் பிணி
 தீர்க்கும் புனிதமான மெய்ப்பொருளாகிய லிங்கத்தை

கற்று ஈண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
 மற்று ஈண்டு வாரா நெறி (திருக்குறள்)

என்று திருவள்ளுவ அந்தணர் தெரிவிக்கின்றார். ஓசையொலி
 நாதராகிய நடராஜப் பெருமானின் உடுக்கையிலிருந்து
 தோன்றிய ஓங்காரம் அ உ ம் என்ற மூன்று ஒலிகளைக்
 கொண்டது. பாணமும் ஆவுடையாரும் பீடமும் சேர்ந்து ஓங்கார
 வடிவமாக உள்ளது. பாணம் அதாவது தூண் பகுதி அகரம்,
 ஆவுடையார் உகரம், பீடம் மகரம் என்று ஆகமங்கள்
 விளக்குகின்றன.

இலிங்க நற்பீடம் இசையும் ஓங்காரம்
 இலிங்க நற்கண்ட நிறையும் அகாரம்
 இலிங்க வட்ட நிறையும் உகாரம்
 இலிங்க மகார நிறை விந்து நாதமே (திருமந்திரம்)

என்று வடநாட்டிலிருந்து வந்து தமிழ்த்தொண்டு புரிந்த பலப்பல
 ஆரியர்களில் ஒருவரான திருமூல முனிவர் போற்றுகின்றார்.
 லிங்கம் ஓங்காரப் பொருள் ஆதலால் லிங்கோற்பவர்
 ஓங்காரேஸ்வரராக விளங்குகின்றார். சிவலாயங்களில் லிங்கப்
 பிரணவப் பொருள் உள்ள கருவறைச் சுவற்றின் பின்புறம்
 லிங்கோற்பவர் எழுந்தருளிக் காட்சி தருகின்றார்.

பராசக்தி சிவபூஜையும் தவமும் புரிந்த பலப்பல
 திருத்தலங்களில் திருவண்ணாமலையும் ஒன்று.

அடியண்ணாமலையார்க் கோயிலில் பராசக்தி உண்ணாமுலையம்மன் என்ற பெயருடன் தனிச் சன்னதியில் லிங்கப் பரம்பொருளுக்குப் பின்புறம் இடது பக்கம் காட்சி தருகின்றார். தட்சன் புரிந்த கடவுள் விரோத யாகத்தில் பராசக்தி சிவ நிந்தனையைக் கேட்டபோது யாகக் குண்டத்தில் விழுந்து எரிந்து சாம்பலான பின்னர் மறுபிறவி பெற்று இமவான் என்ற இமய மலைக்கு மகளாகப் பிறந்து பார்வதி என்ற பெயருடன் வளர்ந்தாள்.

இடைவிடாமல் சிவ நினைவில் திளைத்துச் செய்த தவம் மற்றும் சிவ பூஜையின் பலனாகப் பராபரனைத் திருமணம் செய்து கொண்ட பராசக்தி முந்தைய பிறவி போல் ஆகாமல் என்றென்றும் இறைவனை விட்டுப் பிரியாமல் சேர்ந்திருக்க விரும்பினாள்.

முன்று கரம் கொண்ட அலிப்பெருமானின் மேனியிலுள்ள பெண்பாகத்தைப் போன்று ஈசன் திருமேனியில் இடம் பெற ஆசைப்பட்டாள். இதற்காகப் பார்வதி சிவபூஜையும் தவமும் புரிந்த திருத்தலங்களில் திருவண்ணாமலையும் ஒன்று. ஈசனுடன் இணைய வேண்டி அண்ணாமலையாரை வழிபட்ட பின் அண்ணாமலையாரை நினைந்து தவம் புரிந்தாள். அம்மன் தவம் புரிந்த இடம் பவழக்குன்று என்ற இடத்திற்கு அருகேயுள்ளது. சிவபூஜை புரிந்த பராசக்தி அண்ணாமலையார்க் கோயிலில் உண்ணாமுலை என்ற பெயருடன் விளங்குகின்றாள்.

ஆதியண்ணாமலையார்க் கோயிலில் லிங்கப் பரம்பொருளின் கருவறைச் சுவற்றில் உள்ள தட்சிணாமூர்த்தி நான்கு தூண்களுடன் கூடிய அழகிய மண்டபத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார். இவருடைய முன் இடது கரம் முழந்தாள் மீது அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நான்கு தூண்கள் கொண்ட மண்டபம் போன்ற அமைப்பு அஷ்ட வீரட்டத்தலங்களில் ஒன்றான திருவிற்குடி என்ற திருத்தலத்திலும் உள்ளது.

முழந்தாள் மீது முன்கரம் உள்ள அமைப்பு சுவாமிமலைக் கோயிலிலும் காணப்படுகின்றது. தட்சிணாமூர்த்தியின் முன் இடதுகரம் முழந்தாள் மீது இருப்பதைப் பெரும்பாலான பாண்டிநாட்டுச் சிவாலயங்களில் காணலாம். அடியண்ணாமலைக் கோயில் பிரகாரத்தின் வாயிலில் ஒரு புறம் விநாயகரும் மறுபுறம் முருகனும் எடுத்தருளியிருக்கின்றனர்.

ஆதியருணாச்சலம் அமர்ந்த பெருமானே என்று ஆதியண்ணாமலையார்க் கோயில் முருகனை அருணகிரி நாதர் பாடியுள்ளார். ஆதியண்ணாமலையார்க் கோயிலில் உட்பிரகாரத்தில் உள்ள தட்சிணாமூர்த்தியே அல்லாமல் வெளிப்பிரகாரத்திலும் ஒரு தட்சிணாமூர்த்தியைக் காணலாம். மாணிக்க வாசகப் பெருமான் சென்று தரிசித்து வழிபட்ட தலங்களில் எல்லாம் இது போன்று மேலும் ஒரு தட்சிணாமூர்த்தி எழுந்தருளியுள்ளார். ஆதியண்ணாமலையார்க் கோயிலுக்கு அருகே மாணிக்க வாசகர்க் கோயில் உள்ளது.

மறுத்துப் பேசி விலகிச் சென்ற மாணிக்கவாசகரை இழுத்துப் பிடித்து நிறுத்தி தட்சிணாமூர்த்தி திருவடிவைக் காட்டி ஓங்காரப் பொருள் உபதேசித்து வலிந்து ஆட்கொண்ட உலகேஸ்வரன் திருப்பெருந்துறையில் அவருக்கு அருளிச் செய்ததற்கு ஏற்ப அவர் சென்று தொழுத தலங்கள்தோறும் காட்சி கொடுத்து அருளினார். எல்லாத் திருத்தலங்களிலும் தவறாமல் திருக்காட்சி தந்த பரமேஸ்வரன் திருவண்ணாமலையில் காட்சி கொடுக்காமல் மறைந்திருந்தார்.

அன்று பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்குக் காட்சி தராமல் மறைந்து இருந்தது போன்று தனக்கும் திருக்காட்சி தராமல் மறைந்திருந்ததைக் கண்ட மாணிக்கவாசகர் மனம் வருந்தி திருப்பெருந்துறையானைத் தொழுது உள்ளம் உருகி நினைந்து காட்சி தந்தருளுமாறு வேண்டி எண்ணப்பதிகமும் அருட்பத்துப் பதிகமும் பாடி வழிபட்டார். ஆதியண்ணாமலையார் மலைவலப் பாதையில் திருக்காட்சி தந்தருளினார். பிரம்மனும் விஷ்ணுவும் காணாத திருமுடியுச்சியும் திருவடிகளும் கண்ட புனித வாசகர்

அண்ணாமலை எம் அண்ணா போற்றி
 கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி
 கண்ணார் அமுதமாய் நின்றான் கழல்
 கண்ணார வந்து நின்றான் கழல்

என்று பாடிப் போற்றி மகிழ்ந்தார். இமைப்போதும் மறக்காமல் சிந்தையெல்லாம் சிவமாக வாழ்ந்ததால் அவன் புரிந்த திருவருளினாலே அவன் தாள் கண்டு வணங்கிய மாணிக்கவாசகரை மாசிலாமணீசர் உமையிடம் தூது அனுப்பினார்.

பிறப்பும் வளர்ப்பும் இல்லாமல், போவதும் வருவதும் இல்லாமல் எல்லா இடத்திலும் நிறைந்து தானே அம்மையாகவும் அப்பனாகவும் திகழ்கின்ற சதாசிவனது திருவிளையாடலைத் தலைமேற்கொண்ட மாணிக்க வாசகர் உமையிடம் சென்றார். ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் அலியாகவும் விளங்கும் அண்ணாமலைப் பரம்பொருளின் கருணையை உள்ளம் குளிர எடுத்துரைத்துப் பாடினார். ஆளுடையடிகளின் இன்னிசை வாசகத்திற்கு அம்மன் இசைந்தான்.

“முன்னி அவள் நமக்கு முன் சுரக்கும் இன்னருளே”

என அம்மனின் அருள் பெற்ற ஆளுடையடிகள் ஈசனும் அம்மனும் இணைந்த நான்கு கரம் கொண்ட உமையொருபாகனாக, அர்த சக்தீஸ்வரனாகப் பரமனின் திருக்காட்சி கண்டார். பிரானும் பிராட்டியும் ஒருங்கு இணைந்த உமையொருபாகனை

“எங்கள் பிராட்டியும் எம்கோனும் போன்று இசைந்த”

என்று ஆளுடையடிகள் திருவெம்பாவையில் போற்றுகின்றார். ஈசனைப் போற்றிப்பாடிய மாணிக்க வாசகரின் இன்னிசை வாழ்த்தினால் ஊடல் நீங்கிய உண்ணாமுலையம்மன் அண்ணாமலையாருடன் இணைந்ததை

வசையில் மங்கல வாசகர் வாழ்த்தவே இசைய
மங்கையும் தானும் ஒன்றாயினான்

என்று திருநாவுக்கரசர் போற்றுகின்றார். பக்தியே வடிவமான பெருந்துறைப் பிள்ளைக்குப் பரபிரும்மம் மலையடிவாரத்தில் கண்ணாரக் காணுமாறு வந்து நின்று திருக்காட்சி தந்த இடத்தில் கட்டப்பட்ட கோயிலே காலப்போக்கில் ஒன்பது கோபுரங்களுடன் கூடிய மிகப் பெரிய அருணாச்சலேஸ்வரர்க் கோயிலாகத் திகழ்கின்றது. மாணிக்க வாசகப் பெருமானுக்காகப் பாதம் நிலத்தில் தோய வந்து நின்று கண்ணாரக் காணுமாறு காட்சி தந்த ஆதியண்ணாமலையாரின் திருவடிகளுக்கு மேற்குக் கோபுரத்திற்கு அருகே சன்னதி உள்ளது.

மாணிக்க வாசகருக்குக் காட்சி கொடுத்தருளிய உமையொருபாகனே, நான்கு கரம் உடைய அந்த சக்திஸ்வரனே கார்த்திகை தீபத்தின் போது எழுந்தருளி எல்லோருக்கும் காட்சி தருகின்றார். அண்ணாமலையாரின் அருள் ஆணைப்படி மாணிக்க வாசகர் உண்ணாமுலையம்மனின் ஊடலைத் தீர்க்க நடந்த தெற்கு வீதி திருவூடல் தெரு என்று பெயர் பெற்றது. மதுரையில் ஆவணி மூலத்தன்று மாணிக்க வாசகருக்காகக் குதிரைகள் வந்து நின்ற வீதி ஆவணி மூல வீதி என்று அழைக்கப்படுவது போன்று திருவண்ணாமலையில் மாணிக்கவாசகர் அம்மனுக்காக நடந்த வீதி திருவூடல் தெரு எனப்படுகின்றது.

பலப்பல பிரகாரங்களையும் சன்னதிகளையும் ஓவியங்களையும் சிற்பம் நிறைந்த தூண்களைக் கொண்ட மண்டபங்களையும் கல்வெட்டுகளையும் ராஜகோபுரங்களையும் கொண்ட பெருங்கோயிலான அருணாச்சலேஸ்வரர்த் திருக்கோயிலுக்கு அணியண்ணாமலை என்று பெயர். பொன் சிம்மாசனங்களையும் பொன் விக்கிரகங்களையும் கொண்டு பொற் கோயிலாக விளங்கியதால் அணியண்ணாமலை என்று அழைக்கப்பட்டது. அணியண்ணாமலையுள்ளனே என்று இந்தக் கோயிலை அப்பர் பெருமான் போற்றியுள்ளார்.

சிவ வழிபாட்டிற்காக பிரம்ம தேவனால் உண்டாக்கப்பட்ட பிரம்ம தீர்த்தம், சிவகங்கை தீர்த்தம் முதலிய திருக்குளங்கள் திருக்கோயிலுக்கு உள்ளே உள்ளன. மகிழ்மரம் திருக்கோயிலின் தலமரமாகத் திகழ்கின்றது. மகிழ்மரத்தருகே நின்று பார்த்தால் ஒன்பது கோபுரங்களையும் ஒரே நேரத்தில் தரிசனம் செய்ய முடியும். பல்லவர், சோழர், பாண்டியர், ஹொய்சலர், விஜயநகர மன்னர்கள் எனத் தொடர்ந்து பலப்பல மன்னர்களால் காலந்தோறும் திருப்பணி செய்யப்பட்டுப் புதுப்பித்து விரிவாக்கப்பட்டுள்ள இத் திருக்கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுகள் கோப்பெருஞ்சிங்கன் என்ற மன்னன் நடராஜர் பாதம், திருவாசி, பொன் சிம்மாசனம், பொன் அணிகலன் ஆகியவற்றையெல்லாம் அளித்துப் பொற்கோயில் ஆக்கினான் என்று கூறுகின்றன.

ப ல் லே வ று
ம ன் ன ர் க ளா லு ம்
ப க் த ர் க ளா லு ம்
புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ள
அருணாச்சலேஸ்வரர்த்
திருக்கோயிலில்
ஞானப்பால்
மண்டபம், தீர்த்தவாரி
மண்டபம், திருவருள்
விலாச மண்டபம்,
மாதப் பிறப்பு
மண்டபம், புரவி
மண்டபம்,
உருத்திராட்ச
மண்டபம், பன்னீர்
மண்டபம், காட்சி
மண்டபம், நந்தி
மண்டபம்,
அமாவாசை
மண்டபம்,
திருக்கல்யாண

உமையொருபாகன்

மண்டபம், பதினாறுகால் மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம் என்ற பலப்பல மண்டபங்கள் உள்ளன. ஆனித் திருமஞ்சனத்தின் போதும் திருவாதிரைத் திருவிழாவின் போதும் நடராஜப்பெருமான் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் எழுந்தருளுகின்றார்.

திருவானக்காவல் போன்றே திருவண்ணாமலைக் கோபுரங்களும் பெயர்கள் கொண்டுள்ளன. கிழக்குக் கோபுரத்திற்குப் பெரிய கோபுரம் என்றும் மேற்குக் கோபுரத்திற்குப் பேய்க் கோபுரம் (பெய்க்கோபுரம்) என்றும் வடக்குக் கோபுரத்திற்கு அம்மணியம்மாள் கோபுரம் என்றும் தெற்குக் கோபுரத்திற்குத் திருமஞ்சன கோபுரம் என்றும் பெயர்கள்.

கிழக்குக் கோபுரத்தை அடுத்து உள்ளேயுள்ள உள்கோபுரம் வல்லாள மகாராஜன் கோபுரம் என்றும் இதையடுத்து உள்ளே உள்ள கோபுரம் கிளிக் கோபுரம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. கிழக்குக் கோபுரம் பெரியதாக இருப்பதால் பெரிய கோபுரம் எனப்பட்டது. மேற்குக் கோபுரத்திற்கு அருகே மாணிக்கவாசகருக்கு ஆதியண்ணாமலையார் திருக்காட்சி தந்து திருவடி பதிய நின்று அருள்மறை பெய்த காரணத்தால் பெய்க் கோபுரம் என்று பெயர் பெற்றது. இது பேச்சு வழக்கில் பேய்க் கோபுரம் என்று ஆயிற்று.

பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன் தன் பெய்கழல்கள் வெல்க

என்று திருவாசகத்தில் மாணிக்க வாசகப் பெருமான் அருள் மறை பெய்த திருவடிகளைப் போற்றுகின்றார். கண்ணாரக் காணுமாறு காட்சி தந்து அருள் பெய்த திருவடிக்குச் சன்னதியுள்ள கோபுரம் பெய்க்கோபுரம் எனப்பட்டுப் பொதுமக்கள் நாவில் பேய்க் கோபுரம் என்றாயிற்று.

வடக்குக் கோபுரம் கட்டப்பட்ட போது அம்மணியம்மாள் என்ற மூதாட்டி தொழிலாளர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்து

தொண்டு புரிந்ததால் அந்த ஏழையம்மையின் பெயரால் அவர் செய்த திருத்தொண்டிற்காக அம்மணியம்மாள் கோபுரம் எனப்பட்டது. இதுவும் சிவப்பணி செய்பவர்கள் பெறும் புகழை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

ஆனித் திருமஞ்சனத்தின் போது ஐந்தொழில் புரியும் ஆடல் நாயகன் வீதிவுலா வரும் கோபுரம் ஆதலால் தெற்குக் கோபுரம் திருமஞ்சனக் கோபுரம் எனப்பட்டது. வல்லாள மகாராஜன் கட்டிய கோபுரம் வல்லாள கோபுரம் என்று பெயர் பெற்றது. சிறந்த சிவபக்தி மிக்க அடியவரான வல்லாள மகாராஜன் கர்மம் செய்வதற்குத் தனக்குப் பிள்ளையில்லையே என்று வருந்தி முறையிட்டபோது எல்லோருக்கும் தாய் தந்தையாக உள்ள அம்மையப்பன் தானே புத்திரனாக வந்து கர்மம் செய்வதாக அருளிச் செய்தார்.

எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்ட பரம்பொருளைத் தாயாகப் பெற்ற திருச்சிராப்பள்ளி இரத்தினாவதி போன்று உறவும் பகையும் இல்லாத ஒருவனைப் புதல்வனாகக் கொண்ட வல்லாளன் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார். வல்லாள ராஜன் இறந்த பின்னர் அவருக்குப் பிள்ளையாக இருந்து கர்மம் செய்த அண்ணாமலையார் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மன்னனது திவசத்தன்று மன்னனுக்குச் செய்ய வேண்டிய சடங்குகளைச் செய்கின்றார்.

அன்று அருணாச்சலேஸ்வரர் இந்த வல்லாள மகாராஜன் கோபுரத்து வழியாக எழுந்தருள்கின்றார். ஈமக் கிரியைகள் என்பவை மனம் போனபடி செய்யப்படும் செயல்கள் அல்ல, அவை பரம்பொருளால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பரபிரும்மமே வந்து செய்த புனிதமான தெய்வீகச் செயல்கள் என்பதை வல்லாள மகாராஜனின் வாழ்க்கை வரலாறு காட்டுகின்றது. வல்லாள கோபுரத்தை அடுத்து உள்ளது கிளிக் கோபுரம். அருணகிரி நாதர் கிளியாக மாறி அமர்ந்த கோபுரம் கிளிக் கோபுரம் என்று கூறப்படுகிறது. கோபுரத்தின் மேல் கிளியின் உருவம் உள்ளது.

அடிமுடியில்லாமல் அனைத்து உலகங்களையும் அளந்து நின்ற அளவிடமுடியாத பெரியவரான அண்ணாமலைப் பெருமானின் திருக்கோயிலில் நந்தியும் மிகப் பெரியதாக உள்ளது. அளவிடமுடியாதபடி அனைத்து அண்ட சராசரங்களிலும் நின்ற அரும் பெருஞ்சோதியாகிய அண்ட விங்கத்திலிருந்து பெரிய பெருமானான விங்கோற்பவர் வெளிப்பட்டுப் பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்குத் திருக்காட்சி தந்தருளிய திருத்தலம் திருவண்ணாமலையாதலால் விங்கோற்பவரின் மூலஸ்தலமான இங்கு மிகவும் நீண்டு உயர்ந்த விங்கத்தில் விங்கோற்பவர் காட்சியளிக்கின்றார்.

திருவண்ணாமலையில் மட்டுமன்று மற்ற சிவாலயங்களிலும் மூலவரான விங்கப் பரம்பொருள் உள்ள கருவறைச் சுவற்றின் பின்புறம் அடியும் முடியும் மறைந்துள்ள விங்கோற்பவர் எழுந்தருளியுள்ளார். அடிமுடி மறைந்திருக்கும் விங்கோற்பவரின் திருவுருவம் இரண்டு வகையில் அமைக்கப்படும். விங்கத்தின் மேலே அன்னப்பறவையும் கீழே பன்றியும் இருக்க விங்கோற்பவர் காட்சி தருகின்றார்.

இது பிற்கால அமைப்பாகும். மற்றொரு வகையில் விங்கத்தின் வலது புறம் பிரம்ம தேவனும் இடது புறம் மகா விஷ்ணுவும் கைகூப்பித் துதித்து நிற்க அவர்களுக்கு விங்கோற்பவர் காட்சி தருகின்றார். இது பழங்கால அமைப்பு. மற்றும் இது புராண வரலாற்று நிகழ்ச்சிக்குப் பொருத்தமான அமைப்பும் ஆகும். இத்தகைய அமைப்பினை விடங்கஸ்தலங்களான திருநாகைக் காயாரோணம், திருக்கோளிலி (திருக்குவளை) ஆகிய தலங்களிலும் மற்றும் திருவாவடுதுறை போன்ற பலப்பல சிவாலயங்களிலும் காணலாம்.

எங்கும் நிறைந்து இருந்தாலும் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்து இருத்தல், வெளிப்பட்டுக் காட்சி கொடுத்து அருளுதல் என்ற இரண்டு தொழிலைக் குறிக்கும் வகையில் விங்கோற்பவரின் திருவுருவம் உதய திசை

அஸ்தமன திசை என்ற இரண்டு திசைகளாகிய கிழக்கிலோ மேற்கிலோ அமைந்துள்ளது.

அருணாச்சலேஸ்வரர் திருக்கோயிலின் பிரகாரம் முழுவதும் பலப்பல தெய்வங்களாலும் தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் தவசிகளாலும் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுப் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கங்கள் உள்ளன. மூன்று முகம் மூன்று கரம் மூன்று திருவடி கொண்ட ஜ்ஹரேஸ்வரர் உருவமும் காலசம்காரர் திருவுருவமும் காணப்படுகின்றன. சிவாலய அமைப்பிற்கு ஏற்ப சூரியனும் சந்திரனும் மூலவருக்கு எதிர் திசையில் இருபுறமும் மூலவரை நோக்கியவாறு காணப்படுகின்றனர்.

ஜனகேஸ்வரர், ஜனாதரேஸ்வரர், சதானந்தேஸ்வரர், சனத்குமாரேஸ்வரர், வால்மீகீஸ்வரர், வாமரிஷீஸ்வரர், பதஞ்சலீஸ்வரர், வியாக்கிர பாதேஸ்வரர், அகத்தீஸ்வரர், விஸ்வாமித்திரேஸ்வரர், குத்ச ரீஷீஸ்வரர், விக்னேஸ்வரர் (பிள்ளையார் வழிபட்ட லிங்கம்) நாரதேஸ்வரர், தும்புரேஸ்வரர், வியாசலிங்கம், ஈசான லிங்கம், காசி லிங்கம், இந்திர லிங்கம், அக்கினி லிங்கம், எமலிங்கம், வாயு லிங்கம், வருண லிங்கம், குபேர லிங்கம், நிருதி லிங்கம், வணிட்ட லிங்கம், விஸ்வேஸ்வரர் (அன்னபூரணி வழிபட்ட லிங்கம்) என்ற திருநாமங்கள் கொண்ட பலப்பல லிங்கங்கள் மற்றும் நூற்றெட்டு சிறுசிறு லிங்கங்களைக் கொண்ட சத அஷ்டோத்திர லிங்கம், ஆயிரம் சிறுசிறு லிங்கங்களைக் கொண்ட சகஸ்ர லிங்கம் போன்ற பல்வேறு லிங்கங்கள் பிரகாரம் முழுவதும் உள்ளன.

ஈஸ்வரன் என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லுக்கு இறைவன் என்று பொருள். ஈஸ்வரன் இறைவன் என்ற இந்த இரண்டு மொழிச் சொற்களுக்குமே முதல்வன், தலைவன், அரசன், அதிபதி என்ற வேறு பல பொருட்களும் உள்ளன. கோடிக்கணக்கான சொத்திற்கு அதிபதியாக உள்ளவன் கோடீஸ்வரன். இலங்கைக்கு அரசன் இலங்கேஸ்வரன். சனி என்ற கிரகத்திற்கு முதல்வன் சனீஸ்வரன். சண்டி என்ற பதவிக்கு

அதிபதி சண்மீசர். எல்லோருக்கும் இறைவனாக, முதல்வனாக, தலைவனாக, எல்லா உலகங்களுக்கும் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் அரசனாக அதிபதியாகப் பரமசிவன் இருப்பதால் ஈஸ்வரன், ஈசன் என்பவையே சிவநாமங்கள் ஆயின. இதனால் சிவலிங்கங்களும் சிவாலயங்களும் சிவ நாமங்களும் ஈஸ்வரன் என்ற திருநாமத்துடன் முடிகின்றன.

ஐனகேஸ்வரன் என்றால் ஐனக முனிவருக்கு இறைவன் என்று பொருள். இவ்வாறே பிற லிங்கங்களும் பெயர்கள் கொண்டுள்ளன. எல்லா அரசர்களுக்கும், எல்லா இறைவன்களுக்கும் மேலாகச் சிறந்த அரசனாக, முழுமுதல்வனாக, உயர்ந்த இறைவனாக இருப்பதால் சிவபெருமானுக்குப் பரமேஸ்வரன் என்று திருநாமம்.

அடியண்ணாமலைத் திருக்கோயில் போன்று அருணாச்சலேஸ்வரர்த் திருக்கோயிலிலும் அம்மன் சன்னதி லிங்கப் பரம்பொருளுக்கு இடது புறம் உள்ளது. இத்திருக்கோயிலில் உண்ணாமுலையம்மன் சன்னதி வெளிப் பிரகாரத்தில் உள்ளது. அம்மன் கையில் மலர் கொண்டு சிவபூஜை செய்யும் நிலையில் காணப்படுகின்றாள். பவழக்குன்றுக்கு அருகே சிவபெருமானை நினைந்து அம்மன் தவம் புரிந்த இடம் தபோவனம் எனப்படுகின்றது.

வெளிப்பிரகாரத்தில் பிரம்ம தேவன் வழிபட்ட பிரம்ம லிங்கம் (நான்கு முகங்களுடன் கூடியது), சரஸ்வதி பூஜை செய்த வித்யாதரேஸ்வரர், காசி லிங்கம், நளன் பூஜை செய்த நளேசுவரர், தும்புரு பூஜை செய்த தும்புரேஸ்வரர் சன்னதிகள் உள்ளன. கல்யாண சுந்தரேஸ்வரர் சன்னதியில் பீமன் வழிபட்டுப் பூஜை செய்த பீமேஸ்வரர் (பீமலிங்கம்) எழுந்தருளியுள்ளார். அண்ணாமலையாரைத் தொழுது வழிபட்ட அன்னபூரணியும் மகாலட்சுமியும் பிரகாரத்தில் உள்ளனர்.

திருவண்ணாமலைக்கு வந்து மூலமுழுமுதற்பொருளை வழிபட்டுப் போற்றிய பிள்ளையாருக்கும் முருகனுக்கும் பெரிய தனிச் சன்னதிகள் உள்ளன. பிள்ளையார் பிரதிட்டை செய்து பூஜித்த லிங்கம் பிரகாரத்தில் விக்னேஸ்வரர் என்ற திரு நாமத்துடன் விளங்குகின்றது. சர்வசித்தி விநாயகர், யானைத் திறை கொண்ட விநாயகர், சம்பந்த விநாயகர் என்ற பெயர்களுடன் பல விநாயகர் சன்னதிகள் உள்ளன. பார்வதியைத் திருமணம் செய்து கொண்டருள்வதற்காகச் சென்ற கல்யாண சுந்தரேஸ்வரர் எழுந்தருளியுள்ள சன்னதிக்கு அருகே முருகன் சன்னதி உள்ளது.

இது அல்லாமல் அருணகிரி நாதருக்கு அருள் புரிந்த கம்பத்து இளையனார் என்ற பெயரில் முருகனுக்குத் தனிச் சன்னதியுள்ளது. கம்பம் என்பது லிங்கப் பரம்பொருளைக் குறிப்பது. சிவமைந்தர்களில் விநாயகனுக்கு முத்த நாயனார் என்றும் முருகனுக்கு இளைய பெருமான் என்றும் திருப்பெயர்கள். கம்பத்துக்கு இளையனார் என்பது கம்பத்து இளையனார் என்றாயிற்று. பல விநாயகர், பல முருகர், பல நந்தி இருப்பது போன்று பைரவரும் அருணாச்சலேஸ்வரர் கோயிலில் பல இடங்களில் எழுந்தருளியுள்ளார்.

அம்மனுக்கும் பிள்ளையாருக்கும் முருகனுக்கும் தனிச் சன்னதி இருப்பது போன்று இங்கு பைரவருக்கும் பெரிய தனிச் சன்னதியுள்ளது. ஆள் உயர அளவு எட்டு கரம் உள்ள பைரவர் நாய் வாகனத்துடன் குளக்கரையருகே தனிச் சன்னதி கொண்டுள்ளார். கோயிலுக்குள் நுழையும் முன்பு நந்தியிடம் உத்தரவு கேட்ட பின்பே நுழைந்து இறைவனைப் பூஜை செய்ய வேண்டும். கோயிலில் இருக்கும் போது சண்டிசரிடம் கூறவேண்டும். ஆலயத்தை விட்டு வெளியே வரும்போது பைரவரிடம் சொல்லிவிட்டு வரவேண்டும். கோயில் நடை சார்த்தப்படும்போது சன்னதிகளின் திறவுகோல்கள் அனைத்தும் பைரவரின் திருவடியில் வைத்த பின்பே நடை சார்த்தப்படும்.

பக்தர்களை சிவபூஜைக்காக உள்ளே விடுபவர் நந்தி. பக்தர்களின் பக்திக்கு உறுதுணையாக சாட்சியாக இருப்பவர் ஈசனுக்கு அளிக்கப்படும் பொருட்களையெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளும் சண்டிஸ்வரர். பக்தர்கள் சிவ அபச்சாரம் செய்யாமல் காப்பவரும் சிவ அபச்சாரம் செய்பவரைத் தண்டிப்பவரும் பைரவர். இந்த மூவரும் எல்லா ஈஸ்வர ஆலயங்களிலும் இருப்பதைக் காணலாம். தஞ்சாவூர், திருப்புகூர் போன்று மிகப் பெரிய நந்தி திருவண்ணாமலையில் உள்ளது. தட்சிணாமூர்த்தி பிரகாரத்திலே மட்டுமின்றி மகிழ்மரத்தடியிலும் அமர்ந்துள்ளார். இயக்க நாயகனான நடராஜப் பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள மண்டபத்திற்கு நேரெதிரே நால்வர் திருவுருவங்கள் உள்ளன.

சுந்தரரால் போற்றிப் பாடப்பட்ட அறுபத்து மூவரும் உள்ளனர். தியாகராஜர் எழுந்தருளி உள்ள பிரகாரத்தில் வேணுகோபாலன் என்ற பெயருடன் மகா விஷ்ணு உள்ளார். மகாபாரதப் போருக்குப் பின் உபமன்னியு முனிவரிடம் சிவதீட்சை பெற்று சிவனடியாராக வாழ்ந்த கண்ணன் பலப்பல தலங்களையும் தரிசித்துச் சென்ற போது திருவண்ணாமலை வந்து அண்ணாமலையாரைப் பூஜித்தார். அண்ணாமலையாரின் அருள் பெற்ற கிருஷ்ணன் பாமா ருக்மணியுடன் உள்ளார்.

அண்ணாமலையாரை வழிபட்டுத் துதித்த கௌதம முனிவரும் தூர்வாச முனிவரும் பிரகாரத்தில் காட்சி தருகின்றனர். கௌதம முனிவர் அண்ணாமலையண்ணலை நினைந்து தவம் புரிந்த இடமாகிய தபோவனம் பவழக்குன்று என்ற இடத்திற்கு அருகே உள்ளது.

பாதாளம் ஏழினையும் கடந்து சென்ற அரும் பெருஞ்சோதித் தலம் ஆதலால் இத்திருக்கோயிலில் பாதாள லிங்கச் சன்னதி உள்ளது. பகவான் ரமண மகரிஷி சிறு வயதில் தவம் புரிந்து அண்ணாமலையாரின் பேரருள் பெற்ற சன்னதி இதுவே. அக்கினிஸ்தலமான அண்ணாமலையில் ஜலகண்டேஸ்வரர், காளத்தீஸ்வரர், சிதம்பரேஸ்வரர், ஏகாம்பரேஸ்வரர் என்ற மற்ற நான்கு பூதலிங்கங்களுக்கும் சன்னதிகள் உள்ளன.

அருணாச்சலேஸ்வரர் திருக்கோயிலில் சித்திரகுப்தனும் எழுந்தருளியுள்ளான். நவகிரக சன்னதிக்கு அருகே சித்திரகுப்தன் உள்ளான். சூரியன், சந்திரன், அங்காரகன் (செவ்வாய்), புதன், பிரகஸ்பதி (வியாழன்), சுக்கிரன் (வெள்ளி), சனி, ராகு, கேது ஆகிய நவகிரக தேவர்களின் நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிப்பது சித்திரகுப்தனின் வேலை. ஒரு தவறும் செய்யாத சிறந்த சிவபக்தனான நளமகாராஜனை சனிபகவான் பிடித்துத் துன்புறுத்தினான். சனிதோஷத்திலிருந்து விடுபடுவதற்காக நளன் பலப்பல சிவாலயங்களையும் தரிசித்து வணங்கினான். தர்ப்பைப் புற்கள் நிறைந்த காட்டுப் பகுதியை அடைந்த நளன் குளம் ஒன்று தோண்டினான். லிங்கப்

பரம்பொருளைப் பிரதிட்டை செய்தான். நாள்தோறும் சிவபூஜை செய்து வாழ்ந்தான். தர்ப்பாரண்யத்தில் நளன் செய்த சிவபூஜையை

வளங்கெழு தீபமொடு தூபம் மலர்தூவி
நளன் கெழுவி நாளும் வழிபாடு செய் நள்ளாறே

என்று மக்களின் துயரமெல்லாம் தீர்த்து வாழ்ந்த திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் போற்றுகின்றார். நவகிரகங்கள் தொழுது வழிபடுகின்ற நவகிரக நாயகனான பரமேஸ்வரன் நளனுடைய சனிதோஷத்தைப் போக்கி நல்வாழ்வு அருளினார். நளனுக்கு நல்வழி காட்டிய தர்ப்பாரண்யம் நளஆறு என்று பெயர் பெற்றது.

இது பின்னர் நள்ளாறு என்று மாறியது. ஒரு தவறும் செய்யாத நளமகாராஜனைப் பிடித்துத் துன்புறுத்தியதால் சனிபகவானுக்குத் தீராத நோய் உண்டாயிற்று. மனம் வருந்திய சனிபகவான் நளன் உண்டாக்கிய நள தீர்த்தத்தில் முழுகி எழுந்து தர்ப்பாரண்யேஸ்வரரைப் பூஜை செய்து துதித்தான். விருப்பும், வெறுப்பும், ஆசையும், கோபமும் வேண்டுதலும் வேண்டாமையும் இல்லாமல் அவரவர் செய்யும் கர்மங்களுக்குத் தக்கவாறு பலன்களை அருளிச் செய்கின்ற நீதிநாயகனாகிய நள்ளாறப்பர் சனி பகவானுக்கும் அருள் புரிந்தார். சனி துன்பமும் நோயும் நீங்கப் பெற்றான். சிவபக்தர்களைத் துன்புறுத்தமாட்டேன் என்று உறுதி பூண்டான்.

தர்ப்பாரண்யேஸ்வரரின் திருவருளால் சனிதோஷம் விலகி நாட்டையும் மனைவியையும் மீண்டும் பெற்ற நளன் திருவண்ணாமலை வந்து அண்ணாமலையாரை வழிபட்டான். குளம் ஒன்று உண்டாக்கி லிங்கப் பரம்பொருளைப் பிரதிட்டை செய்து பூஜை செய்தான். அடியவர்கள் கிரகங்களினால் பாதிக்கப்படாத வகையில் கிரக தோஷங்களை நீக்கியருள வேண்டும் என்று தொழுதான். நளனது பிரார்த்தனைக்கு அருள் புரிந்த நளேஸ்வரர் ௧^௦ பிரகாரத்தில் தனிச் சன்னதியில் உள்ளார்.

நளேஸ்வரரை வழிபடுகின்றவர்களுக்கு நவகிரக தோஷம் நீங்குகின்றது. சித்திரகுப்தன் திருவண்ணாமலைக்கு வந்து அண்ணாமலையாரை வழிபட்டபோது அரும்பெருஞ்சோதி நாயகன் சித்திரகுப்தனுக்கு நவகிரகங்களின் சஞ்சாரங்களைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பை அருளிச் செய்தார். சித்ரகுப்தன் நவகிரகங்களுக்கு அருகே குடிகொண்டான். சிவனடியார்களுக்கு நவகிரகங்களும் நாளும் கோளும் தீமை செய்ய முடியாது நன்மையே செய்யும் என்பதை

கோளும் நாளும் தீயவேனும் நன்காம் குறிக்கொள்மினே
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழம் வெள்ளி
சனி பாம்பு இரண்டும் உடனே ஆசறு நல்ல நல்ல
அவை நல்ல நல்ல அடியாள் அவர்க்கு மிகவே

என்று தமிழ்ப் பண்பாடு காத்து வளர்த்த திருஞானசம்பந்த தெய்வமழலை தெரிவித்துள்ளார். சிறப்பு மிக்க மரகத லிங்கம் உள்ள சப்தவிடங்கத் தலங்களில் ஒன்றான திருநள்ளாற்றின் தலவரலாறும் சனிதோஷம் போக்கித் தீமைகளை நன்மையாக்கும் தர்ப்பாரண்யேஸ்வரரின் மகிமையையும் உள்ளத்தில் இருத்தி தர்ப்பாரண்யேஸ்வரர் கோயிலுக்குச் சென்று தர்ப்பாரண்யேஸ்வரரையும் மரகத லிங்கத்தையும் விடங்கப் பெருமானையும் வழிபட்டு வந்தால் சனிதோஷம் நீங்கிட துன்பங்கள் அனைத்தும் அகலும்.

தீய சக்திகள் கூட சிவபரம்பொருளை வழிபடும்போது நல்ல சக்தியாக மாறி சிவனடியார்களுக்கு நன்மையே செய்கின்றன என்பதை அருணாச்சலேஸ்வரர்க் கருவறைச் சுவற்றில் பிரம்மனுக்கு அருகேயுள்ள தூர்கை மட்டுமன்று தூர்காம்பாள் கோயில் என்ற தனிக் கோயிலும் காட்டுகின்றது. தூர்கை என்றால் தீயவள் என்று பொருள். தூர்நாற்றம் என்பது தீய வாசனையையும் தூர்மதி, தூர்புத்தி என்பவை தீய அறிவினையும் தீய புத்தியையும் குறிக்கின்றன.

தீமை செய்யும் தீய சக்தியாதலால் தூர்கை என்று பெயர் பெற்ற அம்மன் திருவண்ணாமலைக்கு வந்தாள். தீமை நீக்கி

நன்மையும் அஞ்ஞானம் போக்கி மெய்ஞானமும் வழங்குகின்ற அண்ணாமலைப் பெருமானைப் பூஜை செய்து வணங்கி நல்ல சக்தியாக மாறினாள். பரமேஸ்வரனின் அருள்பெற்று நல்ல சக்தியாக மாறிய துர்கையை துர்கேஸ்வரன் எல்லைத்தெய்வம் ஆக்கி அருளினார். இதனால் திருவண்ணாமலையில் துர்கையம்மனுக்குத் தனிக்கோயில் உள்ளது. துர்கை முதலிய சக்திகள் சிவனடியார்களுக்கு நன்மையே புரிவதை

செயுமாதா பூமி திசை தெய்வமான பலவும்
அதிருண நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே

என்று தீயவர்களுக்கும் நன்மை புரிந்த திருஞானசம்பந்தர் பாடுகின்றார். சிவபூஜை புரிந்து அண்ணாமலையாரின் திருவருள் பெற்று நல்ல சக்தியாக மாறிய மற்றொரு அம்மன் பிடாரி. பிடாரிக்குக் கிழக்குக்கோபுரத்திற்கு அருகே தனிச் சன்னதியுள்ளது. உலகில் உள்ள எல்லாவிதமான சக்திகளும் சிவனடியார்களுக்கு நன்மையே செய்யும் என்பதை வேயுறு தோளி பங்கன் என்று தொடங்கும் திருப்பதிகத்தில் திருஞானசம்பந்தர் அருமையாகத் தெரிவித்துள்ளார். சிவ பக்தர்களான சப்த மாதர்கள் உள்ளே பிரகாரத்தில் மட்டுமன்று பிடாரியம்மனுக்கு அருகேயும் காணப்படுகின்றனர்.

திருவண்ணாமலைத் திருத்தலத்தில் பாடப்பட்ட தேவாரத் திருமுறைகளில் திருஞானசம்பந்தர்ப் பதிகங்கள் இரண்டும் திருநாவுகரசர்ப் பதிகங்கள் முன்றும் கிடைத்துள்ளன. சுந்தரர் பாடிய திருப்பதிகம் ஒன்று கூடக் கிடைக்கவில்லை. திருஞானசம்பந்தர்ப் பதிகங்கள் அருவி பாயும் அண்ணாமலையின் பூஞ்சோலை நிறைந்த இயற்கை எழிலையும் யானை, மான் முதலியன உலாவும் மலைச்சாரல் சூழலையும் அருமையாகக் காட்டுகின்றன.

திருஞானசம்பந்தர்ப் பெருமானின் தேவாரப் பதிகங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஒன்பதாம் பாடல் திருவண்ணாமலைத் தல

வரலாற்றையும் அண்ணாமலைப் பெரிய பெருமானான லிங்கோற்பவரையும் போற்றுகின்றது. அருணாச்சலேஸ்வரருக்குச் செய்யப்படும் பல்வேறு அலங்காரங்களில் ஒன்றான கோணிக்கொண்டை அலங்காரத்தை

கோணிக் கொண்டையர் வேடம் முன் கொண்டவர்

என்று திருநாவுக்கரசர் போற்றுகின்றார். பரமசிவம் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத பரஞ்சோதியாக நின்று அனைத்து உலகங்களிலும் ஒளிவீசிய திருநாள் கார்த்திகை தீபத் திருவிழாவாக ஊரெங்கும் வீடெங்கும் விளக்கேற்றி வைத்து ஒளிமயமாக்கிக் கொண்டாடப்படுவதை

தொல் கார்த்திகை நாள் தையலார் கொண்டாடும்
விளக்கீடு

என்று தமிழ் வளர்த்த தெய்வக் குழந்தையின் இன்னிசைப்பாடல் போற்றுகின்றது. அண்ணாமலையுச்சியின் மீது விளக்கேற்றப்பட்டு நெடுந்தொலைவு வரை தீப தரிசனம் கிடைப்பதையும் கார்த்திகைத் திருவிழாவின் புகழையும் குன்றின் மேல் இட்ட விளக்கு என்ற பழமொழித் தொடர் புலப்படுத்துகின்றது. திருவாசகம் முழுவதும் பரமேஸ்வரனின் பரஞ்சோதி வடிவத்தையும் வரலாற்றையும் போற்றுகின்ற மாணிக்க வாசகப் பெருமான் எண்ணப் பதிகம், அருட்பத்து, திருவம்மாளை, திருவெம்பாவை என்ற

நான்கு திருப்பதிங்களைத் திருவண்ணாமலையில் அருளிச் செய்துள்ளார். துயில் எழும்போதும் துயில் எழுப்பும்போதும் நீராடும் போதும் ஈசன் புகழ் பாடிச் செய்ய வேண்டும் என்று வழிகாட்டும் திருவெம்பாவைப் பதிகத்திலுள்ள கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை என்ற தொடரைப் பின்பற்றி இராமலிங்க வள்ளலார் அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை என்று பாடி வாழ்ந்தார்.

பட்டினத்தார், ஈசான்ய ஞானதேசிகர், குகை நமச்சிவாயர், குரு நமச்சிவாயர், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்,

இராமலிங்க சுவாமிகள், ரமண மகரிஷி ஆகிய பலப்பல அடியார்கள் திருவண்ணாமலையைப் போற்றிப் பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். பழங்காலத்தில் இருந்த தலபுராணம் அழிந்து விட்ட பிறகு மறை ஞானசம்பந்தர் அருணகிரிப்புராணம் என்று அண்ணாமலைக்குத் தலபுராணம் பாடினார். பின்னர் சைவ எல்லப்ப நாவலர் அருணாச்சல புராணம் பாடினார். பரஞ்சோதியின் திருமுடிகாண்பதற்குப் பிரம்மதேவன் அன்னமாக மட்டுமன்று பின்னர் கழுகு வடிவாகவும் பறந்து சென்றான் என்று கூறும் பழைய தல புராணம் மற்றும் பூதபுராணம் போன்ற பதினெட்டுச் சிவ புராணங்கள் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இருந்தன அவை சங்கப் புலவர்களால் பயிலப்பட்டன என்பது

பன்றித் திருவுருவம் காணாத பாதங்கள்
நின்றவா நின்ற நிலை போற்றி அன்றியும்
புண்டரீகத்து உள்ளிருந்த புத்தேள் கழுகு உருவாய்
அண்டர் அண்டம் ஊடுருவ ஆங்கு ஓடிப்
பண்டு ஒரு நாள் காணான் (நக்கீரர்)

பங்கம் இல் பதினெட்டொடு நான்குக்கு உணர்வுமாய்
(சம்பந்தர்)

என்ற சங்கப்புலவர் நக்கீரதேவ நாயனாரின் பாடல் மற்றும் திரு ஞானசம்பந்தரின் தொடர்களால் தெரிய வருகின்றது. பிரம்மன் முதலில் அன்னமாகவும் பின்னர் கழுகு வடிவத்துடனும் பறந்து சென்றதை மூன்று வயதிலேயே முக்கண்ணனின் திருக்காட்சி கண்ட திருஞானசம்பந்தரும் பாடியுள்ளார்.

வடகயிலை மலையிலிருந்து தெற்கு வந்து தமிழ்த் தொண்டு புரிந்த திருமுலரின் ஆகம நூலும் அடிமுடி தேடல் என்ற தனியதிகாரத்தில் அண்ணாமலை வரலாற்றைச் சிறப்பிக்கின்றது. புராணம், திருமுறை, கலம்பகம், அந்தாதி, சதகம், அங்கமாலை, நாடகம், வண்ணம், சூம்மி, கீர்த்தனைகள், அஷ்டகம் ஆகிய எல்லாவிதமான இலக்கிய வகைகளிலும்

திருவண்ணாமலைத் திருத்தலத்திற்கு நூல்கள் உள்ளன. அஷ்டகம் என்பது சமஸ்கிருத சுலோகம். கார்த்திகைத் தீபத் திருவிழாவும் சங்க காலத்திய அகநானூற்றுப் பாடலிலிருந்து பிற்காலத்திய கார்த்திகை தீப வெண்பா வரை இலக்கியங்களில் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

அக்கினிஸ்தலமான திருவண்ணாமலை சென்று அண்ணாமலையையும் அண்ணாமலைப் பரம்பொருளையும் பெரிய பெருமானான லிங்கோற்பவரையும் தொழுது வழிபடுகின்றவர்களுக்குத் தீயினால் துன்பம் உண்டாவது இல்லை. அறியாமை இருள், நாத்திக இருள், ஆணவ இருள் போன்ற எல்லாவிதமான இருளும் நீங்கி வாழ்க்கையும் உள்ளமும் ஆத்மாவும் ஒளி வீசுகின்றன. சண்டை சச்சரவு பகை தீர்ந்து நிம்மதியான வாழ்வு உண்டாகின்றது. ஞானம் மேலோங்குகின்றது. கடவுள் என்பது என்ன என்பதை உணர்ந்து கொண்டு மெய்க்கடவுளை வழிபடும் மெய்யுணர்வாகிய பக்தி சிறப்படைகின்றது.

உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான் மலை திருமா மணி திகழ
மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைம்முழ அதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார் வினை வழுவா
வண்ணம் அறுமே (சம்பந்தர்)

விண்ணாளும் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானை
தண்ணார் தமிழ் அளிக்கும் தண் பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையில்
கண்ணார் கழல் காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணாமலையானைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய்

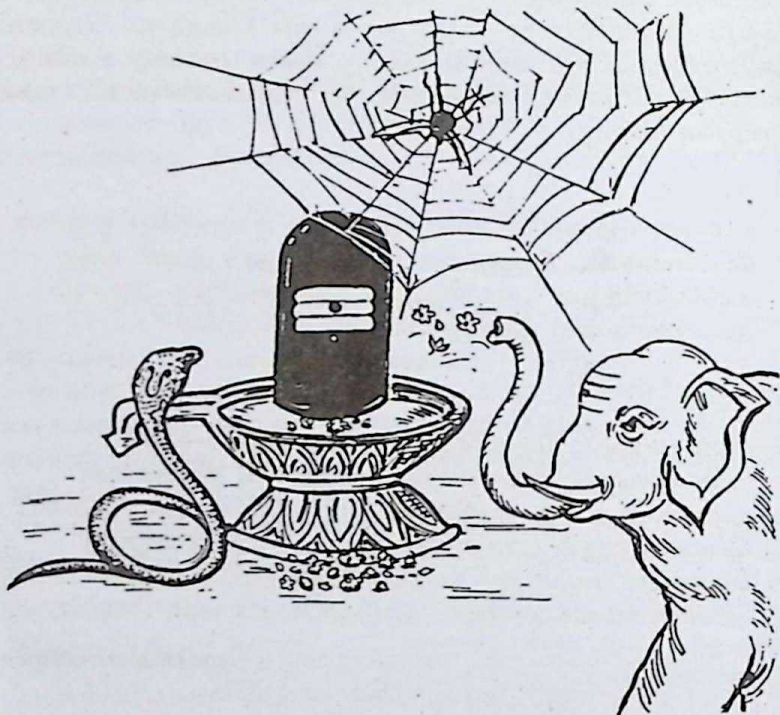
(மாணிக்க வாசகர்)

4. வாயுலிங்கம்

வாயற்ற உயிர்களுக்கு வாழ்வு தந்த வாயுநாதன்

மறிசேர் கையினனே மதமா உரி போர்த்தவனே
குறியே என்னுடைய குருவே உன் குற்றேவல் செய்வேன்
நெறியே நின்று அடியார் நினைக்கும் திருக்காளத்தியுள்
அறிவே உன்னையல்லால் அறிந்து ஏத்த மாட்டேனே

(சுந்தரர்)

திருக்காளத்தித் திருத்தலம் திருப்பதிக்கு அருகே உள்ளது. எல்லா இடங்களிலும் எல்லாவற்றின் உள்ளும் புறமும் விளங்கும் காற்று போன்று உருவம் இல்லாமல் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஐந்து தொழில் புரியும் பரமசிவம் காற்றாக எழுந்தருளி உலகங்களையும் உயிர்களையும் வாழவைக்கும் திருத்தலம் திருக்காளத்தி. சீ என்ற சிலந்தி, காளன் என்ற பாம்பு, ஹஸ்தி என்ற யானை ஆகிய மூன்றும் வாயுலிங்கப் பரம்பொருளை வழிபட்டுப் பேரின்ப முக்தி பெற்றதால் இத்திருத்தலம் ஸ்ரீ காளஹஸ்தி என்று பெயர் பெற்றது. இது தமிழில் திருக்காளத்தி என்று வழங்கப்படுகின்றது.

தண்ணீராகப் பரமசிவம் எழுந்தருளியுள்ள திருவானைக்காவில் லிங்கப் பரம்பொருளிலிருந்து எப்பொழுதும் நீர் ஊறிக் கொண்டிருப்பது போல் திருக்காளத்தியில் லிங்கப் பரம்பொருளிலிருந்து காற்று வீசிக் கொண்டிருக்கின்றது. இதைக் கர்பக்கிருகத்தில் இருக்கும் ஒரு தீபம் சதாசர்வகாலமும் அசைந்து கொண்டிருப்பதால் அறியமுடியும். பரமேஸ்வரன் காற்றாக எழுந்தருளியிருப்பதை

காற்றாகி எங்கும் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

என்று தமிழர்த் திருநெறியைச் செம்மையாகக் கொண்டு அந்நியர் கொடுமைகளையெல்லாம் வென்ற திருநாவுக்கரசர் போற்றுகின்றார். காற்றாக விளங்கும் கயிலைநாதனுக்கு இங்கு வாயுநாதன், கணநாதன், திருக்காளத்தி நாதர், காளத்தீஸ்வரர், காளத்தியடிகள், மணிகங்கேசர், ஞானப்பிரகாசம்(அறிவொளி) என்று திருநாமங்கள். உலக புருஷனுக்குத் திருக்காளத்தி கழுத்தாக விளங்குகிறது.

திருக்காளத்தியில் மலையடிவாரத்திலும் உச்சியிலும் கோயில்கள் உள்ளன. அடிவாரத்தில் வாயுலிங்கப் பரம்பொருள்

கோயில் உள்ளது. மலையுச்சியில் வில்வ மரத்தடியில் குடுமித்தேவர் எழுந்தருளியுள்ளார். குடுமித்தேவரை வழிபட்ட கண்ணப்பருக்கும் சிவகோசரியாருக்கும் காட்சி கொடுத்தருளிய காட்சி தந்த நாதர்க்கோயில் உள்ளது. இக்கோயிலுக்கு அருகே கண்ணப்பர்க் கோயில் உள்ளது.

பிறப்பும் இறப்பும் உள்ள ஆத்மாக்கள் பிரம்மலோகம் வைகுண்டம் முதல் பாதாள உலகம் நாகவுலகம் வரை பல்வேறு உலகங்களில் வாழ்கின்றன. பிறப்பும் இறப்பும் நீங்கி முக்தி பெற்ற ஆத்மாக்கள் சிவகணங்களாகி ஒளிமயமான சிவலோகத்தில் சிவப்பணி செய்து பேரின்பத்தில் திளைக்கின்றன. உதாரணமாக முப்புரம் எரிந்தபோது முக்கண்ணனது திருக்காட்சி கண்டு மும்மலம் நீங்கி முக்தியடைந்த மூன்று அசுரர்களில் இருவர் துவார பாலகர்களாகவும் ஒருவர் இறைவனது திரு நடனத்திற்கு மணிமுழா (மிருதங்கம்) வாசிப்பவராகவும் ஆனார்கள்.

இவ்வாறு முக்தீஸ்வரனது திருவருளால் முக்தி பெற்று சிவ கணங்களாகி சிவலோகத்தில் சிவப்பணி செய்து வாழும் ஆத்மாக்கள் சிவ நினைவோடு இருக்கும் வரையில் மலங்களால் பற்றப்படுவது இல்லை. இதனால் பிறவி உண்டாவது இல்லை. அவை பரம்பொருளை மறந்து வேறொன்றில் சிந்தை செலுத்தும் போது மலங்களால் பற்றப்பட்டு மாசு அடைகின்றன.

இதனால் பிறவி உண்டாகின்றது. பரபிரும்மத்தை மறக்கும்போது மலங்களால் பற்றப்படுவதால் தூய செம்பொருளான சிவத்துடன் சேர்ந்து இருக்க முடியாமல் பிறவி ஏற்படுகின்றது. ஈயம் இல்லாதபோது செம்பிலே களிம்பு உண்டாவது போன்று சிவ நினைவு இல்லாத போது ஆத்மாவிற்குப் பிறவி உண்டாகின்றது.

நின் சீர் மறப்பித்து இவ்வுனே புக
என்றனை நூக்கி உழலப் பண்ணுவித்திட்டாய் (திருவாசகம்)

மறக்குமாறு இலாத என்னை மையல் செய்து
இம்மண்ணின்மேல் பிறக்குமாறு காட்டினாய் (சம்பந்தர்)

என்று ஆத்மாக்களுக்குப் பிறவி உண்டாவதன் காரணத்தை மாணிக்கவாசகப் பெருமானும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானும் தங்கள் அனுபவத்துடன் தெரிவித்துள்ளனர்.

எல்லா உலகங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட முக்தியுலகமாகிய சிவலோகத்தில் இருந்த சீ, காளன், ஹஸ்தி என்ற சிவகணங்கள் திருத்தொண்டின் போது சிந்தை சிதறி சிவ நினைவை இழந்ததால் பிறவி உண்டாயிற்று. சீ என்ற கணம் சிலந்தியாகவும், காளன் என்ற கணம் பாம்பாகவும், ஹஸ்தி என்ற கணம் யானையாகவும் பிறந்தன.

பாரத வர்ஷத்தில் தென்திசையில் வாயுலிங்கப் பரம்பொருள் எழுந்தருளியிருந்த மலைப்பகுதியில் பிறந்த மூவரும் வாயுலிங்கத்தைச் சுற்றி நின்று வழிபட்டு வந்தனர். சிலந்தி வாயுநாதனுக்கு வலை பின்னியது. பாம்பு லிங்கப் பரம்பொருளுக்குக் குடை பிடித்தது.

யானை துதிக்கையால் தண்ணீர் கொண்டு வந்து அபிஷேகம் செய்து வணங்கியது. பிறப்பிற்கு அப்பாற்பட்ட பரபிரும்மத்தை நாள்தோறும் பூஜை செய்த மூன்று ஜீவராசிகளும் மடிந்தபோது முக்தேஸ்வரன் அவற்றுக்கு மீண்டும் வந்து பிறக்காத முக்தியருளிச் செய்து சிவகணங்களாக்கி சிவலோக வாழ்வை அருளினார். இவ்வாறு சீ, காளன், ஹஸ்தி என்ற கணங்களுக்கு அருள் புரிந்ததால் பரமேஸ்வரனுக்கு ஸ்ரீ காளஹஸ்தி நாதர், காளஹஸ்தீஸ்வரர், கணநாதர் என்ற திருநாமங்கள் உண்டாயின.

காளத்தி காணப்பட்ட கணநாதன் காண்

என்று கணநாதன் என்ற திருப்பெயரை அப்பர் பெருமான் ஒரு பதிகம் முழுவதும் போற்றியுள்ளார். சிவ கணங்களுக்கு நாதரான

சிவபெருமானது இந்தத் திருநாமமே சிவமைந்தனான பிள்ளையாருக்குப் பெயராயிற்று. ஈசானம் தத்புருஷம் வாமதேவம் அகோரம் சத்தியோஜாதம் அதோமுகம் என்ற ஆறுமுகங்களைக் கொண்ட அதோமுக மூர்த்தியின் ஆறுமுகன் என்ற சிவநாமமே அந்த ஆறுமுகங்களிலிருந்து தோன்றி வந்த முருகனுக்குப் பெயரானது போன்றும், விஷத்தை மணி போன்று கழுத்தில் நிறுத்திக் காட்டியதால் உண்டான மணிகண்டன் என்ற சிவ நாமம் ஐயப்பனுக்குப் பெயரானது போன்றும் கணநாதன் என்ற சிவநாமம் விநாயகருக்குப் பெயராயிற்று.

நான்கு அடி உயரமுள்ள வாயுலிங்கத்தின் கீழே சிலந்தி பாம்பு யானை ஆகியவற்றின் உருவங்கள் உள்ளன. காளன் என்ற பாம்பு மட்டுமன்று ராகு, கேது போன்ற பாம்புகளும் காளத்தீஸ்வரரைப் பூஜை செய்து நலம் பெற்றுள்ளன. இதனால் இத்திருத்தலம் நாகதோஷங்களையும் ராகு, கேது தோஷங்களையும் நீக்கும் திருத்தலமாக உள்ளது. சனிதோஷம் போக்கும் திருநள்ளாற்றுத் தர்பாரணயேஸ்வரர் போன்று காளத்தீஸ்வரர் ராகு, கேது தோஷங்களை நீக்குகின்றார்.

ராகு, கேது, மட்டுமன்று சூரியன் முதல் கேது வரையிலான ஒன்பது கிரகங்களும் வாயுநாதனை வழிபட்டு நலமடைந்துள்ளன. வாயுலிங்கப் பரம் பொருளின்மீது ஏணிப்புகள்போன்று ஒன்பது கிரகங்கள் அமைந்துள்ளன. உச்சியில் ஐந்து தலை நாகம் உள்ளது. நவ கிரகங்களும் சிவபூஜை செய்து வழிபட்ட காரணத்தால் திருக்காளத்தியும் சப்த விடங்கத் தலங்கள் போன்று நவகிரக தோஷங்களை நீக்கும் திருத்தலமாக உள்ளது.

எந்த கிரக தோஷத்திற்கு எந்தக் கோயிலுக்குச் சென்று என்ன பரிகாரம் செய்வது என்ற குழப்பம் இல்லாமல் அனைத்துக் கிரக தோஷங்களையும் நீக்குகின்ற திருவாரூர், திருக்காறை வாசல் (திருக்காறாயில்), திருக்குவளை (திருக்கோளிலி), திருநாகைக் காரோணம், திருநள்ளாறு, வேதாரண்யம் (திருமறைக்காடு), திருவாய்மூர் ஆகிய சப்த

விடங்கத்தலங்களுக்கும் திருக்காளஹஸ்திக்கும் சென்று சர்வேஸ்வரனையும் விடங்கப் பெருமானையும் வழிபடலாம். பொருள் உடல் வசதியில்லாதவர்கள் அருகேயுள்ள ஈஸ்வரன் கோயிலுக்குச் சென்று தியாகராஜர் எனப்படும் விடங்கப்பெருமானையும், ஈஸ்வரனையும் வழிபடலாம்.

காஞ்சி ஏகாம்பரம், திருவானைக்கா, திருவண்ணாமலை போன்று திருக்காளத்தியும் பராசக்தி சிவபூஜை புரிந்து சுகமடைந்த திருத்தலமாகும். சித்தம் சிவமாக்கித் தவமும் பூஜையும் புரிந்ததால் உப்பு நீரோடு கலந்து நீராவது போன்று சிவத்துடன் கலந்து சிவமான பராசக்தி என்னும் பெண்தெய்வம் அவ்வப்போது நான் எனது என்ற ஆணவ மலத்தால் பற்றப்படுவதால் தூய்மையான சிவத்துடன் கலந்திருக்க முடியாமல் செம்பொருளைப் பிரிந்து பூவுலகில் வாசம் செய்ய நேரிடுகின்றது.

அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்க வாசகர் ஆகிய தெய்வீக நால்வர் போன்று பிருங்கி முனிவரும் பிறப்புக்கு அப்பாற்பட்ட பரபிரும்மத்தை மட்டுமே வழிபடும் செம்மையான திருநெறியில் நிற்பவர். தோற்றம் அவதாரம் பிறப்பு போன்ற மாசு மலங்கள் உள்ள ஜீவராசிகளான ஆண் தெய்வங்களையோ பெண்தெய்வங்களையோ எக்காரணத்தைக் கொண்டும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் பூஜை செய்து வணங்காத செம்மையான மனம் கொண்டவர். தன்னைப் பூஜை செய்து வழிபடவில்லை என்பதற்காகப் பராசக்தி பிருங்கி முனிவருக்கு எலும்புக் கூடாகப் போகுமாறு சாபம் கொடுத்தாள்.

ஒரு சிறந்த சிவபக்தையாக இருந்தும் சிவபக்தர்களின் அருமை பெருமைகளையும் சிவபக்தியின் மகிமையையும் உணர்ந்து கொள்ள முடியாத அஞ்ஞானத்தினால் ஒரு சிறந்த சிவனடியாரைத் துன்புறுத்திய தீவினையின் பலனைப் பராசக்தி அனுபவிக்க நேர்ந்தது. அம்மன் மேனி தெய்வத்தன்மையை இழந்து தூர்நாற்றம் எடுக்கலாயிற்று. மீண்டும் நறுமணத்தையும் தெய்வத்தன்மையையும் பெறுவதற்காகப் பராசக்தி திருக்காளஹஸ்திக்கு வந்தாள். நல்வினை, தீவினை என்ற

இருவினைகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஈசனை நினைந்து தவம் புரிந்தாள். ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்குப் போவதும் வருவதும் இல்லாமல் எல்லா உலகங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்து மறைந்து உள்ள காற்றுப்பெருமான் திருச்சடையிலிருந்து கங்கைநீரைத் தெளித்தருளினார். அந்த நீர்த் துளிகள் நதியாகப் பெருக்கு எடுத்து ஓடின.

கங்கை நீர்த் துளிகள் நதியானதால் அந்த நதி மணிகங்கை என்று பெயர் பெற்றது. சக்தி தேவி அந்த மணிகங்கையில் சிவநாமம் ஒதி நீராடியபோது அவளது மேனியின் துர்நாற்றம் நீங்கிப் பொன்னிறமும் தெய்வத்தன்மையும் பெற்றாள். சக்தியின் மேனியைப் பொன்னிறமாக்கியதால் பொன்முகலி என்று மணிகங்கைக்குப் பெயர் உண்டாயிற்று.

பொன்முகலியில் நீராடிய பராசக்தி வாயுலிங்கப் பரம்பொருளைப் பூஜை செய்து வழிபட்டாள். அம்மனின் ஆணவத்தையும் அஞ்ஞானத்தையும் நீக்கியருளிய காளத்தீஸ்வரர் பராசக்தியை மெய்ஞானப் பூங்கோதையாக்கி நறுமணம் வீசச்செய்தார். அம்மனுக்கு ஞான ஒளி வழங்கியதால் பரமேஸ்வரனுக்கு ஞானப்பிரகாசம் என்று திருநாமம் உண்டானது.

ஞானத்து ஒளியானான்

ஞானப் பூங்கோதையாள் பாகத்தான் காண் (அப்பர்)

திருக்காளத்தியுள் அறிவே

திருக்காளத்தியுள் இருந்த ஒளியே

(சுந்தரர்)

என்று தேவாரத் திருமுறை ஞானப் பிரகாசத்தைப் போற்றுகின்றது. பராசக்தியை நறுமணம் வீசும் ஞானப்பூங்கோதையாக்கி அருளியதையே பரமேஸ்வரன் கொங்குதேர் வாழ்க்கை என்று தொடங்கும் பாடலில் எழுதிப் பாண்டியனிடமிருந்து பரிசில் பெறுவதற்காகத் தருமிக்குக் கொடுத்தருளினார். காளத்தீஸ்வரரின் திருவருளால்

அஞ்ஞானமும் ஆணவமும் துர்நாற்றமும் நீங்கி மெய்ஞானமும் பூவின் நறுமணமும் பெற்ற அம்மன் ஞானப் பூங்கோதை என்ற திருநாமத்துடன் தனிச் சன்னதியில் உள்ளாள். தனிக்கோயில் போன்று உள்ள இந்தப் பெரிய சன்னதி காளத்தீஸ்வரருக்குப் பின்புறம் எதிர்திசையை நோக்கியவாறு அமைந்துள்ளது.

அம்மன் திருநாமம் வடமொழியில் ஞானப் பிரசுனாம்பா என்று வழங்கப்படுகின்றது. அம்மன் பிரதிட்டை செய்து பூஜை புரிந்த லிங்கங்கள் அம்மன் சன்னதியில் உள்ளன. அம்மனை ஞானப் பூங்கோதையாக்கி அருளிய கல்யாண சுந்தரர் எழுந்தருளியுள்ள கல்யாண மண்டபத்தில் திருக்கோயிலின் சிறந்த உற்சவங்களில் ஒன்றான கல்யாண உற்சவம் நடக்கின்றது. காளத்திக் கணநாதரை வழிபட்டுக் கல்யாண உற்சவம் நடத்துகின்றவர்களுக்கு விரைவில் திருமணம் நடக்கின்றது. அம்மன் சன்னதிக்கு அருகே அக்கண்ண லிங்கம், மாதள்ள லிங்கம், காளத்தீசர் ஆகிய பல லிங்கங்கள் உள்ளன.

காளத்தியப்பரைத் திருமால், துர்கை, காளி, சீனிவாசப் பெருமாள், எமன், சனி, சித்திரகுப்தன், சப்தரிஷிகள், அகத்தியர், மார்கண்டேயர், வியாசர், இராமன், கண்ணன், அனுமன், சீதை, பரதன், தருமர் ஆகியோர் வழிபட்டுப் பூஜை செய்துள்ளனர். இவர்களுடைய திருவுருவங்களும் இவர்கள் பிரதிட்டை செய்து பூஜித்த லிங்கங்களும் பிரகாரம் முழுவதும் காணப்படுகின்றன. காளத்தீஸ்வரரை வழிபட்ட விஷ்ணு சூரியநாராயணர், வரதராஜர் என்ற பெயர்களுடன் தனிச்சன்னதியில் உள்ளார். காளத்திக் கணநாதரை வழிபட்ட துர்கையம்மன் பாலகணாம்பாள், கனக துர்கையம்மன் என்ற பெயர்களுடன் தனிச் சன்னதிகளில் உள்ளாள். காத்யாயினி அம்மனுக்கும் தனிச் சன்னதி உள்ளது.

கடவுளைப் பழித்துச் செய்யப்பட்ட தட்சயாகத்தில் தாட்சாயினி நெருப்புக் குண்டத்தில் விழுந்து மாண்டுபோனதைக் கண்ட சப்தரிஷிகள் தட்சனின் கொடுமைகள் முற்றுப்பெற அருளுமாறு பரமேஸ்வரனைப் பூஜை செய்து தொழுதனர். வீரபத்திரர், பத்ரகாளி என்ற பெயருடைய இரண்டு

வீரபத்திரர்

தெய்வங்களைப்
பராபரன் படைத்து
அருளினார்.

தட்சயாகத்தில்
பங்கு பெற்ற
பாவத்திற்காகத் தேவ
தேவியர்களை எல்லாம்
இருவரும்
தண்டித்தனர். தட்சனின்
தலையை அறுத்து
எறிந்த வீரபத்திரர்
வடக்கேயுள்ள
கயிலைமலைக்குச்
சென்று சிவநினைவில்
மூழ்கினார். ஆனால்
பத்திரகாளியோ வெறி
அடங்காமல்
கண்ணில் பட்ட
எல்லோரையும் தாக்கித்
துன்புறுத்தினாள்.

காளியின் கொடுமைக்கு ஆளான மண்ணுலக வாசிகளும்
விண்ணுலக வாசிகளும் மகேஸ்வரனைப் பூஜை புரிந்து
தங்களைக் காத்தருளுமாறு வேண்டினர். ஆடல் நாயகனான
கனகசபேசன் திருவாலங்காட்டில் வெளிப்பட்டுத் தோன்றித்
திருநடனம் ஆடினார். காளியும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு
ஆட வந்தாள். கால் கட்டை விரலைக் காது வரையிலும்
உயர்த்தி ஆடும் ஊர்த்துவத் தூண்டவம் என்ற நடனத்தை
அம்பலவாணர் ஆடினார்.

மாகாளி கோபம் தவிர எடுத்த நடத்து இயல்பு (நக்கீரர்)
அரங்கிடை நூல் அறிவாளர் அறியப்படாததோர் கூத்து (அப்பர்)

என நடன நூல்களில் கூறப்படாத, நாட்டியக் கலைஞர்கள்
அறியாத, முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட

அருள்மேனி கொண்ட எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளால் மட்டுமே நிகழ்த்தக் கூடிய இந்த நுணுக்கமான அரிய நடனத்தை சுத்தமாயையிலிருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்ட மேனி கொண்ட காளி ஆட முடியாமல் போனதால் கோபமும் வெறியும் அடங்கி அமைதியடைந்தாள். ஈசனைத் தொழுது வணங்கினாள். அம்பலத்தரசனின் திருவருளால் எல்லைத் தெய்வமாக விளங்கும் பேறு பெற்ற காளி இரும்பை மாகாளம், அம்பர் மாகாளம் போன்ற பல தலங்களிலும் பரமேஸ்வரனை பூஜைசெய்து வழிபட்ட பின் காளஹஸ்தியை அடைந்தாள்.

வாயுலிங்கப் பரம்பொருளைப் பூஜை செய்து வணங்கிய பின் உஜ்ஜயினிக்குப் பயணமானாள். திருக்காளத்தீஸ்வரரை வழிபட்ட காளிக்குக் காளத்தி நாதர்க் கோயிலில் தனிச் சன்னதியுள்ளது. காளி சன்னதிக்கு அருகே காளியால் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுப் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கங்கள் உள்ளன.

மேலும் பிரகாரத்திலும் உள்ளன. தனிச் சன்னதி கொண்டும் அமைந்துள்ளன. காளிகாதேவி சன்னதிக்கு உள்ளும் லிங்கம் உள்ளது. கால பைரவர் வழிபட்டுப் பூஜை புரிந்த லிங்கம் காசி லிங்கம் என்ற பெயருடன் உள்ளது. சப்தரிஷிகள் காளத்தீஸ்வரரைப் பூஜித்த பின்னர் லிங்கப்பரம்பொருளைப் பிரதிட்டை செய்து வழிபட்டனர். இவர்கள் பூஜை செய்த ஏழு லிங்கங்களும் மற்றும் எமன் பூஜை செய்த எமலிங்கமும் சித்திரகுப்தன் வழிபட்ட சித்திரகுப்த லிங்கமும் பிரகாரத்தில் உள்ளன. எமனுடைய சகோதரனான சனியும் காளத்தீஸ்வரரை வழிபட்டுப் பூஜித்தான்.

மார்கண்டேயர், அகத்தியர், வியாசர் போன்ற பலப்பல முனிவர்களும் வாயுநாதனை வழிபட்ட பிறகு லிங்கப் பிரதிட்டை செய்து வழிபட்டனர். இவர்கள் பூஜித்த லிங்கங்கள் மார்கண்டேய லிங்கம், அகத்திய லிங்கம், வியாச லிங்கம் என்ற திருநாமங்களுடன் விளங்குகின்றன. மகாபாரதம் எழுதத் தொடங்குவதற்கு முன்பு வியாசர் வழிபட்ட திருத்தலங்களில் திருக்காளத்தியும் ஒன்று. விஷ்ணுவின் அவதாரங்களான சீனிவாசன், இராமன், கண்ணன் ஆகியோர் காளத்தி ஞானப் பிரகாசத்தைப் பூஜித்துப் பேறு பெற்றுள்ளனர்.

சீனிவாசனும், வேணுகோபாலன் கோவிந்தராஜன் என்ற பெயர்களுடன் கண்ணனும் உள்ளனர். இராமன் பிரதிட்டை செய்து பூஜித்த லிங்கம் இராமச் சந்திரலிங்கம் என்ற திருநாமத்துடன் உள்ளது. சீதை அனுமன் பரதன் ஆகியோர் பிரதிட்டை செய்த லிங்கங்களும் இராமன் சீதை உருவங்களும் உள்ளன. இராமனுக்கு அருள் புரிந்த காளத்தீஸ்வரர் இராமேஸ்வரர் என்ற திருப்பெயருடன் தனிச் சன்னதியில் உள்ளார். இந்த லிங்கம் வெண்மையாக உள்ளது.

பஞ்ச பாண்டவர்களில் முத்தவனான தருமன் பிரதிட்டை செய்து பூஜித்த லிங்கம் தருமலிங்கம் என்ற பெயருடன் திகழ்கின்றது. மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ரை என்ற ஆறு ஆதாரங்களுக்கு உரிய ஆறு ஆதாரச் சக்கர லிங்கங்களும் ஐந்து முகம் கொண்ட பஞ்சானன லிங்கமும் அந்தணர்கள் பூஜை செய்வதற்கு மிகச் சிறப்பாக விளங்குகின்ற ஸ்படிக லிங்கமும் உள்ளன. பின்புறம் எரிந்து கொண்டிருக்கும் விளக்கினால் ஸ்படிக லிங்கத்தில் அடிமுடியில்லாத ஜோதி தரிசனம் கிடைக்கின்றது.

திருக்காளத்திக் கோயிலுக்குக் கல்லாலமரம், வில்வ மரம் ஆகியவை தலமரங்களாகவும் பொன்முகலி எனப்படும் ஸ்வர்ணமுகி நதி புனிதத் தீர்த்தமாகவும் விளங்குகின்றது. காளத்தி நாதர்த் திருக்கோயில் கோபுரங்களையும் மண்டபங்களையும் பிரகாரங்களையும் பலப்பல சன்னதிகளையும் கொண்டுள்ள பெருங்கோயிலாகும். சோழர், பாண்டியர், விஜயநகர அரசர் கிருஷ்ணதேவராயர், நகரத்தார் ஆகியோர்களால் திருப்பணி செய்யப்பட்டுள்ளது. நூற்றியெட்டு லிங்கங்களைக் கொண்ட சத அஷ்டோத்திர லிங்கம், ஆயிரம் லிங்கங்களைக் கொண்ட சகஸ்ரலிங்கம் ஆகியவற்றோடு சோழலிங்கம், பாண்டிய லிங்கம், தெனாலி லிங்கம் ஆகிய லிங்கங்களும் உள்ளன. இத்திருக்கோயிலுக்குத் திருப்பணி செய்த இராமநாதன் செட்டியாரின் ஆள் உயரச் சிலையும் கோயிலில் உள்ளது. கிருஷ்ண தேவராயர் மிகப்பெரிய திருப்பணிக்கான திட்டம் வகுத்து அது அவருடைய வாழ்நாளுக்குள் முற்றுப் பெறாமல் நின்றுபோய்விட்டது

என்பதைக் கோயிலுக்குச் சற்றுத் தொலைவில் உள்ள ஒரு பெரிய கோபுரம் தெரியப்படுத்துகின்றது.

திருக்கோயிலின் ராஜ கோபுரத்தைக் கடந்ததும் உள்ளே கல்வெட்டுக்களால் நிரம்பிய காசி விஸ்வநாதர்க் கோயில் மிகவும் சிதைவடைந்து உள்ளது. கொடி மரத்திற்கு அருகே பலிபீடம் லிங்கம் ஆகியவற்றை எட்டு யானைகள் சுமந்து நிற்பது போல் அமைந்துள்ளன. அருகே யோகியுடன் கூடிய சிறிய லிங்கம் உள்ளது.

ஓங்கார வடிவமாகிய லிங்கத்தில் மகரப் பகுதியாகிய பீடமும் உகரப்பகுதியாகிய ஆவுடையாரும் இல்லாமல் அகரப் பகுதியாகிய பாணம் மட்டுமே உள்ள லிங்கமும் மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் சன்னதியும் மற்றும் பலப்பல லிங்கங்களும் காணப்படுகின்றன. சிற்பத் தூண்களுடன் கூடிய லிங்க சன்னதிகளும் சிலந்தி, யானை, பாம்பு ஆகியவை சிவபூஜை செய்யும் திருக்காளத்தித் தல வரலாற்றைக் காட்டுகின்ற தனிச் சன்னதியும் உள்ளன.

திரு வண்ணாமலையில் மாணிக்க வாசகப் பெருமானுக்குக் காட்சி தந்தருளிய பரமனின் திருவடிகளுக்குச் சன்னதியுள்ளது போன்று திருக்காளத்தியிலும் ஈசன் திருவடிகள் காணப்படுகின்றன. திருவடிச் சன்னதியில் திருவடிகளுக்கு முன்பு நந்தியும் எழுந்தருளியுள்ளது.

ஒருபுறம் விஸ்வநாதர்க் கோயில் சிதைவடைந்துள்ளது போன்றே மறுபுறம் மலையேறும் பாதையுள்ள கோபுரத்தின் அருகே மணிகங்கை என்னும் பொன் முகலி நதியைத் தோற்றுவித்த மணிகங்கேசர்க் கோயில் முற்றிலும் சிதைந்துள்ளது. உள்ளிருக்கும் மண்டபத்தின் சுவர்களில் பாம்பு சிலந்தி யானை ஆகியவை வாயுலிங்கப் பொருளை வழிபடுவதைக் காட்டும் வண்ண வண்ண அழகிய ஓவியங்கள் சிதைந்து போயுள்ளன. இந்த மண்டபத்தில் உள்ள படிகளில் ஏறிச் சென்றால் மேலே நான்கு முக லிங்க சன்னதி உள்ளது. நான்கு முகங்களையும் நன்றாகத் தரிசனம் செய்யும் வகையில் நான்கு புறமும் சிறு சிறு சாளரங்கள் உள்ளன. எல்லாச்

சிவாலயங்களிலும் உள்ளது போல் திருக்காளத்தீஸ்வரர்க் கோயிலிலும் தட்சிணாமூர்த்தி உள்ளார்.

பெரிய நடராஜர், சிறிய நடராஜர் என்று இரண்டு ஆடல்நாயகன் திருவுருவங்கள் உள்ளன. அறுபத்து மூவர் சன்னதியோடு திருமுறைச் சன்னதியும் உள்ளது. நந்தியும் சண்டீசரும் பைரவரும் தங்கள் தங்கள் பதவிக்கு ஏற்ப அவரவர்கள் இடத்தில் அமர்ந்துள்ளனர். பட்டல பைரவர் என்ற சன்னதியில் நூல் சாற்றுவது மரபாக உள்ளது. பிரம்மன் சிரம் அரிவதற்காக பைரவரைத் தோற்றுவித்த பைரவநாதர் எனப்படும் சிவ பைரவரும் வேட்டை நாய்கள் குழத் தனிச் சன்னதியில் எதிரே நந்தியோடு எழுந்தருளியுள்ளார்.

வேடுவனாய்க் கடிநாய்கள் குழ (திருவாசகம்)

என்று பிரணவப் பொருள் உணர்ந்த மாணிக்கவாசகப் பெருமான் இந்தக் கோலத்தைப் போற்றியுள்ளார்.

சுந்தர கணபதி, பாலகணபதி, வல்லப பணபதி, இலக்குமி கணபதி, உக்தி கணபதி, பூத கணபதி, சக்தி கணபதி என்று பலப்பல விநாயகர் திருவுருவங்களும் சன்னதிகளும் உள்ளன. இவையே யன்றி பாதாள விநாயகர் சன்னதி சிறப்பு வாய்ந்தது. கிணற்றில் இறங்குவது போன்று குறுகலான படிகள் வழியே இறங்கிச் சென்று தரிசனம் செய்ய வேண்டும். உடுப்பி பால சுப்பரமணியர் சன்னதி, முருகன் சன்னதி என்று முருகனுக்குச் சன்னதிகள் உள்ளன.

திருவண்ணாமலையில் அண்ணாமலையாரின் திருக்காட்சி பெற்ற மாணிக்க வாசகப் பெருமானுக்கு ஆதியண்ணாமலையார்க் கோயில் அருகே கோயில் இருப்பது போன்று காளத்தியில் மலையுச்சியில் குடுமித்தேவரின் திருக்காட்சிபெற்ற கண்ணப்பருக்குக் கோயில் உள்ளது. மலையுச்சியில் வில்வ மரத்தடியில் எழுந்தருளியுள்ள குடுமித் தேவரை (கிரீசன்) சிவகோசரியார் என்ற முனிவரும் கண்ணப்பரும் வழிபட்டனர்.

பதினாறே வயதான கண்ணப்பர் முதல் முறையாக வேட்டைக்குச் சென்ற போது மலைமேலுள்ள குடுமித் தேவரைக் கண்டு ஆராத அன்பு கொண்டு அங்கேயே தங்கிவிட்டார். ஆறு நாட்கள் உணவும் உறக்கமும் இன்றி சதா சர்வ காலமும் சிவ நினைவே வாடு குடுமித் தேவரின் அருகே இருந்தார்.

ஒரு உறுப்புக்கு மாற்று உறுப்பு வைத்து சிகிச்சை செய்யும் மருத்துவம்

உட்பட பல விதமான கலைகளையும் பதினாறே வயதான கண்ணப்பர் கற்றுத் தேர்ந்ததை 'கலை மலிந்த சீர் நம்பி கண்ணப்பற்கு' என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் போற்றுகின்றார். வேறு யாறுக்குமே இருக்க முடியாத இறையன்பினைக் கண்ணப்பர் கொண்டிருந்ததை இறைவனால் வலிந்து ஆட்கொள்ளப்பட்ட மாணிக்க வாசகர் போற்றுகின்றார்.

திண்ணன் ஈசனுக்குக் கண் அப்பியதால் கண்ணப்பன் என்று பெயர் பெற்றார். திருமாலும் இறைவனுக்குத் தாமரை மலராகத் தன் கண்ணை வைத்துப் பூஜை செய்ததால் தாமரைக் கண்ணன் என்று பெயர் பெற்றார். இருவருடைய வழிபாட்டிலும் வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு உள்ளது.

விஷ்ணுவின் வழிபாடு பிரதிபலனை எதிர்பார்த்தது. பரம்பொருளிடமிருந்து சுதர்சனச் சக்கரத்தைப் பெறுவதற்காக

சிவபூஜை
செய்தார்.
சிவபூஜை
தடைப்பட்டு
விட்டால்
சக்கரம்
கிடைக்காமல்
போய்விடுமோ
என்பதால்
பூஜையைத்
தடையின்றி
முடிப்பதற்காக
குறைந்து
போன தாமரை
மலருக்குப்
பதிலாகத் தன்
கண்ணைப்
பறித்து
வைத்து
அர்ச்சித்துப்
பூஜையை

முடித்தார். இத்தகைய அன்பினை, பக்தியை எல்லோரிடத்திலும் காணமுடியும். ஆனால் கண்ணப்பர் வழிபாடு செய்தது, இறைவனுக்காக. எந்தவிதமான பிரதிபலனும் கருதாது ஈசனுக்காக தன் ஒரு விழியை மட்டுமன்று இரண்டாவது கண்ணையும் அர்ப்பணிக்கத் தொடங்கினார். இத்தகைய பக்தியை யாரிடத்திலும் காணமுடியாது. மகா விஷ்ணுவின் சிவபக்தியையும் கண்ணப்பரின் சிவபக்தியையும் சிவமான மாணிக்கவாசகப் பெருமான் மிக அருமையாக

கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பு இன்மை
ஆழியான் அன்பு உடைமை

என்று காட்டுகின்றார். தாட்சாயினியாக, பார்வதியாக, மீனாட்சியாகப் பிறந்து வளர்ந்த போதும் மற்றும் காமாட்சி

விசாலாட்சி என்று எந்தப்பெயரில் எங்கு வந்த போதும் பல்லாண்டுகள் தவழும் பூஜையும் செய்த பின்புதான் பராசக்தியால் பரமேஸ்வரனைக் காண முடிந்தது. பரம்பொருளைக் கணவனாக அடையவேண்டும், குற்றம் குறை நீங்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் இருந்தது.

ஆனால் கண்ணப்பரோ ஆறே நாட்களில் அகிலாண்டேஸ்வரரின் திருக்காட்சி கண்டு அவனது திருக்கரத்தால் தீண்டப்பெறும் பெறுதற்கு அரிய பெரும் பேறு பெற்றார். அவருடைய தன்னலமில்லாத பக்தி, இறைவனுக்காக இறைவனை வழிபட்ட மெய்யன்பு ஆயிரம் ஆண்டுகள் தேடித் திரிந்தாலும் பிரம்ம விஷ்ணுக்களால் காணமுடியாத பரமேஸ்வரனது திருக்காட்சியை ஆறே நாட்களில் கூட்டுவித்தது. மீண்டும் வந்து பிறக்காத பேரின்ப முக்தியையும் அருளிச் செய்தது.

கண்ணப்பரைப் போற்றாத பக்தர்கள் இல்லை எனலாம். சங்கப் புலவர்களின் பாடல் முதல் தற்காலத்துக் கீர்த்தனைகள் வரை கண்ணப்பர் போற்றப்படுகின்றார். கிடைத்துள்ள தேவாரத் திரு முறைகளை நோக்கும்போது ஏழு வயது வேதியர் சண்டிசரும் பதினாறு வயது கண்ணப்பருமே மிக அதிகமாகப்போற்றப்பட்டுள்ளனர். சித்தம் சிவமாக்கிச் செய்யப்படும் செயல் எதுவாயினும் அது தவமாகும் என்பதை எடுத்துக்காட்டியவர்கள் சண்டிசரும் கண்ணப்பரும். சங்கப்புலவர்களான நக்கீரரும் கல்லாடரும் கண்ணப்பர் - சிவகோசரியார் வரலாறு முழுவதையும் பாடியுள்ளனர். இருவர் பாடிய பாடல்களுமே திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் என்று பெயர் பெற்றுள்ளன. இரண்டு பாடல்களும் பதினோராம் திரு முறையில் இடம்பெற்றுள்ளன.

கண்ணப்பர் காலத்தில் மலையடிவாரத்தில் பொன்முகலி நதிக்கரையில் வாயுலிங்க ஒன்பொருளுக்குக் கோயில் இல்லை என்பது சிவகோசரியார் கண்ணப்பர் வரலாற்றால் விளங்குகின்றது. மகாபாரத காலமான துவாபர யுகத்தில் கோயில் இருந்தது என்பது பஞ்ச பாண்டவர்களில் ஒருவரான

தருமனும், கிருஷ்ணனும் காளத்தி வந்து வாயுநாதனை வழிபட்டுள்ளதாலும் தருமன் லிங்கப் பிரதிட்டை செய்து பூஜித்துள்ளதாலும் புலனாகின்றது.

எனவே மகாபாரத காலத்திற்கு முற்பட்ட மிகப் பழைய காலத்துக் கண்ணப்பரை அர்ஜுனனின் மறுபிறவி என்று கூறுவது பிற்காலத்தவர்களின் பொருத்தமில்லாத கற்பனையாகும். ஆசா பாசங்களைக் கொண்டு வாழ்ந்த அர்ஜுனனும் தன்னலமில்லாத மெய்யன்புடன் சித்தமெல்லாம் சிவமாக இருந்த கண்ணப்பரும் சிறிதும் தொடர்புடையவர்களல்ல. கண்ணப்பரின் வரலாறு உரைக்கும் கல்லாடர் பாடல், நக்கீரர் பாடல்கள், பெரிய புராணம் போன்ற எந்த நூல்களிலும் இது போன்ற கருத்து எதுவும் இல்லை.

மலையுச்சியில் உள்ள கண்ணப்பர்க் கோயிலில் ஆள் உயரப் பெரிய கண்ணப்பருக்கு அருகே அப்புனிதப் பெருமகனைப் பெற்றெடுத்து உலகத்திற்குத் தந்த தாயாரின் சிறிய உருவம் அமர்ந்த நிலையில் உள்ளது. கண்ணப்பர் - சிவகோசரியார் வழிபட்ட லிங்க மெய்ப்பொருள் இன்றும் வில்வ மரத்தடியில் திறந்த வெளியிலேயே உள்ளது. கண்ணப்பருக்கும் சிவகோசரியாருக்கும் திருக்காட்சி தந்த காட்சியருளிய நாதர்க் கோயிலும் கண்ணப்பர்க் கோயிலும் அருகருகே அமைந்துள்ளன. மலையுச்சியில் மட்டுமன்றி கீழே ஞானப்பிரகாசம் எழுந்தருளியுள்ள அடிவாரக்கோயிலில் கொடிமரத்திற்கு அருகேயும் கண்ணப்பர் உள்ளார்.

சங்கப்புலவரான நக்கீரர் திருக்காளத்தியை அடைந்து ஈசன் நாமம் ஒதி பொன் முகலியில் நீராடி தீவினைகள் யாவும் நீங்கப்பெற்று நலம் அடைந்தார். கயிலைபாதி காளத்தி பாதி அந்தாதி, திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம், கோபப் பிரசாதம் ஆகிய பாடல்களைப் பாடி வாயுலிங்க ஞானப் பிரகாசத்தையும் குடுமித்தேவரையும் கண்ணப்பரையும் காட்சி தந்த நாதரையும் வழிபட்டார்.

பாண்டியனுக்கு உண்டான சந்தேகத்தைத் தீர்க்கும் வகையில் எழுதப்பட்ட தருமி கொண்டு வந்த பாடல் தமிழ்ச்

சங்கத்தின் தலைமைப் புலவரான நெற்றிக் கண்ணனால் எழுதப்பட்டது என்பதை அறியாத நக்கீரர் ஊர்பேர் தெரியாத ஒரு புலவன் பரிசில் பெறுவதா என்று ஆதங்கம் கொண்டார். பாடல் பிழையுடையது என்று கூறிப் பரிசில் வழங்குவதற்குத் தடை விதித்தார். தருமி குருக்கள் மிகுந்த மனவேதனையுடன் மகேஸ்வரனிடம் முறையிட்டார்.

எங்கும் நிறைந்து மறைந்துள்ள சொக்கநாதர் மதுரை ஆலயத்தில் இருந்த தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் புலவராக வெளிப்பட்டார். பாடல் பிழையுடையது என்று புதிய புலவரோடும் நக்கீரர் வாதிட்டார். தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைமைப் புலவரான சுந்தரேஸ்வரரே இதற்கு முடிவு கூறட்டும் என்று பாண்டியன் கூற எல்லோரும் சொக்கநாதர் திருமுன்பு சென்றனர். அங்கு புலவர் மறைந்தார். சொக்கலிங்கப் பரம்பொருள் புலவராகத் திருக்காட்சி தந்தார். வாகீஸ்வரனைத் தொழுத பாண்டியன் மகிழ்ச்சியுடன் பொன் முடிப்பைத் தருமிக்கு வழங்கினான். பரமேஸ்வரன் புலவராக வந்து தருமிக்குப் பொற்கிழி அருளிச் செய்த திருவிளையாடலை

நற்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கம் ஏறி
நற்கனகக் கிழி தருமிக்கு அருளினோன்

என்று அப்பர் பெருமான் போற்றுகின்றார். பாடலை எழுதிய புலவர் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவரான நெற்றிக் கண்ணன் என்று தெரியாததால் அருமையான நல்ல பாடலில் அவசரப்பட்டு வீணாகக் குற்றம் கண்டு இகழ்ந்தேனே என்று நக்கீரர் மிகவும் மனம் வருந்தினார். செய்த குற்றத்தின் பலனாக உண்டான வெப்பு நோயைத் தீர்த்து வைத்துப் பிழை பொறுக்குமாறு பரமனை வேண்டித் தொழுது மதுரைப் பொற்றாமரைக் குளத்தில் இறங்கினார்.

கூடல் ஆலவாய்க் குழகன் ஆவது அறியாது
அருந்தமிழ் பழித்தனன் அடியேன்

வேண்டாது இகழ்ந்தேன் பிழைத்தேன் அடியேன் விரைந்து
என்மேல் மெய்யொரிவு தீர்ப் பணித்தருளு வேதியனே

என்று நக்கீரர் பொற்றாமரைக் குளத்தில் இருந்து கொண்டு பாடியபோது சுந்தரேஸ்வரர் நக்கீரருக்குக் கருணைகாட்டினார்.

நோய் நீங்கி நலமடைந்த நக்கீரர் ஈசன் திருவருளை வியந்து திருக்காளத்தி, திருவலஞ்சுழி போன்ற திருத்தலங்களுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார்.

காளத்தி காண ஒருப்பட்டோம்

என்று திருக்காளத்தி வந்த நக்கீரர் நதியில் நீராடி வாயுப் பெருமானைக் கண்டு வணங்கினார். மதுரையில் கைக்கு எட்டும் தூரத்தில் கண்ணுக்கு எதிரிலேயே இறைவன் இருந்தும் அவன் இறைவன் என்று அறிந்து கொள்ள முடியாததால் அவன் தாள் வணங்காமல் நின்றதற்கு மனம் வருந்திய நக்கீரர் புலவராகக் காட்சி தந்த கயிலைநாதன் பரமனாகத் திருக்காட்சி தந்தருள வேண்டும் என்று தொழுது கயிலை பாதி காளத்தி பாதி அந்தாதி பாடி ஞானப் பிரகாசத்தை வழிபட்டார்.

நூறு பாடல்கள் கொண்ட இந்த அந்தாதியில் ஒரு பாடல் கயிலைமீதும் அடுத்த பாடல் காளத்தி மீதும் மாறி மாறி அமைந்துள்ளன. அதன் பின் கோபப் பிரசாதம் என்ற பதிகமும் பாடிய நக்கீர தேவநாயனார் மலைமேல் சென்று திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் என்ற பாடலைப் பாடி மலைக்கோயில்களை வழிபட்டார். நக்கீர தேவ நாயனாரின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் அவரே அருளிச்செய்த திருப்பாடல்களிலேயே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தேவாரத் திருமுறை அருளாளர்கள் திருக்காளத்தியை வழிபட்டு அருளிச் செய்த திருமுறைகளில் சம்பந்தர் தேவாரத்தில் இரண்டு பதிகங்களும் அப்பர் தேவாரத்தில் ஒரு பதிகமும் சுந்தரர் தேவாரத்தில் ஒரு பதிகமும் கிடைத்துள்ளன. திருஞான சம்பந்தர்ப் பதிகங்களில் பொன்முகலியாற்றின் சிறப்பும் காளத்தி மலைச் சாரலின் இயற்கைக் காட்சிகளும் அருமையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. திருஞான சம்பந்தரும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் திருக்காளத்தியிலிருந்தே வடநாட்டுத் தலங்களைப் பாடியருளினர். அப்பர் மட்டுமே கயிலைமலைக்குப் பயணம் மேற்கொண்டவர்.

மற்ற திருத்தலங்களைப் போன்றே திருக்காளத்திக்கும் பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்ட சீகாளத்தி புராணம் என்ற தல புராணம் உள்ளது.

காளத்திக் கணநாதரை தரிசனம் செய்து வழிபடுகின்றவர்களுக்கு அஞ்ஞானம் விலகுகின்றது. தீராத நோய் தீர்கின்றது. பிறவிப் பிணி நீங்கிப் பிறவாப் பேரின்பம் உண்டாகின்றது. எல்லாவிதமான கிரக தோஷங்களும் குற்றங்குறைகளும் நீங்குகின்றன.

நின் இயல்பை யாரே அறிவார் நினையுங்கால்
மன்னிய சீர்க் காளத்தி மன்னவனே நின்னில்
வெளிப்படுவது ஏழுலகும் மீண்டே ஒருகால்
ஒளிப்பதுவும் ஆனால் உரை

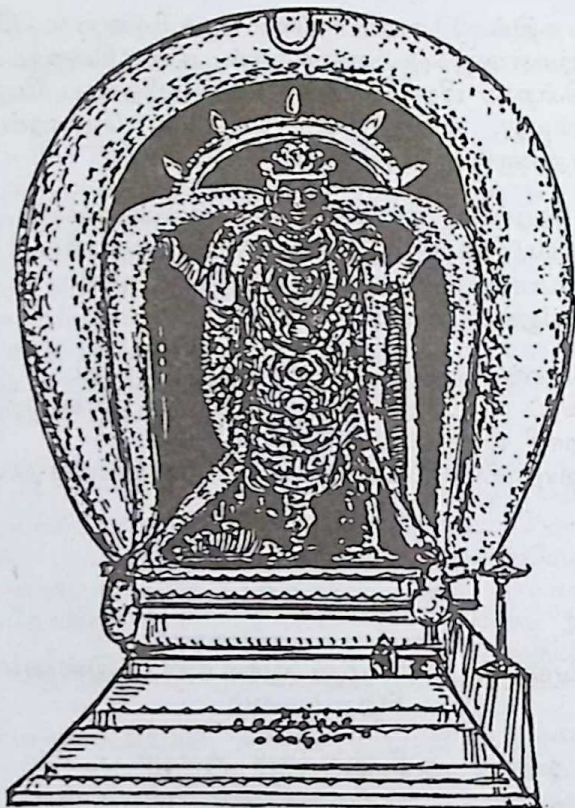
அலரோன் நெடுமால் அமரர்கோன் மற்றும்
பலரைப் படைத்துக் காத்து ஆண்டு புலர்காலத்து
ஒன்றாகி மீண்டும் பலவாகி நின்றான்
குன்றாத சீர்க்கயிலைக்கோ (நக்கீரதேவ நாயனார்)

5. ஆகாயலிங்கம்

தெய்வங்கள் தொழுது வணங்கிய தில்லைச்
சிற்றம்பலம்

ஆதியாய் நடுவும் ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகிச்
சோதியா உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணும் ஆகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொது நடம் போற்றி போற்றி
(பெரிய புராணம்)

தோற்றம் அவதாரம் பிறப்பு போன்ற மாசு மலங்களால் பற்ற முடியாத தூய செம்பொருளாக இருப்பதால் பரமசிவம் சித்து எனப்படுகின்றது. அம்பரம் என்றால் ஆகாயம் என்று பொருள். எல்லாவற்றையும் கடந்து எல்லாமாகவும் விளங்கும் பரிபுரண சித்து அம்பரமாக எழுந்தருளியிருக்கும் திருத்தலம் சிதம்பரம் (சித் + அம்பரம்) என்று பெயர் பெற்றது.

தில்லை மரங்கள் நிறைந்து காணப்பட்ட பகுதியில் தில்லை மரத்தடியில் லிங்க மெய்ப்பொருள் வெளிப்பட்டு இருந்ததால் தில்லை என்று பெயர் பெற்றது. ஓசையொலிக்கும் இயக்கத்திற்கும் இசை நடனக் கலைகளுக்கும் மூலாதாரமான மூல முழுமுதற்பொருளின் திருநடனத்தைக் காண்பதற்காகப் புலிக்கால் முனிவர் என்ற வியாக்கிர பாதர் பூஜையும் தவமும் புரிந்த திருத்தலம் ஆதலால் புலியூர், பெரும்பற்றப் புலியூர், வியாக்கிரபுரம் என்று பெயர் பெற்றது. பிரம்மன் பாட, சரஸ்வதி

வீணை வாசிக்க, திருமால் புல்லாங்குழல் ஊத, லட்சுமி தாளம் போட, ருத்திரன் மிருதங்கம் வாசிக்க, நந்தி மத்தளம் கொட்ட மற்றும் பலப்பல தேவர்கள் பல வகையிலும் பணி செய்ய ஆடலரசனின் ஆனந்தத் திருநடனத்தைக் கண்டு களித்த தெய்வங்களும் தேவர்களும் சிவகாமியம்மனும் அம்பலத்தைப் பொன்மயமாக்கிப் பொற்கூரை வேய்ந்து நடராஜப் பெருமானைத் தொழுது வழிபட்டதால் பொற்பதி, பொன்னம்பலம் என்று பெயர்கள் அமைந்தன.

முழுதும் வானுலகத்து உள தேவர்கள்
தொழுதும் போற்றியும் தூய செம்பொன்னினால்
எழுதி மேய்ந்த சிற்றம்பலக் கூத்தனை
பொன்னாகிய தில்லைச் சிற்றம்பலவன்

என்று திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் போற்றுகின்றார். தில்லை உலகத்திற்கு இதயமாக இருப்பதால் புண்டரிகபுரம் என்று பெயர் பெற்றது.

லிங்க மெய்ப்பொருளுக்குத் திருமூல நாதர் என்றும் நடராஜப் பெருமானுக்குக் கனக சபாபதி, சபாநாதர், ரத்தினசபாபதி, கூத்தபிரான், சிற்றம்பலத்தான் என்றெல்லாமும் திருநாமங்கள். வானம் போன்று உருவம் இல்லாமல் எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்து உள்ள பரமசிவம் வானமாக எழுந்தருளியுள்ள இடத்தில் தங்கத்தாலான வில்வ மாலைகள் காட்யளிக்கின்றன. தீபாராதனையின் போது இந்த அருவ சன்னதியின் திரை விலக்கப்பட்டு வில்வ மாலை தரிசனம் கிடைப்பதால் இது சிதம்பர ரகசியம் எனப்படுகின்றது.

ஆகாசமாய் அந்தி வண்ணனுமாமே

என்று ஈசன் ஆகாயமாக எழுந்தருளியிருப்பதைப் போற்றும் திருமூலர் ஆகாசப்பேறு என்ற தனியதிகாரத்தில் ஆகாயமாக உள்ள இறைவனைப் பெறுவது எப்படி என்பதையும் கூறுகின்றார். இவ்வாறு நடராஜப் பெருமான் என்ற உருவத்துடனும் ஆகாயம் என்ற அருவமாகவும் திருமூலநாதர்

என்ற அருவுருவ லிங்கப் பரம்பொருளாகவும் சிதம்பரத்தில் பரபிரும்மம் எழுந்தருளியுள்ளது. உருவம் அருவம் அருவுருவம் என மூன்றாகவும் பரமன் எழுந்தருளியுள்ள மற்றொரு திருத்தலம் திருவாரூர். புற்றிடங்கொண்ட பெருமான், வான்மீக நாதர் என்ற லிங்கப் பரம்பொருளாகவும் தியாகராஜர் என்ற உருவத் திருமேனியாகவும் வெற்றிடமாக விளங்கும் அருவ சன்னதியும் திருவாரூர்த் தியாகேசர்க் கோயிலில் உள்ளன.

சிதம்பரம் உலகத்தின் இதயமாக விளங்குகின்றது. ஆடல் நாயகனின் திருநடனம் இல்லையேல் உலகத்தில் அசைவு இல்லை. அவன் அன்றி ஒரு அணுவும் அசையாது, சிவம் நீங்கினால் சவம் என்ற பழமொழிகள் சிதம்பர நாதரின் அருமையைப் புலப்படுத்துகின்றன.

உலகுக்கு உயிரானாய்

எல்லா உயிர்கட்கும் உயிரே

(திருவாசகம்)

என்று பரமேஸ்வரனால் இழுத்துப் பிடித்து நிறுத்தி வலிந்து ஆட்கொள்ளப்பட்ட மாணிக்க வாசகப் பெருமான் இயக்க நாதரின் பெருமையைப் போற்றுகின்றார்.

சிதம்பரம் முக்தித் தலங்களில் தரிசித்தாலே முக்தி வழங்கும் திருத்தலமாகும். அகத்தேயும் புறத்தேயும் ஆடலழகனின் திருநடனத்தைத் தரிசித்து உள்ளம் உருகி வாழ்பவர்களுக்கு மீண்டும் வந்து பிறக்காத முக்திப்பேறு உண்டாகின்றது.

தோன்றி மறையும் உலகத்தில் தோற்றமும் முடிவும் இல்லாமல் எப்பொழுதும் உள்ளவை மூன்று. பதி, பசு, பாசம் என்ற இந்த மூன்றனுள் பதி என்பது கடவுள். அது ஒன்றே ஒன்று பசு என்பது ஆத்மா. ஆத்மாக்கள் கோடிக்கணக்கில் எண்ணற்றவை. பாசம் என்பது நான் எனது என்ற உணர்வாகிய ஆணவ மலம். கடவுள் என்பது நான் எனது என்ற உணர்வாகிய ஆணவ மலத்தால் பற்ற முடியாமல் எப்போதும் தூய்மையான செம்பொருளாக சிவமாக உள்ளது.

சிவம் என்றால் செம்மை செம்பொருள் என்று அர்த்தம். ஆணவ மலத்தால் பற்ற முடியாத செம்பொருள் ஆதலால் தோற்றம் அவதாரம் பிறப்பு நல்வினை தீவினை இன்ப துன்பம் ஆகிய எந்த மலங்களும் இல்லாமல் எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்டுத் தூய்மையாக சதா சிவமாகவே கடவுள் விளங்குகின்றது. ஆத்மாக்கள் நான் எனது என்ற ஆணவ மலத்தால் பற்றப்படுவதால் அவற்றுக்குத் தோற்றம் அவதாரம், பிறப்பு வளர்ப்பு, இன்ப துன்பம், மரணம், முடிவு ஆகிய எல்லாம் உண்டாகின்றன. செம்பில் களிம்பு போன்றும் இரும்பில் துரு போன்றும் ஆத்மாவை ஆணவ மலம் பிடிப்பதால் அவை மாசு அடைகின்றன. ஆத்மா கடவுளுக்குச் சொந்தமானவை.

இதனாலேயே பரமேஸ்வரனுக்கு ஆவுடையார் என்று திருநாமம். ஆத்மாவை ஆணவ மலம் பற்றும் போது அவை தூய செம்பொருளான கடவுளுடன் இருக்க முடியாமல் விலகுகின்றன. மாசு படிந்த ஆத்மாக்களைத் தூய்மைப்படுத்தித் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொள்வதற்காகப் பரமசிவம் படைத்தல், காத்தல் அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்து தொழில்களைப் புரிகின்றது. படைத்தல் என்பது தெய்வங்கள் முதல் தாவரங்கள் வரையுள்ள பலவிதமான வடிவம் உள்ள உடல்களையும் உலகங்களையும் உண்டாக்குவதாகும்.

உடலையும் உலகத்தையும் பெற்ற ஆத்மாக்கள் நான் எனது என்ற உணர்வுடன் செயல்படுவதால் அவை செய்யும் நல்வினை தீவினை என்ற கர்மங்களுக்கு ஏற்ப இன்ப துன்பங்களை அனுபவிப்பதற்காகப் பல்வேறு உலகங்களில் பலப்பல பிறவிகளில் பிறந்து பிறந்து வருவதால் உலகங்கள் இருத்தி வைக்கப்படுவது அவசியம் ஆகின்றது.

இவ்வாறு உயிர்கள் வாழ்வதற்காக உலகங்கள் காக்கப்படுவதே காத்தல் எனப்படும் தொழிலாகும். தேவர்கள் முதல் தாவரம் வரை பலப்பல பிறவிகளில் மாறி மாறி பிறந்து வரும் ஆத்மாக்கள் களைப்படைவதால் அவற்றுக்கு ஓய்வு தேவைப்படுகின்றது. இதனால் உலகங்கள் ஒடுக்கப்படுகின்றன. இதுவே அழித்தலாகும்.

இறைவனது திருக்காட்சி பெறுவதற்கான பக்குவ நிலையை உயிர்கள் அடையும் வரை ஆத்மாவின் கண்ணுக்குப் புலனாகாமல் பரமசிவம் மறைந்து இருப்பதே மறைத்தல் தொழிலாகும். எல்லாம் ஈசன் அருள், எல்லாம் நன்மைக்கே என்ற உண்மையை உணர்ந்து இன்பங்களையும் துன்பங்களையும் சமமாக ஒரே மாதிரியாக ஏற்றுக் கொள்ளும் பரிபக்குவ நிலைக்கு இருவினையொப்பு என்று பெயர். மலபரிபாகம் எனப்படும் இந்தப் பரிபக்குவ நிலையை அடைந்தவர்களின் முன்பு பரமசிவம் வெளிப்பட்டுக் காட்சி கொடுத்துத் தூய்மைப்படுத்தி அவற்றைச் சிவமாக்கித் தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டு முக்தி வழங்குவதே அருளல் எனப்படும் தொழிலாகும்.

கடவுளின் திருக்காட்சி பெற்றுத் தூய்மையடைந்த ஆத்மாக்கள் உப்பு நீரோடு கலந்து நீராவது போல சிவத்துடன் கலந்து சிவமாகின்றன. இவ்வாறு இரண்டற்ற நிலையில் ஆத்மா சிவத்துடன் கலந்து சிவமாவதே அத்வைதம் எனப்படுகின்றது. இந்த ஞான முக்தியே சிவமாதல், தத்துவமசி, அகம் பிரும்மாஸ்மி, தன்னுயிர் தான் அறப்பெறுதல், உயிர் உண்ணுதல் என்றெல்லாம் கூறப்படுகின்றது.

நானும் அழிந்தமை நான் அறியேனே (திருமந்திரம்)

நாம் ஒழிந்து சிவம் ஆனவா (திருவாசகம்)

தன்னுயிர் தான் அறப்பெற்றானை (திருக்குறள்)

எனை உருக்கி உயிர்-உண்கின்ற எம்மானே (திருவாசகம்)

என்று திருமூல முனிவரும் மாணிக்க வாசகப் பெருமானும் திருவள்ளுவ நாயனாரும் அத்வைத முக்தியை அழகாகக் கூறியுள்ளனர். தாச மார்க்கம், சத்புத்திர மார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என்ற நான்கு வகையான பக்தி நெறிகளிலே சன்மார்க்கம் அல்லது அறிவு எனப்படும் ஞானமார்க்கத்தில் நின்று பரமனை வழிபடுகின்றவர்களுக்கு சிவமாகும் ஞான முக்தியாகிய அத்வைத முக்தி உண்டாகின்றது. ஞானமார்க்கத்தால் அதாவது அறிவால் சிவமான மாணிக்கவாசகரை

நீ ஆதல் உணர்ந்தவர்

என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் போற்றுகின்றார்.

மனிதர்களின் ஒரு வருடம் தேவர்களுக்கு ஒரு நாள். தேவர்களின் ஒரு வருடம் படைக்கும் தெய்வமான பிரம்மனுக்கு ஒரு நாள். பிரம்மனது ஒரு வருடம் காக்கும் தெய்வமான விஷ்ணுவிற்கு ஒரு நாள். விஷ்ணுவின் ஒரு வருடம் அழிக்கும் தெய்வமான ருத்திரனுக்கு ஒரு நாள். ருத்திரனுக்கு நூறு வருடம் முடியும் போது அனைத்து உலகங்களும் அழிகின்ற முற்றழிப்புக்காலம் எனப்படும் ஊழிக்காலம் ஏற்படுகின்றது. ருத்திரதேவனின் நூறு வருட காலமே கிருதயுகம் திரேதாயுகம் துவாபரயுகம், கலியுகம் என்ற நான்கு யுகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. நான்கு யுகங்கள் கொண்டது ஒரு ஊழி.

இதுவரை கோடிக்கணக்கான ஊழிகள் தோன்றி மறைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு ஊழிக்காலத்து முடிவிலும் பிரம்மன் விஷ்ணு ருத்திரன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளாகப் பதவி வகித்த தெய்வங்களும் பிற தெய்வங்களும் அவர்களுடைய உலகங்களும் அழிந்த பின்னர் தோற்றமும் முடிவும் இல்லாத பரமசிவம் அவர்களுடைய எலும்புகளையும் நரம்புகளையும் கபாலங்களையும் அணிந்து கொண்டு அவர்களுக்கு முக்தியளித்து மீண்டும் வந்து தோன்றாத பேரின்ப நிலையை அருளிச் செய்கின்றார்.

பெருங்கடல் மூடிப் பிரளயம் கொண்டு பிரம்மனும் போய்
 இருங்கடல் மூடி இறக்கும் இறந்தான் களேபரமும்
 கருங்கடல் வண்ணன் களேபரமும் கொண்டு கங்காளராய்
 வருங்கடல் மீள நின்று எம் இறை நல்வீணை வாசிக்குமே
 (அப்பர் தேவராம்)

நரம்போடு எலும்பு அணிந்து கங்காளம் தோள் மேல்
 காதலித்தான் (திருவாசகம்)

என்று கடவுளைக் கண்டு சிவமான ஜீவன் முக்தர்களின் திருமுறை போற்றுகின்றது.

ஆத்மாக்களின் ஓய்வுக்காலம் முடிந்த பின்னர் அவை செய்த கர்ம பலனுக்கு ஏற்ப பிரம்மன் விஷ்ணு ருத்திரன் முதலாகப் புல் புதர் மரம் வரை உடல்களையும் உலகங்களையும் பரமேஸ்வரன் வகுத்து வைக்கின்றார்.

ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
முன்னாளை முவர்க்கும்

(திருவாசகம்)

வகுத்தான் வகுத்த வகை

(திருக்குறள்)

என்று ஓங்காரப் பொருள் உபதேசிக்கப்பெற்ற மாணிக்க வாசகப் பெருமானும் திருவள்ளுவ அந்தணரும் அழகாகக் கூறியுள்ளனர். ஊழியின் துவக்கத்தில் உலகங்களையும் உயிர்களையும் இயக்குவதற்காகப் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் முக்தி அருளுதல் என்னும் ஐந்து தொழில் புரியும் பரமசிவம் கொண்ட வடிவமே நடனத் திருக்கோலம்.

ஆத்மாக்களின் நன்மைக்காகப் பராபரன் ஐந்து தொழில் புரிவதால் சங்கரன் என்று பெயர். இவ்வாறு சதா சர்வகாலமும் ஆத்மாக்களுக்கு நன்மை செய்வதாலேயே சமஸ்கிருதத்தில் ஷிவம் என்று திருநாமம். ஷிவம் என்றால் மங்கலம், நன்மை என்று பொருள். உயிர்களைத் தூய்மைப்படுத்திப் பிறவிப் பிணி நீக்கி முக்தியருளித் தன்னோடு சேர்த்துக் கொள்வதற்காகப் பராபரம் புரியும் ஐந்து தொழில் பஞ்ச கிருத்தியம் எனப்படுகின்றது.

இந்த ஐந்து தொழில்களையும் ஆடல் நாயகனது திருவுருவம் தெரியப்படுத்துகின்றது. நடராஜப் பெருமானது வலது திருக்கரத்தில் உள்ள உடுக்கை படைத்தலைக் குறிக்கின்றது. அபயகரம் காத்தலைக் காட்டுகின்றது. நெருப்பு ஏந்திய இடது திருக்கரம் அழித்தலை அறிவிக்கின்றது. வைத்த திருவடி மறைத்தலை உரைக்கின்றது. தூக்கிய திருவடி அருளலைத் தெரிவிக்கின்றது.

அரன் துடி தோற்றம் அமைத்தல் திதியாம்
 அரன் அங்கி தன்னில் அறையில் சங்காரம்
 அரன் உற்ற அணைப்பில் அமரும் திரோதாயி
 அரன் அடி என்றும் அனுக்கிரகம் என்னே

என்று மண்ணிலே பிறக்காமல் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் வாழ்ந்து சென்ற திருமூல முனிவரின் திருமந்திர ஆகம நூல் ஆடல் ஆழகனின் ஐந்து தொழில்களை அருமையாகக் காட்டுகின்றது. ஐந்து தொழில் புரிந்து அண்டசராசரங்களிலும் அருள் மழை பொழிந்து ஈசன் ஆடும் திருநடனம் ஆனந்தக் கூத்தாகும். ஆனந்தமே சபையாக, ஆனந்தமே பாடலாக, ஆனந்தமே இசையாக, ஆனந்தமே வாத்தியங்களாக, அனைத்து உலகங்களும் ஆனந்தமாக இயங்குவதற்காக ஆனந்தக் கூத்தாடும் இறைவனது சிவானந்த நடனத்தைக் கண்டு களிப்பதற்கு ஒரு மாபெரும் முனிவர் விரும்பினார்.

பலப்பல தலங்களையும் தரிசனம் செய்து தெற்கு நோக்கி வந்த அந்த முனிவர் தில்லை மரங்கள் நிறைந்து காணப்பட்ட கடலோரப் பகுதியை அடைந்தார். தில்லை வனத்தில் தில்லை மரத்தடியில் லிங்கப் பரம்பொருள் எழுந்தருளியிருப்பதைக் கண்டார். குளம் ஒன்று தோண்டி அங்கேயே தங்கி நாள்தோறும் சிவ பூஜை செய்யலானார். விடியும் முன்பே செடி கொடி மரம் ஆகிய எல்லாவற்றிலிருந்தும் வண்டுகள் மொய்க்காத தூய புதுமலர்களைப் பறித்துப் பூஜை செய்ய விரும்பினார்.

இதனால் இருளிலும் நன்கு தெரியக் கூடிய பார்வையும் புலியின் பாதங்களையும் அருளிச் செய்யுமாறு பரம்பொருளை வேண்டினார். அழகிய இளம்பெண் வடிவத்தை விடுத்து எலும்புக் கூடாகப் பேயுருவம் வேண்டிப் பெற்ற காரைக்கால் அம்மையார் போன்று புலிகளின் பாதங்களை அருளிச் செய்யுமாறு முனிவர் வேண்டித் தொழுதார். காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி வேண்டுவார் வேண்டுவதை வழங்கியருளும் விரிசடை வள்ளல் முனிவருக்குப் புலிப்பாதங்களை அருளிச் செய்தார்.

இதனால் அந்த முனிவர் புலிக்கால் முனிவர், வியாக்கிர பாதர் என்று பெயர் பெற்றார். பலப்பல புது மலர்களால் மூல முழுமுதற் பொருளை வழிபட்ட வியாக்கிர பாதர் ஆனந்தத் திருநடனக் காட்சியருளுமாறு வேண்டித் தவமும் பூஜையும் புரிந்தார். அவருக்குப் பெற்றோர்கள் வசிஷ்ட முனிவரின் தங்கையைத் திருமணம் செய்து வைத்தனர். பிறந்த பிள்ளைக்கு உபமன்னியு என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது.

வானலோகத்துப் பசுவாகிய காமதேனு இருந்த வசிஷ்டர் ஆசிரமத்தில் சிலநாள் வளர்ந்த உபமன்னியு பாலகர் தில்லைவனம் திரும்பினார். தில்லைவனத்தில் பருகுவதற்குப் பால் கிடைக்காததால் பாலகர் அழுதார். பாலுக்கு அதுவும் தெய்வீகச் சுவையுடைய பாலுக்கு எங்கு போவது என்ன செய்வது என்று வருந்திய வியாக்கிர பாத முனிவர் எல்லோருக்கும் தாய் தந்தையான தில்லைப் பரம்பொருளிடம் தொழுது முறையிட்டார். அன்பினர்க்கு அருளும் ஆதி நாயகன் கண்ணம் பாலுக்காக அழுத பாலகனுக்காகப் பாற்கடலினையே படைத்து அனுப்பினார்.

அருந்த அப்பாலன் வேண்டலும்

செல் என்று பாற்கடல் கூவினான்

(அப்பர்)

பாலகனார்க்கு அன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட

கோலச் சடையற்கே

(திருவாசகம்)

என்று உபமன்னியு முனிவருக்குப் பாற்கடல் அருளிச் செய்த திருமூலநாதரின் மாபெரும் கருணையைத் திருமுறைகள் போற்றுகின்றன. கடுகளவு கேட்டதற்கு மலையளவு அருளிச் செய்த கயிலைமலைநாதனின் மாபெரும் கருணைக்கு வியாக்கிர பாதர் மனம் மகிழ்ந்தார். பரமன் அருளிச் செய்த பால் உண்டு வளர்ந்த உபமன்னியு முனிவரிடம் கண்ணபிரான் இறுதிக் காலத்தில் சிவதீட்சை பெற்று சிவனடியாராக வாழ்ந்தார்.

பரமேஸ்வரனின் திருநடனக் காட்சி காண்பதற்காக வியாக்கிர பாத முனிவர் பூஜையும் தவமும் செய்து

கொண்டிருந்த நாளில் ஆதிசேஷனின் அவதாரமான பதஞ்சலி முனிவர் தில்லை வனத்தை அடைந்தார். ஆனந்தத் தாண்டவத்தைக் காண்பதற்காக இருவரும் தவம் புரிந்தனர். எங்கும் நிறைந்து இருந்தாலும் கண்ணுக்குப் புலனாகாமல் மறைந்து இருக்கும் மறை நாயகன் தைப்பூசத் திருநாளன்று வியாக்கிர பாத முனிவருக்கும் பதஞ்சலி முனிவருக்கும் திருநடனக்காட்சி தந்து அருளினார். இரண்டு மகாமுனிவர்களும் சிவானந்தத் திருநடனத்தைக் கண்டு களித்த நாளே தைப் பூசத் திருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

‘தைப் பூசம் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்’ என்று இத்திருவிழாவைத் தாய் தந்தையான அலிப்பெருமானின் திருக்காட்சி கண்டு ஆட்கொள்ளப் பெற்ற திருஞான சம்பந்தர் பாடுகின்றார். பரமேஸ்வரனின் ஆனந்தக் கூத்தினைக் கண்டு மகிழ்ந்த முனிவர்கள் அங்கேயே எழுந்தருள வேண்டும் என்று தொழுதனர். பரமனும் தங்கத் திருமேனியாய்த் தில்லை வனத்தில் நிலை பெற்றார். இதனால் கூத்தபிரானுக்கு விடங்கர் (செதுக்கப்படாதவர்) என்று பெயர் உண்டாயிற்று. மேருமலை பொன் மலை என்று வழங்கப்படுவதால் தங்கத் திருமேனி

கொண்ட நடராஜர் மேருவிடங்கர் என்று பெயர் பெற்றார். திருமூலநாதரான லிங்கப் பரம்பொருளின் சன்னதிக்கு அருகே பதஞ்சலி, வியாக்கிர பாத முனிவர்களின் திருவுருவங்கள் உள்ளன.

பதஞ்சலி முனிவரும் வியாக்கிரபாத முனிவரும் பரம்பொருளின் ஆனந்தக் கூத்து தரிசனம் பெற்றதை அறிந்த தெய்வங்களும் தேவர்களும் சிவானந்தக் கூத்து காண விரும்பினர். பிரம்மன் விஷ்ணு ருத்திரன் லட்சுமி சரஸ்வதி பராசக்தி இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் எல்லோரும் பூமியில் உள்ள தில்லை வனத்தை அடைந்தனர். ஆகாயத்தலத்துப் பொன்மேனியழகனைத் தொழுது போற்றிப் பூஜை செய்து வழிபட்டனர். தில்லையம்பலத்தைப் பொன்னம்பலமாக்கிப் பொற்குரை வேய்ந்து திருப்பணி செய்தனர். திருக்கூத்துத்தரிசனம் அருளிச் செய்யுமாறு ஈசனை நோக்கித் தவம் புரிந்தனர்.

பரமேஸ்வரன் மார்கழி மாதம் திருவாதிரைத் திருநாளன்று (ஆருத்திரா) தெய்வங்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் ஆனந்த நடனத் திருக்காட்சியருளினார். ஆனந்த நடராஜரின் திருக்காட்சி கண்டு ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்த தேவர்களும் தேவியர்களும் விழுந்து வணங்கிப் பணிந்தனர். பிரம்மன் இறைவனது திருநடனத்திற்குக் கீதம் பாடலானார். மகா விஷ்ணு புல்லாங்குழல் ஊதினார். ருத்திரன் மிருதங்கம் வாசித்தார். பராசக்தி வேதம் பாடினாள். சரஸ்வதி வீணை வாசித்தாள். லட்சுமி தாளம் போட்டாள். நந்தி குடமுழா இயக்கினார். இவ்வாறு எல்லோரும் கண்டு களித்துப் பணி புரியப் பரமன் தெய்வங்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் திருநடனக் காட்சியளித்தார்.

தேவரோடு ஆடி திரு அம்பலத்து ஆடி
முவரோடு ஆடி முனி சனத்தோடு ஆடிப்
பாவினுள் ஆடிப் பராசத்தியில் ஆடிக்
கோவினுள் ஆடிடும் கூத்தப் பிரானே (திருமந்திரம்)

என்று திருமூலர் இந்த அற்புதக் காட்சியைப் போற்றுகின்றார். பராசக்தி பெருவிருப்புடன் சிவ நடனத்தைக் கண்டு களித்துப்

பாடியாடி மகிழ்ந்ததால் சிவகாமி என்று பெயர் பெற்றாள். ஈசன், நடனத்தை எப்போதும் கண்டு களித்துக் கொண்டிருக்கும் சிவகாமியம்மனின் உற்சவ மூர்த்தி நடராஜப் பெருமானுக்கு இடதுபுறம் உள்ளது.

சிவானந்தக் கூத்தன் மும்மூர்த்திகளுக்கும் மற்ற தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் திருக்காட்சி கொடுத்த நாளே ஆருத்திரா தரிசனம் என்று திருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. தேவர்கள் எல்லாம் வந்து கூடியிருந்த சபை தேவசபை என்று பெயர் பெற்றது. திருவாதிரை திருநட்சத்திரத்திற்கு சமஸ்கிருதத்தில் ஆருத்திரா என்று பெயர். எனவே திருவாதிரைத் திருவிழா ஆருத்திரா தரிசனம் எனப்பட்டது. திருவாதிரை தினத்தன்று ஆனந்தக் கூத்துத் தரிசனம் தந்ததால் ஈசனுக்கு ஆதிரையான் என்று திருநாமம் அமைந்தது. பழம் பெரும் திருவிழாக்களில் ஒன்றான திருவாதிரைத் திருவிழாவை

மாயிரும் திங்கள் மறு நிறை ஆதிரை
விரிநூல் அந்தணர் விழவு தொடங்கப்
புரிநூல் அந்தணர் பொலங்கலம் ஏற்ப (பரி பாடல்)

ஆதிரை நாள் காணாதே போதியோ (சம்பந்தர்)

என்று மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பரிபாடலும் தெய்வக் குழந்தை சம்பந்தர் தேவாரமும் போற்றுகின்றன. சுந்தரர் போற்றிய அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் திருவாதிரைத் திருவிழாவை மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடிப் புகழ் பெற்றவர் நரசிங்கமுனையரையர். சுந்தரரின் வளர்ப்புத் தந்தையான இந்த மன்னர் மார்கழி மாதத்து ஆருத்திரா தரிசனத் திருநாளன்று மட்டுமன்று ஒவ்வொரு மாதமும் திருவாதிரைத் திருநட்சத்திரத்தன்று அன்னதானம் செய்து அடியவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நூறு பொற்காசுகளுக்குக் குறையாமல் வாரி வழங்குவதை விரதமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தார். உலக அதிசயமான திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அவதாரம் செய்ததும் திருவாதிரைத் திருநாளாகும்.

சிற்பம்பலவானாரின் திருநடனத்தைக் கண்டு களித்த தேவர்கள் வானலோகம் செல்லாமல் தில்லையிலேயே நெடுநாள் தங்கி நடராஜரைத் தொழுது வழிபட்டுக் கொண்டு இருந்தனர். யாகம் செய்ய விரும்பிய பிரம்ம தேவன் தேவர்கள் வான லோகத்தில் இல்லாததால் பூவுலகிற்கு வந்தான். தில்லைவாழ் அந்தணர்களே யாகத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி வைக்கும் திறமை பெற்றவர்கள் என்று உணர்ந்து வடக்கே தான் நடத்தும் யாகத்திற்கு அவர்களை வருமாறு அழைத்தான். பதஞ்சலி வியாக்கிர பாத முனிவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் தில்லைநாயகன் காட்சி கொடுத்துக் கோயில் கொண்ட நாளிலிருந்து நடராஜப் பெருமானைப் பூஜை செய்து வந்த தீட்சிதர்கள் பிரம்மனுடன் செல்ல மறுத்தனர்.

பதஞ்சலி வியாக்கிர பாத முனிவர்கள் ஆறுதல் கூறி அவர்களை அனுப்பிய போது அந்தணர்கள் பிரம்மதேவனுடன் வடக்கேயுள்ள அந்தர்வேதி என்ற இடத்திற்குச் சென்றனர். யாகம் செய்யத் தொடங்கிய போது நடராஜரைத் தரிசிக்காததால் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் மனம் வருந்தினர். மறையவர்களின் மனக்கவலையைத் தீர்ப்பதற்காகக் கூத்தபிரான் மாணிக்க சோதியாய் யாகத்திலிருந்து தோன்றினார். மாணிக்கக் கூத்தனைக் கண்டுகளித்த மறையவர்கள் யாகத்தைச் சிறப்புடன் நடத்தி வைத்தனர். யாகத்தில் தோன்றிய மாணிக்கக் கூத்தனுடன் அந்தணர்கள் தில்லை மீண்டனர். சிதம்பரம் திருக்கோயிலில் இந்த மாணிக்கக் கூத்தர் நடராஜப் பெருமானின் வலது புறம் எழுந்தருளியுள்ளார்.

மாணிக்கக் கூத்தனை வண் தில்லைக் கூத்தனைப்
பூணூற்ற மன்றுள் புரிசடைக் கூத்தனைச்
சேணூற்ற சோதி சிவானந்தக் கூத்தனை
ஆணிப் பொன் கூத்தனை ஆர் உரைப்பாரே (திருமந்திரம்)

என்று கயிலைமலையில் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் ஆகியவர்களுடன் ஆகமம் பயின்ற திருமூல முனிவர் போற்றுகின்றார். மதுரையில் நாற்பத்து ஒன்பது சங்கப் புலவர்களில் ஒருவராக சுந்தரேஸ்வரர் இருப்பது போன்று

தில்லையில் மூவாயிரம் அந்தணர்களில் ஒருவராக மாணிக்கக் கூத்தன் விளங்குகின்றார். இதை

நான்மறையாளர் நடுவு புக்கு அடங்கிச்
செம்பொன் தில்லை முதூர் அம்பலத்து ஆடும்
உம்பர் நாயகனே (கோயில் நான்மணிமாலை)

என்று பட்டினத்துப் பிள்ளையார் போற்றுகின்றார்.

நடராஜப் பெருமானே மூலவராகவும் உற்சவராகவும் விளங்கும் சிதம்பரத்து அற்புதக் கோயிலில் பிரகாரத்தில் உள்ள பைரவரே அல்லாமல் நடராஜப் பெருமானுக்கு அருகே கர்பக்கிருகத்திலேயே ஸ்வர்ண கால பைரவர் எழுந்தருளியுள்ளார். கால பைரவரின் திருவடியில் வைக்கப்படும் செப்புத் தகடு தங்கமாக ஸ்வர்ணமாக மாறுவதால் இவருக்கு சொர்ண கால பைரவர் என்று திருநாமம். முதல் நாள் பூஜை முடிந்த பின்னர் இரவு நடை சார்த்தப்படும்போது கால பைரவரின் திருவடியில் செப்புத் தகடு வைக்கப்படும். மறுநாள் பூஜை முறைக்கு உரிய அந்தணர் சிவநாமம் ஓதிக் கதவைத் திறக்கும் போது அத்தகடு பொன்னாக மாறியிருக்கும். பொன் மேனியும் பொற்கூரையும் கொண்ட பொன்னம்பலத்தின் இந்த அற்புதத்தை

ஆமே பொன்னம்பலம் அற்புதம் ஆனந்தம்
செம்பு பொன்னாயிடும் சிவாய நம என்னில்
செம்பு பொன்னாகத் திரண்டது சிற்பரம்
செம்பு பொன்னாகும் சீயும் கிரீயுமெனச்
செம்பு பொன்னான திரு அம்பலமே (திருமந்திரம்)

என்று பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாமல் சிவலோகத்திலிருந்து வந்து மீண்டும் சிவலோகம் சென்று சேர்ந்த திருமூல முனிவர் போற்றுகின்றார். தில்லையம்பலத்தில் நடராஜப் பெருமானின் தங்கத் திருமேனி இருந்த வரையில் இந்த அற்புதம் நிகழ்ந்தது. பின்னர் களப்பிரர்கள் என்ற சமணர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் சிதம்பரம் பொற்கோயில் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டுப்

பொன்னெல்லாம் குறையாடப்பட்டது. பல்லவர்கள் காலத்தில் புதிய கோயில் மீண்டும் கட்டப்பட்டு அம்பலம் பொன்மயமாக்கப்பட்ட பின்பும் பொன்னம்பலம் அந்நியர்களால் பலமுறை தாக்கப்பட்டது. நடராஜரின் திருமேனி ஐம்பொன்மேனியானதால் செம்பு பொன்னாவதும் நின்று போயிற்று.

பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் திருமூலர் ஆகியவர்கள் வடகயிலை மலையில் நந்தியிடம் பயின்ற மாணவர்கள். பதஞ்சலி வியாக்கிரபாத முனிவர்களைக் காண்பதற்காகத் திருமூலர் தெற்கு வந்தார். பொதிகை மலையில் அகத்திய முனிவருடன் சிலகாலம் தங்கியிருந்த பின் தில்லைக்கு வந்தார். நடராஜப் பெருமானைத் தரிசனம் செய்தார். பதஞ்சலி வியாக்கிரபாத முனிவருடன் தங்கி இருந்து ஈசனைத் தொழுது வழிபட்ட திருமூலர் பல தலங்களையும் கண்டு வணங்கித் திருவாவடுதுறையை அடைந்தார்.

திருமூலர் அருளிச் செய்த திருமந்திரத்தில் தில்லையின் பெருமையையும் நடராஜப் பெருமானின் பல வகையான திருநடனங்களையும் விளக்கமாகப் போற்றியுள்ளார். படைக்கும் காலத்தில் நிகழ்த்தும் அனவரதத் தாண்டவம், காக்கும் போது நடனமிடும் பிரளய தாண்டவம், அழிக்கும் போது புரியும் சங்கார தாண்டவம், எட்டுவகையான சங்கார நடனம், மற்றும் கொடுகொட்டி, பாண்டரங்கம் போன்ற நடனங்கள், சுந்தரக் கூத்து, பொற்பதிக் கூத்து, பொன்தில்லைக் கூத்து, அற்புதக் கூத்து, ஆனந்தக் கூத்து எனப் பலப்பல கூத்துக்களைத் திருமூலர் போற்றித் துதிக்கின்றார்.

திருக்கூத்து தரிசனம் என்ற தனியதிகாரத்தில் நடராஜப் பெருமானின் நடனங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீ சக்கரம் எனப்படும் திரு அம்பலச் சக்கரத்தின் மகிமையையும் திருமந்திரம் தனியதிகாரத்தில் சிறப்பிக்கின்றது. பதஞ்சலி முனிவர் காலத்தில் வடநாட்டை ஆண்ட மன்னன் சிம்ம வர்மன். பதஞ்சலி முனிவரையும் வியாக்கிரபாத முனிவரையும் பார்ப்பதற்காக வந்த இம்மன்னன் தில்லைப் பொன்னம்பலத்தைக் கண்டு வழிபட்ட பின் புதுப்பித்துப் பொன்

வேய்ந்தான். தேவர்களால் பொன்மயமாக்கப்பட்ட தில்லையம்பலத்தை முதல் முதலில் புதுப்பித்துப் பொன் வேய்ந்தவன் சிம்ம வர்மன் ஆதலால் இந்த ஆரிய அரசன் இரணிய வர்மன் என்று புகழ்பெற்றான். அதன் பிறகு சோழப் பேரரசர் கோச்செங்கணார் பொன்னம்பலத்தைப் பொன் வேய்ந்து புதுப்பித்தார்.

பின்னர் சேரர்கள், பாண்டியர், பல்லவர், கொங்கு நாட்டு அரசர், பிற்காலச் சோழர்கள், பாண்டியர்கள், கிருஷ்ண தேவராயர் எனத் தொடர்ந்து பல மன்னர்கள் காலங்காலமாகத் தில்லையை புதுப்பித்துப் பொன்மயமாக்கியுள்ளனர். சோழர்களின் தலைநகரம் எதுவாக இருந்தாலும் அவர்கள் முடிசூட்டிக் கொள்ளும் திருநகரமாகத் தில்லை விளங்கியது.

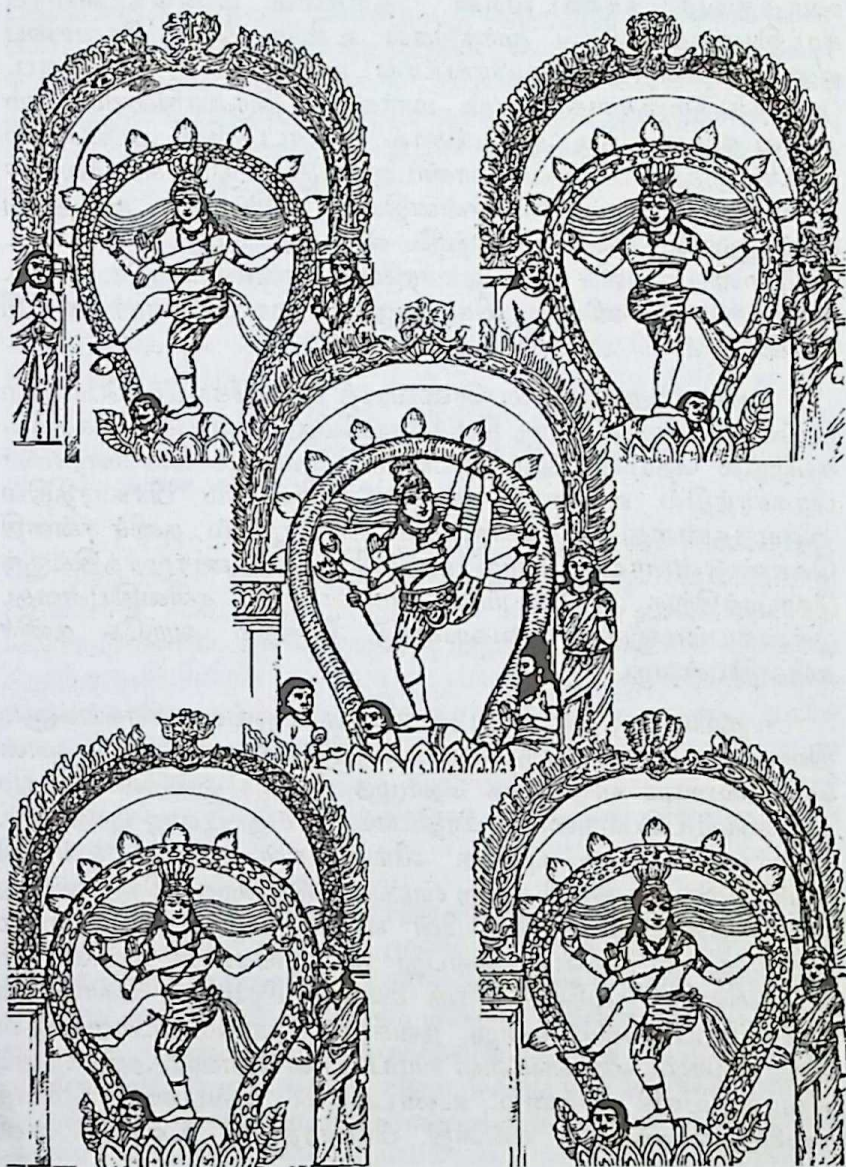
பரமன் ஆனந்த நடனம் புரியும் தில்லை முதுாரின் பொன்னம்பலம் ஒரு அற்புதமான அமைப்பாகும். விஞ்ஞானம் உட்பட எல்லாவிதமான கல்வியும் துறைகளும் அறுபத்து நான்கு கலைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டன. இந்த அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் காட்டும் வகையில் பொன்னம்பலத்தில் அறுபத்து நான்கு கைம்மரங்கள் உள்ளன.

மனித ஆயுளின் சுவாச எண்ணிக்கை இருபத்தோராயிரத்து அறுநூறு. இதைக் குறிக்கும் வகையில் இருபத்தோராயிரம் ஓடுகள் வேயப்பட்டுள்ளன. உயிர் நாடிகளின் எண்ணிக்கை எழுபத்திரண்டாயிரம். இதைக் காட்டும் வகையில் எழுபத்திரண்டாயிரம் ஆணிகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. மனித உடலில் உள்ள துவாரங்கள் ஒன்பது. இதை உணர்த்தும் வகையில் ஒன்பது கலசங்கள் உள்ளன. நமசிவாய மகா மந்திரத்தை உச்சரித்துச் செல்லும்போதுதான் பிறவி நீங்கி பிறப்புக்கு அப்பாற்பட்ட பிரபிரும்மத்தைச் சென்று அடைய முடியும். மற்ற எதனாலும் பிறப்பு நீங்கி ஈசனைச் சென்று சேர முடியாது. இதைக் கூறும் வகையில் நடராஜப் பெருமான் நடனம் புரியும் சிற்றம்பலத்திற்குச் செல்ல ஐந்து வெள்ளிப்படிகள் உள்ளன. ஓசை, ஒளி, ஊறு, சுவை, வாசனை என்ற ஐம்புல யானைகள் அடங்கும்போதுதான் ஆண்டவனின் திருக்காட்சி கிடைக்கும்.

இதைத் தெரியப்படுத்தும் வகையில் வெள்ளிப்பபடிகளின் இருபுறமும் யானைகள் படுத்துள்ளன. இதனால் இந்தப் பபடிகளுக்குத் திருக்களிற்றுப்பபடி என்று திருநாமம். வெள்ளிப்பபடிகள் உள்ள மண்டபத்தில் பதினெட்டு தூண்கள் உள்ளன. இவை பழங்காலத்திய சிவபுராணங்கள் பதினெட்டைக் காட்டுகின்றன. நிலம் முதல் நாதம் வரையிலான முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் விரித்துக் கூறப்படும்போது தொன்னூற்றாறு ஆகின்றன. இந்தத் தொன்னூற்று ஆறு தத்துவங்களைக் காட்டும் வகையில் தொன்னூற்றாறு வெள்ளிப் பலகணிகள் உள்ளன. இவ்வாறு தில்லையம்பலம் தெய்வீகத்தின் அடிப்படையாக, உலகத்தின் உயிர் நாடியாக, விஞ்ஞானத்தின் மையமாக, மனித வாழ்க்கையின் ஆதாரமாக மெய்ஞானப் பிரகாசமாக உள்ளது.

ஆடலழகன் எழுந்தருளியுள்ள கர்பக்கிருகம் உயரமாக அமைந்துள்ளது. மேலே ஏறிச் செல்வதற்குப் பபடிகள் நேர் எதிரே இல்லாமல் இரண்டு பக்கங்களிலும் உள்ளன. அந்தணர்கள் பூஜை செய்வதற்குச் சிறந்தது ஸ்பபடிக லிங்கம் என்று ஆகமம் கூறுகின்றது. தில்லைவாழ் அந்தணர்களால் பூஜிக்கப்படும் நடராஜர் எழுந்தருளியுள்ள சிற்றம்பலத்தில் ஸ்பபடிக லிங்கம் உள்ளது. வெள்ளிப் பேழையில் உள்ள இந்த லிங்கம் பூஜை நேரத்தில் வெளியே எடுக்கப்பெற்று அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றது. சிதம்பரம் ஆகாயத்தலம் ஆதலால் கர்பக்கிருகத்தைச் சுற்றிலும் திறந்த வெளியாக உள்ளது. சண்டிசர் சன்னதி திறந்த வெளியில் அமைந்துள்ளது.

பொற்கோயிலான சிதம்பரம் பெருங்கோயிலில் ஐந்து சபைகள் உள்ளன. ஓசையொலிக்கும் இயக்கத்திற்கும் மூலாதாரமான நாட்டிய நாயகன் நடனமிடும் சபை சித்சபை எனப்படும். இந்தத் திருச்சிற்றம்பலத்திற்கு முன் உள்ள மண்டபம் கனக சபை எனப்படும். சித்சபையும் கனகசபையும் சேர்ந்து ஞானசபை என்றும் பொன்னம்பலம் என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. பொன்னம்பலத்திற்கு எதிரே காளியின் கோபம் தணித்த ஊர்த்துவத் தாண்டவர் எழுந்தருளியுள்ள சபை நிருத்த சபை எனப்படும். வெள்ளிக் கசவம் அணியப் பெற்றுள்ள

ஊர்த்துவத் தாண்டவரின் தரிசனம் கண்கொள்ளாக் கரட்சியாகும். உற்சவ மூர்த்திகள் உள்ள இடம் தேவசபை ஏனப்படுகின்றது. ஆயிரங்கால் மண்டபம் ராஜ சபை. ஆனித்திருமஞ்சனத்தன்றும் மார்கழித் திருவாதிரையன்றும் ஆடல் நாயகனுக்கு ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் அபிஷேகம் நடக்கின்றது. ஊர்த்துவத் தாண்டவருக்கு அருகே கரிகாலனை வதைத்த காலசங்கரார் சன்னதியும் நரசிம்மரை வதைத்து விஷ்ணுவை வெளிப்படுத்தி விஷ்ணுவிற்கு வைகுண்ட வாழ்வை அருளிச் செய்த சரபேசர் சன்னதியும் உள்ளன. இங்குள்ள தூணிலும் மிக அழகிய காலசங்கரார் காட்சி தருகின்றார்.

காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரேஸ்வரர்த் திருக்கோயில் போன்றே சிதம்பரம் கனக சபேசர்த் திருக்கோயிலிலும் கர்ப்பக் கிருகத்தின் சுவற்றில் தெய்வத் திருவுருவங்கள் இல்லை. லிங்கோற்பவர் பிரகாரத்தில் உள்ளார். ஆகாய லிங்கமும் பிரகாரத்தில் அமைந்துள்ளது. தட்சணாமூர்த்தி பிரகாரத்தில் தனிச் சன்னதி கொண்டுள்ளார். இதுமட்டுமன்றி தட்சிணாமூர்த்திக்குக் கோபுரத்திற்கு அருகேயும் உயரமான தனிச் சன்னதியுள்ளது. தூர்கையம்மனுக்கு சிவகங்கைத் தீர்த்தம் அருகே தனிச் சன்னதியுள்ளது.

சூரியன் முதல் கேது வரையிலான ஒன்பது கிரகங்களும் தில்லை நடராஜப் பெருமானையும் திருமூலட்டானரையும் வான் பொருளையும் வணங்கித் தொழுத பின்னர் ஒவ்வொருவரும் லிங்கமெய்ப்பொருளைப் பிரதிட்டை செய்து பூஜை புரிந்தனர். இவர்கள் பூஜை புரிந்த லிங்கங்கள் உள்ள சன்னதி நவகிரகலிங்க சன்னதி என்று வழங்கப்படுகின்றது. இந்த ஒன்பது லிங்கங்களையும் சன்னதியின் வாசல் வழியாகத் தரிசனம் செய்வது மட்டுமின்றி ஒன்பது துவாரங்களின் வழியேயும் தரிசிக்கலாம். நவகிரக லிங்க சன்னதி சிதம்பரம் கோயிலின் தனிச் சிறப்புகளில் ஒன்று. நவகிரக தோஷம் உள்ளவர்கள் இந்த நவகிரக லிங்கங்களை வழிபட்டால் தோஷம் அனைத்தும் நிவர்த்தியாகி நன்மை உண்டாகும். சிவபூஜை செய்த நவகிரகங்களுக்குச் சன்னதி பிரகாரத்தில் உள்ளது. சனி

பகவானுக்குத் தனிச் சன்னதியுள்ளது. திருவண்ணாமலைக் கோயில் போன்று சிதம்பரத்திலும் எமன் சித்திரகுப்தனுடன் வந்து வழிபட்டான். ஆடல் நாயகனைப் பூஜை செய்த எமனுக்கும் சித்திரகுப்தனுக்கும் சன்னதியுள்ளது. எமன் சன்னதி பிரகாரத்தில் உள்ளது. சித்திர குப்தன் சிவகாமியம்மன் சன்னதிக்கு அருகேயுள்ளான்.

தெய்வங்களும் தேவர்களும் அம்பலத்தரசனைக் கண்டுகளித்து குழ்ந்து நின்று வணங்கித் திருப்பணி புரிந்து திருநடனத் திருக்காட்சி பெற்று ஆனந்தம் அடைந்ததால் கூத்தபிரானைச் சுற்றிலும் பிரகாரத்திலிருந்து கோபுரம் வரை தெய்வங்களும் தேவர்களும் எழுந்தருளியுள்ளனர். தெய்வங்களின் சன்னதிகள் எல்லாம் தனிக் கோயில் என்று சொல்லும்படி மிகப் பெரியவையாக இருப்பது சிதம்பரச் சிவாலயத்தின் தனிச் சிறப்பு.

நடராஜப் பெருமானுக்கு எதிரே மகாவிஷ்ணு கோவிந்தராஜன் என்ற பெயருடன் தனிச் சன்னதியில் உள்ளார். பத்மாவதி என்ற திருநாமத்துடன் லட்சுமி தனிச் சன்னதி கொண்டுள்ளாள். சண்டீஸ்வரரின் அழகிய சன்னதியில் பிரம்மன் எழுந்தருளியுள்ளார். கோபுர வாயிலில் ருத்திரதேவனின் திருவுருவம் உள்ளது. சிவகாமி அம்மனுக்குத் தனிச் சன்னதியுள்ளது. இங்குள்ள பிரகாரத்தில் நூற்றியெட்டு நடன முத்திரைகளைக் காட்டும் சிற்பங்கள் உள்ளன. கோபுர வாயிலிலும் பல்வேறு நிலைகளைக் காட்டும் நடனச் சிற்பங்கள் உள்ளன.

பைரவர் சூரியன் சந்திரன் ஆகியோர் பிரகாரத்தில் உள்ளனர். இங்கு ஜைமினி முனிவரும் உள்ளார். இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானசக்தி, பராசக்தி, பிள்ளையார், முருகன், விஷ்ணு, தன்வந்திரி, இந்திரன், அக்கினி தேவன், வாயு தேவன், குபேரன், புதன், நிருதி, காமதேவன், பத்திர காளி, தூர்கை, கங்காதேவி, யமுனாதேவி, ராகு, கேது, நாரதர், விசுவகர்மா, நாகதேவன், கணங்கள், சுக்கிரன், லட்சுமி, அசுவினி குமாரர்கள் ஆகிய தெய்வங்களும் தேவர்களும் வானலோகவாசிகளும்

வியாக்கிரபாதர், அகத்தியர், திருமூலர், பதஞ்சலி போன்ற முனிவர்களும் கோபுர வாயிலில் அழகிய சிற்பங்களாக எழுந்தருளியுள்ளனர்

கிடந்த கோலத்தில் உள்ள கோவிந்தராஜர் சன்னதி, சிவகாமியம்மன் சன்னதி ஆகியவை தனியே கொடி மரமும் கொண்டுள்ளன.

பரமேஸ்வரனின் திருவடி காண்பதில் தோல்வி அடைந்த மகாவிஷ்ணு சிதம்பரத்தில் ஈசனின் திருநடன தரிசனம் கண்டு மகிழ்ந்தார். தூக்கிய ஒரு திருவடியின் தரிசனம் பெற்ற திருமால் மற்றொரு திருப்பாதத்தையும் காட்டியருள வேண்டும் என்று நடராஜப் பெருமானின் திருமுன்பு படுத்துக் கிடந்து தவம் செய்கின்றார் என்பதை மாணிக்க வாசகப் பெருமான் மிக அருமையாகப் பாடியுள்ளார்.

புரம் கடந்தான் அடி காண்பான் புவிவிண்டு புக்கு அறியாது இரங்கிடு எந்தாய் என்று இரப்பத் தன் ஈரடிக்கு என் இரண்டு கரங்கள் தந்தான் ஒன்று காட்ட மற்றாங்கது காட்டிடு என்று வரம் கிடந்தான் தில்லை அம்பலம் முன்றில் அம் மாயவனே

என்பது பரமனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு இரண்டு திருவடிகளையும் கண்ணாரக் கண்டுகளித்த மாணிக்க வாசகரின் திருக்கோவையார்ப் பாடல்.

தில்லையில் தங்கித் தில்லைப் பொற் கோயிலைப் பாதுகாத்துத் தொண்டு புரிந்தவர் மாணிக்க வாசகர். சிதம்பரத்திற்கு வருமாறு பரிமேல் வந்த மதுரையழகன் அருளிச் செய்ததற்கு ஏற்ப மாணிக்க வாசகப் பெருமான் தில்லையை அடைந்து அற்புத ஆணிப் பொன் கூத்தனை வணங்கினார். ஆகாயத் தலத்து ஆடல் நாயகன் மாணிக்க வாசகருக்குத் திருக்காட்சி தந்து மறைந்தருளினார். ஈசன் தான் மட்டும் மறைந்ததற்கு மாணிக்க வள்ளல் மனம் வருந்தினார். இறைவனைப் பிரிந்து மண்ணுலகில் வாழ முடியாத மாளாத்துயரத்தை எடுத்துரைத்த மாணிக்கவாசகர் இவ்வுலக

வாழ்வை முடித்துத் தன்பால் அழைத்துக் கொள்ளுமாறு ஆடல் நாயகனைத் தொழுது வேண்டிப் பாடினார். உத்தம வாசகரின் முறையீட்டைக் கேட்ட மும்மூர்த்தி நாயகன் தானே ஒருநாள் நேர் தோன்றி வந்து முக்தியளிப்பதாகவும் அது வரையிலும் சிதம்பரத்திலேயே தங்கியிருக்குமாறும் அருளிச் செய்தார்.

தில்லையில் தங்கிய மாணிக்க வாசகர் நாள்தோறும் நடராஜப் பெருமானைத் தொழுது வணங்கினார். மாந்தர்கள் விளையாடும் போதும் தொழில் செய்யும் போதும் அர்த்தமற்ற ஒலியெழுப்பிப் பயனற்ற பேச்சுகளைப் பேசாமல் உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் உயிருக்கும் நலம் பயக்கும் வகையில் நா இனிக்க நெஞ்சம் குளிர சிவநாமம் பாடி விளையாடுமாறும் வேலை செய்யுமாறும் வழிகாட்டிப் பாடினார். சித்தம் சிவமாக்கிச் செய்தனவற்றைத் தவமாக்கும் அத்தன் ஆதலால் எந்தச் செயல் செய்தாலும் ஈசன் புகழ் பாடி சிவநினைவோடு செய்யுமாறு தூய பழக்கத்தை உருவாக்கி நன்னெறி காட்டினார்.

வடநாட்டு மௌரிய மன்னன் அசோகன் கலிங்கப் போருக்குப் பின் மனம் மிகவும் குழம்பி வருத்தமுடன் இருந்தான். அந்நிலையில் தம் சமயமே சமயம் என்று அரற்றிப் பூசல் புரியும் பௌத்தகுருமார்கள் அசோகனை மதம் மாற்றினர். அதுவரையிலும் தேவனாம் பிரியா என்ற சிறப்புப் பெயருடன் தான் உண்டு தன் தெய்வ வழிபாடு உண்டு என்று இருந்து எல்லோருக்கும் அவரவர்களுக்கு உரிய மதிப்பும் மரியாதையும் தந்து செங்கோலாட்சி புரிந்த அசோகன் பௌத்தனாக மதம் மாற்றப்பட்ட பின் மதமாற்றத்தையே தொழிலாகக் கொண்டு உலகத்தின் பல பகுதிகளுக்கும் பௌத்த குருமார்களை அனுப்பிச் சமயப் படையெடுப்பு நிகழ்த்தினான்.

அத்தகைய ஒரு கூட்டம் தமிழகத்திற்கு வந்தது. தான் உண்டு தன் நம்பிக்கை உண்டு என்று அமைதியுடன் வாழும் நல்ல மனம் இல்லாமல் சதாசர்வகாலமும் அடுத்தவர்களைத் தாக்கிப் பழித்துச் சண்டையிடும் பௌத்தர்கள் தில்லைப் பொற்கோயிலைப் பௌத்த விகாரம் ஆக்குவதற்காகச் சிதம்பரத்தை அடைந்தனர். தில்லை வாழ் அந்தணர்களை

வாதுக்கு வருமாறு அறைசுவல் விடுத்தனர். அந்தணர்கள் கூறிய நல்லுரையைக் கேட்காத பெளத்தர்கள் வாது செய்ய வேண்டும் இல்லையென்றால் அம்பலத்தை ஒப்படைத்துவிட்டு ஓட வேண்டும் என்று வம்பு செய்தனர்.

வஞ்சகச் சாக்கியர்களின் கொடிய உரை கேட்ட அந்தணர்கள் என்ன செய்வது என்று கலங்கியிருந்த போது அற்புதக் கூத்தன் அவர்கள் கனவில் தோன்றி மாணிக்க வாசகரை வரவழைத்துத் துன்பம் நீங்குமாறு அருளிச் செய்தான். இறைவன் ஆணையைத் தலைமேற்கொண்ட மாணிக்க வாசகர் அம்பலவனை வழிபட்டுத் தில்லைவாழ் தீட்சிதர்களுடன் பட்டி மண்டபம் அடைந்தார்.

பெளத்தகுரு பரம்பொருளின் பல்வேறு கோலங்களையும் இயல்புகளையும் தாக்கிப் பேசினான். கடவுளைச் சந்தைப் பொருளாக்கும் வாத பேதங்களை முற்றிலும் விலக்கிய மெய்ஞான வாசகர் மௌன மூர்த்தியான தட்சிணாமூர்த்தியைத் தொழுது வணங்கி பெளத்த குருவைப் பேச்சிழக்கச் செய்தார். ஊமையாகிப் போன பெளத்த குருவும் பெளத்தர்களும் செய்வது அறியாமல் கலங்கி அஞ்சிய போது அருள்வாசகர் உடுக்கை ஒலிக்க சிலம்பு ஒலிக்க ஆடும் இயக்க நாதனான நடராஜப் பெருமானைத் தொழுது பெளத்த குருவை மீண்டும் பேசச் செய்தார். இறைவனின் மாறுபட்ட திருக்கோலங்களின் மகிமையையும் காரணத்தையும் பெளத்தர்கள் அனுபவித்துக் கண்கூடாகக் கண்டனர். கடவுள் என்றால் என்ன என்பதை ஒங்கார வாசகரின் கருணையினால் உணர்ந்து கொண்ட பெளத்தர்கள் புனித வாசகரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினர். ஆணவத்தாலும் அஞ்ஞானத்தாலும் அம்பலவனை அகற்றவந்த பெளத்தர்கள் தெய்வ வாசகரது திருவருளால் ஞான ஒளி பெற்று மனிதனை வழிபடும் மடமை நீங்கி மெய்க் கடவுளின் அன்பர்களாகி அம்பலத்தரசனைப் பணிந்து சென்றனர்.

மாணிக்க வாசகரைத் தன்பால் அழைத்துக் கொள்ளத் திருவுளம் கொண்ட நாட்டிய நாயகன் ஒரு அடியவர் வடிவில்

அவரை அடைந்தான். திருவாசகப் பதிகங்களையெல்லாம் பாடச் சொல்லிக் கேட்டு எழுதிய பின் ஈசனாய்த் திருக்காட்சி தந்தருளி திருக்கோவையாரையும் பாடச்சொல்லி எழுதினான். எழுதி முடித்த அன்பர் பரமேஸ்வரனாகத் திருக்காட்சி தந்தார். மாணிக்கவாசகர் மனித உடல் நீங்கி தெய்வ வடிவு பெற்றார். ஈஸ்வரன் அவருடன் அம்பலத்தில் மறைந்தான். மாணிக்க வாசகர் நடராஜப் பெருமானுடன் என்றென்றும் நிலை பெற்றார். சிவாலயங்களில் நடராஜப் பெருமானுடன் மாணிக்க வாசகரையும் காணலாம்.

மற்றச் சிவாலயங்களில் கொடிக் கம்பத்திற்கு அருகே நந்தியெம் பெருமான் இருப்பார். ஆனால் சிதம்பரத்திலோ கொடிமரத்திற்கு அருகே நந்தி இல்லை. மாணிக்கவாசகர் பாட ஈசன் எழுதியது கொடிக்கம்பத்திற்கு அருகே ஆதலால் கொடிகம்பத்திற்கு அருகே நந்தி இல்லை. நடராஜப் பெருமானுக்கு எதிரே மட்டுமே நந்தி உள்ளது.

மார்கழி மாதம் வரும் ஆருத்திரா தரிசனம் எனப்படும் திருவாதிரைத் திருவிழாவும் திருவெம்பாவைத் திருவிழாவும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்துள்ள இரட்டைத் திருவிழாவாகும். பத்துநாள் கொண்டாடப்படும் திருவாதிரைத்திருவிழாவின் போது பத்து நாட்களிலும் மாலையில் தீபாராதனையின் போது நடராஜப் பெருமானின் திருமுன்பு மாணிக்க வாசகரை எழுந்தருளச் செய்வர். திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் பாடப்பட்டு சுவாமிக்கு தீபாராதனை நடைபெறும். நாள்தோறும் காலையிலும் மாணிக்கவாசகரை எழுந்தருளச் செய்வர். பத்தாம் நாள் தரிசனம் முடிந்தவுடன் மாணிக்கவாசகப் பெருமானுக்கும் தீபாராதனை நடைபெறும்.

ஐந்தொழில் நாயகனுக்கு விடையாத்தித் திருவிழா முடிந்த மறுநாள் மாணிக்க வாசகப் பெருமானுக்கும் விடையாத்தித் திருவிழா நடக்கும். மாணிக்க வாசகர் முக்தியடைந்த திருநட்சத்திரம் ஆனி மகம். ஆனி மாதம் உத்திரத் திருவிழாவின் நடுவில் மக நட்சத்திரத்தன்று மாணிக்க வாசகப் பெருமான் காலையில் பஞ்ச முர்த்திகளுடன் வீதி

வலம் வருவார். பின் நடராஜப் பெருமான் திருமுன்பு எழுந்தருள்வார். அம்பலவாணருக்குத் தீபாராதனை முடிந்த பின்னர் மாணிக்க வாசகருக்குத் தீபாராதனை நடைபெறும். சிதம்பரத்தில் நடைபெறும் திருவெம்பாவைத் திருவிழா மிகவும் சிறப்புடையது.

சிதம்பரத்திற்கு வருமாறு மாணிக்க வாசகரைப் பணித்து அருளிய மதுரை சோம சுந்தரர் சன்னதியும் திருவண்ணாமலையில் மாணிக்க வாசகருக்குக் காட்சி தந்தருளிய அருணாச்சலேஸ்வரர் சன்னதியும் பிரகாரத்தில் உள்ளன.

அழகிய சிற்பங்களைக் கொண்ட தூண்கள் நிறைந்த பெரிய மண்டபங்களையும் பிரகாரங்களையும் எண்ணற்ற சன்னதிகளையும் உயர்ந்த பெரிய ராஜகோபுரங்களையும் கொண்டு பெருங்கோயிலாகவும் பொன்மணிக் கோயிலாகவும் விளங்கும் சிதம்பரத்தில் மல்லீஸ்வரர் சன்னதியும் அர்த்த சாம அழகர் சன்னதியும் அமைந்துள்ளன. மகாவிஷ்ணுவின் தோலை உரித்துச் சட்டையாகப் போர்த்துக் கொண்டு விஷ்ணுவிற்கு முக்தி அருளிச் செய்த சட்டை நாதரும் மற்றும் பிட்சாடனரும் எழுந்தருளியுள்ளனர். மற்ற கோயில்களில் இல்லாத அரிய சிவ வடிவங்களையெல்லாம் சிதம்பரம் நடராஜர்த் திருக்கோயிலில் காணலாம்.

நால்வர் மற்றும் அறுபத்து மூவர் சன்னதிக்கு எதிரே இருபத்தாறு சிவ வடிவங்கள் ஒவியமாக உள்ளன. ஸ்ரீ சக்கரம் எனப்படும் திரு அம்பலச் சக்கரமும் ஒவியமாக உள்ளது. முருகனும் பிள்ளையாரும் பிரகாரத்திலேயும் தனிச் சன்னதிகளிலும் எழுந்தருளியுள்ளனர். திருமுறை காட்டிய விநாயகர், பொல்லாப் பிள்ளையார், வல்லபகணபதி, மோகன கணபதி, கற்பக விநாயகர், நர்த்தன விநாயகர், திருமூல விநாயகர், முக்குறுணி விநாயகர் ஆகிய பலப்பல விநாயகர்களில் முக்குறுணி விநாயகர் எட்டு அடி உயரம் உள்ளார். இந்தச் சன்னதி வெளிப்பிரகாரத்தில் உள்ளது. தண்டாயுதபாணி, ஷண்முகர், சுப்பிரமணியர் என்ற பெயரில்

உள்ள பலப்பல முருகன் சன்னதிகளில் பெரிய சன்னதிக்குப் பாண்டிய நாயகர் கோயில் என்றும் பெயர். தனிக் கோயில் போன்று பெரியதாக உள்ள இந்தச் சன்னதி பாண்டியரால் கட்டப்பட்டதால் பாண்டிய நாயகர் கோயில் என்று பெயர் பெற்றது.

பிரகாரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள திருமுறை காட்டிய விநாயகருக்கும் பொல்லாப் பிள்ளையாருக்கும் தனிச் சிறப்பு உண்டு. தமிழ் மொழியையும் தமிழர்ப் பண்பாட்டுக் கலாச்சாரத்தையும் பாதுகாத்து வளர்த்த தெய்வீகத் தேவாரத் திருமுறைகளைப் பாதுகாத்து வைத்து மூவர் அருமையையும் சுந்தரர் போற்றிய அறுபத்து மூவர் பெருமையையும் உலகில் நிலைத்து வாழச் செய்த சிறப்பு கொண்டது சிதம்பரம் திருக்கோயில். திருஞான சம்பந்தர் காலத்திலேயே தேவாரத் திருமுறையை நெருப்பிலும் நதியிலும் போட்டு அழிப்பதில் தோல்வியடைந்த சமணகுருமார்கள் தேவார காலத்திற்குப் பிறகு தேவாரத் திருமுறைகளையெல்லாம் தேடித்தேடி அழித்தனர்.

அப்போது எஞ்சிய தேவாரத் திருமுறைகளின் ஒரு பிரதி தில்லைக் கோயிலில் யாரும் எளிதில் அடைய முடியாதவாறு மிக்க பாதுகாப்புடன் வைக்கப்பட்டிருக்கவில்லையென்றால் தேவாரமும் அறுபத்து மூவர் வரலாறும் மற்றும் தேவாரம் காட்டும் பலப்பல அடியார்களின் வரலாறும் உலகிற்குத் தெரிய வராமலேயே அழிந்து போயிருந்திருக்கும். அரசாளும் மன்னரே ஆனாலும் அர்ச்சகர் குலத்து அந்தணரேயானாலும் அவர்கள் தேவார மூவர் மீது கொண்டுள்ள பக்தியை உறுதி செய்த பின்பே தேவாரத் திருமுறைகளைத் தந்த தில்லைவாழ் அந்தணர்களின் திருத்தொண்டிற்குத் தமிழ் மொழியும் தமிழ் நாடும் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளன. நம்பியாண்டார் நம்பிக்குத் திருமுறைகள் சிதம்பரம் நடராஜர்க் கோயிலில் உள்ளன என்று சொன்னவர் திருநாரையூர் என்ற சிவத்தலத்தில் உள்ள பொல்லாப் பிள்ளையார்.

சிதம்பரம் கோயிலில் திருமுறை இருந்த இடத்தையும் பிள்ளையார் சுட்டிக் காட்டியதால் இங்கு பொல்லாப்

பிள்ளையாரும் திருமுறை காட்டிய விநாயகரும் எழுந்தருளியுள்ளனர். இவ்வாறு சிறந்த சிவபக்தராகப் பிள்ளையார் விளங்குவதாலேயே அவருக்கு முத்த நாயனார் அதாவது பெரிய சிவனடியார் என்று திருநாமம் அமைந்தது. பிள்ளையார், முருகன், பைரவர் சன்னதியே அல்லாமல் ஐயப்பன் சன்னதியும் தில்லைக் கோயிலில் உள்ளது.

தில்லையில் பாடப்பட்ட தேவராத் திருமுறைகளில் திருஞானசம்பந்தர் பதிகங்கள் இரண்டும் திருநாவுக்கரசர்ப் பதிகங்கள் எட்டும் சுந்தரர் பாடிய பதிகங்களில் ஒன்றும் கிடைத்துள்ளன. திருவாசகத்தில் பாதி தில்லை என்று சொல்லும்படி பெரும்பாலான பதிகங்கள் சிதம்பரத்தில் பாடப்பட்டவை. இது மட்டுமின்றி திருவாசகம் முழுமையும் மற்றும் நானூறு பாடல்களைக் கொண்ட திருக்கோவையாரும் சிதம்பரம் திருக்கோயிலில் நடராஜப் பெருமானின் முன்பு அமர்ந்து அடியார் வடிவில் இருந்த ஈசனை நேருக்கு நேர் நோக்கிப் பாடப்பெற்ற அற்புத நூல்களாகும்.

இறைவன் உலகிற்குத் தந்தவை வேதம் ஆகமம் என்ற இரண்டு நூல்கள். உலகத்திலிருந்து பெற்றுக் கொண்டவை திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்ற இரண்டு நூல்கள். சிதம்பரத்தில் நால்வர் குரு பூஜை திருவிழாவாகவே கொண்டாடப்படுவது தில்லையின் தனிச் சிறப்பு.

பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் மும்மூர்த்திகள் முதலாவதாக முத்துத் தாண்டவர் வரை நடராஜப்பெருமானின் திருவருள் பெற்ற பக்தர்கள் எண்ணற்றவர்கள்.

சுத்தபிரானின் தரிசனம் கண்ட பின்பே உணவு உண்பதை விரதமாகக் கொண்டிருந்த பதஞ்சலி முனிவர் மதுரையில் மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரரின் திருக்கல்யாணத்திற்குச் சென்ற போது உணவு உண்ணாமல் பசியோடு இருந்தார். பசியால் அமுத உபமன்னியு பாலகனுக்குப் பாற்கடலினையே அருளிச் செய்த பராபரன் பதஞ்சலி முனிவரின் வயிற்றுப்பசியையும் உயிர்ப்பசியையும் போக்கியருள்வதற்காகத் திருநடனம்

புரிந்தருளினார். பதஞ்சலி முனிவருக்கு மதுரையில் திருநடனக் காட்சி தந்த பரம்பொருளின் மாபெரும் கருணையை,

பதஞ்சலிக்கு அருளிய பரம நாடக (திருவாசகம்)

என்று வாழ்நாள் முழுவதும் பராபரனைக் கண்டு வாழ்ந்த மாணிக்க வாசகப் பெருமான் போற்றுகின்றார். மதுரையில் நடராஜர் வெள்ளியம்பலத்தில் விளங்குகின்றார். சிவபக்தி மிகுந்த மாபெரும் அடியவராக விளங்கிய பூண்டியன் ஒருவனுக்காக வெள்ளியம்பலவாணர் கால் மாறியாடினார். பூண்டியனது பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றி வலது திருவடியைத் தூக்கி இடது திருப் பாதத்தை வைத்து மாறியாடிய மகேஸ்வரனின் கருணையை 'நிறைந்த அன்புடன் பஞ்சவன் வேண்ட மாறிக் குனித்த நீறு அணி பெருமான்' என்று சங்கப் புலவர் கல்லாடர் போற்றுகின்றார். தில்லைக்குப் பயணமான மாணிக்க வாசகப் பெருமான் அவர் அரசாட்சி புரிந்த திருவாதவூர் சென்று தொழுத போது ஆனந்தக் கூத்தன் திருநடனக் காட்சி தந்து சிலம்பொலி கேட்பித்து அருளினார்.

வாதவூரினில் வந்து இனிது அருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்

என்று நாத்திக நஞ்சினை உட்கொண்டு பக்தியமுதம் வழங்கிய மாணிக்க வாசகப் பெருமான் போற்றுகின்றார். காரைக்கால் அம்மையாருக்காகக் கனகசபேசர் திருவாலங்காட்டில் திருநடனம் புரிந்தருளினார். காளிக்கு அருளிய ஆலங்காட்டு ரத்தின சபாபதி காரைக்கால் அம்மையாருக்கு திருநடனக் காட்சி தந்ததை

மகிழ்நடம் பேய் பெறும் வடவனக் காட்டில் (கல்லாடம்)

என்று கல்லாடம் என்ற நூலில் சங்கப்புலவர் கல்லாடர் போற்றுகின்றார். சிதம்பரத்தில் பொன்னம்பலமும் மதுரையில் வெள்ளியம்பலமும் திருவாலங்காட்டில் ரத்தின சபையும் கொண்டு நடனமிடும் நாட்டிய நாயகன் திருக்குற்றாலத்தில் சித்திர சபையிலும் திருநெல்வேலியில் தாமிர சபையிலும்

நடனமிடுகின்றார். சில சிவாலயங்களில் தட்சிணாமூர்த்தி லிங்கோற்பவர் போன்று நடராஜப் பெருமான் கருவறைச் சுவற்றில் உள்ளார்.

மதுரையிலும் மதுரையைச் சுற்றியுள்ள பாண்டிய நாட்டுத் தலங்களிலும் நடராஜர் கல் திருமேனியாக பெரிய சன்னதியில் எழுந்தருளியுள்ளார். திருவுத்தர கோச மங்கையில் மரகத நடராஜர் எழுந்தருளி அருள்புரிகின்றார். திருவாய்மூரில் ஆடல் நாயகன் திருஞானசம்பந்தருக்கும் திருநாவுக்கரசருக்கும் திருநடனக் காட்சி தந்து அருளினார். சுந்தரரின் நண்பரும் சேர மன்னருமான் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் நாள்தோறும் செய்த சிவபூஜையின் முடிவில் பொன்னம்பல நாதர் சிலம்பொலி கேட்பித்து அருளினார். தேவாரப்பாடல் பெற்ற திருத்தலமாகிய திருத்திணைநகர் சிவக்கொழுந்தீஸ்வரர்த் திருக்கோயிலில் நடராஜரின் இருபுறமும் பிரம்மனும் விஷ்ணுவும் துதித்துப் போற்றி இசை பாடும் நிலையில் அமர்ந்துள்ளனர்.

மாணிக்கவாசகர், நந்தனார். கணம்புல்லர், திருநீலகண்டக் குயவர் ஆகியோர் தில்லையில் முக்தி பெற்றவர்கள். அம்பலவாணரின் அற்புதத் திருவருளால் புலையர் குலத்து நந்தனார் அவர் விருப்பப்படி பிராம்மண முனிவரானார். தில்லையில் பிறந்து வளர்ந்து முதுமை அடைந்த திருநீலகண்டக் குயத் தம்பதியர் இயக்க நாதரின் இன்னருளால் மீண்டும் இளமை பெற்றனர். இதனால் சபாபதிக்கு இளமையாக்கினார் என்று திருநாமம் உண்டாயிற்று. இளமையாக்கினாருக்குத் தனிக் கோயில் உள்ளது. இத்திருக்கோயில் மாடக் கோயில் போன்ற அமைப்புடன் கர்பக்கிருகம் உயரமாக உள்ளது. இக்கோயிலுக்கு எதிரேயுள்ள புனிதக் குளம் வியாக்கிரபாத தீர்த்தம் என்று வழங்கப்படுகின்றது. இத் திருக்கோயில் நடராஜர்க் கோயிலுக்கு அருகே உள்ளது.

தில்லைத் திருநகரில் ஒரு அடியார் பொன்னம்பலத் திருக்கோயிலில் நாள்தோறும் திருவிளக்கு ஏற்றுவதை

விரதமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தார். கணம்புல் என்ற ஒரு வகை புல்லை விற்று வரும் வருவாயில் திருவிளக்குத் திருப்பணி புரிந்து வந்தார்.

ஒருநாள் கணம்புல் எங்குமே விலை போகாத போது அரும்பெருஞ்சோதியின் திருநாமம் ஒதி கணம்புல்லையே விளக்கிலிட்டு எரிக்கத் தொடங்கினார். திருவாரூரில் நமிநந்தியடிகள் தண்ணீரால் திருவிளக்கு ஏற்றுவதற்குத் திருவருள் புரிந்த தியாகேசர் சிதம்பரத்தில் கணம்புல்லால் விளக்கேற்றிய அடியவருக்கும் அருள் புரிந்தார். அம்பலக் கூத்தனின் திருவருளால் எண்ணையும் திரியும் இட்டு ஏற்றப்படும் விளக்குகள் போன்று கணம்புல் விளக்குகள் எரிய ஆரம்பித்தன. கணம் புல்லால் நாளும் ஈசனுக்குத் திருவிளக்கு ஏற்றிய அடியார் கணம்புல்ல நாயனார் என்றே புகழ் பெற்றார். கனக சபாபதி கணம் புல்லார்க்கு அருள்புரிந்ததை

கணம்புல்லன் கருத்து உகந்தார்
கணம் புல்லார்க்கு அருள்கள் செய்து

என்று பிறரின் கொடுமையெல்லாம் வென்று வாழ்ந்த திருநாவுக்கரசர் போற்றுகின்றார். கணம்புல்ல நாயனாரின் பெயர் சங்க காலத்தில் புகழ் பெற்று விளங்கியது. கணம்புல்லர் என்ற பெயர் கொண்ட கவிஞர் இயற்றிய கவிதைகள் உள்ளன.

நந்தனார் போன்று பறையர் குலத்தில் பிறந்த பக்தரான சேந்தனார் தூய்மையாகச் சமைத்துப் படைத்து வழிபட்ட களியை ஏற்றுக் கொண்ட இன்னிசை நாயகன் அதையே ஆருத்திரா தரிசனத்தின் போது முக்கிய நைவேத்தியமாகச் சிறப்பித்தருளி திருவாதிரைக்களி என்று புகழ் பெற வைத்தார். திருவாதிரைக் களி ஒரு வாயாகிலும் உண்ண வேண்டும் என்பது பழமொழி. திருவிழாவின் போது ஓடாமல் நின்று விட்ட தேர் சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு பாடி நடராஜரைத் துதித்தபோது இழுப்பார் இல்லாமல் தானாகவே ஓடத் தொடங்கியது. திருப்பல்லாண்டு ஒன்பதாம் திருமுறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

எத்தகைய தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்தவர்களாக இருந்தாலும் தீய பண்புகளும் தீய பழக்க வழக்கங்களும் இல்லாமல் நல்ல பண்புகளும் நல்ல பழக்க வழக்கங்களும் கொண்டு பண்பாட்டில் முன்னேறி பக்தியுடன் ஜீவகாருண்ய வாழ்க்கை வாழ்ந்தால் பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கியிருந்தாலும் சமுதாயத்தில் மிகச் சிறந்த உயரிய இடத்தைப் பெற்றுப் புகழுடன் வாழலாம் என்பதற்குப் பொன்னம்பலத்தரசனின் திருவருள் பெற்ற நந்தனார், சேந்தனார் மற்றும் சுந்தரரால் போற்றப்பட்ட திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் போன்ற பலப்பல அடியார்கள் உதாரணமாக விளங்குகின்றனர்.

தேவாரத் திருமுறைகளைக் கண்டு எடுத்த நம்பியாண்டார் நம்பி, நடராஜப் பெருமானின் திருவருளை வியந்து கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம் என்னும் அந்தாதிப் பாடல்கள் பாடி ஆனந்தக்கூத்தனை வழிபட்டார். சேக்கிழார் பெருமான் வரலாற்றுக்காவியமான பெரியபுராணம் பாடுவதற்காகச் சிதம்பரம் வந்து அம்பலத்தரசனை வழிபட்ட போது ஓசையொலி நாயகன் சேக்கிழாருக்கு உலகெலாம் என்று சொல் எடுத்துக் கொடுத்தார்.

சோழப் பேரரசனான அநபாயச் சக்கரவர்த்தி உலகத்தை விடப் பெரியது எது? கடலைவிடப் பெரியது எது? மலையை விடப் பெரியது எது? என்று முன்று கேள்விகளைக் கேட்டான். அறிஞர்களும் புலவர்களும் கலைஞர்களும் வித்வான்களும் விற்பன்னர்களும் பதில் சொல்ல முடியாமல் திணறினர். சேக்கிழார் என்ற குடியில் தோன்றிய அருள்மொழித் தேவர் என்ற இளைஞர் மன்னனுடைய கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க வந்தார். தக்க சமயத்தில் செய்த உதவி உலகத்தை விடப் பெரியது, பலன் எதிர்பாராமல் செய்த உதவி கடலைவிடப் பெரியது, எவ்வளவு உயர்ந்த நிலையை அடைந்தாலும் நிலைமை மாறாமல் நல்ல பண்புகளுடன் எளிமையாக அடக்கமுடன் வாழும் நல்லோர்களின் தோற்றம் மலையை விடப் பெரியது என்று முன்று திருக்குறள்களைச் சுட்டிக்காட்டி விடை பகர்ந்தார்.

கற்றல் கேட்டல் என்பதோடு மட்டும் நின்று விடாமல் தமிழர்த் திருநெறியாகிய ஆகம சித்தாந்தங்கள் கூறும் சிந்தித்தல் தெளிதல் உணர்தல் என்ற அறிவின் ஐந்து நிலைகளையும் அடைந்து முழுமையான அறிவு பெற்றிருந்த இளைஞரைக் கண்டு வியந்து பாராட்டிய சோழ வேந்தன் அவரை நாட்டின் முதல் மந்திரியாக்கிச் சிறப்புகள் செய்தான். சேக்கிழார் குடியில் பிறந்த அருள் மொழித் தேவருக்குச் சேக்கிழார் என்பதே பெயராயிற்று.

ம ன் ன ன்
சே க் கி ழா ரி ட ம்
உலகத்தை விடப்
பெரியவர்களாய்,
கடலினை விடப்
பெரியவர்களாய்,
மலையை விடப்
பெரியவர்களாய்,
வாழ்ந்தவர்கள்
உள்ளனரே
என்று வினவினான்.
சேக்கிழார் பெருமான்
சுந்தரர் பாடிய
திருத்தொண்டத்தொகை
என்ற திருப்
பதிகத்தைச்

சுட்டிக்காட்டி இப்பதிகத்திலுள்ளவர்கள் இப்படி வாழ்ந்த பெரியோர்களே என்று கூறினார். வேந்தன் அப்பெரியோர்களின் வரலாற்றைப் பாடுமாறு கூறினான். திருத்தொண்டர்களின் வரலாற்றுக் காவியம் பாடப்புகுந்த சேக்கிழார் பெருமான் சிதம்பரம் வந்து ஓசையொலி நாதனை வழிபட்டுத் தொழுதார். வாகீஸ்வரன் சேக்கிழாருக்கு உலகெலாம் என்று சொல்லெடுத்துக் கொடுத்தார். ஈசன் அருளிய இந்தச் சொல்லே வரலாற்றுக் காவியத்தின் முதல் சொல்லாகவும் முடிவுச் சொல்லாகவும் அமைந்தது. பெரியவர்களின் பெருமை

பேசியதால் இந்தக் காவியம் பெரிய புராணம் என்று பெயர் பெற்றது.

பொன்னம்பலேசனின் திருவருள் பெற்ற மற்றொருவர் உமாபதி சிவாச்சாரியார். இவர் மெய்கண்ட சாத்திரம் எனப்படும் பதினான்கு சித்தாந்த நூல்களில் ஏழு நூல்களைப் பாடியவர். அவற்றுள் ஒன்று கொடிக்கவி என்ற நூல். திருவிழாத் தொடக்கத்தில் கொடியேற்றத்தின் போது கொடி மேலே ஏறாமல் தடைபட்டது. உமாபதி சிவாச்சாரியார் கொடிக்கவி என்ற நூலைப் பாடியருளினார். கொடி மரத்தில் கொடி தானாகவே மேலே ஏறியது.

திருவியலூர் உய்ய வந்த தேவ நாயனாரின் மாணாக்கர் திருக்கடவூர் உய்ய வந்த தேவநாயனார் என்பவர். இவர் பாடியருளிய சித்தாந்த நூலை நடராஜப் பெருமானின் திருமுன்பு உள்ள வெள்ளிப் படிகளில் வைத்தார். அப்படிகளில் உள்ள யானை அந்த நூலை எடுத்துக் கூத்தபிரானின் திருவடிக் கீழ் வைத்தது. மதுரையில் சுந்தரேசரின் திருவருளால் கல் யானை கரும்பு தின்றது போல் சிதம்பரத்தில் சபாபதியின் திருவருளால் யானை நூலை எடுத்து வைத்தது. இதனால் அந்த நூலுக்குத் திருக்களிற்றுப்படியார் என்று பெயர் அமைந்தது. ஆடும் ஜோதி ஆடும் தெய்வம் என்று அம்பலத்து அரசனை உயிராகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர் இராமலிங்க வள்ளலார்.

நடராஜப் பெருமானின் திருவருளால் நாளும் ஒரு படிக்காசு பெற்றவர் முத்துத் தாண்டவர். தினந்தோறும் தில்லைக் கோயிலுக்குச் சென்று நடராஜரை வழிபட்ட முத்துத் தாண்டவர் முதல் முதலில் காதில் எந்தச் சொல் விழுகின்றதோ அதை வைத்தே கீர்த்தனை பாடித் துதித்தார். சபேசனும் நாஸ்தோறும் அவர் பாடலுக்குப் படிக்காசு வைத்தருளினார். சுந்தரர் போற்றிய அறுபத்து மூவருள் ஓரவரான அரிசில் கரை புத்தூர்ப் புகழ்துணை அந்தணர் போன்று நாளும் படிக்காசு பெற்றவர் முத்துத் தாண்டவர்.

ஊர் முழுவதும் புனிதத் தீர்த்தங்களும் மாதந்தோறும் திருவிழாக்களும் திகழப் புண்ணியத் திருநகரமாகத் தில்லை சிறப்புறுகின்றது.

சிவகங்கைத் தீர்த்தம், பரமானந்தக் கூபம், வியாக்கிரபாதத் தீர்த்தம், ஆனந்தத் தீர்த்தம், நாகச்சேரி, பிரம்ம தீர்த்தம், சிவப்பிரியை தீர்த்தம், புலிமேடு, குய்ய தீர்த்தம், திருபாற்கடல் தீர்த்தம் என்ற புனிதத் தீர்த்தங்களைக் கொண்ட சிதம்பரத்தின் நாட்டிய நாயகனைப் பாடாத புலவர்கள் இல்லை, போற்றாத இலக்கியம் இல்லை, பேசாத அடியார் இல்லை என்று கூறும் வகையில் வேத ஆகமங்கள் உபநிடதங்கள் தொடங்கி கீர்த்தனைகள் நாடகம் வரையில் தமிழ் மொழியிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் காலந்தோறும் சிதம்பரம் போற்றப்பட்டுள்ளது.

சங்கப்புலவர் கபிலரின் சிவபெருமான் திருவந்தாதி பொன்னம்பலத் திருநடனத்தைப் போற்றுவது அல்லாமல் சங்க காலத்தில் தோன்றிய கலித்தொகை என்ற தொகுப்பு நூலின் முதல் பாடல் நடராஜர் துதியாக உள்ளது. கொடுகொட்டி, பாண்டரங்கம், காபாலம் போன்ற பல வகை நடனங்களை இந்தப் பாடல் சிறப்பிக்கின்றது. திருமங்கையாழ்வார் நடராஜப் பெருமான் திருநடனம் புரியும் அழகை ஒரு பாடலில் விளக்கமாக வர்ணித்துப் போற்றியுள்ளார்.

தில்லைத் திருத்தலத்திற்குப் புலியூர் புராணம், கோயில் புராணம், சிதம்பரப் புராணம் என்ற தலபுராணங்கள் தமிழ் மொழியிலும் சிதம்பர மான்மியம், தில்லை வன மான்மியம், புலியூர் மான்மியம், வியாக்கிரபுர மான்மியம், புண்டரிக மான்மியம் என்ற தல புராணங்கள் ஆரிய மொழியிலும் உள்ளன. பதிகம், நான்மணிமாலை, நவமணிமாலை, மும்மணிக்கோவை, கலம்பகம், சதகம், உலா, அந்தாதி, பத்து, வெண்பா, சிந்து, காவடி, கீர்த்தனைகள், நாடகங்கள் என நடராஜர் மேல் பாடப்பட்ட இலக்கியங்கள் எண்ணற்றவை. சிவமாலை என்ற தமிழ்க்கீர்த்தனைப் பாடல்களிலும் பெரும்பாலானவை நடராஜர் மேல் அமைந்தவையே. கைவல்ய

உபநிஷத்து, சாந்தோக்கிய உபநிஷத்து முதலாகப் பதஞ்சலி சரித்திரம், சபாபதி விலாச நாடகம் வரை நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட இலக்கியங்கள் வடமொழியிலும் உள்ளன. இவ்வாறு தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் சிதம்பரம் போற்றப்பட்ட அளவிற்கு வேறு எந்தத்தலமும் போற்றப்படவில்லை எந்தத் தலத்திற்கும் இத்தனை இலக்கியங்கள் இல்லை என்பது திண்ணம்.

பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர், திருமூலர், மாணிக்கவாசகர், சங்கப்புலவர்கள் ஆகியோர் காலத்தில் இருந்த நடராஜர்த் திருக்கோயில் தற்போது இல்லை. இப்போது உள்ள கோயில் பல்லவர்களால் கட்டப்பட்டுப் பின் வந்த மன்னர்களால் விரிவுபடுத்தப்பட்டுப் புதுப்பிக்கப்பட்டதாகும்.

தற்காலத்தில் உள்ள கோயிலில் கூத்தபிரான் நடனமிடும் பொன்னம்பலம் வடதிசையில் உள்ளது. அம்பலவாணர் வடபால் உகந்து ஆடுகின்றார். ஆனால் மாணிக்க வாசகர், திருமூலர் காலத்தில் பொன்னம்பலம் தென் திசையில் விளங்கி தென்னம்பலமாகத் திகழ்ந்தது. ஆனந்தன் கூத்தன் தென்பால் உகந்தவர் என்பதைத் திருவாசகத் திருக்கோவையாரும் திருமந்திரமும் மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. பொன்னம்பலம் தென்திசையில் விளங்கியதை

தென்பால் உகந்து ஆடும் தில்லைச் சிற்றம்பலவன் (திருவாசகம்)

என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுகின்றார். தென்திசை எமனுக்கு உரிய திசை. இறந்தவர்களுக்குத் தென் புலத்தார் என்று பெயர். எமன் திசையாதலால் தென் திசைக்கு உரிய அவப்பெயர் அமங்கலப் பெயர் நீங்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பரமேஸ்வரன் தெற்குத் திசையிலே இருந்து தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் நடனம் புரிகின்றார் என்பதை

தென் மாத்திசை வசை தீர்தரத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
என் மாத் தலை கழல் வைத்து எரியாடும் இறை

என்று கடவுளைக் கண்டு பாடிய முதல் அருட்புலவரான மாணிக்க வாசகப் பெருமான் திருக்கோவையாரில்

தெரிவித்துள்ளார். நம்பினால் நடராஜன் இல்லையென்றால் எமராஜன் என்ற பழமொழியும் நடராஜப் பெருமானுக்கு உரிய திசை தென் திசை என்பதை வலியுறுத்துகின்றது. இதுமட்டுமின்றி தில்லைப் பொற்கோயில் இராமேஸ்வரம் இராமநாத சுவாமிக் கோயில் போன்று கடலோரக் கோயிலாக விளங்கியது என்பதும் பலப்பல திருக்கோவையார்ப் பாடல்களால் தெரிய வருகின்றது. எத்தகைய கடல் கொந்தளிப்பினாலும் பாதிப்பு அடையாத வகையில் கற்களால் ஆன உயர்ந்த வலிமையான மதிட்களைக் கொண்டு சிதம்பரம் நடராஜர்த் திருக்கோயில் கடலோரம் இருந்ததை மாணிக்க வாசகர் சிறப்பிக்கின்றார். கோவிந்த ராஜரின் தலை நடராஜப் பெருமானை நோக்கியிருந்ததையும் திருக்கோவையார்ப் பாடல் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றது.

இவ்வாறு மாணிக்க வாசகர் காலத்தில் கோவிந்தராஜரின் தலை கனக சபேசரை நோக்கியிருக்க, தென் திசையில் பொன்னம்பலத்தைக் கொண்டு கடலோரம் இருந்த ஆடலரசன் கோயில் இப்போது இல்லை. தற்காலத்தில் கோவிந்தராஜரின் தலை எதிர் திசையை நோக்கியிருக்க, வடதிசையில் பொன்னம்பலத்தைக் கொண்டு ஊருக்குள் இருக்கும் கோயில் பல்லவர்களால் கட்டப்பட்டதாகும். அந்நியர்களிடம் முவேந்தர்கள் தோற்று அடிமையான போது பலப்பல கோயில்கள் இடித்துத் தள்ளப்பட்டவாறே சிதம்பரம் நடராஜர்க் கோயிலும் இடித்துத் தள்ளப்பட்டுப் பொன்னம்பலம் சூறையாடப்பட்டது. தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு மையமாக இருந்து தமிழ்ச் சங்கத்தைக் கொண்டிருந்த மதுரை சொக்க நாதர்க் கோயில் இடித்துத் தரை மட்டமாக்கப்பட்டவாறே இசை நடனக்கலைகளுக்கு மையமாக இருந்த சிதம்பரம் நடராஜர்த்திருக்கோயிலும் இடிக்கப்பட்டது. தொண்டையர்கள் தமிழகத்தை மீட்டுப் பல்லவப் பேரரசை நிறுவி ஆட்சி செய்த போது சிதம்பரம் கோவில் ஊருக்குள் கட்டப்பட்டது.

தலமரமான தில்லை மரம் கடலோரப்பகுதிகளில் வளரும் மரம் ஆதலால் கோயில் ஊருக்குள் கட்டப்பட்ட போது

தில்லை மரம் கல்லால் வடிக்கப்பட்டுத் தில்லை மரச் சன்னதி அமைக்கப்பட்டது. பழைய கடலோரக் கோயிலின் அருமை பெருமை சிறப்பு அற்புதம் எல்லாம் மீண்டும் பெறப்பட்டாலும் எக்காரணத்தாலோ ஆடல் நாயகன் நடனம் புரியும் திசை மாறிவிட்டது. தென்னம்பலம் வட அம்பலமாகி விட்டது. காஞ்சிபுரம், மதுரை, திருவிடை மருதூர் போன்ற பலப்பல பொற்கோயில்கள் இன்று கற்கோயிலாக மட்டுமே உள்ளன. திருக்கோயில்களில் இன்றளவும் பொற்கோயிலாக விளங்குவது சிதம்பரம் நடராஜர்க் கோயில் மட்டுமே.

நடராஜர் போன்றே முயலகன் மேல் மிதித்த திருவடியுடன் உடுக்கையும் நெருப்பும் ஏந்தி தென் திசையில் ஆலமர நிழலில் அமர்ந்து நான்கு முனிவர்களுக்கு வேதம் உரைத்தருளிய தென்திசைக் கடவுளான தட்சிணாமூர்த்தியும் தற்காலத்தில் வடதிசையில் அமர்ந்து உத்தரா மூர்த்தியாக விளங்குகின்றார்.

சிதம்பரம் சென்று வழிபடுகின்றவர்களுக்கு ஆனந்தமயமான வளமான பொன் பொருள் மிக்க வாழ்வும் வானோங்கும் புகழும் மீண்டும் வந்து பிறவாத பேரின்ப முக்தியும் உண்டாகின்றன. பசி பகை போன்றவை விலகுகின்றன. மெய்ஞானம் உண்டாகின்றது. எண்ணிய எண்ணம் ஈடேறுகின்றது.

கோணா கணையானும் குளிர் தாமரையானும்
காணார் கழல் ஏத்த கனலாய் ஒங்கினான்
சேணார் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலம் ஏத்த
மாணா நோயெல்லாம் வாளை மாயுமே (சம்பந்தர்)

மாயவன் முந்நீர்த் துயின்றவன் அன்று மருதியே
போய் அவன் காணாத பூங்கழல் நல்ல புலத்தினர் நெஞ்சு
ஏயவன் சிற்றம்பலத்துள் நின்று ஆடும் கழல் எவர்க்கும்
தாய் அவன் தன் பொற்கழல் என் தலை மறை நன்னிழலே
(நம்பியாண்டார் நம்பி)

பிரேமா பிரசுர வெளியீடுகள்

புராண நூல் வரிசை

ரூ. பை.

ஸ்ரீ விநாயகர் புராணம் (டெம்மி சைஸ்-Bound)	220	00
ஸ்ரீ கந்த புராணம் இரண்டு பாகங்கள்	260	00
ஸ்ரீ தேவி பாகவதம் மூன்று பாகங்கள்	300	00
ஸ்ரீ சிவமஹா புராணம் 3 பாகங்கள், 3 நூல்கள்=	340	00
ஸ்ரீ அறுபத்து மூவர் கதைகள் (Demmy size-Paper Back)	140	00
ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் (Crown size-Paper Back)	135	00
ஸ்ரீ கருட புராணம்	50	00
ஸ்ரீ குருவாயூர்ப்பன்	40	00
ஸ்ரீ வனனிய புராணம்	50	00
ஸ்ரீ வசவ புராணம்	70	00
ஸ்ரீ பன்னிரு ஆழ்வார்கள் கதைகள்	45	00
ஸ்ரீ ஆதிசங்கரா	25	00
ஸ்ரீ ராமானுஜர்	40	00
ஸ்ரீ சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா	25	00
ஸ்ரீ நாரதர் புராணம்	65	00
ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி புராணம்	32	00
ஸ்ரீ திருமலை திருப்பதி புராணம்	65	00
ஸ்ரீமத் பாண்டுரங்க பக்த விஜயம்	190	00
கணபதி ஹோமம்	25	00
பிரதோஷம்	25	00
சிவபருமானுக்கு உரிய அஷ்ட. மஹா விரதங்கள்	150	00
ஸ்ரீ சிவ ஸஹஸ்ரநாமம்	50	00
அபிராமி அந்தாதி	15	00
சுந்தர காண்டம்	50	00
கம்ப ராமாயணம் (முழு உரைநடை H.Bound)	340	00
மகாபாரதம் (வசன வடிவில்-H.Bound)	160	00
சாணக்கியரும் அர்த்த சாத்திரமும்	70	00
திருப்புகழ் பாமாலை	30	00
திருஅருட்பா பாமாலை	40	00
திருஅருட்பிரகாசவள்ளலார் சரிதம்	160	00
வள்ளலாரின் திருஅருட்பா 6ம் திருமுறை	230	00
திருஅருட்பா 1 முதல் 5 திருமுறைகள்	270	00
திருமந்திரம் (மூலம் மட்டும்)	160	00
ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை	40	00
ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி (சரிதமும் உபதேசமும்)	120	00
திருவசாகம் (மூலம் மட்டும்)	50	00
ஸ்ரீ நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் (மூலம் மட்டும்)	240	00
ஸ்ரீ ராமாநுஜ நூற்றந்தாதி	25	00
ஸ்ரீ வைஷ்ணவவும் ஆசார்யர்களும்	50	00
திருப்புகழ் (மூலம் மட்டும் முழுதும்)	230	00
பஞ்சபூதலிங்கத் தல புராணம்	55	00

பன்னிருஜோதிலிங்கத் துல புராணம்	50	00
திருக்கயிலாயம் மானசரோவர் தரிசனம்	50	00
சித்தர் பாடல்கள்	180	00
தமிழ்ப் புலவர் ஒளவையார்	30	00
தமிழ்ப் புலவர் கவி காளமேகம்	35	00
தமிழ்ப் புலவர் புகழேந்தி	38	00
விவேக சிந்தாமணி (மூலமும் உரையும்)	35	00
கதைகள்		
விக்கிரமாதித்தன் கதைகள்	140	00
விக்கிரமாதித்தன் கதைகள் (டெம்மி சைஸ்-H.Bound)	200	00
மதனகாமராஜன் கதைகள்	85	00
மரியாதைராமன் கதைகள்	20	00
வேதாளம் சொன்ன கதைகள்	30	00
திராவிட நாட்டுக் கதைகள்	75	00
கதைக்கடல்	110	00
தெனாலிராமன் கதைகள்	20	00
இராயர் அப்பாஜி கதைகள்	20	00
பீர்பால் கதைகள்	20	00
ஈசாப் கதைகள்	30	00
பாட்டி சொன்ன கதை	200	00
போதிசத்துவர் கதைகள்	120	00
சிந்தைக்கு விருந்தாகும் குட்டிக் கதைகள்	33	00
ஹாத்திம்தாய்	95	00
குரங்கு மாமுனிவர் கதைகள்	60	00
பையிள் கதைகள்	160	00
உமார் கயாம்	78	00
மங்கம்மா சத்திரத்து மனமோகன கதைகள்	125	00
குரு சிஷ்யக் கதைகள்	35	00

ஜோதிட நூல் வரிசை

திசுபுத்தி பலன்கள்	80	00
நீங்குள் பிறந்த மாத அதிர்ஷ்ட ஜோதிடம்	120	00
பெண்கள் பூப்படையும் பலன்கள்	40	00
ஜாதகமும் திருமணப் பொருத்தங்களும்	30	00
வரலாறு		

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்	150	00
ராணி மங்கம்மாள்	100	00
மேரி க்யூரி	35	00
மார்ட்டின் லூதர் கிங்	45	00
தாமஸ் ஆலவா எடிசன்	45	00
ரவீந்திரநாத் தாகூரும் கீதாஞ்சலியும்	75	00

மற்ற நூல் விவரங்கள் கொண்ட இலவச விலைப்பட்டியலுக்கு,
 பீரேமா பிரசுரம், 59, ஆற்காடு சாலை, சென்னை - 600 024.

① : 24800325, 24833180, 24811755.

நீர் - திருவானைக்கா

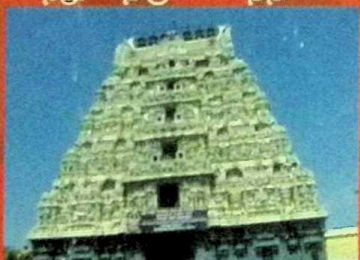

நெருப்பு - திருவண்ணாமலை

நிலம் - காஞ்சிபுரம்

காற்று - திருக்காளத்தி

பிரேமா பிரசுரம்
சென்னை - 600 024.

1952
கி.வ.ப.ப.